

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 130

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1522]

Incipit te[m]pus Estiuale

[urn:nbn:de:bsz:31-40520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40520)

In festo resurrectionis.

Incipit tempus Estinale. In festo dominice resurrectionis. Ad vesperas sup psalmos an. Allelula. viii. Capm ad Colosenses. iii.

virgine usq ad ascensionem dñi exclusiue dñi sequens an Regina celi letare alla: qa que meruisti portare alla: re surrexit sicut dixit alla: oia pro nobis deu alla. **R.** Gaude dei genitrix virgo maria alla: Quia surrexit filius tuus alla: **V.**remus? **Oratio.**

Sur-
rexitis cū
chriso que
sursus sunt
chrisus est
in dextera
dei sedens: que sursum sunt
sapite: non q̄ super terrani.
Deo gr̄as. **R.** Angelus do
mini locut⁹ est. **vt infra. xi.**

Oratia tuam dñe men-
tibus nr̄is infunde: vt
qui angelo nunciāte xpi fi-
lij tui incarnationē cognoui-
mus: per passionē ei⁹ ⁊ cru-
cem/ ad resurrectionis glo-
riam perducamur. Per eun-
dem xpm dñm nr̄m? **Ame?**

Oratio. Ad cenā agni. fo. lxi.
R. Exurge gloria mea alla.
Exurgā diluculo alla. **Ad**
mag. an. Vespere autē sab-
bati q̄ lucescit in prima sab-
bati: venit maria magdale-
na ⁊ altera maria videre se-
pulchrum allelula. **Oratio.**

Invitta Alla alla alla. **P.**
Venite. **Hy?** Te lucis auc.
fo. lxiii. **In i. noct. an.** Alla.
viii. ps. (Bt̄us vir. fo. i. p. ii.)
Quare fre. fo. i. ps. iiii. Luz
inuocare. fo. i. ps. viii. Dñe
dñs. fo. ii. ps. xi. Saluū me
fac. fo. iii. ps. xv. Conserua.

Ius q̄ hanc sacra-
tissimā noctē glo-
ria dñice resurre-
ctiōis illustras: cō-
serua in noua familie tue p
genie adoptionis spiritum
quē dedisti: vt corpore ⁊ mē-
te renouari / purā tibi exhi-
beant seruitutē. Et fa? Per
eundem. in vnitāte eiusdem
Post cōpleto iū de beata

fo. iiii. p. In resurrectione
tua xpe alla: Celi ⁊ terra le-
tent alla: **P.** Maria mag-
dalena ⁊ altera maria ibant
diluculo ad monumentū: et
dicit illis angelus: quē que-
ritis non est hic: surrexit si-
cut locut⁹ est. **Precederyos**
in galileam / tibi eum videbt
tis alla alla. **R.** Cito euntes
dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro

quia surrexit dñs. **Præcedet**
Ps. ii. Surgens iesus dñs nř
 et stans i medio discipulorũ
 suorũ dixit/pax vobis alfa.
 Saulsi sũt discipuli viso do-
 mino alfa. **¶** Surrexit dñs
 de sepulchro q̄ pro nobis pe-
 pedit in ligno. Saulsi. **Ps. iii.**
 Virtute magna reddebant
 apostoli. Testimoniũ resur-
 rectionis iesu chrisi domini
 nostri alfa alfa. **¶** Repleti q̄-
 dem spiritu sancto loqueban-
 tur verbum dei cum fiducia.
 Testimoniũ resurre. **Ps. iiiij.**
 Christus resurgens ex mor-
 tuis iam non moritur: mors
 illi vltra non dominabitur.
 Quod em̄ mortuus est pec-
 cato/mortu⁹ est semel q̄d aut̄
 viuit/viuit deo alfa. **¶** Hor-
 tatus est em̄ propter delicta
 nostra: et resurrexit propter
 iustificacionẽ nostrã. Quod
 em̄. **In secundo noct. an.**
 Alleluia. **viii. ps. xxiii.** Dñs
 est terra. **fo. vii. ps. xxvi.** Do-
 minus illuminatio. **fo. viii.**
ps. xxix. Exaltabo te domi-
 ne. **fo. ix. ps. xl.** Beatus qui
 intelligit. **fo. xiiii. ps. lxxv.**
 Florus in iudea. **fo. xxvi. ps.**
lxxviii. Dñe de⁹ salutis. **fo.**
xxx. ps. Surrexit dñs de alfa
 Et apparuit symõĩ alleluia
Ps. v. Tulerunt dñm meũ et

nescio vbi posuerunt eũ: ait
 ei angelus. Noli flere maria
 surrexit sicut dixit: precedet
 vos in galileã: ibi eũ videbi-
 tis alfa al. **¶** Dum ergo fle-
 ret inclinavit se et prospexit
 in monumentum: viditq; du-
 os angelos in albis sedetes
 qui dicunt ei. Noli fle. **Ps. vi.**
 Expurgate vetus fermentũ
 vt sitis noua conspersio: ete-
 nim pascha nostrum immo-
 latus est chrisus? itaq; Epu-
 lemur in domino alleluia. **¶**
 Non in fermento malicie et
 nequitiẽ: sed in azimis sine-
 ritatis et veritatis. Epule-
 mur. **Ps. vii.** Ecce vicit leo de
 tribu iuda: radix dauid ape-
 rire librum ⁊ soluere septem
 signacula eius. Alleluia al-
 leluia alfa. **¶** Et vnus de se-
 nioribus dixit mihi: ne fle-
 ris dignus est agnus qui oc-
 cisus est accipere potestates
 et fortitudinẽ. Alfa. **Ps. viii.**
 Si conresurrexistis cũ chri-
 sto que sursum sunt querite:
 vbi chrisus est i dextera dei
 sedens. Que sursum sunt sapi-
 te non que super terrã alfa
¶ Dormit enim estis et vita
 vestra abscondita est cũ chri-
 sto. Que sursum. **In. iij.**
 noct. an. Alleluia. **viii. Can-
 tica.** Quis est iste. **fo. lxi. ps.**

Surrexit dñs de ſepulchro
 alla. Qui pro nobis pepen-
 dit in ligno alla. **Be. r.** Sur-
 rexit paſſor bon⁹: qui poſuit
 animā ſuā pro ouibus ſuis.
 Et p ſuo grege mori digna-
 tus eſt alleluia alleluia alla.
¶ Chriſtus dilexit nos ⁊ la-
 uit nos a peccatis noſtris in
 ſanguine ſuo. Et p ſuo. **Be. r.**
 Angelus dñi deicēdit de ce-
 lo et accedens reuoluit lapi-
 dem/et ſuper eum ſedit et di-
 xit mulieribus nolite time-
 re: ſcio enim quia crucifixus
 queritis. Jam ſurrexit: ve-
 nite et videte locum vbi po-
 ſitus erat dominus alla. **¶**
 Angelus domini locut⁹ eſt
 mulieribus dicens: quē que-
 ritis an ieſum queritis? Iam
 ſurrexit. **Be. r.** Angelus do-
 mini locutus eſt mulieribus
 dicens: quem queritis an ie-
 ſum queritis: iam ſurrexit.
 Venite et videte alleluia al-
 leluia. **¶** Ecce precedet
 vos in galileam ibi eum vi-
 debit⁹: ſicut dixit vobis. Ve-
 nite. **Be. r.** Dum tranſiſſet
 ſabbatum maria magdale-
 na et maria iacobi ⁊ ſalome
 emerunt aromata. Ut ve-
 nientes vngerent ieſum alle-
 luia alleluia. **¶** Et valde ma-
 gne vna ſabbator⁹ veniunt ad

monumentus orto iam ſole.
 Ut veniētes. **LECTIO prima.**
Sermo beati marini epi.
¶ Exultandum nobis eſt
 fratres in hac die quā
 fecit dñs continuata letitia
 et in ei⁹ feſtiuitate iugi glo-
 ria gratulandum. Nec enim
 quia nox ſolemnitati interne
 nit gaudia noſtra præſcidit ⁊
 nec quia obſcuritas diſſi-
 t tempora veſpertina: reſurre-
 ctionis lux vota interna de-
 ſeruit. Nobis em̄ heri et ho-
 die dies vnus chriſtus ipſe
 eſt: quia ſic dicit de ſalvato-
 re beatus apoſtolus. Ieſus
 chriſtus heri et hodie ⁊ ipſe
 eſt. **¶** Ergo ſi ieſus heri et
 hodie ⁊ ipſe atq; idem nobis
 ſemper eſt dies: quia in ipſo
 viuimus/ in ipſo mouemur/
 in ipſo nō morimur. Ad mo-
 ritur inq; quia lucē chriſti
 vt nulla vnq; peccati inceſſit
 obſcuritas: ita ⁊ viuētes in
 ea nulla temporis aſſumit
 vetuſtas. Letemur ergo in
 chriſti reſurrectionis die: cō-
 munis enim omnium: cōmu-
 nis eſt noſtra letitia. Cōmu-
 nis plane⁹ quia omēs illo re-
 ſurgente ſurreximus. Dom-
 niuz enim reuixit ſalut⁹: qui
 pro omnium peccatis addi-
 ctus eſt paſſioni. Tu autē. **¶**
 A. ii.

Resurrexit igitur saluator a mortuis. Et nota res mira: sed habet hec assertio veritatem. Nam ut taceam prophetarum oracula: angelorum ministeria: aperta sepulchri penetralia ipsi dominum post resurrectionem cum discipulis loquentem / conuersantem / edentem: thomam quoque clauorum vulnera etiam digito correctantem: ut hec omnia pretermittam: tamen fide nostram confirmat impietas iudeorum.

Nam sufficit ad credulitatem nobis: eorum nimiam cauta crudelitas. Quo enim diligenter custodierunt tumulum eo constat illum manifestum surrexisse: quod plures apposuerunt custodes: eo plures testimonium relinquere. *Tu. Re. 14.*

Iam hoc procurauit diuina providentia: ut resurrectioni diuice non solum angelum / non solum discipulum: sed et testimonium perhiberet quod est amplius inimici. Libentius ergo accipimus: quod eum diligenter obseruauerunt. Crederimus enim sub tot custodibus potuisse illum prodire clauis: quod pertinet: et de tumultu iure domini ingredi: quod discipulorum fraude subducti. Tanta enim sollicitudine sepulchrum obstruxit impletas: ut id non preualeret manus humana destruere: nisi sola virtus resurrectionis aperiret. *Tu. Re. 14.*

Dicitur etiam: quod sanctus euangelista descendente angelo magno terram tremore fuisse commotam: ut fundamenta tumuli mouerentur: et percussos pauore custodes: et qui venerant custodire mortuum esse factos ut mortuos. **¶** At mortuos inquit. Dignum plane iudicium: si cum iustus resurgit peccator emoritur: cum reuiuiscit innocens / eius interficit inimicus. Nam ideo nec progredientem dominum cernere potuerunt: quia criminosas mentes terror oppræserat: dum sustinere fulgorem resurrectionis rutilum non valebant. *Tu. Re. 14.*

Mortuorum ergo sollicitudine pharisæi dominum custodierunt mortuum: quod viuum sunt persecuti. Siquidem causa illos maior vigebat. Intelligebant enim facilius fuisse apud superiores eum despici: quam redeuntem ab inferis posse contemni: et quod tunc predicans facile potuerit occidit: nunc autem resurgens iam non possit occidi / dicente apostolo.

Resurgēs aut̄ tam nōn mo-
 ritur: mors illi vltra nō dñā
 bitur. Custodiebāt ergo eū
 sollicite in sepulchro: preser-
 tim q̄ se die tertia dixerat
 surrecturū. Custodiebāt au-
 tem sollicite ī sepulchro: q̄
 necesse illis erat eū tam non
 doctore timere sed iudicem
 Judicē in q̄: nō sūt tantū/ s̄
 et crudelis sentētie sue qua
 filios posteros suos suis sce-
 lerib⁹ addixerūt dicentes:
 sanguis hui⁹ sup nos/ z sup
 filios nostros. **L. u. Lec. vi.**
Qrudelis sub tali sen-
 tētia impietas iudeo-
 rum: q̄ factioze suo non pre-
 sentes solū liberos dāpnat:
 sed etiā nondū natos occi-
 dit. Quantos enī hac voce
 ad cōscientiā factiozis vo-
 cāt: quos conscientia crimi-
 nis non tenebat. Crudelis
 inq̄ impietas: q̄ posteros an-
 te in reatū vocat/ q̄ produ-
 cat in lucē: vt prius futuris
 cōtingeret peccare q̄ viue-
 re. Cruēti plane genitores
 qui ante parricide facti sūt
 q̄ parentes: z ante eos soci-
 os suis scelerib⁹ assūperūt
 quos vtrū sanguinis parti-
 cipes possent habere nesci-
 rent. Nō igit̄ mirandū est si
 in saluatozē tā crudeles fue-

runt: qui extiterunt in suos
 posteros taz crudeles. **L. u.**
Quoniam inmerito in **L. vii.**
 hac die sc̄tus dauid
 sine exceptione exultandus
 precepit et letandū: in q̄ die
 toti⁹ mundi gaudia celebra-
 tur. **S**ibus enī letandū est/
 q̄ oibus pdest: cunctis ex-
 ultandum est/ q̄ cunctis est
 salutare: z ideo nō adulo-
 ria adhibenda nec fucata le-
 titia. Quisq̄s enim in xp̄i re-
 surrectione letat⁹: letet post
 us q̄ ī xp̄o ipse surrexit. In
 illo enī nostra portio/ nra q̄
 cōditio: z mortē pertulit et
 reuixit. Et licet nob⁹ adhuc
 resolutio corpusculi mane-
 at: cepimus tūc in xp̄o eter-
 na vita iaz viuere. **N**ī q̄uis
 fragilitatē nostrā acceleret
 imature mortis occasio: in
 saluatoze tūc didicim⁹ pri-
 us resurgere q̄ perire. An-
 te enī futurus homo resur-
 rexit in xp̄o: q̄ vitā sortiret
 in seculo. Non enī tantū illi
 dñs gnationi resurrectionis
 presitit gratiā in cui⁹ gene-
 rationis tpe resurrexit: sed
 etiā securis postea pplis
 hoc puidit: vt pri⁹ essemus
 de resurrectione securi/ q̄ de
 morte solliciti: et ante cum
 deo viuerem⁹ in celis: q̄ cū

21. iii.

hominibus conuersaremur
in terris. Tu autē. *Le. viii.*

In saluatore enim oēs
surreximus: oēs reui
rimus: oēs ad celū transmi
gramus. Est enim in illo xp̄o
hoies: uniuscuiusq; nostrum
caro et sanguis et portio. Abi
ergo portio mea regnat: re
gnare me credo: vbi dñatur
sanguis me⁹ / me sentio do
mari: vbi glorificatur caro
mea / gloriosū me eē cogno
sco. Quāuis ei peccator de
hac tamē cōmune gratie
nō diffidat: quia et si pecca
ta nos prohibēt / substantia
nos requirit: et si delicta p
pria nos excludunt / nature
cōio non repellit. Nā preter
bonitatē diuinitatis peculiā
rē nobis saluator debet affe
ctū: quia sicut deus noster i
t̄p̄o est: ita et sanguis n̄ in
illo est. Misericordiā igitur
michi prestare debet diuini
tas: necessitudinē debet ex
hibere affinitas. Neq; enim
tā imit̄is est dñs: vt obliui
scatur hois / et nō meminerit
illī: quē ip̄e gestat: vt quez
causa mei suscepit: nō ei⁹
causa quez suscepit me req̄
rat. Nō inq; tā imit̄is ē dñs
vt nō diligat carnē suā: mē
bra sua: viscera sua. Sit san

ctus ap̄s. Nemo unq; car
nē suā odio habuit. Tu autē.

Le. ix. Lec. sc̄ti euāḡij mar
In illo t̄p̄e: *(eu. ca. xv)*
Maria magdalene et
maria iacobi et salome / eme
rūt aromata: vt venētes vn
gerēt iesū. Et reliq; *Bomel
bri gregoriū pape de ea. f.*
Multis vobis lectionibus
fres charissimi per dictatū
loq̄ p̄sicut: sed qz lassescēte
stomacho ea q̄ dictauro le
gere ip̄e nō possum: quosdā
vestrū min⁹ libenter audien
tes intueor. Unde nūc a me
metip̄o exigere contra mo
rē volo / vt inter sacra missa
rū solēntia lectionem sancti
euāgelij / nō dictādo sed col
loquēdo edisserā: sicq; exci
piat vt loquimur: quia col
locutionis vox corda torpē
tia plusq; sermo lectiōis ex
citat: et quasi quadā manu
solicitudinis vt euigilēt pul
sat. **E**t quidē ad hoc opus
me sufficere posse nō video:
sed tamen vires quas ip̄eri
tia denegat: charitas mimi
strat. Scio nanq; qui dixit
illō. Bonū ergo op⁹ nobis
in volūtate sit: nā ex diuino
adiutorio erit in p̄fectione.
Dat loquēdū ausū etiā resur

rectiois dnice tanta solent-
tas? qz et indignu valde est
vt ea die laudes debitas ta-
ceat lingua carnis: qua vide-
licet die caro resurrexit au-
ctoꝝ. Tu autē. **Lectio. r.**

Ad istis fres charissi-
mi qz sc̄te mulieres q̄
dn̄m fuerāt secute cū aroma-
tibus ad monumentū vene-
rūt: et quē uiuentē dilere-
rāt: etiā mortuo studio hūa-
nitate obsequūtur. Sed res-
gesta aliqd̄ in sc̄ta ecclesia si-
gnat gerēdū. Sic q̄ppe ne-
cesse est vt audiamus q̄ sc̄ta
sunt: quaten⁹ cogitem⁹ etiā
q̄ nobis sūt ex eoz̄ imitatio-
ne faciēda. **¶** Et nos q̄ i eū
q̄ est mortu⁹ credētes si odo-
re virtutū refert / cū opinio-
ne bonoz̄ operū dn̄z̄ q̄rim⁹: ad
monumentū p̄fecto illi⁹ euz̄
aromatib⁹ venim⁹. Ille autē
mulieres angelos videt / q̄
cū aromatibus venerunt: qz
videlicet ille mētes sup̄nos
ciues aspiciūt: q̄ cū virtutum
odoribus ad deum p̄ sancta
desideria p̄ficiūt. **Lect. vi.**

Mandū h̄o nobis ē
qd̄ nā sit q̄ i dextera
federē angel⁹ cernit: Quid
nāqz p̄ sinistra nisi vita pre-
sens: qd̄ h̄o p̄ dexterā / nisi vi-
ta p̄petua designatur: An

scriptū est. **Leua** ei⁹ sub ca-
pite meo: et dextera illi⁹ am-
plexabit me. **¶** Igit̄ redē-
ptor n̄r̄ iā p̄sētis vite corru-
ptionē trāherat: recte ange-
lus q̄ nunciare p̄nē ei⁹ vitā
venerat in dextera sedebat.

Qui sola cādida coopertus
apparuit: q̄a festiuitatis n̄re
gaudia nūciat. **Lādor** enī
vesti splēdore denūciat n̄re
solēnitatis. **¶** Postre dicamus
an sue? Sed vt fateamur ve-
ri⁹ et sue dicam⁹ et n̄re **¶** Illa
q̄ppe redēptoris n̄ri resur-
rectio et n̄ra festiuitas fuit:
q̄a nos ad mortalitatem re-
duxit: et angeloz̄ festiuitas
extitit: q̄a nos reuocādo ad
celestia eoz̄ū numerū spleuit
In sua ergo ac nostra festiui-
tate angelus in albis vesti-
bus apparuit: qz dū nos per
resurrectionē dn̄icā ad sup̄-
na reducimur: celest̄ patrie
dāna reparantur. **Tu. sc. xii.**

Sed quid veniētes fe-
cimas angel⁹ affatur
audiam⁹. **¶** Nolite expauesce-
re. **¶** Ac si apte dicat. **¶** Paueāt
illi qui nō amant aduētū su-
p̄noz̄ ciuiū: pertimescāt qui
carnalib⁹ desiderijs p̄ssi ad
eoz̄ū se societate pertingere
posse desperāt. **¶** Vos autē cur
pertimescitis: et que vestros
A. liii

In festo resurrectionis.

cōcines videtis? An̄ z matheus angelū apparuisse describēs ait. Erat aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur z vestimēta ei⁹ sicut nix. In fulgure eteniz terror timoris est: in nive autē blandimētū cādozis. Quē vero ops deus et terribilis est pctōribus z blandus iustis recte testis resurrectionis ei⁹ angel⁹ et in fulgure vult⁹ z in cādoze habit⁹ demonstrat: vt de ipsa sua specie et terreret reprobos: et mulcēt pios. Lu. 11. De deum. Scdm̄ marcū vbi s̄.

In illo tēpore. Maria magdalene et maria iacobi z salome emerūt aromata: vt veniētes vngerent iesū. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumentum: orto iam sole. Et dicebant adinvicē. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respiciētes: viderūt reuolutū lapidem. Erat quippe magn⁹ valde. Et introcūtes in monumentum: viderūt iuuenē sedentē in dextris cooperitū stola cādida z obstupuerūt. Qui dicit illis Nolite expauescere. Iesū queritis nazarenū: crucifixū. Surrexit non est hic. Ecce locus: vbi posue-

rūt eū. Sed ite dicite discipulis ei⁹ et petro: qz pcedet vos in galileā. Ibi eū videritis: sicut dixit vobis. Amē. **Hy.** Te decet laus te decet hymn⁹ tibi glia deo patri et filio cū sancto spū in secula seclorū. Amē. **Oratio.** De⁹ qui hodierna die pvnigenitum tuū. vt infra in laud. **Ad laud. an.** Alla. vii. ps. xcii. Dñs regnauit. fo. xxxii. cū reliqis. Ep. i. ad corinth. v.

Aspurgate vetus fermentum vt sitis noua cōspersio sicut estis azimiz eteniz pascha nostrū immolat⁹ est xps. Deo grās. **Re. breue.** Surrexit xps z illuxit pplo suo. Alla alla. **Re.** Quē redemit sanguine suo Alla. **Hy.** Aurora lucis. fo. lxxi. **Re.** Resurrexit dñs alleluia: Sicut dixit vobis alleluia: **Ad bñd. an.** Et valde mane vna sabbatorū veniunt ad monumentū orto iā sole alleluia. **Oratio.**

Deus q̄ hodierna die eterinitatis nobis aditū deuicta morte refasti: vota nostra q̄ preueniendo aspiras: etia adiuuādo prosequere. Et fary per eundē. **Ad. i. an.** Alla. vi. **Cap.** Regi seclorū.

fol. xliij. *Oratio.* In hac hora. *Ad. iij. an. Alla. v. Lp. r*
oro vt in lau. In resurre-
ctione. Ad. vi. a. Alla. v.
Capitulu. Ad romanos. vj.

Si cōplantati facti su-
mus silitudini mortis
xpi simul et resurrectionis
erimus. Deo gr̄as. *Sur-*
rexit dñs vere alla. Oratio

Quoniam dñs vere alla. *Oratio*
an. Alla. v. Lp. r
vt qui resurrectionis
dñice solētia colim⁹: inno-
uatione tui spirit⁹ a morte
aie resurgam⁹. Et fa: per
eundē. i vnitate eius. *Ad*
ix. an. Alla. vij. Lp. Apo. i.

Gratia vobis et pax ab
iesu xpo q est testis fi-
delis primogenit⁹ mortuo-
rū: et princeps regū terre: q
dilexit nos: lauit nos a pec-
catis nr̄is in sanguine suo.
D. g. Surrexit dñs de se.

Propterea q̄s ops *Oratio.*
Deus: vt qui resurre-
ctionis dñice solēntia coli-
mus: ereptionis nr̄e letitīā
suscipere mereamur. Et fa:
per eundē. *In. ij. ves. su:*
per hos ā Alla. vij. Lp. et

oro vt in lau. R. breue. Ma-
ne nobiscū dñe Alla allā. R.
Qm̄ aduersperascit: inclina-
ta est iam dies. Alla. lxxij. R.
Ad cenā ag. fo. lxxij. R. Saul

si sūt discipuli alla. *Aliso do*
mino allā. Ad mag. ā. Xps
resurgēs ex mortuis iā non
moritur: mors illivltra non
dñabit: q̄s enim viuit/viuit
deo allā allā. Prius die
bus infra octa. Inuit. h. r.
an. r. vt in nocte sc̄ta. pi se
rial. Lec. breuis. Dzee. vj.

Uentē et reuertamur
ad dñm: q̄z ipe cepit
et sanabit nos: p̄ciet et cu-
rabit nos. *Uiuificabit nos*
post duos dies: i die tertia
suscitabit nos: et viuemus i
cōspectu ei⁹: sciemus seque-
murq; vt cognoscām⁹ dñm
Tu autē. R. breue. Surrexit
dñs de sepulchro Alla allā
R. Qui p nobis pepēdit in
ligno. Alla. In. ij. noc. ā.
Allā. viij. Lp. ad Colo. iij.

Mortui estis et vita re-
stra abscondita est cū
xpo in deo: cum autē xps ap-
paruerit vita v̄ra: tūc et vos
apparebitis cū ipso in gl̄ia.
Deo gr̄as. *Surrexit do-*
minus vere alla. Oratio.

Propterea q̄s ops et misse-
ricors deus: vt in re-
surrectione dñi n̄si iesu xpi
perceptamus veraciter por-
tionē. Et fa: per eundem.
Ad lau. pi fer. Ad bñ. r ad
mag. an. r oro ad hoias cō

Ad lau. pi fer. Ad bñ. r ad
mag. an. r oro ad hoias cō

¶ In octidies infra octa.

Suetas singulis diebus pprie
Reliqua vt iohis sancto. **Ad**
primam p tota hac hebdoma.
Epim Regi seculor. fo. xli.
ofo. **In** hac hora. vt in psal
terio. **¶ Secda feria. ad bñd.
dicitur a.** Qui sunt hi sermo
nes quos cofertis ad inuicē
ambulantes/et estis tristes
alla alla: respōdēs vnus cui
nomen cleophas dixit ei/ tu
solus peregrinus es in hie
rusalē/ et nō cognouisti que
facta sunt in illa his diebus
alla: qb? ille dixit/ q?z dire
runt de iesu nazareno q fuit
vir ppheta potens in opere
et sermone coram deo z om
ni populo alla alla. **Oratio.**

Deus q solēnitare pa
schali mūdo remedia
cōtulisti pplm tuū q̄s celesti
libertatē cōsequi mereat/ et
ad vitā pficiat sempiternā.
Et fa: per dñm. **Ad mag. a.**
Nonne cor nostrum ardens
erat in nobis de iesu dum lo
queret nobis in via allelūa?

¶ Tertia feria ad bñd. an.
Stetit iesus in medio disci
pulorum suorum/ z dixit eis
pax vobis allā allā. **Oratio.**

Deus q ecclīaz tuā no
uo semp fetu mltipli
cas cōcede famulis tuis: vt

sacramentū viuendo teneat
qđ fide pceperūt. Et fa: per
dñm. **Ad mag. a.** Obtulerūt
discipuli dño partem pficis
ass/ et fauū mellis allā allā.

¶ Quarta fer. ad bñd. an.
Vestite in dexterā nauigij
rphete/ et inuenietis allā. **Oratio.**
De q nos resurrectio
nis dñice annua solē
nitare letificas/ cōcede ppi
tius: vt p t̄palia festa q̄ agi
mus/ puēre ad gaudia eter
na mereamur. Et fa: per eum.
Ad mag. a. Hoc iam tertio
manifestauit se iesus postq̄
resurrexit a mortuis allā.

¶ Quinta feria. ad bñd. a.
Baria stabat ad monume
tū plorans/ vidit angelos in
albis sedentes/ et sudarium
qđ fuerat sup caput iesu al
bū.

Oratio.
Deus q diuersi: p̄fo.
tate gentiū in p̄fessio
ne tul nois adunasti: da vt
renat? fonte baptismat? vna
sit fides mentium/ et pietas
actionum. Et fa: p dñm. **Ad**
mag. an. Tulerunt dominū
meum z nescio vbi posuerūt
eū/ si tu sustulisti eum dicitō
mihi allā/ et ego eū tollam
allā. **¶ Sexta fer. ad bñd.
an.** Andecim discipuli in ga
lilea vidētes dominum ado
rauerunt allelūa. **Oratio.**

Omnis sempiterna deus qui paschale sacramentum in reconciliacionis humane federe contulisti da mentibus nostris: ut quod professione celebramus inmitemur effectu. Et factus per dominum. *ad magister.* **an.** Data est mihi omnia potestas in celo et in terra. *alla.*

Sabbato ad beatus. *an.* Cur rebant duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumentum alleluia. *oro.*

Quoniam quod opus deus: ut qui festa paschalia venerando egimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Et factus per.

In octava pasche omnia Ter nantur ut in die sancto exceptis subscriptis. Ad vespas Capitulum. i. Johannis. v.

Quoniam quod natus est ex deo vicit mundum: et hec est victoria que vicit mundum dum fides nostra. d. g.

Be. Dum transisset sabbatum. *vi. r. ij.* **ad magister. an.** Cum esset sero die illa una sabbatorum: et fores essent clausae ubi erant discipuli congregati: stetit iesus in medio et dixit eis pax vobis.

Propterea quod (bis al. *oro.* opus deus: ut qui pascha-

lia festa pegimus: hec te largiente moribus et vita tenemus. Et factus per dominum. *Leccio pia. Ex homelia beati gregorii pape: super euangelio*

Ana sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum.

Sicut in sacro eloquio sancta scripturarum vel cantica canticorum pro sua magnitudine dicuntur: ita hec festiuitas recte dici potest sollemnitas sollemnitatum. Et hac quippe sollemnitate exemplum nobis resurrectionis datur est spes celestis patrie aperit et facta superni regni tam presumptibilis gloria. **Per** hanc electi qui quis in tranquillitatis sinu: tam apud inferni claustra tenebantur: ad paradisi amena reducti sunt.

Quod ante passionem suam dixit: in resurrectione sua dominus impleuit. Si exaltatus fuero a terra: omnia traham ad meipsum. **Quia** qui traxit: qui de electis suis apud inferos nullum reliquit. **Quia** abstulit: utique electa. **Lu. Beia vi. i. die scro.**

Quis ei infideles. **Quis** et pro suis criminibus et in supplicio deditos ad veniam dominus resurgendo reipavit: sed illos ex inferni clau-

In octa.

his rapuit: quos suos in fi-
de et actibus recognouit. An-
recte etiam per osee dicitur.
Ero mors tua o mors: ero
morsus tuus inferne. **I**d
naque quod occidimus: agimus
ut penitus non sit. Ex eo etiam
quod mordemus: partem abstrahimus: partemque relinquitur.
Quia ergo in electis suis fun-
ditus occidit mortem: mors
mortis extitit: quod vero ex in-
ferno partem abstulit: et partem
reliquit: non occidit funditus:
sed momordit infernum. **Luc.**

AIt ergo. Ero mors
tua o mors: ac si ap-
te dicat: quod in electis meis te
fundit: perit: ero mors
tuus inferne: quod sublati estis
te ex parte transigo. Que est
ergo ista solentia: que inferni
claustra destruxit: et ianu-
as nobis regni celestis aper-
ruit: **I**nquirat subtilius
nomen eius: requirat egregi-
us predicator: videamus quod
de eius estimatione denun-
ciat. Aut enim. Etiam pascha
nomen immolatum est Christus. Si
igitur pascha Christus: perendum
nobis est: quod de pascha lex
loquitur: ut in adagium subtili-
us: an de Christo dicta videantur.

Myses quippe **Le. iiii.**
ait. Sumet de sanguine

ne agni ac ponet super truces
posse: et in supralinaribus do-
morum in quibus comedent il-
lum: et edent carnes nocte
illa assas igni: et azimos pa-
nes cum lactucis agrestibus.
Non comedetis ex eo crudum
quid: nec coctum aqua: sed af-
sum tantum igni. Caput cum
pedibus: et intestinis vorabi-
tis: nec remanebit ex eo que
quod usque mane. Si quod residu-
um fuerit igni comburentis

Tibi et addit. Sic autem
comedetis illum. Venes ve-
stros accingetis: calciamenta
habebitis in pedibus: te-
netes baculos in manibus
et comedetis festinantes. Que
videlicet cuncta magna nobis
edificatione pariunt: si fue-
rint mystica interpretatio
discussa. Tu autem. **Rec. v.**

Quis naque sit sanguis
agni: non iam audien-
do: sed bibendo didicistis.
Qui sanguis super truces po-
stem ponit: quoniam non solum ore
corporis: sed etiam ore cor-
dis haurit. In utroque etenim
postea sanguis agni est posi-
tus: quoniam sacramentum passio-
nis illi: cum ore ad redemptio-
nem sumit: ad imitationem quo-
que intente cogitat. Nam
qui sic redemptoris sui sanguis

nem accipit vt imitari pas-
sionē illius necdum velit in
vno poste sanguinē posuit.
Qui etiā insup liminarib⁹
domoz ponendus est. Tu.

Quid eni spirita **sc. vi.**
lter domus: nisi men-
tes nras accipim⁹? In quib⁹
per cogitatioes habitam⁹?
Lui⁹ domus supliminare ē
ipsa intērio? q̄ preminet ac-
tioni. Qui igif intentionem
cogitatiois sue ad imitatio-
nem dñice passionis dirigit
in supliminare dom⁹ agni
sāguinē ponit. Vel certe do-
mus nostrē ipsa sūt corpora
in qbus quousq; viuim⁹ ha-
bitamus. Et in suplimina-
re dom⁹ agni sanguinē po-
nim⁹: qz crucē passionis illi-
us in fronte portam⁹. De q̄
adhuc agno subdit. Et edēt
carnes nocte illa assas igni.
In nocte q̄ppe agnū come-
dimus: q̄ in sacramento mo-
do dñici corpus accipim⁹:
qñ adhuc ab inuicem nras
cōciētias nō videm⁹. Tu.

Que tñ carnes **sc. vii.**
agni assande sunt: qz
nimirum ignis dissoluit car-
nes quas aqua coxerit: q̄s
vero ignis sine aqua excoqt
roborat. Carnes itaq; agni
nri ignis coxit: qz eum ipsa

vis passionis illi⁹ ad resur-
rectionē valētiorē reddidit
atq; ad incorruptionē robo-
rauit. Qui eni ex morte con-
ualuit: videlicet carnes illi-
us ab igne duruerūt. Unde
etiā per psalmistā dicit. Ex-
aruit velut testa virt⁹ mea.
Quid eni est testa ante ignē
nisi molle lutum? Sed et ex
igne agit vt solidet. Virtus
ergo humanitatis eius ve-
lut testa exaruit: qz ab igne
passionis ad virtutez incor-
ruptionis excreuit. Tu autē

Sed sola redē **sc. viii.**
ptoris nri percepta
sacramēta ad verā solēnita-
tē nō sufficiunt: nisi eis etiā
et bona opa iungant. Quid
eni pdest corpus et sangui-
nem ei⁹ ore pcipere: et ei p-
uersis morib⁹ cōtraire? An
bene adhuc ad comedendū
subdit. Et azimos panes
cū lactucis agresibus. Pa-
nes quippe sine fermēto co-
medit / qui recta opera sine
corruptione vane glie exer-
cet: q̄ mādata mie sine pcti
admixtione exhibet: ne per-
uerse diripiat / q̄ quasi re-
cte dispensat. Hoc q̄q; pcti
fermētum bone sue actioni
miscuerāt: quib⁹ ppbetevo-
ce per increpationē dñs dis-

cebat. Venite ad bethel z in
pie agite atq; post pauca: et
sacrificate de fermèrato lau
dem. De fermentato nanq;
laudē imolat: qui deo sacri
ficium de rapina parat. **L.**
lc. ix. Scdm iohāne. Lp. xx.

In illo tpe: Lum esset
sero die illoyna sabba
toz: z fores essent clausē ubi
erant discipuli cōgregati. p
pter metuz iudeoz: venit te
sus: z stetit in medio et dicit
eis. Pax vobz. **Et res. hom.**
beati gregoris pape d ea. f.

Prima lectionis huius enā
gelice questio animū pulsat:
quomodo post resurrectio
nem corpus dominicū verū
fuit: quod clausis ianuis ad
discipulos ingredi potuit.
Sed sciendū est, nobis q; di
uina operatio si ratione cō
prehenditur nō est amirabi
lis: nec fides habet merituz
cui humana ratio prebet ex
perimentū. **¶** Sed hec ipsa
redēptoris nri opera que ex
semet ipsis comprehendī ne
quaq; possunt ex alia et ope
ratione pefanda sūr: vt reb;
mirabilibus fidem prebeant
facta mirabiliora. Illud enī
corpus dñi itrauit ad disci
pulos ianuis clausis: qd vi
delicet ad humanos oculos

per natiuitatem suaz clauso
erijt vtero virginis. **lec. r.**

Quid ergo mirū si clau
sis ianuis post resur
rectionē suā in eternū iam vt
cturus intrauit: qui moritu
rus veniens nō aperto vtero
Aginis exiuit? Sed quia ad
illud corpus qd videri pote
rat fides intuentium dubita
bat: ostendit eis p̄tin⁹ man⁹
et latus. Palpandā carnem
p̄buit: quā ianuis clausis in
troduxit. **¶** Quia in re duo
mira et iuxta humanā ratio
nē sibi valde contraria osten
dit: dū post resurrectionem
corpus suū z incorruptibile:
et tamen palpabile demon
strauit. Nam et corrumpti ne
cesse est qd palpat: et palpa
ri nō potest quod nō corrum
pitur. Sed miro modo atq;
ineffabili redēptor noster et
incorruptibile post resurre
ctionem z palpabile corpus
exhibuit: vt monstrando in
corruptibile iustaret ad pre
miū: prebēdo palpabile for
maret ad fidē. Et incorrupti
bile ergo se et palpabile de
monstrauit: vt profecto esse
post resurrectionez ostende
ret corpus suum et eiusdem
nature: et alterius glorie.
¶ Tu autem dñe. Lectio. r.

Dicitur in
apostolorum
generis huma
nitate que
in mundo veni
tate: sed tam
bona opem ad
se. Electos ver
tute nō ad mū
dicte p̄le missa
non in mendū
eget filius am
tamen ad pass
tae dicitur q
nō qui tamen
mōstrat in mun
Item pater
nos: id est ea vo
lūta cū inter f
coram mittor: qu
tate diligite
et dicitur adas pa
quibus mitti et
vri voluntatis
q; cō vti iplo a
mō dicitur ego a
d. Nam scim qu
ut op. fit cocq; pa
tū nō tamen inco
tēte filius mit
tatione. Cū ver
tas quē ego mit
tō. Si enim mitt

Dicit eis. Pax vobis. Sicut misit me pater ego mitto vos. Pater filium misit qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit: quem videlicet in mundo venire ad passionem voluit: sed tamen amavit filium quem ad passionem misit. Electos vero apostolos dominus non ad mundi gaudia: sed sicut ipse missus est ad passionem in mundum mittit. Quia ergo et filius amatur a patre et tamen ad passionem mittitur: ita et discipuli amantur a domino qui tamen ad passionem mittuntur in mundo. **Rec. xii.**

Itaque dicit sicut misit me pater et ego mitto vos: id est ea vos charitate diligo cum inter scandala persecutorum mitto: qua me pater charitate diligit: que venire ad tollerandas passiones fecit. Quamvis mitti etiam iuxta naturam divinitatis possit intelligi. Eo enim ipso a patre filius mitti dicitur: quo a patre generatur. Nam sancti quoque spiritus qui cum sit coequalis patri et filio non tamen incarnatus est: sedem se filius mittere perhibet dicens. Cum venerit paracletus quem ego mitto vobis a patre. Si enim mitti solus

do incarnari deberet intelligi: sanctus proculdubio spiritus nullo modo diceretur mitti: nequaquam incarnatus est: sed emissio ipsa processio est qua de patre procedit et filio. Sicut itaque spiritus mitti dicitur: quod procedit: ita et filius mitti non incongrue dicitur: quod generatur.

Tu. Secundum iohannem ubi supra

In illo tempore: Cum esset sero die illo una sabbatorum: et fores essent clausae ubi erant discipuli congregati propter metum iudeorum: venit iesus et stetit in medio et dicit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit eis manus et pedes. Sauli sunt ergo discipuli: sed domino. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Hoc cum dixisset: insufflauit et dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata: remittuntur eis: et quorum retinueritis: retenta sunt. Thomas autem unus de duodecim qui dicitur didimus: non erat cum eis quando venit iesus. Dixerunt ergo et alii discipuli. Utdidimus dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius figuram clavorum: et mittam digitum meum in clavorum: et mittam manum meam

In octa. pasche.

in latus ei⁹: non credā. Et post dies octo iter erat discipuli ei⁹ intus: et thomas cum eis. Venit iesus ianuis clausis et stetit i medio: et dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitum tuum huc et vide manus meas et affer manum tuam et mitte in latus meum: et noli esse incredulus sed fidelis. Respondit thomas: et dixit ei. Dominus meus: et deus meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me credidisti: beati qui non viderunt et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit iesus in conspectu discipulorum suorum: que non sunt scripta in libro hoc. Hec autem scripta sunt ut credatis quia iesus est filius dei: et ut credentes vitam habeatis: in nomine ipsius. Amen.

Ad laudes. L. pm. et ofo vtriusque in primis vesperis. Ad beati augustini. Post dies octo ianuis clausis ingressus dominus dixit eis: pax vobis alleluia alleluia.

Ad. iii. cap. et ofo vtriusque supra in primis vesperis. **A**d. vi. Cap. Ad romanos. iiii.

Iesus christus traditus est propter delicta nostra: et surrexit propter iustificationem nostram. Deo gratias. Oratio. Deus qui ad eternam vitam in christi resurrectione

ne nos reparas / erigenos ad consedentem in dextera tua nostre salutis auctorem: et qui propter nos iudicandus advenit: pro nobis que iudicaturus adveniat. Et facta: per eundem.

Ad. ix. Cap. Ad romanos. vi.

Anssepulchrum sumus cum christo per baptismum in mortem: ut quod christus surrexit a mortuis pro gloria patris: ita et nos in novitate vite ambulemus. Deo gratias. Oratio.

Ancede que opes deus: ut veterem cum suis actibus hominem deponeres: illi conuersationem deviamus. ad cuius nos substantiam paschalibus remediis transfulisti. Et facta: per eundem.

Hic ordo capitulorum et collectarum ad. vi. et ad. ix. servabis sequentibus dominicis usque ad ascensionem domini. Ad vesperas. Cap. et ofo vtriusque in primis vesperis. Ad magister augustini. Multa quidem et alia signa fecit iesus in conspectu discipulorum suorum alia: que non sunt scripta in libro hoc calla. Reliquas in die secundo. **C**onviciis diebus usque ad ascensionem domini: omnia servant sicut privatis diebus infra hebdomadam pasche exceptis subscriptionis. **A**d laudes. L. pm. Si presurrexistis. Oratio domini callis. Ad beati augustini et ad magister

gulis dieb⁹ anie. de resurre-
ctioe dñi. Que p oēs hebdo-
madas repetitur. In festis
sñ. xii. lectio. ex toto succum
bit. **Ad. i. Ep̄m. Pacem
et veritatē. Oratio** Dñe de⁹
Ad. iii. Ep̄m. i. Petri. ii.

deum/ sed quoniam ipse prior
dilexit nos; et misit filium suum
propitiatione p peccatis no-
stris. Deo gratias. **Oratio.**

Oudeat domine plebs
fidelis; et cū pprie re-
colit saluariōis exordia/ ei⁹
promoueat augmentis.
Et faz per do. **Ad vespas**

Capitulū. Ad romanos. vi.

Quoniam resurgens ex
mortuis tam nō mori-
tur/ mors illi ultra non domi-
nabit; q em mortu⁹ est pec-
cato/ mortu⁹ est semel; q au-
tē vivit/ vivit deo. Deo gr̄as

Secūda feria. Ad bñ. i. a.
Surgens iesus mane prima
sabbati apparuit primo ma-
rie magdalene/ de qua ete ce-
rat septez demonia alleluia.

Ad magt. an. Iesum quem
queritis non est hic/ sed sur-
rexit/ recordamini qualiter
locut⁹ sit vobis/ cum adhuc
in galilea esset alla. **Ter-**

tia feria. ad bñ. an. In gal-
ilea iesum videbitis sicut di-
xit vobis alla. **Ad magt. an.**
Surrexit eni sicut dixit do-
min⁹ et precedet vos in gal-
leā alla: ibi eū videbitis alla
alla alla. **Quarta feria. ad**

bñ. an. Surrexit dñs de se-
pulchro/ q pro nobis pepen-
dit i ligno al. al. **Ad magt.**

B. f.

Us genus electū/ re-
gale sacerdotiū/ gēs
sancta/ populus acquisitio-
nis; vt virtutes annuncietis
eius: qui de tenebris vos vo-
cavit in admirabile lumen
suum. Deo gratias. **Oratio.**

Deus qui oēs in chri-
sto renatos genus re-
gum et sacerdotale fecisti/
da nobis et velle et posse q p-
cipis; vt populo tuo ad eter-
nitatem vocato vna sit fides
cordium et pietas actionuz.
Et famuz. Per eundem.

Ad. vi. Ep̄m. i. Johā. iii.
In hoc cognouim⁹ cha-
ritatem dei; qm̄ ille p
nobis animā suam posuit: et
nos debemus p fratrib⁹ ani-
mas ponere. Deo gr̄as. **Or-**

atio. **Q**uia q̄s omps de⁹ vt
qui gratiā dñice resur-
rectionis agnouimus/ ipsi p
amōrē spūs a morte anie re-
surgam⁹. Et faz p eū. i. vni. e.

Ad. ix. Cap. i. Johā. iiii.

In hoc est charitas nō
quasi nos dilexerim⁹

simonū iesu xpi quecūq; v-
dit. Bñs q̄ legit ⁊ audit ver-
ba prophetie hui⁹ ⁊ et seruat
ea q̄ in ea scripta sunt. Tem-
pus em̄ ppe est. ¶ Iohānes
septem ecclesijs q̄ sunt in asia
Gratia vobis et pax ab eo q̄
est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturus est ⁊ et
a septem spiritibus q̄ in con-
spectu throni eius sunt: ⁊ ab
iesu xpo qui est testis fidelis
primogenitus mortuorum /
et princeps reguz terre / qui
dilexit nos ⁊ lauit nos a pec-
catis nr̄is in sanguine suoz
fecit nos regnum et sacerdo-
tes deo et patri suo: ipsi glo-
ria et imperiū in secula secu-
lorum amē. Tu autē. *Le. ij.*

Ecce venit cum nubib⁹
et videbit eū om-
nis oculus: et qui eum pupu-
gerunt. Et tunc plangent se-
super euz omnes tribus ter-
rez etiam amen. Ego sum al-
pha et ω: principium et finis
dicit dñs deus / qui est ⁊ qui
erat / et qui venturus est om-
nipotens. ¶ Ego iohannes
frater vester / et particeps in
tribulatione et regno et pa-
tientia in christo iesu / fui in
insula que vocatur pathmos
propter verbum dei ⁊ testi-
monium iesu christi. Fui in spi-
ritu in dominica die ⁊ et audi-

ui post me vocem magnam
tanq̄ tube dicentis. Quod
vides scribe in libro: et mit-
te septem ecclesijs epheso et
smyrne et pergamo et tpatri-
re et sardis et phyladelphie
et laodicie. Tu. *Lectio. iij.*

Et conuersus sum: vt
viderē vocē que loque-
batur mecum. Et conuersus
vidi septem candelabra au-
rea: et in medio septem can-
delabrorum aureorum simi-
lem filio hominis vestitū po-
dere: et precinctū ad mamil-
las zona aurea. ¶ Caput au-
tē eius ⁊ capilli erant candi-
di tanq̄ lana alba: et tanq̄ nit. ¶
Et oculi eius velut flamma
ignis: et pedes eius similes
auricalco: sicut in camino ar-
denti. Et vox illius tanq̄ vox
aquarū multarū. Tu. *Le. iij.*

Et habebat in dextera
sua stellas septē: et de
ore eius gladius vtraz par-
te acutus exibat: ⁊ facies ei⁹
sicut sol lucet in virtute sua.
Et cum vidissem eum ⁊ cecidi
ad pedes eius tanq̄ mortu-
us. Et posuit dextera sua
sup me dicens. Noli timere
Ego sum prim⁹ et nouissim⁹
et vivus ⁊ fui mortu⁹: et ecce
sum vivens in secula secu-
lorū: ⁊ habeo claves mortis

et inferni. **S**cribe ergo quod vidisti et quod oportet fieri post hec. Sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea et septem candelabra aurea. Septem stelle angeli sunt septem ecclesiarum et candelabra septem ecclesie sunt. **Tu. Lec. v.**

Angelo ephesi ecclesie scribe. hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua et labor et patientiam tuam: quia non potes sustinere malos. Et tentasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sunt: et inuenisti eos mendaces. Et patientiam habes: et sustinisti propter nomen meum: et non defecisti. **Tu. Lec. vi.**

Sed habeo aduersum te pauca: quia charitatem tuam primam reliquisti. Abemor esto itaque unde excideris: et age penitentiam: et prima opera fac. Sin autem venio tibi: et mouebo candelabrum tuum de loco suo: nisi penitentiam egeris. Sed hoc habes: quia odisti facta Nicolaitarum: et ego odi. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesiis. A inuenti dabo edere de ligno vite: quod est in pa-

radiso del mel. **Tu. Lec. vii.**
Angelo Smyrne ecclesie scribe. hec dicit primus et nouissimus: qui fuit mortuus et uiuit. Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam: sed diues es et blasphemaris ab his qui se dicunt iudeos esse et non sunt: sed sunt synagoga sathane. Nihil horum timeas que passurus es. Ecce missurus est diabolus ex vobis in carcerem ut temptemini: et habebitis tribulationem diebus decem. Ego fidelis usque ad mortem: et dabo tibi coronam uitae. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesiis. Qui vicerit non ledetur a morte secunda. **Tu. Lec. viii.**

Angelo pergamini ecclesie scribe. hec dicit qui habet rursam utraque parte acutam. Scio ubi habitas ubi sedes est sathane: et tenes nomen meum: et non negasti fidem meam. Et in diebus illis antiphonas testis meus fidelis qui occisus est apud vos: ubi sathanas habitat. Sed habeo aduersum te pauca: quoniam habes illic tenentes doctrinam balaam qui docebat balach mittere scandala in coram filiis israel edere et

fornicari: ita habes et tu tenēs doctrinam nicolaitarum. Similiter penitentiam age: si quo minus: veniā tibi cito: et pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Vnicuique dabo mēna absconditū: et in calculo nomē nouum scriptum: quod nemo scit nisi qui accipit. Tu autē. *cc. Lec. ix. dominice prime post octauas pasche Secy iohāne. Ca. r.*

In illo tēpore dixit iesus ad discipulos suos. Ego sum pastor bonus. Et reliq̄. *Boncha bti grego. pape. de eadē lectioe*

Audistis fratres charissimi ex lectione euāgelica eruditionem vestram: et audistis ex lectione euāgelica periculum nostrum. Ecce enim is qui nō est ex accidente bonus: sed essentialiter bonus est dicit ego sum pastor bonus: atque eiusdem bonitatis formam quā nos imitemur adiungit dicens: bonus pastor animā suā ponit pro ouibus suis.

Fecit quod monuit: ostēdit quod iussit. Bonus pastor pro ouibus animā poluit: et in sacramētū nostrū corp⁹ suū et sanguinē verteret: et oues

quas redemerat carnis sup alimento satiare. Tu autē.

Ostēda nobis. *cc. r.* Est de cōtēptu mortis via quā sequamur: opposita forma cui impiamur. Primum nobis est extioxa nra misericorditer ouib⁹ eius impendere: postremo vero si necesse sit etiā mortem nostrā pro eisdem ouibus ministrare. A primo autem hoc minime peruenitur ad postremū manus.

Sed cū incōparabiliter longe sit melior aia qua viuim⁹: terrena substantia quā exterius possidemus: qui non dat pro ouib⁹ substantiā suā: quādo daturus est pro his animā suam: Et sunt nōnulli qui dū plus terrenā substantiā quā oues diligunt: hi merito nomen pastoris perdunt. De quib⁹ protinus subdit. Mercenarius autē et qui nō est pastor: cui⁹ non sunt oues proprie videt lupum venientem: et dimittit oues et fugit. Tu autē. *cc. r.*

Mercenarius vocat⁹: qui nō pro amore intimo oues dñicas sed ad tēporales mercedes pascit. Mercenarius quippe est qui locū quidem pastoris tenet: sed lucra aia:

rū nō querit? terrenis com-
modis inhiat / honore prela-
tionis gaudet / t'paltibus lu-
cris pacitur / ipen sa sibi ab
hominibus reuerētia letat.
Iste sunt et ei mercedes mer-
cēnarij: vt pro eo ipso quod in
regimine laborat / hic qd q-
rit inueniat: et ab hereditate
gregis in posterū alieno exi-
stat. Vtrū vero pastor sit an
mercēnarius cognosci vera-
citer nō potest: si occasio ne-
cessitatis deest. Tranquilli-
tatis enim tempore plerūq;
ad gregis custodiā sicut ve-
rus pastor: sic et mercēnari-
us stat: sed lūpus veniens indi-
cat quo quisq; aīo sup gregē
custodiam stabat. Tu autē.

Lupus etem *Rec. xij.*
super oues venit: cuius
quilibet iniustus et raptor: si
deles quosq; atq; hūiles op-
punit. Sed is qui pastor eē
videbatur et non erat / reliq;
oues et fugit: quia dum sibi
ab eo periculum metuit: re-
sistere eius iniustitie non pre-
sumit. Fugit autem: nō mu-
tando locū: sed subtrahēdo
solutiū fugit: qz iniustitiā vi-
dit: et tæuit. Fugit: qz se sub
silētio abscondit. Quibus
bene per prophetam dicī.
Non ascendistis ex aduerso

neq; posuistis murū pro do-
mo israel: vt staretis in p̄sco:
i die domini. Ex aduerso q̄p-
pe ascendere est quibuslibet
potestatibus prave agētib;
libera voce contrare: et in
die dñi pro domo israel in p̄-
sco stamus / ac murū opponi-
mus: si fideles et innocētes
contra peruersorū iniustitiā
ex iustitie auctoritate vindi-
cam. *Idē* quia mercēnari-
us non facit: et cum venientē lu-
pū viderit / fugit. Tu autem.

Secundum iohannē. vbi sit.

In illo tpe dixit iesus
discipul' suis. Ego sū
pastor bonus. Bon' pastor
aiam suā dat p ouib' suis.
Mercēnari' autē et qui non
est pastor / cui' nō sunt oues
proprie / videt lupū venientē
et dimittit oues et fugit. Et
lup' rapit et dispergit oues
Mercēnari' autem fugit
quia mercēnarius est: et nō
p̄tinet ad eū de ouib'. Ego
sū pastor bonus. Et cogno-
sco meas: et cognoscunt me
mee. Sicut nouit me pater
et ego agnosco patrē: et an-
imā meā pono pro ouib' me-
is. Et alias oues habeo que
nō sunt ex hoc ouile: et illas
oportet me adducere: et vocē
meā audiēt. Et fiet vnū ouile

B. iiii.

styn? pastor Amē. **Prophēta**
Ad laud. Cap. Apocal. 1.

Ego sum primus et non
ultimus et vius et fui
mortuus et ecce suz viuēs in
sc̄la sc̄loꝝ : et habeo clauēs
m̄ortis et inferni. Deo gr̄as.

Et nota q̄ hoc c̄pm̄ etiāz in
tribus dñicis sequētib⁹ di-
cetur Ad bñd⁹ an. Ego suz

pastor bon⁹ qui pasco oues
meas/et pro ouib⁹ meis po
no aiām meā allā. **Pro v̄tā**
in primis vel. **Ad tertiam**

c̄p̄z et ōfo v̄tā in primis vel.
Ad. vi. et. ix. c̄p̄z et ordēs vt i
octa. pasche. Similit̄er agit

tribus dñicis sequentibus.
Ad ref. Cap. et ōfo v̄tā in
primis vespis. Ad magt. ā.

Ego sū pastor ouīū/ego suz
viā et veritas/ego suz pastor
bonus et cognosco meas et
cognoscūt me mee/allā allā.

Secūda dñica post octa-
uas pasche oīa seruant vt in
dñica precedente : exceptis
subscriptis. Ad horas con-
suetas. Capitulū. i. Petri. ii.

Bescro uos tāq̄
aduenas et pere
grinos ab̄stine
re uos a carnali
b⁹ desiderijs q̄
militāt aduersus aiām : con
uersationē uestrā inter gen-

tes habētes bonā. Deo gr̄s.
Be. breue ab̄stine nobiscū. Al
si i crastino hystoria Dign⁹
es. primo sit cātāda. h̄p⁹. Al
ta sc̄toꝝ. fo. lxxi. Qui prima
tur ad v̄s v̄s ad ascēsiōes
domini. Ad magt. an. Alias
oues habes que non sunt et
hoc ouilz/ et illas oportet me
adducere/ et vocē meā audi
ent et fiet v̄nū ouile et vnus
pastor allā. **Ad horas p̄ue:**

Deus q̄ er- (tas ōfo-
rātib⁹ vt i viā possim
redire iustit̄e/ veritatis tue
lumē ostēdis/ da cūctis qui
xp̄iana p̄fessione censent/ et
illa respicere q̄ huic inimica
sunt domini/ et ea q̄ sunt apta
sectari. Et f̄ax per do. **Clū**
hystoria Dignus es. Secūdo
seruatur. Lec. i. Apoca. ii.

Angelo t̄patire ec
clesie scribe. h̄ec di
cit filius dei : q̄ habet oculos
tanq̄ flāmā ignis : et pedes
et us siles auricalco. Noni
opera tua et fidē et charitatē
tuā/ et ministeriū et patien
tiā tuā : et opa tua nouissima
plura priorib⁹. Sed habeo
aduersus te pauca : q̄ p̄mit
tis mulierem tezabel q̄ se di
cit p̄pheten docere et seduce
re seruos meos : fornicari et
manducare de ydolotris.

Et dedi il
ti agere
v̄nū
ego mitto
nubiū cū
in manū
elegerit ab
h̄e⁹ iustit̄e
sunt oēs ecc
trōis reme
h̄m̄icūz v̄
U
dico et
m̄ellis qui
m̄icūz h̄e
v̄nū alitro
p̄m̄icūz
si f̄ax per
tamen id qu
non bonec
nūz et cult
h̄e opera me
m̄icūz f̄ax
per oēs i virg
ne sigillū cō
ego accepti
h̄e v̄nū h̄ell
h̄e habet au
quid f̄ax
Angelus se
h̄e v̄nū qui
m̄icūz dei et
Sicut opera
non habes q̄
v̄nū
v̄nū

Ut dedi illi tps vt penitē
tiā ageret: ⁊ nō vult penite-
re de fornicatione sua. Et ec-
ce ego mitto eā in lectū: ⁊ q̄
mechātur cū ea ī tribulatio-
ne maxima erūt: nisi penitē-
tiā egerit ab opib⁹ suis: ⁊ fi-
lios ei⁹ iterficiā ī mortē. Et
scient oēs ecclie qz ego sum
scrutās renes et corday: da-
bo vnicuiqz vřz/ hřz opa vřa.

Vobis autem **Rec. ii.**
Dico et ceteris q̄ tra-
ditre estis quicūqz non habēt
doctrinā hanc: qui nō cogno-
uerunt altitudines sathane
quēadmodū dicunt: nō mit-
tā super vos aliud pondus:
tamen id quod habetis te-
nere donec veniam. **Et** q̄
vicerit et custodierit vsqz in
finē opera meay: dabo illi po-
testatem super gentes: ⁊ re-
get eas ī virga ferrea: ⁊ tāqz
vas figuli cōfringētur sicut
et ego accepti a patre meo: ⁊
dabo illi stellam matutinam.
Qui habet aurem audiat:
quid spirit⁹ dicat ecclesijs.

Angelo **Rec. iij.**
Ecclesie sardis scribe.
Hec dicit qui habet septem
spiritus dei: et septem stel-
las. Scio opera tua: qz no-
men habes q̄ viuas ⁊ mor-
tuus es. Esto vigilans: ⁊ cō-

firma cetera que mortura
erant. Non enim inuenio ope-
ra tua plena coray deo meo.

In mente ergo habe qua-
liter acceperis et audieris ⁊
serua: et penitentiam age.
Si ergo non vigilaueris ve-
niā ad te tanqz fur: ⁊ nescies
qua hora veniam ad te. **Tu**
autem **Rec. iij.**

Sed habes pauca no-
mina in sardis q̄ non
inquinauerūt vestimēta sua:
⁊ ambulabūt mecum in albis:
qz digni sunt. **Qui** vices-
rit sic vestietur vestimentis
albis: et non delebo nomen
eius de libro vite: et confite-
bor nomen eius corā patre
meo et coram angelis eius.
Qui habet aurem audiat: qd
spiritus dicat ecclesijs. **Tu.**

Angelo phyla **Rec. v.**
delphie ecclie scribe.
Hec dicit scūs ⁊ verus qui
habet clauē dauid: qui ape-
rit et nemo claudit: claudit
et nemo aperit. Scio opera
tua. Ecce dedi corā te osti-
um aptū quod nemo potest
claudere: quia modicam ha-
bes virtutē et seruasti verbū
meū: et nō negasti nomē me-
um. Ecce dabo de synago-
ga sathane qui dicūt se iude-
os esse: ⁊ nō sūt: sed mētunt.

Et ecce faciam illos ut veniant et adorent ante pedes tuos et scient quia ego dilexite. Tu autem.

Lectio. vi.

Quia seruasti verbum patientie mee et ego seruabo te ab hora tetratio- nis que ventura est in orbem vniuersum: tetrare habitantes in terra. Ecce venio scito. Tene quod habes ut ne- mo accipiat coronam tuam. Qui vicerit faciam illum columnam in templo dei mei et foras non egredietur amplius. Et scribam super eum nomen dei mei et nomen ciuitatis dei mei noue hierusalem que descendit de celo a deo meo: et nomen meum nouum. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs.

Lectio. vii.

Angelescribe. Hec dicit amen testis fidelis et verus: qui est principium creaturæ dei. Scio opera tua quia neque frigidus es neque calidus. Atinam frigidus esses aut calidus. Sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam te euomere ex ore meo: quia dicitis quod diues sum et locupletatus et nullus ego: et nescis quia tu es miser et mis-

serabilis et pauper et cecus et nudus. Tu autem.

Suadeo tibi eme a me aurum ignitum probatum ut locuples fias: et vestimētis albis induaris: ut non appareat confusio nuditatis tue et collirio iunge oculos tuos ut videas. Ego qui amo arguo et castigo. Emulare ergo: et penitentiam age. Ecce sto ad ostium et pulso. Si quis audierit vocem meam et aperuerit mihi ianuam introibo ad illum et cenabo cum illo: et ipse mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut et ego vici et sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aurem audiat: quod spiritus dicat ecclesijs. Tu autem.

Lectio. ix. dñi
ce sede post octa. pasche. Lectio sancti evangelij: s̄m Jo hannem. Capitulo. xxi.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis. Modicum et iam non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me: quando ad patrem. Et reliqua.

Homelia venerabilis beati patris Iuliani de eadem lectione.
Ita dñi et saluatoris nri per missa fratres charissimi leti cordis auditu percipere debemus: sed uoluntate intentione persistere: quatinus ad hec co-

tigere mereamur. Quid est enim quod merito letius audiat: quod puenire posse ad gaudium quod nunquam possit auferri? Notandum autem quod tota lectionis huius euangelice sententia illis conuenit que eum presentes audierunt a domino: pars autem illi etiam nobis que post passionem et resurrectionem dominicam ad fidei uenimus aptissime congruit. Tu autem. **LECTIO. x.**
Quod ergo ait modicum et iam non uidebitis me: et iterum modicum et uidebitis me quod uado ad patrem: spiritus ad illos pertinet que eius discipulatus predicatus in carne adherere: post tristitiam passionis uisa resurrectione et ascensione eius letificari meruerunt. Nam quod hec illa qua tradebat nocte locutus est modicum erat: id est eius de noctis et diei sequentis tempus usque ad horam qua illum non uidere inciperet. Tertius enim nocte illa a iudeis et in crastinum crucifixus: cuius seculo factum esset depositus est de cruce: et intra septa sepulchri ab humanis seclusus oblutibus. Et iterum modicum erat usque dum illum uideret. Resurrexit enim a mortuis tertia die: et apparuit eis in

multis argumentis per dies quadraginta. Tu autem domine. **LECTIO. xi.**
Quare autem modicum esset ut non uiderent eum: et iterum modicum et uiderent eum: annunciat causam dicens: quod uado ad patrem. Sic si aperte dicat. Ideo post modicum a uestris aspectibus in monumtibus claustris abscondor: et iterum post modicum destructo mortis impio uobis intuendus appareo: quod tempus est ut expleta dispensatione assumpte mortalitatis cum resurrectionis triumpho iam reuertar ad patrem. Tu autem. **LECTIO. xii.**
Protest et aliter intelligi quod ait modicum et iam non uidebitis me: et iterum modicum et uidebitis me. Modicum quippe tempus erat futurum: quo non uiderent eum illud uide licet quo erat deturus in monumtibus: et iterum modicum erat futurum quo uideret eum: illi uis delictet dies quadraginta: in quibus eis post passionem suam septem usque ad tempus ascensionis apparuit. Quod autem subiunxit quod uado ad patrem: iuxta hunc sensum ad illud specialiter respicit quod premisit et iterum modicum et uidebitis me. Sic si apte diceret. Propterea

me resuscitatum a mortuis
modico tpe videbitis ⁊ quia
nō seper corporaliter in ter-
ra mansurus: sed per huma-
nitate quā assumpsit iam sum
ascēsus in celū. Hec quidē
vba dñi (vt dixim⁹) illis spe-
ctari q̄ ei⁹ resurrectionē vi-
dere potuerit ē conueniūt. *Lu.*
Scdm iohannem vbi supra

In illo tpe dixit les⁹ di-
scipulis suis. Hodicū
⁊ iam nō videbitis me: ⁊ ite-
rū modicū ⁊ videbit⁹ me/ qz
vado ad patrē. Dixerunt ergo
discipuli ei⁹ ad inuicem.
Quid est hoc q̄ dicit nobis
modicū ⁊ nō videbitis me/ ⁊
iterū modicū ⁊ videbitis me
⁊ qz vado ad patrē? Dicebāt
ergo. Quid est hoc q̄ dicit mo-
dicū? Rescimus qd loquit.
Cognouit aut̄ iesus qz vole-
bāt eū interrogare: ⁊ dixit eis
Dixi modicū ⁊ non videbitis
me: et iterū modicū ⁊ videbi-
tis me. Amen amen dico vo-
bis: qz plorabit⁹ et flebitis
vos/ mundus aut̄ gaudebit.
Vos aut̄ cōtristabimini: sed
tristitia vestra ōtetur in gau-
diū. Mulier cū parit tristi-
tiā habet: qz venit hora eius
Cū aut̄ pepererit puerū iam
non meminit pressure propt̄

gaudii: quia nat⁹ est homo
in mundum. Et vos igitur
nūc quidē tristitiā habetis.
Iterū autem videbo vos: et
gaudebit cor vestrū. Et gau-
diū vestrū: nemo tollet a vo-
bis. Amen. **Pro vs̄ in pri-
mis versis.** **C**ad laud. cō.
Ego sum prim⁹. **Ad bñd. ā.**
Hodicū ⁊ nō videbitis me
dicit dñs/ iterū modicū ⁊ vi-
debitis me/ quia vado ad pa-
trē allā allā. **Ad magt. ā.**
Amē amē dico vobis quia
plorabit⁹ ⁊ flebitis vos/ mū-
dus aut̄ gaudebit/ vos autē
cōtristabimini/ sed tristitiave-
stravertet in gaudiū alleluia.

**Terttia dñica post octa-
uas pasche. Ad horas con-
suetas Capituli. Jacobi.**

Dne datum opti-
mū/ et omne donū
pfectū/ desurū est
descendens a p̄re
luminū/ apud quem non est
transmutatio: neqz vicissitu-
dinis obūbratio. Deo gr̄as
se. ij. **V**iderunt te aq̄. **I**tra
ii. hy⁹. **V**ita sc̄tōp. **f**o. liij. **f**.
Gausi. **Ad magt. an.** Iterū
aut̄ videbo vos alleluia/ et
gaudebit cor vestrum allā/
⁊ gaudiū vestrum nemo tol-
let a vobis alleluia. **Ad ho-
ras consuetas** **Oratio.**

Deus q̄ fidelium mētes
 vnus efficit volūta-
 tis da populis tuis id amare
 quod precipis / id desiderare
 qd̄ pmittis: vt̄ inter munda-
 nas varietates sibi nostra fixa
 sint corda vbi vera sunt gau-
 dia. Et fact̄ do. **Inuit. hym-**
ni ae. p. v. et cātica vt̄ i vno
ribus dñicis. Re. i. Si oblit̄
 fuero tui allā: obliuiscat me
 dextera mea. Adhereat lin-
 gua mea faucib⁹ meis / si nō
 meminero tui all. al. **Sup**
 flumina babilonis illic sedi-
 mus et fleuimus dum recor-
 damur tui sio Adhe. **Re. ii.**
 Aiderūt te aque de⁹ viderūt
 te aque ⁊ timuerunt. Multi-
 tudo sonitus aquarū vocem
 dederunt nubes allā all. al.
Illuxerūt choruscationes
 tue orbi terre commota est ⁊
 cōtremuit terra. **Multi. Re.**
iii. In toto corde meo allā /
 exquirit te allā. Ne repellas
 me a mādatis tuis allā allā.
In labijs meis pnūciaui
 oīa iudicia oris tui. Ne rep.
Re. iiii. Allā audiuim⁹ eam i
 effrata inuenim⁹ eā in cāptis
 syne Introsbim⁹ i taberna-
 culū ei⁹ adorabimus in loco
 vbi steterūt pedes ei⁹ al. al. **Et**
 Surge dñe in requiē tuā ⁊ ve-
 r̄ archa sanctificationis tue.

Introsbi. C. In. ii. noc. Re. e.
 Harrabo nomē tuū fratrib⁹
 meis allā. In medio ecclesie
 laudabo te allā al. **Qui t̄**
 metis dñm laudate eum vni-
 uersum semē iacob magnifi-
 cate eū. In me. **Re. vi.** **Hym-**
 nū cantate nobis al. Quō cā-
 tabimus cāticū dñi in terra
 aliena al. al. **Illic** interro-
 uerit nos q̄ captiuos duxerūt
 nos vba cantionū. Quō.
Re. vii. De⁹ cāticū nouū cāta-
 bo tibi all. In psalterio decē
 chordaz psallā tibi all. al. **De⁹**
 me⁹ es tu et confitebor
 tibi / deus me⁹ es tu ⁊ exalta-
 bo te. In psalte. **Re. viii.** De-
 duc me in semita mandatorū
 tuorū allā / qz ipsam volui al.
 Inclina cor meū in testimo-
 nia tua allā all. al. **Querte**
 oculos meos ne videāt vani-
 tatē i via tua vniūifica me. In-
 clina. **In. iiii. noc. Re. ii.** In
 ecclesijs benedicite deo allā
 Dño de fontib⁹ israel al. al.
Cantate dño cāticū nouū
 cantate dño oīs terra. Dño.
Re. i. Cantate deo all. **Psal-**
 mū dicite ei al. **Date glo-**
 riā laudi ei⁹. **Psalmū. Re. xi.**
 Bonū est confiteri dño allā.
 Et psallere al. **Ad amun-**
 ctandū mane miam tuā ⁊ ve-
 ritatē tuā p noctē. **Et. Re. xii.**

Dicant nūc qui redēpti sunt
alla a dño All. v. Quos re-
demt de manu simici/de re-
gionib⁹ congregavit eos All.

Cum hystoria Si oblit⁹
p̄mo seruat. **Lectio prima**
Incipit epla bñi iacobi apli.

Iacobus dei et dñi no-
stri iesu xpi seru⁹: duo
decim tribub⁹ q̄ sunt in dis-
persione salutē. De gaudiū
existimate fr̄es mei cū in tē-
tationes varias incideritis?
scientes q̄ probatio fidei ve-
stre patientiā operat. Patiē-
tia autē opus perfectum ha-
beat⁹: vt sitis perfecti et inte-
gri in nullo deficiētes. **S**i
quis autē vestrū indiget sa-
pientia/postulet a deo q̄ dat
oibus affluenter et non impro-
perat⁹: et dabitur ei postulet
autē in fide: nihil hesitans.
Nul enim hesitat similis est
fluctu maris: q̄ a vento mo-
uetur et circumfertur. Nō er-
go estimet homo ille q̄ acci-
piat aliquid a dño. **Luce. ij.**

Triplex duplex animo icō-
stās est in oibus vjs
suis. Hōies autē frater hu-
milis i exaltatiōe sua: diues
autē in humilitate sua: quo-
ntiam sicut flos feni transibit
Exortus est enī sol cum ar-
dore et arefecit fenū: et flos

eius decidit: et decore vultus
eius deperit. Ita et diues in
itineribus suis marcescet.
Beatus vir qui suffert tem-
ptationē: quoniam cum pro-
batus fuerit accipiet coronā
vitę: quam repromisit deus
diligentibus se. **N**emo cū
tēptatur dicat⁹ qm̄ a deo tē-
ptat. De⁹ enī intēptator ma-
lorū est. Ipse enī neminē tē-
ptat. Unusquisq̄ vero tem-
ptatur a concupiscentia sua
abstractus et illectus. Deide
concupiscentia cū cōceperit
parit peccatū: peccatū vero
cū consummatū fuerit, gene-
rat mortē. **Luce. iij.**

Quoties mei dilectissimi.
Dileite itaq̄ errare fra-
trum datū optimū et omne
donū pfectū defursus est de
scendens a patre lumine
apud quē non est transmuta-
tio: nec vicissitudinis obum-
bratio. Volūtariē enī genu-
it nos verbo veritatis: vt si-
mus initium aliquid creatu-
re eius. **S**citis fr̄es mei
dilectissimi. Sit autē ois ho-
mo velox ad audiendū: tar-
dus autē ad loquendū: et tar-
dus ad iram. Ira enī viri tu-
sitiā dei nō operatur. Pro-
pter quod abiicientes omnē
imuditiā et abundantiam ma-

litate/in mansuetudine susci-
pitis in istu[m] v[er]bum? q[uo]d potest
saluare a[n]i[m]as vestras. **sc. iiii.**

Estote aut[em] factores
verbi et n[on] auditores
tantu[m] fallētes vosmetipsos
quia si quis auditor est ver-
bi et n[on] factor: hic cōparabit
viro consideranti vultu[m] nati-
uitatis sue in speculo. Consi-
derauit enim se et abiit: et sta-
tim oblitus est qualis fuerit.
Qui aut[em] p[er]spererit in lege
perfecte libertatis et permā-
serit in ea: non auditor obli-
tiosus fact[us] sed factor ope-
ris: hic beatus in facto suo
erit. **¶** Si quis aut[em] putat se
religiosus esse n[on] refrenans
linguā suā sed seducens cor-
suum: huius vana est religio.
Religio munda et imacula-
ta apud deum et patrē hec est
visitare pupillos et viduas in
tribulatione eorum: et imma-
cularum se custodire ab hoc
seculo. Tu aut[em]. **Lectio. v.**

Patres mei nolite in
personar[um] acceptione
habere fidei d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi
glorie. Et eni[m] si introierit in
conuentu[m] vestru[m] vir aureum
anulu[m] habens in veste candi-
da: introierit aut[em] et paup[er] in
sordido habitu et intendatis
in eū q[ui] indutus est veste pre-

clara / et dixeritis ei tu sede
hic bene / pauperi aut[em] dica-
tis tu sta illic / aut sede sub sca-
bello pedum meorum: n[on]ne tu-
dicatis apud vosmetipsos /
et facti estis iudices cogita-
tionu[m] iniquaru[m]. **Lectio. vi.**

Audite fratres mei di-
lectissimi. Nonne de-
legit pauperes in hoc mun-
do diuites in fide et heredes
regni: q[uo]d repromisit de-
us diligētibus se: Vos aut[em] ex
honorastis pauperē. Nonne
diuites p[er] potētia[m] opprimūt
vos / et ipsi attrahunt vos ad
iudicia: Nonne ipsi blasphe-
māt bonū nomē: quod inuo-
catū est super vos? Si tamē
legē perficitis regalē sc[on]d[um]
scripturas diligēs proximu[m]
tuū sicut teip[s]u[m] b[on]ifacitis / si
aut[em] p[er]sonas accipitis pecca-
tum operamini: redarguti a
lege q[ui] trāsgressores. Qui-
cūq[ue] aut[em] totā legē seruauerit
offendat aut[em] in vno fact[us]
est o[mn]iū reus. Qui eni[m] dixit
n[on] mechaberis: dixit et n[on] oc-
cides. Quod si n[on] mechaberis
occidas aut[em] factus es trāsg-
ressor legis. Tu aut[em]. **L. vii.**

Sic loquimini et facite:
sicut per legē liberta-
tis incipientes iudicari. Iuz-
diciū em[en]dāre sine misericordia illi: qui n[on]

facit miam. Superaltat autē
tē mia iudiciū. Quid prode-
rit fratres mei si fidem quis
dicat se habere? opera autē
nō habeat? Nūquid poterit
fides saluare eus? Si autem
frater aut soror nudi sint: et i-
digeāt victu quotidiano/ di-
cat autē aliq̄s de vobis illis
ite in pace calefacimini et sa-
turamini/ nō dederitis autē
eis q̄ necessaria sunt corpi? et
quid proderit? Sic et fides
si non habeat opera? mortua
est in semetipsa. **Lu. 11. viii.**

Sed dicit aliq̄s. Tu fi-
dē habes? et ego opa
habeo. Ostende mihi fidem
tuā sine operib⁹ et ego osten-
dā tibi ex operib⁹ fides meā.
Tu credis quontā vnus est
deus? bene facis. Et demon-
es credunt? et cōtremiscunt.
His autē scire o homo inas-
nis? quontā fides sine operi-
bus octiosa est? Abrahāz pa-
ter noster nōne ex operibus
iustificatus est? offerens ysa-
ac filiū suum sup altare? Ai-
des quontā fides coopaba-
tur operibus illi⁹? et ex ope-
rib⁹ fides consummata est? Et
suppleta est scriptura dicēs.
Credidit abrahā deo? et re-
putatū est illi ad iustitiam: et
amicus dei appellatus est.

Vidētis quoniam ex operib⁹
iustificatur homo? et non ex
fide tantū? Similiter autem
et raab meretrix? et nonne ex
operibus iustificata est? sus-
cipiens nuncios/ et alia via
eiciēs? Sicut enim corpus
sine spiritu mortuū est: ita et
fides sine operib⁹ mortua est.

**Lectō. 11. dñice. iij. post octa-
nas pasche. Lectio sc̄i euā-
gelij: sc̄dm Joh̄m. cap. xvi.**

In illo tempore? Dixit
Iesus discipulis suis.
Vado ad eū qui me misit? et
nemo ex vobis interroga me
quo vadis. Et rel. **Homelia
vni. be. s̄i byterni de cadē sc̄.**

Sicut ex lectione evangelij
ca fratres charissimi audiu-
mus/ dñs et redemptor: no-
ster iminēte sue passionis ar-
ticulo/ discipulis et gloriā
ascētionis qua ip̄e post mor-
tē et resurrectionē erat clari-
ficandus/ et aduētū sc̄i sp̄s
quo illi erant illustrādi pate-
fecit? quaten⁹ instante hora
passionis eiusdē minus p̄ il-
lius morte dolerēt/ quē post
mortē ad celos subleuā dum
nō dubitarēt: min⁹ de sua de-
solatione trepidarent/ quos
abeūte licet dñs/ sancti sp̄s
gratia cōsolandos esse spera-
rent. **Tu autem. Lectio. 11.**

Ado inquit ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Ac si apte dicat. Reuerto: ascendendo ad eum qui me incarnari constituit: et tanta tantis manifestata erit eiusdem ascensionis claritas: ut nemini vestrum opus sit interrogare quo vadam: videtur tibiis cunctis quia ad celos pergam. **¶** Vbi autem cum de ascensione sua dixisset vado ad eum qui me misit addidit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Superius namque cum de sua passione prestaret dicens quo egovado vos non potestis venire: et interrogavit eum petrus dicens. Domine quo vadis: Responsusque est ei. Quo ego vado non potes me modo sequi: sequeris autem postea. **¶** Quia nimirum passionis mortisque eius mysterium necdum intelligere: necdum poterant imitari: maiestatem vero ascensionis statim ut videre cognouerunt: totisque animi votis ut sequi mererentur optabant. **Tu. lc. xi.**

Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum. Sciebat dominus ipse quid hec sua verba in discipulorum cordibus agerent: quia videlicet tristitiam magis de absentia quo eos desereret:

quam de ascensu quo patrem peteret letitiam generarent. Unde benigne consolando subiunxit. Sed ego veritate dico vobis: expedit vobis ut egovadam. Expedit ut forma servitutiis subtrahatur aspectibus: et quatenus amorem divinitatis artius vestris infundatur mentibus. Expedit ut notam vobis formam celo inferam: et quatenus maiori per hoc desiderio illuc suspiraretis: sicque suspensis ad superna cordibus vestris ad accipiendam iam spiritus sancti dona capaces fiatis. **Tu autem. lc. xij.**

Sed enim non abiero parascitis: non ventet ad vos: si autem abiero mittam eum ad vos: Non quia non poterat ipse in terra positus dare spiritum sanctum discipulis hec loquitur: cum aperte legatur quia post resurrectionem apprensus eis insufflauit: et dixit eis accipite spiritum sanctum: sed quia ipso in terra posito et corporaliter conuersante cum eis: non valebant illi erigere mentem ad sitienda munera gratie celestis. Ascendente autem ipso ad celos: et illi pariter omne desiderium suum illo transfererebant iuxta hoc quod alibi audierunt: ubi est enim thesaurus tuus ibi et cor tuum erit: ideoque capaces spiritus

L. 1.

iam facti erant non ultra de morte eius contristati sed de promissionis eius munere letati: luca attestante qui ait. Et factum est cum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in celum: et ipsi adorantes regressi sunt in hierusalem cum gaudio magno: et erant semper in templo laudantes et benedicentes deum. Tu autem. **Secundum iohannem ubi supra.**

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si autem abiero: mittam eum ad vos. Et cum venerit: ille arguet mundum de peccato et de iustitia et de iudicio. De peccato quidem: quia non crediderunt in me. De iustitia vero: quia ad patrem vado et iam non videtis me. De iudicio autem: quia princeps mundi huius iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille spiritus verita-

tis: docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur a se: sed quecunque audierit loquetur: et que ventura sunt annuntiabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet: et annuntiabit vobis.

Amē. Oratio vti in primis ref.

Ad laud. cp. Ego sum vti.
Ad dñm. an. Vado ad eum qui misit me: sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum alia.

Ad magi. an. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cum autem venerit ille spiritus veritatis: docebit vos omnem veritatem alia.
Quarta officia post octava pasche. Ad horas consuetas. Capitulum. Jacobi. i.

Quote factores estis: et non auditores tantum: fallentes vosmetipsos: quia si quis auditor est: et non factor: hic comparabit viro consideranti vultum naturitatis sue in speculo. Deo gratias. **P. hie. Adhuc ne nobiscum. Si autem hyflous te non est seroata. P. ent. Uiderunt te aque hy. et h. vti officia pcedere. Ad magi an. Ille me clarificabit quia de meo accipiet et annuntiabit vobis:**

bis alii. **Ad hoc. Suetas.** **S**us a quo bona cuncta procedunt largire supplicibus suis vt cogitemus te inspirate q̄ recta sunt / et te gubernate eadē faciamus. **Et** say per dñm. **Cū hystoria**

Si oblitus seruat. **Lectio prima. Incipit epistola prima beati Johannis apostoli**

Quod fuit ab initio / quod audiuimus / quod vidimus oculis nostris quod perspeximus / et manus nostre contrectauerunt de x̄bo vite / et vita manifestata est / et vidimus et testamur et annunciamus vobis vitam eternam / que erat apud patrem / et apparuit nobis.

Quod vidimus et audiuimus annunciamus vobis / vt et vos societate habeatis nobiscum / et societatem nostram sit cum patre / et filio eius Iesu x̄po. **Et** hec scribimus vobis vt gaudeatis / et gaudium vestrum sit plenum. **Tu. Ec. ii.**

Hec est annuntiatio quam audiuimus ab eo et annunciamus vobis / quoniam delux est / et tenebre in eo non sunt velle. Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo / et in tenebris ambulamus / metimur / et non facimus veritatem. Si autem in luce ambulamus / sicut et ipse est in luce societatem habemus.

ad inuicem / et sanguis Iesu filii eius mundat nos ab omni peccato.

Si dixerimus quoniam peccatum non habemus / ipsi nos seducimus / et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra / fidelis est et iustus vt remittat nobis peccata nostra / et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus / imedacere facimus eum / et verbum eius non est in nobis. **Tu autem. Ec. iii.**

Filioli mei / hec scribo vobis vt non peccetis. Sed et si quis peccauerit / ad uocatum habemus apud patrem Iesum x̄pm iustum. **Et** ipse est propitiatio pro peccatis nostris / non pro nostris autem tantum / sed etiam pro totius mundi. **Et** in hoc scimus quoniam cognouimus eum / si mandata eius obseruamus. **Qui** dicit se nosse eum / et mandata eius non custodit / mendax est / et in hoc veritas non est. **Qui** autem seruat verbum eius / vere in hoc charitas dei perfecta est. **In** hoc scimus quoniam in ipso sumus. **Qui** dicit se in ipso manere / debet sicut ille ambulauit / et ipse ambulare. **Lectio. iiii.**

Quoniam charissimi non mandatum nouum scribo vobis / sed mandatum veteris quod habuistis ab initio. **M**andatum uetus est / x̄bum quod audistis. **Ite. mada**

tū nouū scribo vobis/ qđ ve-
rū est/ z in ipso z in vobis/ qm̄
tenebre trāserūt: z lumē ve-
rū iā lucet. ¶ Qui dicit se in
luce esse/ z fratrem suū odit/ z
in tenebris est vsq; adhuc.
Qui diligit fratrem suū in lu-
mine manet/ et scādālū in eo
nō est. Qui autē odit fratrem
suū in tenebris est/ z in te-
nebris ābulat/ et nescit quo
eat: quia tenebre obcecaue-
runt oculos eius. **Le. no. v.**

Scribo vobis filioli/ z
qm̄ remittūtur vobis
pctā vestra ppter nomē ei⁹.
Scribo vobis p̄ eos/ qm̄ cog-
nouistis euz/ q ab initio est.
Scribo vobis adolefcētes/ z
qm̄ vicistis malignum. Scri-
bo vobis s̄fantes/ qm̄ cogno-
uistis patres. Scribo vobis
iuuenes/ qz fortes estis/ z hō-
bū dei manet in vobis: z vī-
cistis malignū. **Tu. Lec. vi.**

Multe diligere mun-
dum/ neq; ea que in
mundo sunt. Si quis diligit
patris in eo. Quontaz omne
quod est in mundo concupis-
centia carnis est: et concu-
piscētia oculorum/ z super-
bia vite que non est ex patre:
sed ex mundo est. Et mūdus
transit/ z cōcupiscētia eius.

Qui autē facit voluntatē dei/ z
manet in eternū. Filioli/ no-
uissima hora est. Et sicut au-
distis/ qz antichristus venit/ z
nunc antichristi multi facti
sunt. Unde scimus quia no-
uissima hora est. Et nobis p-
dierunt/ sed non erant ex no-
bis. Nam si fuissent ex nobis
permansissent vsq; nobiscū.
Sed vt manifesti sint/ qm̄ nō
sunt oēs ex nobis. Sed vos
vnctionez habetis a sancto/ z
et nostis omnia. **Tu. Le. vii.**

Non scripsi vobis qua-
si ignorantibus veritatem/ sed quasi scientibus eā
et qm̄ omne mendaciū ex ve-
ritate non est. Quis est men-
dax/ nisi is q negat qm̄ iesus
est xp̄s: h̄c est antichristus/ z
q negat patrē z filiū. Omnis
qui negat filiū nec patrē ha-
beret/ qui confitetur filium/ et
patres habet. Hos quod au-
distis ab initio in vobis per-
maneat/ quia si in vobis per-
māserit quod ab initio audi-
stis/ z vos in filio z patre ma-
nebitis. Et h̄c est reprobis-
sio/ quā ip̄e pollicitus est no-
bis vitā eternā. **Tu. Le. viii.**

Nec scripsi vobis de his
vnctionez quā accepistis ab
eo/ maneat in vobis. Et non

necesse habetis vt aliq̄s doceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos de oibus. Et verum est: et non est mendacium. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nūc filioi manete in eo: vt cū apparuerit habeam⁹ fiduciā: et nō cōfūdāmur ab eo in aduentu eius. Si scitis qm̄ iustus est: scitote qm̄ et omnis qui facit iustitiam ex ip̄o natus est. **L. ix. dñice. iiii. post octauas pasche. Lectio sc̄i euangeliꝝ sc̄m iohannem. Capt. xxi.**

In illo tpe: Dixit ies⁹ discipulis suis. Amen dico vobis: si quid petierit⁹ patrē in noīe meo dabit⁹ vobis. Et reliqua. **hōmēliā venerabilis bede presbyterꝝ de eadem lectione.**

Potest mouere infirmos auditores quomodo in capite lectionis hui⁹ euāgelice discipulis saluator pmittat si quid inquitens petieritis patrē in nomine meo dabit vobis: cum non solum nostrū si miles multa q̄ patres in xp̄i nomine videntur petere non accipiant: verumetiam ipse apostolus paulus tertio dominum rogauerit vt a se angelus sathane a quo tribulabatur abscedere nec impe-

trare potuerit. **Tu. l. e. r.**

Sed huius motio questionis antiqua tā parum explanatione reserata est: qui veraciter intellexerunt illos solum in nomine saluatoris petere/ qui ea que ad perpetuam salutem pertinent petūt: id eo q̄ apollo: solum non in nomine saluatoris petisse vt temptatōe careret: quāq̄ ob custodiā hūilitatis acceperat: quia si hac caruisset/ salu⁹ esse non posset/ ip̄o affirmante cū ait. Et ne magnitudo reuelationum extollat me dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angel⁹ sathane vt me colaphizet. **Tu autem. Lectio. xi.**

Quotiescunq̄ ergo petentes nō exaudimur ideo fit quia vel contra auxilium nostre salutis petimus ac propterea a misericorde patre bñfici ḡra nobis qd̄ inepte petim⁹ negatur: qd̄ eidem apostolo paulo contigisse pbatur/ cui ter petenti resposū est/ sufficit tibi gratia mea: nā virtus i infirmitate perficitur. **¶** Vel vtilia quidem/ et que ad veram salutē respiciunt petimus/ sed ip̄i male viuēdo auditum a nobis iusti iudic⁹ auertim⁹? **L. iij.**

incidentes in illud salomonis: qui auertit autem suam ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. Vel dñi pro peccantibus quibusq; vt respiciant oram? et si salubriter petim? atq; ex nro merito digni sum? auditu: ipsoz tamen perversitas ne impetrem? obsistit. *Lu. Lec. xii.*

Hic etiam aliquid vt salutaria prioribus et precibus sollicitis vt devotus queramus actibus nec tamen statim q̄ petim? obtineam?, sed in futurum petitionis nostre differatur effectus: sicut cuius genibus flexis quotidie rogamus patrem dicentes adveniat regnū tuū: idem tamen regnū non morozatiōe finita/ sed tpe cōgruo sumus accepturi. Quod pia provisione nostri cōditoris cōstat occurrat: vt videlicet desideria nostre devotiōis dilatio ne crescant: et clemente quod tidiano magis magisque pro uecta tandē perfecti? captāt gaudia q̄ requirūt. Inter q̄ notandum quia cū pro peccatoribus oram?/ et si saluationem eorū impetrare nequimus/ nequaquā tamen fructu precis nostre priuamur? qz et si illi non sunt digni saluari

nos tamen amoris quem illis impendim? mercede donabimur: sicq; i tali petitione implebitur in nobis illa dñi promissio qua ait. Si qd petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Inuēdi enim quia non ait simpliciter dabit/ sed dabit inquit vobis: quia et si non eis pro quibus petimus dabit: nobis tamē cū pro aliorū erratibus misericorditer interuenim?/ precium nostre benignitatis restituet. *Lu autem. Secundum iohannē. ca. xbi supra.*

In illo tpe? Dixit iesus discipulis suis. Amē dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Usq; modo nō petistis quicq; in nomine meo. Petite et accipietis: vt gaudium vrm sit plenum. Hæc in puerbis locut? sū vobis. Venit hora cū iam non in puerbis loquar vobis: sed palam de pfe annūciabo vobis. Illo die in nomine meo petetis. Et nō dico vobis: qz ego rogabo patrem de vobis. Ipe est pater amat vos: qz vos me amastis et credidistis: qz ego a deo exiui. Et iul a pfe: et veni i mundū. Iterū reliquo mundū: et vado ad patrem. Dicit ei

discipul el^o. Ecce nūc palā loqueris r puerbiū nullum dicis. Nūc scimus quia scis oīa: et nō opus est tibi/ vt qs te interroget. In hoc credimus: q; a deo existi. Amen.

Provs. Ad hñd^o in Asc modo nō petistis quicōs/ pērite et accipiet/ alla. **Ad ma** gnificat an. Petite r accipietis vt gau diū vestrū plenum sit/ ipse em pater amat vos/ quia vos me amastis et credidistis alla. **Reliqua vsō in dñica precedere.** **In festo ascensionis dñi ad vespas super ps an. Alleluia. r. Capitu. ad ephē. iij.**

Alcuiq; nrm data est gra fm mensurā donatiōis xpī: ppter qd dicit/ ascendens in altum captiuā duxit captiuitatez; dedit dona hominib^o. Deo gratias. **Post passio nē. vt ifra primū. hy^o. Festū nunc celebre. fo. lxxij. **Dñs in syua in sancto alla: Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatē alla. Ad ma gnificat an. Pater manserui nomē tuū holb^o quos dedisti mihi/ nūc autem pro eis rogo non p mundo quia****

Qad te vado alla. **Pro. Restā quesumus om**

nipotens de^o/ vt nostre mentis intentio quo solēnitatis venture gloriosus auctor in gressus est semp intendat: et quo fide pgit conuersione pueniat. Et fa^o per cūdez.

Post completoriū de beata virgine vsq; ad festū trinitatis exclusiue an. Alleluia sancta dei genitrix alla: ite: cede pro nobis alla alla. **Due maria gratia plēa alla: Dominus tecum alla: Oremus r. Pro. Protege dñe.**

Inuit. Alla alla alla. ps. Venite exulte. hymn^o Iesu nostra redemptio. fol. lxx.

In primo noct. an. Alla. viij. ps. viij. Domine dñs no ster. fo. ij. ps. x. In domino confido. fo. iij. ps. xxij. Leti enarrant. fol. vi. ps. xx. Domine i strute. fo. vi. ps. xxij. Exaltabo te. fol. ij. ps. xlvj.

Omnes gētes plaudite. fo. xvi. **Ascendo ad patrem meū et patrez vestrum alla: Deū meū et deū vestrū alla.**

Post passionem suā per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei alla. Ad tentibus illis eleuatus est alla/ et nubes suscepit eū ab oculis eoz alla. **Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discede:**

L. iij.

rent sed expectaret promissionem patris. **Aiden. Ps. ii.** Omnis pulchritudo dñi exaltata est super sidera / species ei⁹ in nubibus celli. Et nomē eius in eternū permanet al. **h.** A sumo celo egresio ei⁹ et occurus eius vsq; ad summum eius. Et no. **Ps. ii.** Non turbetur cor vestrū ego vado ad patrē: et dñi asuptus fuero a vobis / mittā vobis allā. Spiritū veritatis et gaudebit cor vestrum alleluia. **h.** Ego rogabo patrem ⁊ alii paraclitū dabit vobis. **Spiritum. Ps. iiii.** Si em̄ nō abiero paraclitus nō veniet ad vos / si autē abiero mittā eū ad vos. Cū asit venierit ille docebit vos omnē veritatē allā. **h.** Non em̄ loquetur a semetipso sed quicūq; audiet loquetur et que ventura sunt annūciabit vobis. Cū autē. **In. ii. noct.** **1.** **Alla. Ps. lvi.** Misere re mei deus miserere. **fo. xix. ps. lxxij.** Exurgat deus. **fo. xxij. ps. xcvj.** Dñs regnavit exul. **fo. xxxiii. ps. xcviij.** Dominus regnavit iras. **fo. xxxv. ps. cii.** Benedic. primū. **fo. xxxv. ps. cii.** Benedic. **ii. fo. xxxvi. h.** Ascendit deus in iubilatiōe allā: Do-

minus i voce tube allā. **Ps. v.** Exaltare dñe allā In virtute tua al. **h.** Lātabimus et psallem⁹ In vru. **Ps. vi.** Ascēdens in altū allā / captivā duxit captivitātē: Dedit dona hoibus allā allā. **h.** Ascēdit de⁹ in iubilatiōe dñs in voce tube. Dedit. **Ps. vii.** Pōnis nubē ascensum tuū dñe. Qui ambulat super pēnas ventoz alleluia. **h.** Qui facis angelos tuos spiritus ⁊ ministros tuos ignē ventē. Qui ambu. **Ps. viii.** Cūq; intuerentur euntē in celum ecce duo viri asiterūt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. **Allā allā allā. h.** Hic iesus qui assumptus est a vobis in celum / sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem in celū. **Allā. In. iii. noct. 3.** **Allā. Ps. lxxij. Cant.** Quis est iste. **fo. lvi. h.** Ascendens xps i altū allā: Captivā duxit captivitatem allā. **Ps. ix.** Utri galilei qd ammiramini aspiciētes i celū allā. Quēadmodū vidistis eū ascēdēte i celū / ita veniet allā al. **h.** Cūq; intuerent in celum euntē illū / ecce duo viri asiterūt iuxta illos in vestibus albis qui ⁊ dixerunt. **Quem admō. Ps. x.** Pater cū essem

In festo

uine dispensationis: et sancto
rum patrū necessarie tardi-
tati. Dubitatum est ab illis:
ne dubitaretur a nobis **Lc.**

Dies dilectissimi quā in
resurrectionē dñi ascensio-
nēq fluxerūt ociofo transie-
re discursu: s; magna in eis
cōfirmata sacramenta: ma-
gna sunt reuelata mysteria.

In his metus dire mor-
tis aufertur: et nō solū aie:
sed etia; carnis immortalitas
declarat. In his per insu-
flationē dñi infūdatur apls
spiritus sāctus: et beato pe-
tro apostolo super ceteros
post regnī clauēs/ oculis do-
minici cura mandatur. **Lc.**

In his diebus **Lc. v**
duobus discipulis ter-
tius in via dñs comes tūg-
tur: et ad omnē nostre ambi-
guitatis caliginē detergen-
dā pauentiū ac trepidantiū
tarditas increpatur. Flam-
mam fidei illuminata corda
conciunt: et que erant tep-
pida: referante scripturas
dño efficiūtur ardentia. In
fractione quoq; panis con-
uescentiū aperiantur obtu-
tus: multo feliciorū oculis
patefactis quibus natu-
re sue est manifestata glori-

ficatio: quā illorū nostri ge-
neris principū/ quibus pres-
uaricationis sue est ingesta
confusio. **Lc. vi.**

Iter hec autē aliaq;
miracula cū discipuli
trepidis cogitationib; estu-
arent/ et apparuisset in me-
dio eorū dñs/ dixissetq; par-
vobis: ne hoc in eorū rema-
neret opinionibus qd; volue-
batur in cordibus/ putabāt
enī se spiritū videre non car-
nē: redarguit cogitationes
a veritate discordes. Inge-
rit dubitantū oculis manē-
tia manibus suis: et pedibus
crucis signa/ et vt diligent-
ius p̄trectent iuitat: q; ad sa-
nanda infidelū cordiū vul-
nera/ clauorū et lancee erāt
seruata vestigia: vt non du-
bie fide sed cōstantissima sci-
entia teneretur/ eā naturam
in dei patrī cōfessurā thyo-
no que iacuerat i sepulchro
Lc. vii.

Quod ergo hoc tēpus
dilectissimi quod in
resurrectionē dñi et ascensio-
nez eius exactū est/ hoc pui-
dētia dei curauit/ hoc docu-
it/ hoc suoz: et oculis insinua-
uit et cordib;: vt domin; ie-
sus xps vere cognosceretur
resuscitat;: q; vere erat et na-

tus et passus et mortu⁹. An
beatissimi apostoli oēsque dis-
cipuli qui et de exitu crucis
erant trepidi et de fide resur-
rectionis ambigunt? ita sunt
veritate perspicua roborati: ut
dño in celoz eunte sublimata
nō solū nulla afficerent tristi-
tia: sed etiam magno gaudio
replerent. *Lu. Lectio. viij.*

Et reuera magna et inf-
fabilis erat causa gau-
dendi: cū in cōspectu sancte
multitudinis supra oīm cre-
aturarū celestium dignitatem
humani generis natura con-
scenderet: supergressura an-
gelicos ordines: et ultra ar-
changeloz altitudines ele-
uanda: nec vllis sublimitati-
bus modū sue proiectionis
habitura: nisi eterni patris
recepta concessu illius glo-
rie sociaretur in throno: cu-
ius nature copulabatur in fi-
lio. Quia igitur christi ascen-
sio nostra p̄fectio est: et quo
p̄cessit gloria capitis: eo spes
vocatur et corporis: dignis
dilectissimi exultemus gau-
dijs: et pia gratiarum actio-
ne letemur. Hodie enim nō
solū paradisi possessores fir-
mati sumus: sed etiam celo-
rum in christo superna pene
trauimus: ampliora adepti

per ineffabilem christi gra-
tia: q̄ p̄ diaboli amiseram⁹
inuidia. Nā quos virulent⁹
inimicus primi habitaculi fe-
licitate detecit: eos sibi cor-
poratos dei filius ad patris
dexterā collocavit: qui viuit
et regnat cū deo patre oīpo-
tente et spū sc̄to in sc̄la secu-
loz amē. *Lec. ix. Lectio sc̄ti
euāgelij: s̄m marcū. Ca. xvi.*

In illo t̄p̄e: Recubenti-
bus undecim discipu-
lis apparuit eis iesus: et ex-
probrauit incredulitatē illo-
rū et duriciā cordis: q̄ his q̄
viderāt eum resurrexisse nō
crediderunt. Et reliq̄. *h̄o-
mel b̄ti grego. pa. de ea. lec.*

Quod resurrectionē dñicā
discipuli tarde crediderūt:
non tam illoz infirmitas: q̄
nostra (ut ita dicā) futura fir-
mitas fuit. Ip̄a nāq̄ resur-
rectio illis dubitantibus p̄
multa argumenta mōstrata
est. Que dum nos legentes
agnoscimus: q̄d aliud q̄ de
eoz dubitatio solidamur?
Uidinus enim mihi maria
magdalene p̄stitit q̄ cito cre-
didit: q̄ thomas q̄ diu dubi-
tauit. Ille em̄ dubitandovul-
nerū cicatrices tetigit: et de
nostro pectore dubietat: vul-
nus amputauit. *Lectio. x.*

In festo

Ad insinuandū quoq[ue] veritatē dñice resur-
rectionis notādū nobis est:
qd̄ lucas referat dicēs. Con-
uēscens precepit eis ab hie-
rosolymis ne discederēt. Et
post pauca. Audentib[us] illis
elevator est: et nubes susce-
pit eū ab oculis eor[um]. Nota
te h[ab]ere signate mysteria. Lō
uēscens elevator est. Lome-
dit et ascendit: vt videlicet p[er]
effectū comestitiōis vitas pa-
tesceret carnis. ¶ Marcus
h[oc] priusq[ue] dñs celū ascende-
ret/ eū de cordis atq[ue] infide-
litis duricia increpasse dis-
cipulos/memorat. Qua in
re quid aliud cōsiderandum
est/nisi q[uo]d idcirco dñs tūc dis-
cipulos increpauit cū cor-
poraliter reliq[ue]ret: vt h[ab]ere q[ue] re-
cedens diceret in corde au-
dientium artius impressa re-
manerent. Tu. *Lectio. xi.*

Increpata igitur eorū
duricia quid admonē-
do dicat audiamus. Eūtes i
mūdū vnīuersum: predicate
euangelium omni creature.
¶ Nunq[ue]d fratres mei sanctus
euangelii vel insensatis re-
bus v[er]būntis animalib[us] fue-
rat p[re]dicandū: vt de eo disci-
pulis dicat predicate euan-
gelium omni creature: Sed

omnis creature noīe signa-
tur hō. Sūt nāq[ue] lapides: s[ed]
nec viuūt nec sentiūt. Sūt
herbe et arbusculæ: viuūt q̄dem
s[ed] nō sentiūt. Viuūt dico nō
per aiām/ sed p[er] viriditatem:
q[ui] et paulus dicit. Inspiēs
tu q[uo]d seminas non viuificat:
nisi pri[us] moriat. Viuit ergo
q[uo]d morit[ur]: vt viuificet. Lapi-
des itaq[ue] sunt: sed nō viuūt.
Arbusculæ autē sūt: et viuūt: sed
nō sentiūt. Bruta dō aialia
sunt: viuūt/ sentiūt: sed nō di-
scernunt. Angeli etē sunt:
viuūt/ sentiunt: et discernūt.
Tu autem dñe. *Lectio. xii.*

Omnis autē creature
aliquid habet hō. H[ab]et
nāq[ue] esse cū lapidib[us]: vt
uere cū arborib[us]: sentire cū
animalibus: intelligere cū
angelis. Si igitur cōmune
habet aliquid cū oī creatura
homo: iuxta aliqd̄ oīs crea-
tura homo. Omni ergo crea-
ture predicat euangelii cū
soli homini predicat q[ui] vide-
licet ille docet p[ro]pter quem
in terra cōstita creata sunt: et
a quo oīa per quandā simili-
tudine aliena non sunt. Po-
test etiam oīs creature noīe
oīs natio gētium designari.
Antea nāq[ue] dictū fuerat in
viā gentiū ne abieritis/ nūc

autē disci predicate of crea-
ture: vt scilicet prius a iudea
apostolorū repulsa predica-
tio tunc nobis in adiutoriu
fieret: cū hanc illa ad dāna:
tionis sue testimoniū super-
ba repulisset. Sed cum disci-
pulos ad predicanduz fittas
mittit / quid aliud in mundo
facit nisi grana seminis spar-
git: Et pauca grana mittit i
semie: vt multaz messiu fru-
ges recipiat ex nostra fide.
Reqs etenī i vniuerso mūdo
tanta fidelū messis exurge-
ret: si de manu dñi sup ratio-
nale frā illa electa grana p̄d-
cantium non venissent. Lu.
Scdm marcū. cp. vbi supra.

In illo tpe. Recubenti
bus vndeci discipulis
apparuit eis iesus: et expro-
brauit incredulitatē illorū z
duriciā cordis / qz hīs q̄ vi-
derant eū resurrexisse nō cre-
diderunt. Et dixit eis. Eun-
tes in mundum vniuersum:
predicate euangelium omni
creature. Qui crediderit et
baptizat⁹ fuerit: saluus erit.
Qui nō nō crediderit: cōdē-
nabit. Signa autē eos q̄ cre-
diderint / hec sequent. In no-
mine meo demonia elicient:
linguis loquentur nouis: ser-
pentes tollent. Et si mortife-

rum quid biberint nō eos no-
cebit. Sup egros manus i-
ponent: z bene habebunt. Et
dñs quidē iesus postq̄ locu-
tus est eis assumptus est in
celum: z sedet a dextris dei.
Illi autē p̄fecti / predicanerūt
vbiqz: dño cooperante z ser-
monem confirmante: sequē-
tibus signis. Amē. *Oratio.*
Concede q̄s ops de⁹ vt qui
hodi. vt infra in laud. *Ad*
laud. a. Alla. vi. p. xci. Dñs
regnauit. f. xxxij. *Ad horas*
coluctas. cp. Actū primo.

Quoniam quidē sermonē
p̄fecti de omnib⁹ o theo-
phile que cepit iesus facere
z docere vsqz in diē qua p̄ci-
piens apostolis per spirituz
sanctū quos elegit assumpt⁹
est. Deo gr̄as. *R. hz.* Ascē-
dens x̄ps in altū. *Alla al. 7.*
Captiuā durit captiuitates.
Alla. 7y. Da nobis. *fo. lxiij.*
R. Dñs in celo allay parauit
sedem suā allay *Ad bñ. an.*
Ascendo ad patrē meum et
patrem vestrū / deum meū et
deum vestrum *alla. Oratio.*

Quoniam quidē ops de⁹ z
vt q̄ hodierna die vni-
genitū tuū redemptores no-
strū ad celos ascendisse cre-
dim⁹ / ipsi quoqz mente in ce-
lestibus habitemus. Et fa:

Saluatis dieb⁹ infra octa.

Per eundē. Ad hoc. an. Alla
vts. Ad. iii. Cap. 2 ofo vt
in laudib⁹. R. Ascēdo ad pa-
trem meū et patrē vestrū. cē.

Ad. vi. Cap. Actuum. j.
Iohānes qdē baptiza-
uit aq⁹ vos autē bap-
tizabimur spū sancto: nō poss
multos hos dies. Deo gra-
tias. R. Ascendit deus in iu-
bilatione. et cetera. Oratio.

Adesto domine suppli-
cationib⁹ nostris: et vt
sicut humani generis salua-
torē cōsedere tecū in tua ma-
testate confidim⁹: ita vsq⁹ ad
confūmatōnē seculi manere
nobiscū: quēadmodū ē polli-
citus sentiamus. Et fa⁹ Per
eundē. Ad. ii. cō. Actū. j.

Auenietis spū sancti in
vos: et eritis mihi testes in ihe-
rusalē: et in oī iudea et samaria
et vsq⁹ ad vltimū terre. Deo
gratias. R. Ascendens xp̄s
in altum alleluia. cē. Oratio.

Deus cuius fili⁹ in alta
poloz potēter ascen-
dens/captiuitatē nostrā sua
duxit stute captiuaz/tribue
q̄s: vt dona que suis partici-
pibus contulit/largiat ur et
nobis. Et fa⁹ Per eundem.

Cap. ii. vel sequitur ps. an.
Alla. r. Cap. et oratio vt in

laudibus. R. breue. Ascen-
do ad patrem meū et patrem
vestrū. Alla all. R. Deū meū
et deum vestrū. Alla. h. p.

Festū. fo. lxxi. R. Dis in syne.
Ad mag⁹ an. Rex glorie
dñe stutū qui triumphator
hodie super oēs celos ascen-
disti/ne derelinquas nos or-
phanos s; mitte promissum
patris in nos spiritū verita-
tis alla. Oratio.

Prius diebus
infra octauā. Inuita. hymni
ac r. vt in die sancto. Di-
teriales. Lectio breuis. Veni-
te et reuertamur. R. breue.
Dominus in celo Alla all.
R. Parauit sedem suā. Alla.

Cap. ii. no cō. Ad heb. iij.
Abentes pōtifice ma-
gnuz q penetravit ce-
los iesum filiū dei: teneam⁹
spei nrē cōfessionē. Deo g. R.
Ascēdit de⁹ i iubilatiōe. or.

Ut illuc tendat xp̄iane
deuotionis affectus/quo te-
cum in vni genito tuo est no-
stra substantia. Et fa⁹ Per
eundē. Ad laud. ā. Alla. r.
Di teriales. Cap. Ad. he. iij.

Adeamus cuz fiducia
miam consequamur et gra-
tiā iuentam⁹ i auxilio oppo-
tuno. Deo gratias. R. h. p.

f. et oratio vt in die ſancto.

Sexta feria. Ad bñs. añ.
Hado parare vobis locum:
et iterũ veniã ad vos alfa: z
gaudebit cor veſtrũ alfa alk.
Ad mgr. añ. Niſi ego abiero
paraclit⁹ nõ veniet: dũ aſſũ-
ptus fuero mittã vobis alk.

Sabbato Ad bñs. añ. Ro-
gabo patrẽ meũ z aliũ para-
clitũ dabit vobis alk. **¶ Dñi-
ca infra octanã** **¶ Dia ſeru anſ**
vt in die ſc̄to/exceptis ſubſcri-
ptis. An primis veſ. ep̄. **¶ Dñi-**
mũ qdẽ vtã. ¶ Be. die. **¶ Aſcẽdo**
ad ¶ Pro. Concede q̄s. Poſt
¶ Dñicam. ¶ Cõmẽo ratio de

dñica cũ ã. ſeq̄nti. Ecce nũc
palã loqueris z proverbium
nullũ dicis: nunc ſcimus qz
ſcis oia z nõ opus eſt tibi vt
q̄s te interroget alfa. **¶ Fiat**
mia tua dñe ſup nos alfoz.

¶ Dñps ſempiternẽ de⁹
¶ O fac nos tibi ſemp z de
notã gerere volũtatẽ: z ma-
teſtati tue ſincero corde ſer-
uire. **¶ Et ſazp do. ¶ Ad miaz**

tutinas pi dñicales Lctõ. ¶
Sermo beati Auguſtini ep̄i
¶ Loxificatio dñi
¶ nri iefu xpi/ re-
¶ ſurgẽdo z ascen-
¶ dẽdo opleta eſt.
¶ Reſurrectionez
¶ ipius paſche dñico celebra-

¶ Lorificatio dñi
¶ nri iefu xpi/ re-
¶ ſurgẽdo z ascen-
¶ dẽdo opleta eſt.
¶ Reſurrectionez
¶ ipius paſche dñico celebra-

timus aſcenſionẽ hodie ce-
lebraz. Feſtus nobis dies
vterqz. Ideo em̄ reſurrexit /
vt nobis exẽplũ reſurrectio-
nis oſtẽderet: et ideo aſcẽdit
vt nos deſuper protegeret.

¶ Habem⁹ ergo dñim et ſal-
uatozẽ nrm iefu xpm prius
pendentẽ i ligno: nũc ſedẽtẽ
in celo. ¶ Preciũ nrm dedit cũ
pẽderet in ligno: colligit qd̄
emit cũ ſedet in celo. Cũ eni
oẽs collegerit quos vtiqz p
tẽpora colligit: i fine tẽporis
veniet quõ ſcriptuz eſt: deus
noſter manifeſtus veniet: non
quemadmoduz primũ venit
occultus / ſz ſicut dictum eſt
manifeſt⁹. Tu autẽ. ¶ Gria oia
vt in die ſancto. Lctio. ii.

¶ O cultũ em̄ oportebat
eũ venire vt iudicaret:
maniſteſtus autẽ veniet vt in-
dicet. Si enim prius manife-
ſtus veniret / iudicare mani-
feſtũ quis auderet: qñ quidẽ
dicit apoſtolus paulus / ſi ei
cognouiſſent nũqz dñim glo-
rie crucifixi: **¶ S; ſi il-**
le nõ occideretur: mors non
moreret. Tropheo ſuo dia-
bolus victus eſt. Exultant
eni diabolus: quando homi-
nẽ primũ ſeducendo deiecit
in mortẽ. Seducẽdo primuz
hominez occidit: occidendo

nouissimū: primū mortis de
laqueo perdidit. Tu. **Le. iii.**

Hostri iesu xpi cum re
surrexit ⁊ ascendit in celum:
et impletū est quod audistis
cū apocalypsis legeretur: vi
cit leo de tribu iuda. Ipse leo
victor est: ipse agnus occisus
est. **¶** Leo ppter fortitudi
nē: agnus ppter innocentā.
Leo qz inuictus ⁊ agnus qz
māsuert. Et iste agnus occi
sus morte sua vicit leones: q
qrit quē deuoret. Tu. **lc. iiii.**

Dictus est em̄ diabolus
leo feritate: nō virtute
Apostolus quippe petr⁹ ait
vigilare nos oportere aduer
sus tēptationes: qz aduersa
rius inquit vester diabolus
circuit querens quē deuoret

¶ Sed quomodo circuit dis
cit. Sicut leo rugiēs circu
it: qrens quē deuoret. Quis
nō incurreret dentes leontis
huius: nisi vicisset leo de tri
bu iuda: Lōtra leonē leo: cō
tra lupum agnus. Tu. **lc. v.**

Aultauit diabolus qsi
mortuus est xps: ⁊ ipsa
morte xpi est diabolus vict⁹
Tanq̄ in muscipula escā ac
cepit. Gaudebat ad mortē:
quasi ppositus mortis. Ad
qđ gaudebat: inde ille tētus

est. Muscipula diaboli: crux
dñi. Escā qua caperet mors
dñi. Et ecce surrexit dñs no
ster iesus xps. Abi est mors
q̄ pependit in ligno: Abi est
insultatio iudeorum: Abi est
typus ⁊ superbia caput ante
crucē agitantū ⁊ dicentū: si
filius dei es: descēde de cru
ce: Ecce plus fecit q̄ illi in
sultando exigebāt: qz de se
pulchro surrexit. Tu. **lc. vi.**

Quis est enī de sepul
chro resurgere: q̄ de
cruce descendere. Jam vero
quanta gloria est q̄ ascendit
in celū: q̄ sedet ad dexteraz
patris: Sed hoc oculis non
videmus ⁊ qz nec pendente i
ligno vidim⁹. Totū hoc fide
tenem⁹: oculis cordis intue
mur. Hodie enī sicut audi
stis fratres / dñs n̄r ies⁹ xps
ascendit in celū: ascēdat ⁊ cū
illo cor nostrum. Tu. **lc. vii.**

Adiamus apostolus
dicentē. Si resurre
xistis cuz xpo q̄ sursum sunt
querite vbi xps est i dextera
dei sedens: q̄ sursum sunt sa
pitem: nō q̄ super terrā. Sicut
em̄ ille ascendit nec recessit a
nobis: ⁊ sic et nos cū illo iam
sumus: q̄uis nondum i cor
pore nostro factus sit qđ pro
mittitur nobis. Ille iā exal
-

nanq̄ iudicēz nec ille fallax
habebit / q̄ ad p̄tate reuertit̄
etiā postq̄ mortit̄: qz ops de⁹
dū libet̄ nostrā penitentiā sus
cipit: ip̄e suo iudicio hoc qd̄
errauim⁹ abscondit. **Lu. l. xi.**

S Equit̄ Signa asit̄ eos
q̄ credit̄erit̄ hec seq̄n
tur. In noie meo demōia ei⁹
ciēt̄: linguis loquēt̄ur nouis
serpēt̄es tollent̄: ⁊ si mortife
rū qd̄ biberint non eos noce
bit. Sup̄ egros man⁹ impo
nent̄ ⁊ bene habebunt. Nun
qd̄ nō f̄res mei / qz ista signa
nō facitis minime credit̄es:
S; hec necessaria fuerunt in
exordio eccl̄ie. At em̄ ad fidē
cresceret mirac̄lis fuerat nu
triēda: qz ⁊ nos cum arbusta
plantam⁹: tamdiu aquā eis
fundim⁹: quousqz ea in terra
cōualuisse videam⁹. At si se
mel radicē fixerint ⁊a rigādo
cessam⁹. Hinc est em̄ q̄ pau
lus dicit̄ Lingue i signū sūt:
nō fidelib⁹ / s; infidelib⁹. Hā
bem⁹ de his signis atqz p̄tu
tibus q̄ adhuc subtilius con
siderare debeamus. **Le. xii.**

S Anct̄a eccl̄a quotidie
spiritalit̄ facit̄: qd̄ tūc
per ap̄os corporalit̄er facie
bat. Hā sacerdotes ei⁹: cuz p̄
eroicisimi gratiā manuz cre
dentib⁹ imponūt / ⁊ habitare

sp̄is malignos in eoz mēte
cōtradit̄: qd̄ aliud faciunt
nisi demōia ei⁹ciūt: Et fide
les qz q̄ iā uide veteris secu
laria uerba dereliquūt / sc̄tā
aut̄ mysteria insonāt / cōdito
ris sui laudes ⁊ potētā quā
tū p̄ualēt̄ narrant: qd̄ aliud
faciunt nisi nouis linguis lo
quunt̄. Qui dū bonis suis
exhortatiōib⁹ maliciā de ali
enis cordib⁹ auferūt: serpe
tes tollūt. Et dū pestiferas
suasiones audiūt / sed tñ ad
operatiōē p̄auā minime p̄
trahunt: mortifex q̄ dem̄ est
qd̄ bibūt: s; eos nō nocebit.
Qui quotiēs p̄imos suos
in bono ope infirmari cōspi
ciūt / dū eis tota p̄tate cōcur
runt ⁊ exēplo sue opatiōis
illoz vitā roborāt q̄ in p̄p̄ta
actione titubabāt: qd̄ aliud
faciunt nisi sup̄ egros man⁹
imponūt vt bene habeant:
Que nimirū miracula tāto
maiora sūt: quāto spiritalia
tāto maiorā sunt: quāto per
hec nō corpa sed aie suscitā
tur. **Lu. l. xii. ⁊ euāgeliz̄ orōv̄ in
die iēt̄. Ad ian. p̄o. l. Ad ier
re. fo. xii. l. p̄m. Apo. iii.**

Qui uicerit dabo ei se
dere me cuz in throno
meo: sicut ⁊ egovici ⁊ sedē cū
patre meo i throno ei⁹. Deo

gras. **Reliqua vt in die sc'd**
Post. Bndicam? Come. de
dhica. a. Lum venerit para-
 clitus que ego mittā vobꝫ a
 patre/spm̄ v̄tatis q̄a p̄ e. p.
 cedit ille testimoniz phibe-
 bit de me alla. **Op. Dps sc̄pt.**
Ad vel. post. Bndicam? Co
mēo. de do. an. Hec locutus
 suꝫ vobis vt cū venerit hora
 eoruz reminiscamini qz ego
 dixi vobis alla. **Secda fer.**
Ad bñ. a. Eūtes in mundū
 vniuersum pdicate euāgelū
 oi creature alla/ q̄ crediderit
 et baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit
 alla: q̄ aut nō crediderit con-
 dēnabitur alla. **Ad magt. a.**
 Illi aut p̄fecti predicauerūt
 vbiqz deo cooperāte ⁊ fmo-
 nē p̄firmante seq̄ntib⁹ signis
 alla al. **Tertia fer. ad bñ. a.**
 Dñe si i tpe hoc reslitues
 regnū isrl: dixit at̄ eis/ nō est
 v̄m nosse tpa vl' momēta q̄
 p̄ posuit i sua ptate all. **Ad**
magt. a. Dñs qdē tel⁹ postq̄
 locut⁹ ē eis ascēdit i celū ⁊ se-
 det a dextris dei all. **Quar-**
ta fer. ad bñ. a. Vidētib⁹ il-
 lis eleuat⁹ est/ ⁊ nubes susce-
 pit eū i celū alla. **In octa.**
ascēssio. In primis vel. Lad.
Primū quidē. Pro. Ecce de
qs ops. Reliq̄ vt i die sc'd. l. j.
Sermo beati leonis pape.

Sacramētum ille-
 ctissimi saluz n̄re/
 q̄ precio sāguinis
 sui vniuersitatꝫ cō-
 ditor estimauit: a die corpo-
 ralis ortus vsqz ad exitū pas-
 sionis/ p̄ dispēsationē humi-
 litatis impletū est. Et licz mul-
 ta etiā i forma serui diuinita-
 tis signa radtauerint: p̄prie-
 tū illi⁹ actio t̄pis/ ad demon-
 strādā suscepti hominis p̄tā
 nunt v̄tate. **¶** Post passionē
 vero ruptis mortis viculis q̄
 vim suā in eū q̄ pcti erat ne-
 scius incedēdo pdiderat: in-
 firmitas in h̄tutē mortalitas
 i immortalitate: p̄umelia trāf-
 luit i gl̄iam. Quā dñs iesus
 x̄ps i multis manifestisqz do-
 cumētis multozū declarauit
 aspectib⁹: donec tr̄ūphūv̄ti-
 ctorie quē reportarat a mor-
 tuis: i ferret ⁊ celis. **Tu. l. ii.**
Sicut ergo in solēnita-
 te paschali resurrectio
 dñi fuit nobis causa letandi/
 ita ascēssio eius in celos p̄-
 sentiū nobꝫ est materia gau-
 dioz: recolentibus illū diē ⁊
 rite venerantib⁹ quo nature
 n̄re humilitati x̄po sup oēm
 celi militiā/ sup oēs ordines
 angeloz/ ⁊ vltra omnīū alti-
 tudinē potestatz ad dei pa-
 tris est prouecta confesum.
 D. ij.

In octo.

Quo ordine operę diuino
rū nos fundati nos edificati
sumus? vt mirabilior fieret
gl'ia dei cū reuol' a p'spectu
hoim q̄ merito reuerētiā sui
sentiebant iudicare: fides nō
diffideret/ spes nō fluctuaret
charitas nō tepet. **Lu. 10. 11.**

Mest mentū z valde fi-
deliū lumē aīaz/ incūctanter
credere q̄ corporeo nō vidēt
fruitur: z ibi figere desiderū
quo nequeas inferre conspe-
ctum. Hęc aut pietas vñ in
cordib' nostris nasceret aut
quomodo quisq̄ iustificaretur
per fidez? si in his tm̄ sa-
lus nostra cōsisteret/ q̄ obtu-
tibus subiaceret? **¶** An et
illi viro qui de resurrectione
dñi videbat ambigere/ vbi in
ipsius carne vestigia passio-
nis et visu explorasset/ et ta-
ctus qz vidisti me inquit dñs
credidisti/ beati qui nō vide-
runt et crediderunt. **10. 11.**

Ulgit hui' beatitudi-
nis dilectissimi capa-
ces esse possem' expletis oī-
bus q̄ euāgelice predicatio-
ni z noui testamētī mysterijs
cōgruebāt/ dñs nos ter iesus
xps quadragesimo post re-
surrectione die coram disci-
pulis eleuat' in celū corpo-

ralis presentie moduz fecit
mansurus in patris dextera
donec tpa multiplicādē ec-
clesie filiis dimitt' p'stitu-
ta pagant: et ad iudicandos
vivos et mortuos in eadem
carne i qua ascendit adueniat

¶ Quid itaqz redēptiois nō
stri conspicuum fuit in sacra-
menta trāsīuit: z vt fides ex-
cellentior esset ac firmior vi-
sioni doctrina successit: cui'
auctoritatem supernis illu-
minata radis credentiū cor-
da sequerentur. **Acto. 1.**

Hanc fidē ascēdē dñs
hauctā z sc̄ti spūs mu-
nere roboratā: nō vīcula nō
carceres/ non exilia/ non fam-
es/ nō ignis/ aut lanīa' ses-
rarū/ nec exquisita persequē-
tū crudelitibus supplicia
terruerunt. p̄o hac fide per-
vniuersum mūdum non solū
viri s; etiam femine/ nec tm̄
impubes pueri: s; etiā sene-
re vrgines/ vsq; ad effusione
sui sanguinis decertarunt.
Hęc fides demonia elect' z
egritudines depulit: mortu-
os suscitauit. **Lu. 2. Actio. vi**

Uide z ipi bñ apli qui
tot miraculis p̄firma-
ti/ tot sermōib' eruditi/ arro-
citatē tm̄ dñice passionis ex-
pauerant z veritatē resurre-

tionis eius nõ sine hesita-
 tione susceperat: tñ de ascen-
 sione dñi p̄fecerūt: vt q̄cqd
 illis prius intulerat metum
 verteret in gaudiũ. Totã ei
 contemplationẽ animi in di-
 uinitatẽ ad patris dexteram
 considentis erexerāt: nec iã
 corpore visionis tardabant
 obiectu quo minus i id acti-
 mentis intenderent: q̄s nec
 a p̄re descendendo abfuerat
 nec a discipulis ascẽdẽdo dis-
 cesserat. Tu aut̄. **Lec. vi.**

Tunc igitur dilectissi-
 mi fili⁹ hois dei fili⁹
 excellentius sacratiusq; ino-
 tuit: cū in paterne maiestati
 gl̄iam se recepit: et ineffabili
 modo cepit eẽ diuinitate p̄-
 sentior: q̄ fact⁹ est humanita-
 te loquutor. Tũc ad equa-
 lem p̄ri filiũ eruditior fides
 gressu cepit mētis accedere
 et p̄rectatiõẽ corporee i xpo
 substãtie qua p̄re minor est
 non egere. Quĩ glorificati⁹
 corporis manẽte natura eo
 fides credentiũ vocabatur:
 vbi nõ carnali manu sed spi-
 rituali intellectu par genitori
 vni genit⁹ tangeret. Hinc il-
 lud est q̄ post resurrectionẽ
 suaz dñs marie magdalene
 personã ecclesie gerenti cū ad
 contactũ ipsius p̄peraret ac

cedere dicit noli me tãgere:
 nondũ est ascendi ad patrẽ
 meuz. Hoc est nolo vt ad me
 corporaliter venias: nec vt
 me sensu carnis agnoscas.
 Ad sublimiora te differo: et
 maiora tibi p̄paro: cuz ad
 patrem ascẽdero. Tunc me
 vertus perfectiusq; palpa-
 bis: apprehensura quod nõ
 tãgis: et creditura quod nõ
 cernis. Tu aut̄. **Lec. viii.**

Quam aut̄ ascendentem
 ad celos dñm sequa-
 ces discipulor̄ oculi intẽta
 ammiratiõẽ suspicerẽt: astite-
 rūt ipsi angeli duo mirabili
 vestitũ cãdore fulgentes: q̄ et
 dixerũt. Viri galilei qd̄ sta-
 tis aspicientes in celũ: Hic
 iesus q̄ assũpt⁹ est a vobis in
 celũ: sic veniet quẽadmoduz
 vidistis eũ euntes in celum.
 Quibus p̄bis oẽs ecclesie filij
 docebantur: vt iesus xps in
 eadẽ qua ascẽderat carne vẽ-
 tur⁹ visibilis crederet: nec
 posset ambigi oia illi eẽ sub-
 iecta: cut ab ip̄o corpe nati-
 uitatis exordio famulat⁹ ser-
 uisset angelic⁹. Sicut enim
 cõceptũdũ xpm de sc̄to spũ
 btẽ marie p̄gini angel⁹ nun-
 ciauit: sic et editũ de virgine
 vox celestij pastorib⁹ cecit-
 nit. Sic surrexisse a mor-
 D. lii.

tuis supnoꝝ nūcloꝝ testimo
nia prima docuerunt; sic ad
iudicandum mundū/ in ipsa
carne venturū angeloz offi
cia predicarūt: vt intellige
remus quāte potestates sint
affuturę cuz iudicaturō / cut
tante ministrauerūt etiā iu
dicando. Tu. Lec. ix. Lec.
scil euāg; fm mar. ca. vbi su.

In illo tpe? Recubenti
b⁹ vndeci discipul⁹ ap
paruit eis iudeus: z exprobra
uit incredulitatē illoꝝ et du
ricia cordis: qz his qui vide
rāt eū resurrexisse nō credi
derūt. Et rel. **Ex homel. bti
grego. pape: de eadē lectiōe**
Sequit. Et dñs quidē iesus
postq̄ locutus est eis assum
ptus est in celum: z sedet a
dextris dei. In veteri testa
mento cognouim⁹ qz helias
sit rap⁹ in celū. Sed aliud
est celum aereū: aliud celus
ethereū. Celū quippe aereū
terre ē primū. An̄ z aues ce
li dicim⁹: qz eas in aere voli
tare videm⁹. **In celū itaqz
aereū helias subleuat⁹ est:**
vt in secretā quādā terre re
gionē repente duceret: vbi
in magna tā carnis z spirit⁹
quiete viveret: quousqz ad fi
nē mūdi redeat: z mortis de
bitū soluat. Ille em̄ mortem

distulit nō euasit: redēptor
autē n̄ qz nō distulit supant:
eāqz resurgēdo cōsumpsit: z
resurrectiōis sue gloriā ascē
dendo declarauit. **Lecno. x.**

Mandū quoqz qz he
lias in curru legitur
ascēdisse: vt videlicet aperte
mōstraret qz hō purus adiu
torio idigebat aliēo. Per an
gelos q̄ppe illa facta z osē
sa sunt adumenta: qz nec ad
celū aereū p se ascēdere pote
rat: quē nature ifirmitas gra
uabat. Redēptor autē n̄ nō
curru / nō angelis subleuat⁹
legitur: quia is qui fecerat
oīa / n̄mirū sup oīa sua stru
te ferebat. **¶ Illo em̄ reuer
tebat vbi erat: et ide redibat
vbi remanebat: qz cuz p hu
manitatē ascenderet in celū:
per diuinitatem suā z terrā
pariter cōtinebat z celū. Si
cut autē ioseph a fratrib⁹ ven
ditus vēditionē redempto
ris n̄ i figurauit: sic enoch
translatus: atqz ad celū ae
reum helias subleuat⁹: ascē
sionem dñicam vterqz desi
gnauit. Tu autē. **Lecno. xi.****

Ascensionis ergo sue
habuit / vniū añ legē / aliū sub
lege: vt qñqz veniret ipe qui
veracitē celos penetrare po:

Quintus diebus post octa. ascen. a. xxviii.

tuisset. An et ipse ordo in eo-
rum quoque utrorumque subleua-
tione per quedam incrementa
distinguit: nam enoch transla-
tus/helias vero ad celum sub-
uectus esse memorat: ut veni-
ret postmodum quod nec translatus
nec transluectus celum ethereum
sua virtute penetraret. Qui
nobis in se creditibus/ quod car-
nis quoque mundicia largiret
et sub eo per incrementa temporum
virtus castitatis excreveret et
in ipsa quoque eorum translatione
qui ascensionem dominicam/ ut vi-
dellcet famuli designauerunt
et in ipso se quod ad celum ascendit/
dominus ostendit. Nam enoch quod
de vxore et filios habuit: he-
lias neque vxorem neque filios le-
git habuisse. Pensate ergo
quod per incrementa temporis creue-
rit mundicia scitatis: quod et
per translatos famulos: et per
ascendentis domini personam paten-
ter ostendit. Translatus namque est
enoch/ et per coitum generis/ et per
coitum generas: et raptus est he-
lias per coitum generis/ sed non per
coitum generas: assumptus vero
est dominus/ neque coitum generas
neque per coitum generat. **Jo. xij.**

Quoniam considerandum vero no-
bis est quod est quod marcus
ait/ sedet a dextris dei: et ste-
phanus dicit/ video celos aper-

tos: et filium hominis stantem a dex-
tris dei. Quid est quod hic mar-
cus sedentem: stephanus vero
stantem se videre testatur? Sed
scitis fratres quod sedere iudica-
tis est: stare vero pugnatis vel
adiuuatis. Quia igitur redemptor
noster assumptus est in celum/ et nunc
omnia iudicat/ et ad extremum
omnis iudex veniet/ hunc post as-
censionem marcus sedere descri-
bit: quod post ascensionis sue glo-
riam iudex in fine videbit. Ste-
phanus vero in laboris certamine
positus/ stantem vidit quem
adiutores habuit: quod ut iste in
terra speculorum infidelitatem
vinceret: pro illo de celo illi
us gratia pugnavit. **Luce. ii.**

**Evangelium et oratio vti die sancti
Reliqua vti in die sancto. **Quintus
dies post octa. agitur
intra octa. excepto quod ad
horas consuetas oratio erit domini
calis sancti. **Deus sempiternus.******

**Extra feria ad beatum. **an.
Vir galileus quid aspicit in
celum: hic iesus qui assum-
ptus est a vobis in celum sic
veniet al. **Ad mag. a. **Sicve-
nit quemadmodum vidistis
eum euntem in celum alfa.********

**Sabbato ad beatum. **an.
Hos vos relinquam orpha-
nos al. vado et venio ad vos
alfa/ et gaudebit cor vestrum alfa.****

D. liij.

ta remittuntur eis. Accipi.

Sicut enim he- **Rec. ij.**
breo quōdam populo
ab egyptijs liberato quin-
quagesimo die post immola-
tionē agni lex data est in mō-
te synai: ita post passionem
xp̄i qua verus dei agnus oc-
cisus est: quinquagesimo a
resurrectionis ipsius die in
apostolos plebēq̄ credenti-
um spiritus sanctus illapsus
est: ut facile diligens xp̄ianus
agnoscat initia veteris testa-
menti euangelicis ministras
se principis: et ab eodē spi-
ritu conditū fedus secundū:
a quo primū fuerat institu-
tum. ¶ Nam sicut apostoli-
ca testatur hystoria cū com-
plerent dies penthecostes es-
sentq̄ oēs pariter in eodem
loco: factus est repēte de ce-
lo sonus tanq̄ aduentantis
spiritus vehementis: et reple-
uit totā domū ubi erāt sedē-
tes: et apparuerūt illis dispa-
tite lingue tanq̄ ignis: sedit
q̄ supra singulos eorū. Et re-
pleti sunt oēs spū sctō: et ce-
perūt loqui variis linguis p̄-
ut spiritus sanctus dabat elo-
qui illis. Tu autem. **R.** Al-
timo festiuitas die dicebat
Iesus: q̄ in me credit flumina
de v̄tre ei⁹ fluēt aque viue.

Hoc autē dixit de spū quē ac-
cepturi erāt credētes in euz
alla alla. **R.** Qui sitit veniat
et bibat: et de v̄tre ei⁹ fluent
aque viue. Hoc. **Lectio. iij.**

Quāvelox est sermo sa-
pientie: et ubi de⁹ ma-
gister est: q̄ cito dicitur q̄
docet. Non est adhibita in-
terpretatio ad audiendū: nō
cōsuetudo ad vsū: nō tem-
pus ad studiū: sed spirante
ubi voluit spiritu veritatis:
pprie singularum gentium
voces: facte sunt in ecclesie
ore cōmunes. ¶ Ab hoc er-
go die tuba euāgelice predi-
catis intonuit: ab hoc die
imbres carismatum/flumina
benedictionū: oēs desertū
et vniuersam aridam rigauē-
runt: qm̄ ad renouandā facti-
em terre spiritus dei fereba-
tur sup̄ aquas: et ad veteres
tenebras abigēdas noue lu-
cis fulgura choruscabāt: cū
miscātum splendore lingua-
rum verbum dñi lucidum: et
eloquiū cōciperetur ignitū:
cui ad creandum intellectus
cōfamidūq̄ peccatū: et ef-
ficacia illuminandi: et vis in-
esset erudiendi. Tu autē. **R.**
Disciplinā et sapientiam do-
cebat eos dominus alla: fir-
mauit in illis gratiā spū:

sui. Et intellectu adimpleuit
corda eorū alla alla. **v.** Repē
tino nāq; sonitu spūs sanctus
sup eos venit. Et itel. **lc. iiii.**

Quāuis aut; dilectissi-

mi valde fuerit ip̄a rei
geste forma mirabil; nec du
biū sit in illo oim humanarū
vocū exultate cōuētū; mate
statē spiritus sancti fuisse pre
sentem / nemo tamen in his
que corporeis visa sunt oculis
diuinam eius putet appa
ruisse substantiā. **¶** Natura

etern̄ inuisibilis ⁊ cū patre fi
liorū cōmunis qualitatē mu
ner; atq; opis sui qua voluit
significatione monstrauit; p
prietatē vero essentie sue in
sua deitate cōtinuit; q; sicut
nec patrē nec filiū / ita nec spi
ritū sanctum humanus pos
test visus attingere. In tri
nitate em̄ diuina nihil disti
mille / nihil impar est; et oīa q̄
de illa possunt substantia co
gitari nec virtute / nec glo
ria / nec eternitate discreta sūt.

Tu aut. **v.** Aduenit ignis di
uinus non comburens sed il
luminans / non consumens
sed lucens / et inuenit corda
discipulorū receptacula mū
da. Et tribuit eis carismatū
dona alla alla. **¶** Inuenit
eos concordēs charitate et

collustrauit eos iundās tri
nitatis diuinitas. Et tribu.

In. ii. noct. 2. Alla. viii. p.

xlviij. Magn⁹ dñs. fo. xvi. p.

lxviij. Exurgat deus. fo. xxij.

ps. lxxviii. Quā dilecta. fo.

xxxix. ps. lxxviii. Bndicti

do. fo. xxx. ps. xc. Carate. j.

fo. xxxij. d. ciii. Bndic. ii. fo.

xxxvi. **¶ Cōfirma hoc de⁹ qd**

opat⁹ es i nobis al; A tēplo

scitō tuo qd est in hierl'm al.

¶ Amq; i psonaz. **lc. v.**

pprietatib⁹ ali⁹ sit p̄

ali⁹ fili⁹ ali⁹ spūs fact⁹; nō ta

men alia deitas / nec diuersa

natura est. Si qdem cū et de

patre sit fili⁹ vnigenitus / et

spūs sc̄tus patris filiūq; sit spi

ritus; nō sicut q̄cūq; creatu

ra q̄ patris ⁊ filii est; sed sicut

cū vtroq; viuēs et potens / ⁊

sempitēne ex eo qd est pat̄ fi

liusq; subsistens. An cū dñs

an̄ passionis sue diē discipu

libabit vobis. **v.**

uere cognoscere

⁊ nemo ad vos. **v.**

non erim al. al.

non pacit⁹ nō

impugn fuero

verum. Et gau.

¶ Ergo al

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

⁊ nō alia sūt

nūciabit vobis. **R.** Nō relin-
quā vos orphanos al. vado
et venio ad vos. Et gaude-
bit cor vrm al. al. **V.** Nisi ego
abiero pacit? nō veniet/ dñi
assumptus fuero inittā vo-
bis eum. Et gau. **Rec. vi.**

Non ergo alia sunt pa-
tris/ alia sūt filij / alia
spūscti: sed oia q̄ habet pat/
habet filij? habet ⁊ spūscti:
crus: nec vnq̄ in illa vnitate
nō fuit ista cōmunitio: q̄ hoc
est ibi oia habere qd̄ sēp exte-
sere. Nulla ibi tpa/ nulli gra-
dus ⁊ nulle differentie cogi-
tetur. Et si nemo de deo po-
test explicare qd̄ ē: nemo au-
deat affirmare qd̄ nō est. Ex-
cusabili? em̄ est de natura in-
effabili nō eloq̄ digna: q̄ dif-
finire cōtraria. Quicqd̄ ita-
q̄ de sempiterna ⁊ incōmu-
tabili gloria patris pia pos-
sunt corda cōcipere? hoc si-
mul et de filio ⁊ de spūsctō i-
separabilis atq̄ indifferēter
intelligāt. Ideo em̄ hāc bea-
tā trinitatē vnū cōstitemur de-
um: q̄ i his trib? psonis/ nec
substantie nec potentie/ nec
volūtatis nec opatiōis vlla
est diuersitas. **Tu. B.** Fact?
est repete de celo son? tanq̄
adueniētis spūs vehemētis.
Et repleuit totā domū vbi

erāt sedētes al. **R.** Et appue-
rūt aplis dispite ligue tāq̄
ignis/ seditq̄ supra singulos
eorū. Et. **Rec. vii.**

Sicut ḡ detestamur ar-
rianos q̄ iter p̄ez ⁊ filiū al-
quā volūt eē distātiā: ita etiā
macedonianos pariter dete-
stamur: q̄ licet p̄i et filio tri-
buāt eq̄litate/ spm̄ tñi sc̄tm̄ i-
ferioris putāt eē nature ⁊ nō
cōsiderātes eā blasphemiam
se icidere/ q̄ neq̄ i p̄senti sc̄lo
neq̄ in futuro sit remittēda
iudicio/ dicēte dño. Quicū-
q̄ dixerit v̄bū contra filium
hois remittet ei: q̄ aut̄ dixe-
rit v̄bū contra spm̄ sc̄tm̄: non
remittet ei neq̄ in hoc secu-
lo/ neq̄ i futuro. **Tu. B.** Spi-
rit? sc̄tūs cēdens a throno
ap̄ozū pectora inuisibiliter
penetrauit nouū sc̄tificatio-
nis signū. Et in ore eoz oim̄
genera nacerent linguarū
al. **V.** Fact? est repente de ce-
lo son? adueniētis spūs ve-
hemētis. Et in ore. **Rec. viii.**

Permanēs nāq̄ in hac
cōpletate sine venia est/
q̄ exclusit a se eū/ p̄ quem po-
terat cōsiteri: nec vnq̄ pue-
nit ad idulgētie remedij: q̄
patrocinaturū sibi nō habet
aduocatū. Ab ip̄o enī est in-
uocatio patris/ ab ip̄so sunt

In festo

lachryme penitentiū / ab ipso
gemit⁹ supplicatū: et nemo
pōt dicere dñs Iesū nisi i spū
scō: cui⁹ equalē cū patre et fi
lio oipotentiā vnāq̄ deitātē
euidētissime apls p̄dicat di
cēs. Diuisiones nō gr̄arū sūt
idē aut spūs. Et diuisiones
ministratiōnū sūt idē autem
dñs. Et diuisiones opatiōnū
sūt: idē nō de⁹ q̄ operat̄ oīa i
oib⁹ **Tu. R.** Spūs dñi reple
uit orbē terrarū. Et hoc qd̄
cōtinet oīa sciētiā habet vo
cis al. al. **R.** Quis ei est artifex
oēm habēs p̄tutē / oīa p̄sp̄
ciens. Et hoc. **In. iii. noc.**
ā. Al. iij. Cap. Quis ē iste
f. i. v. R. Emitte sp̄ritū tuū et
creabūt al: Et renouabis fa
ciē terre al **Le. ix. sc. sancti**
enā: seclidū iohannē. Cap. x
In illo tpe: Dixit Ies⁹
discipulis suis. Si q̄s
diligit me sermonē meū ser
uabit et pater meus diliget
eū / et ad eū uentem⁹: et māsi
ōnē apud eū faciemus. Et re.
Home. bti gre. par. de. e. lec.
Habet fr̄es charissimī euan
gelice uerba lectiōis sub bre
uitate transcurrere et ut possi
diutius liceat in cōtēplatiō
ne tante solēnitatis imozari
hodie nāq̄ sp̄ritus sc̄tus re
pentino sonitu super disci

pulos uenit mentesq̄ carna
liū in sui amore permutauit
et foris apparētib⁹ linguis
ignis / intus facta sunt cor:
da flāmantia: quia dū deum
in ignis uisidē suscipiūt / per
amorem suauiter arserunt.
Ipsē nāq̄ spūs sc̄tus amor
est. Unde et iohannes dicit
De⁹ charitas est. Qui ergo
mētē itēgra deū desiderat
p̄fecto iā habet quē amat
Neq̄ enī q̄s deū posset di
ligere: si eū quē diligit non
haberet **Tu. R.** Dū cōplerē
tur dies p̄thecosies / erant
oēs discipuli pariter al. et su
bito fact⁹ est sonus de celo
alla / tanq̄ sp̄ritus torrens
repleuit totam domū. Alle
luia alleluia. **R.** Repleti sunt
omnes spūs sc̄tus / et ceperunt
loqui. Alleluia. **Lectio. x.**
Strū requirit an diligit
deum: tota fiducia et secura
mente respōdet. Diligo. In
ip̄o autēz lectionis exordio
audistis q̄ ueritas dicit. Si
quis diligit me: sermonē me
um seruabit. Probatio er
go dilectionis exhibitio est
operis. **H**inc in eplā sua
idē iohēs dicit. Qui dicit qd̄
diligō deū et mādata ei⁹ non
custodit et mendax est. Vere

alio dū gimi
seruam
quia nris no
seruamus
super illa de
p̄fecto deu
oīa uolup
Reple
cepit
dabat
multa
Home ec
gallet
audiuit
nos
nos
pa
eū
māsiōnē
p̄tēne fra
sua sit
in cor
uōmū dei
dū
amicus
dom
quid
inter
ergat
quis
dicit
et
no
quā

eni deū diligimus: si manda
ta ei? seruamus. Vere diligi
mus: si a nris nos voluptati
bus coartamus. Nam q̄ ad
huc per illicita desideria dif
fluit: p̄fecto deum nō amat:
q̄: ei in sua voluptate p̄tradi
cit. **Lu. 8.** Repleti sunt oēs
spūs sc̄tus: r̄ ceperūt loqui: put
spūs sc̄tus dabat eloq̄ illis /
et uenit multitudo dicētū.
Alla. 8. Homne ecce oēs isti
q̄ loquunt galilei sunt: r̄ quo
modo nos audiuimus vnus
quisq̄ linguaz nostrā in qua
nati sumus? **Alla. Lectio. 11**

Sequit̄ Et pater meus
diligit eū: r̄ ad eū ve
nit: r̄ māsiōne apud eū fa
ciemus. P̄citate fratres cha
rissimi quāta sit ista solenni
tas: habere in cordis hospi
tio aduentū dei. Lerte si do
mūestrā q̄sq̄ diues aut p̄e
potens amicus intraret om
ni festinatōe domū: tota m̄s
daret: ne quid fortasse esset:
q̄ oculos amici intrātis of
fenderet. Tergat ergo sor
des prauī optis: r̄ qui deo pre
parat domū mētis. S̄z vide
te q̄d p̄itas dicat. Veniem? r̄
r̄ māsiōne ap̄ eū faciem?
In quorūdā etenī corda ve
nit: sed māsiōnez non facit:
q̄: p̄ p̄punctionē quidem dei

respectū percipiant: s̄z tenta
tionis tpe hoc ip̄m q̄d com
puncti fuerunt obliuiscūtur
sicq̄ ad perpetrāda p̄ctā re
deūt: ac si hec minime plāris
sent. **8.** Apparuerunt ap̄lis
dispertite lingue tāq̄ ignis
alla. Sed itēq̄ supra singulos
eorū spūs sc̄tus all. all. **8.** Lo
quebant varijs linguis ap̄li
magnalia dei. **Seditq̄. 11.**

Qui ergo vere deū dili
git: qui mandata eius
custodit in eius corde d̄ns: r̄
venit: r̄ māsiōne facit: quia
sic eū diuinitatis amor pene
trat: vt ab hoc amore tēatto
nis tēpore non recedat. Ille
ergo de amat: cui? videlicet
mētē praua delectatio ex cō
sensu nō supat. Nā tāto q̄sq̄
a supno amore disingitur:
quāto infer? delectat. **Eni**
adhuc subdit. **Qui** non dili
git me: sermones meos non
seruat. Ad vosmetip̄os ergo
fr̄es charissimi itrozus redi
ter: si deū vere amatis exq̄
rite. **Nec** t̄n sibi aliq̄s credat
q̄cqd̄ sibi anim? sine opis at
testatione r̄iderit. **De** dile
ctiōe p̄ditoris / lingua / mens /
et vita requiratur. **Hūc** est
amor dei occlusus. **Sp̄at** em̄
magna si est: si vero opari re
luit / amor non est. **8.** **Veni**

In festo penthe.

spūs alme tuoz corda fidelit
um reple: z accede i eis ignē
tui amoris. Qui gētes iunit
tatē fidei per diuersitatē lin
guaz cunctarū congregasti
all. In nobis auge tua mu
nera spiritus alme. Qui gē.

Scdm iohānē. ep. vbi supra

Il. t. d. le. dt. f. Si q̄s
diligit me s̄monē meū
seruauit: z p̄ me diliget eū/
et ad eū veniem? / z māsiōnē
ap̄ eū faciem?. Qui nō dili
git me: sermones meos non
seruat. Et sermonē quē audi
stis non est me? s; ei? q̄ misit
me patris. Hæc locutus suz
vobis: ap̄ vos manēs. Pa
raclitus autē spūs sc̄tus quez
mittet pat̄ in nomine meo il
le vos docebit oīa: et sugge
ret vobis oīa quecūq; dixē
ro vobis. Pacē relinquo vo
bis: pacē meā do vobis. Nō
quō mundus dat: ego do vo
bis. Nō turbet cor vestrū: ne
q; formidet. Audistis qz ego
dixi vobis: vado et venio ad
vos. Si diligeritis me gaude
retis vtiq; qz ad patrē vado:
qz pat̄ maior me est. Et nunc
dixi vobis p̄riusq; fiat: vt cū
factū fuerit credatis. Bā nō
multa loquar vobiscū. Venit
enī princeps mūdi hui?: z in
me nō habet quicq;. Sed vt

cognoscat mūd? qz ego dili
go patrē: z sicut mādatū de
dit mihi pat̄: sic facio. Amē.
hy. Te decet laus. vti i festo
pasche. Dto. Deus qui ho
dierna die corda fidelitū
fra in laudib? Ad laudes
an. Alla. vi. ps. xci. Dñs re
gnauit decoz. fof. xxxij. Ad
hor. o. uerae. C. p. Actus. ii.

DAm complerenē dies
p̄thecosfes erāt oēs
discipuli pariter i eodē loco?
et factus est repente de celo
sonus/ tāq; adueniētis spūs
vehementis: z repleuit totā
domū vbi erāt sedētes. Deo
grās. B. bre. Repleti sūt oēs
spū sc̄to. Alla alla. Et ce
perūt loq. Alla hy. Te nūc
de? p̄ssime. fo. iiii. B. Spi
rit? dñi repleuit orbē terraz
alla? Et hoc qd̄ continet om
nia sciētā habet vocis alla?
Ad bñ? an. Accipite spiritū
sanctū quoz remiseritis pec
cata remittunt eis alla. B. y.

Deus q̄ hodierna die
corda fidelitū sc̄ti spi
rit? illustratione docuit: da
nobis i eodē spū recta sape: et
de ei? semp solatiōe gaude
re. Et fa: p̄er do. in vi. et. ul.
spūs sc̄ti deus. Ad hor. an.
Alla. Ad. iii. cp. z o. v. i
law. B. Verbo dñi celli firma.

Quarta. **Ep. Ad ro. v.**
Charitas dei diffusa e
in cordib⁹ nostris per
spiritum sanctum qui datus
est nobis. Deo gras. **¶** Con
firma hoc deus. **Oratio.**

Sancti spūs dñe corda
nra munda infusioꝝ
sui rois itima aspersione fecū
det. Et faꝝ per do. i. vni. eiul.

Ad. ix. Cap. j. Johan. iiii.
Hoc cognoscimus
qm̄ in deo manem⁹ et
ipse in nobis ⁊ qm̄ de spiritu
suo dedit nobis. Deo gras.

¶ Emitte spiritum tuū. **Oratio.**

Ite nos igne q̄s dñe
spiritus sanctus inflā
metꝝ quem dñs noster iesus
xps misit in terram ⁊ voluit
vehementer accēdi. Et faꝝ p
eūdē. in vni. eiulde. **¶** In. i.

rel. sup. h. an. Alfa. vii. Cap.

Dū pplerent. vti in die scri

pt. breue. Spirit⁹ dñi reple

uit orbem terrarū. Alfa. alit

¶. Et hoc qd cōtinet omne

scientiam habet vocis. Alfa

hy⁹. Veni creator. io. lxiij. ¶

Loq̄bant. Ad magt. a. Ho

die ppleti sunt dies p̄hecc

stes alla/hodie spūs sanctus in

igne discipulis apparuit/et

tribuens eis carimatū do

na misit eos in ynuersū m̄s

dum predicare et testificari/

qui crederit et baptizatus

fuert saluus erit alla. **Oratio.**

Deus q̄ hodie. **¶ Disuatis**

dieb⁹ infra octauā. Inuitat.

Repleti sunt oēs spūs sancto.

Alfa. **¶** Venite **hy⁹. Beata**

nobis. **io. lxiij. ¶ In. i. noc. a.**

Non relinquam vos orpha

nos alla/veniā ad vos iterū

alla. **¶** feriales a. Pacē meā

do vobis alla: pacē relinquo

vobis alla. **an.** Spūs sanct⁹

docebit vos alla: quecūq̄ di

xero vobis alla. **an.** Spirit⁹

qui a patre procedit ille me

clarificabit all. **¶** Verbo dñi

cell firmati sunt: Et spiritu

oris ei⁹ omnis virtus eorū ⁊

Et nota q̄ de cetero omituē

Alfa. in difficulte ⁊ Reiss tam

magnis q̄ breuib⁹ tam de

hebdo. post penthe.

Alia. viii. Cap. Ad rom. xv.

Deus spei repleat vos
D*oi* pax et gaudium i cre
dendo: vt ab uideris in spe et
frute spūs sc̄i. Deo gr̄as. *Ps̄.*
Confirma hoc deus. *Ps̄.*

Deus cui omne cor pa
ter et ois uolūtas loq̄
et quē nullū latet secretū / pu
rifica p̄ infusionē sc̄i sp̄it̄
cogitationes cordis nostri
vt te p̄fecte diligere et digne
laudare mereamur. Et fact̄
do. i. vni. eiusdē. *Ad lau. ā.*
Dum cōplerentur dies pen
thecostes. erāt omnes disci
puli pariter alleluia. *fi. feria
les. Cap. Ad romanos. viii.*

Dum accepistis sp̄itū
seruitutis itez i timo
re: et accepistis sp̄m̄ adoptio

Dū pplerent. *Ps̄.* Verbo dñi.

Ps̄. O singulis diebus pp̄tia

Ad. vi. ān. Apparuerunt

ap̄lis disperite lingue tan
q̄ ignis / seditq̄ supra singu
los eoz sp̄itus sanctus alla

Cap. Ps̄. et ofo / etiā ad. ix. vi

die sc̄to. Ad. ix. ā. Loque

bātur varijs linguis aposto
li magnalia dei alla alla all.

In. ii. vesps̄ sup ps̄al. ān.

Factus est rep̄te de celo so
nus aduentus sp̄is rebe
mētis alla alla. *ān.* Confirma

hoc de? q̄ operat̄ es in ho
bis: a tēplo sc̄to tuo q̄ est in

hierusalē alla alla. *ā.* Emit

te sp̄m̄ tuū et creabunt et reno
uabis faciem terre alla alla.

ān. Repleti sunt omnes spi
ritus sc̄to et ceperūt loqui all.

Cap. Ps̄. hymn̄ et Ps̄. sine alla

et in die sc̄to. Ad m̄gt. ā.

ingulis dieb̄ pp̄tia. Ses

cunda feria. Ad bñi. ā. Sic

deus dilexit mundum vt fi
lium suū vnigenitū daret vt

ois q̄ credit i ip̄m nō peat: s̄
habeat vitā eternā alla. *Ps̄.*

Deus q̄ apostolis tuis

sanctū dedisti sp̄m̄ / cō
cede plebi tue pie petitiōnis

effectū: vt quib̄ dedisti fidē
largiaris et pacē. Et fact̄ per

do. in vni. eiusdē. *Ad m̄gt.*

ān. Si q̄s diligit me sermo

ne me seruabit / r pater me
diliget eu / r ad eu uentem / r
matione apd eu faciem / r
Tertia feria. Ad bn̄. an.
Ego sum ostiuz dicit dñs / p
me si quis itroierit saluabit
et pascua inueniet alla. **Or.**

A Sit nobis qs dñs / r
tus spiritus sancti / r q / r
corda nostra clemeter expur
get / r ab omnib / r tueatur ad
uersis. Et fay per do. in vni.
eiusdem. **Ad magt an.** Au
distis qz dixi uobis / vado et
vento ad vos / si diligeretis
me / gauderetis vtiqz quia ad
patre vado quia pater maioz
me est alla. **Quarta feria**

ad bn̄. an. Ego sum panis
vt uis q de celo descendi dicit
dñs / si quis mādcauerit ex
hoc pane uiuet ietnū all. **Or.**

Mentes nostras qs do
mine paraclitus qui a
te procedit illuminet / r indu
cat in omnē sicut tuus pmi
sit filius ueritatē. Et fay per
eūd. in vni. eiusdē. **Ad magt**

an. Si diligeret me alla gau
deretis vtiqz alla / quia vado
ad patre: alla alla all. **Or.**

Quinta feria. Ad bn̄. an. Duo
catit iesus duodeci aposto
lis dedit illis uirtutē r pote
statē sup omnia demonia / et

fit illos pdicare regnū dei / r
sanare infirmos alla all. **Or.**
Deus qui hodierna die cor
da fidelitū. **Ac. vt in die sancto**
Ad magt an. Jā nō multa lo
quar uobiscū / uenit enī prin
ceps mūdi huius / r in me nō
habet quicqz / sed vt cogno
scat mūdus / qz diligo patre
et sicut mandatū dedit mihi
pater / sic facio all. **Sexta**
feria. Ad bn̄. an. Factus est
in vna dierum / et iesus sede
bat docens / r erant pharisei
sedentes et legis doctores /
qui uenerāt ex omni castello
galilee / r iudee / r hierusalem
et uirtus erat dñi ad sanan
dum eos alleluia. **Oratio.**

D qs ecclesie tue mī
sericors de / vt spūsā
cto congregata hostili nulla
tenus incursione turbetur.
Et fay per do. in vni. eiusdē.

Ad magt an. Spiritus sancti
procedens a throno aposto
lorū pectora inuisibiliter pes
netrauit all. **Sabbato ad**

bn̄. an. Facta autē die ibat te
sus i desertū locū / r turbe re
quieiebant illū / r uenerūt vsqz
ad ipm / r detinebant illū ne
discederet ab eis alla. **Oratio.**

Mentibus nostris qsu
mus dñe spiritus factū
benignus infunde / cui / r sa
l. j.

plentia conditi sumus ⁊ pro
uidētia gubernamur. Et say
per do. in vnitāte eiusdem.
**In festo sancte trinitatis
ad vespēras super pos an.**

Loria tibi trini-
tas equalis vna
deitas ⁊ aīe oīa
secula ⁊ nūc et i-
perpetuum. **an.**

Laus ⁊ penitus gl'ia/ deo pa-
tri ⁊ filio/ sc̄to simul pacito ī
secula seculoz. **an.** Vltia lau-
dis resonet ī ore oīm p̄ri ge-
nitez/ p̄li spiritus sancto pari-
ter resulet laude perēni. **an.**

Laus deo patri paritēq; p-
li: et tibi sancte studio penit
spirit⁹ nostro resonet ab ore
omne p̄ eū. **Cap. Ad ro. xj.**

Omnitudo diuinitaz sa-
pientie et scientie dei ⁊
q̄ incōprehensibilia sunt iu-
dicia eius: et inuestigabiles
vie eius. Deo gr̄as. **Be. Bn-**
dicat nos. 4. lly. 9. D lux. fol.
lxiii. 5. Benedicamus patrē
et filiū cū sancto spū: Lau-
demus ⁊ superaltemus euz
in secula ⁊ **Ad magi an.** Te
deū patrē ingenitū/ te filium
vngēnitū/ te spiritū sanctū
paracletū/ sanctā et idiuiduā
trinitatē/ toto corde ⁊ ore cō-
fitemur/ laudam⁹ atq; b̄ndi-
cum⁹/ tibi gl'ia in secula. **Or.**

Om̄ps sempitēne de⁹/ q̄
dedisti famulis tuis ī
cōfessione vere fidei et ne tri-
nitatis gl'oriā agnoscere/ et ī
potentia maiestatis adorare
vnitātē/ q̄s vt eiusdē fidei fir-
mitate ab oīb⁹ semp munita-
mur aduersis. Et say per do.
Dost opletō. de b̄tā vgi. an.
Saluere regina. fo. lxxv. ⁊ ce-
tere vsuales vsq; ad aduētū
dñi dieb⁹ suis canunt cū h. ⁊
coll. 2. su. tis. Intro. Deū
verū vnū ī trinitate. Et trini-
tatē ī vnitate venite adozem⁹
p̄. Venite. **hy. 9. Adesto sc̄tā.**
fo. lxxv. In. ⁊ noct. sup p̄ an.
Adesto de⁹ vn⁹ ōps/ pater ⁊
filio⁹ ⁊ spū sanctū. **h. vii. Dñe**
dñs nr̄. **fo. ij. an. Te vnū in**
substātia/ trinū in p̄sonis cō-
fitemur. **ps. xviii. Celi enar-**
rānt. fo. vj. a. Te semp idem
esse/ viuere ⁊ itelligere p̄fite-
mur. **ps. xcij. Dñs est terra.**
fo. vij. an. Te inuocamus/ te
adoram⁹/ te laudamus ob̄tā
trinitas. **ps. xxviii. Afferte**
dñō. **fo. ix. an. Spes nr̄a/ sal-**
lus nr̄a/ honor nr̄ o b̄tā trini-
tas. **ps. xxxii. Exultate iusti.**
fol. xi. an. Libera nos/ salua
nos iustificā nos o b̄tā trini-
tas. **ps. xlv. De⁹ nr̄. fo. xv. 5.**
Verbo dñi celi firmati sunt/
Et spū oris eius oīs virtus

eorū. **Lectio prima.** **H**omelia tricesima septima beati augustini episcopi in iohannē.

Uerba dñi nri iesu xpi que habuit cū iudeis ita moderans loquelam suā/ vt z ceci nō viderent/ et fideles oculos aperirēt/ que hodie de sancto euangelio recitata sunt: ista sunt. Dicebant ergo iudei. **Tu** quis es? **Q**ui dixerat supra dominus/ nisi crederitis qz ego sum moriemini in peccatis vestris: ad hoc ergo illi/ tu quis es: veluti querētes nosse in quē deberent credere/ ne in petō suo morerentur. Respondit dicentibus tu quis es: z ait. Principiū: qui et loquor vobis. **Tu** dicit. Benedicat nos deus deus noster/ benedicat nos deus: Et metuant eum oēs fines terrē. Deus miseretur nostri et benedicat nos deus. Et metu. **Rec. ii.**

Sed dixit dñs esse principium: z queri potest viri et pater sit principium. Si em̄ filius principii est q̄ habet patrē: quāro facilius intelligēdus est deus pater esse principii/ qui habet filiū quidē cui pater sit: sed nō habet de quo sit. Filius em̄ patris est filius: et pater vtiqz filij

pater est: sed deus de deo filius dicitur/ lumē de lumine filius dicitur. **P**ater dicitur lumen sed nō de lumine: pater dicitur deus sed nō de deo. Si ergo deus de deo/ lumē de lumine principii ē: quāro facilius intelligit principii lumē de quo lumē: et deus de quo deus. **Tu** dicit. Benedictus dñs deus israel/ qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis eius in eternū. **R**eplebit maiestate eius oēs terra fiat fiat. Et be. **Rec. iij.**

Idem itaqz absurdum charissimi vt filius dicam? principii z p̄m principii nō dicam?. **S**ed quid agemus? Nunquid duo erunt principia: Lauendū est hoc dicere. Quid ergo? Et si p̄ principii z filius principii: quō non duo principia. **Q**uo modo dicimus patrem deū et filium deum/ nec tamē duos deos. Nequas est enī dicere duos deos: nequas est dicere tres deos: et tamen qui pater est nō est filius: z qui filius est non est pater: spiritus autem sanctus patris z filij spiritus/ nec pater est/ nec filius. **Tu** autem. **Am.** Quis deus magnus sicut deus noster? **Tu** es deus qui

Des ergo fratres si de precedere q̄ sanat oculos cordis nostri quod intelligimus / sine obscuritate capiamus: quod nō intelligimus sine dubitatione credamus. A fundamēto fidelium non recedamus: vt ad culmen perfectionis perueniamus. Deus est pater: deus est filius: deus est spiritus sanctus. Et tamē pater non est qui filius: nec filius est qui pater: nec spiritus sanctus pater et filius spiritus / aut pater est aut filius. Magnus dominus et magna virtus eius. Et sapientie eius nō est numerus. Magnus domitus et laudabilis nimis / et magnitudinis eius non est finis. *Lectio. vi.*

Trinitas vnus deus. Trinitas vna eternitas vna potestas / vna maiestas: tres persone: sed non tres dii. Hūc mihi calūniator respōdeat. Quid ergo tres? Si ei tres ait oportet / dicas quod tres? Respondeo pater et filius et spiritus sanctus. Ecce inquit tres dixisti: sed quod tres exprime: Immo et tu numeras: nā ego cōpleo tres cū dico: pater et filius et spūs sanctus. Idem quod pater ad se est: deus est

ad filiū est: pater est. Quod ad seipm̄ est deus est: quod ad patrem est / filius est. Ista q̄ dico potestis de similitudinibus cognoscere quotidianis. Gloria patri / genitq̄ plī / et tibi cōpar vtiusq̄ semp spiritus alme / deus vnus. Omni tēpore seclī. Da gaudiorū p̄mia / da gratiarū munera / dissolue litis vincula / astringe pacis federa. Si tēpore. *Ps. vii.*

Homo et alter homo si ille sit pater iste filius quod homo est ad seipm̄ est quod pater est / ad filiū est. Et filius quod homo est ad seipm̄ est: quod autē filius est ad patrē est. Pater em̄ nomen est dictus ad aliquid: et filius ad aliquid: sed isti duo hoies sunt. At vero pater deus / ad aliquid est pater id est ad filiū: et filius deus ad aliquid est filius id est ad patrē: sed non quō illi duo homies sunt / sic isti duo dii. Quare nō ita est ibi: Quod illud aliud: hoc autē aliud est: Quia illa diuinitas est: est ibi aliquid ineffabile quod verbis explicari nō possit: vt et numerus sit: et numerus nō sit. Vide em̄ si non quasi appareat numerus: pater et filius et spūs sanctus trinitas. Si tres / quid tres? Deficit nu-

merus. Ita de⁹ nec recedit
a numero: nec capit nume-
ro. Quia tres sunt: tanq̄ est
numerus. Si quer⁹ qd̄ tres:
non est numerus. Unde di-
ctū est. Magn⁹ dñs noster:
et magna virtus eius: et sap-
entie eius non est numerus.
Ubi cogitare ceperis inci-
pis numerare: vbi numera-
ueris: quid numeraueris nō
potes respondere. Tu. **Am.**
Honor virtus et ptās et im-
perium sit trinitati in vnta-
te: vnitati in trinitate. In p-
enni scloz tpe. **8⁹.** Trinitati
laus penitis vnitati sit dec⁹
ppetim. In peniti. **Lec. viii.**

Pater pater est: fili⁹ fi-
li⁹ est: spūs sc̄tūs/spi-
ritus sanctus est. Quid sunt
isti tres/pater et fili⁹ et spūs
sanct⁹? Nō tres dñi: Nō. Nō
tres omnipotentes: Non.
Non tres mūdi creatores:
Nō. Ergo omnipotēs pat:
Omnipotēs plane. Ergo et
filius nō omnipotens: Pla-
ne et filius omnipotens. Er-
go et spūs sc̄tūs nō omni-
potens: Et ipse oipotēs. Tres
ergo oipotēs: Non. Sed
vnus ops. Hoc solū nume-
rus insinat qd̄ adiuicē sunt
nō qd̄ ad se sunt. Qu⁹ em̄ de⁹
pater ad se est/ de⁹ simul cū

filio et spiritu sc̄tō: non sunt
tres dñi. Quia ad se est ops/
simul cū filio et spū sc̄tō: non
sunt tres omnipotētes. Qu⁹
vero nō est ad se pat sed ad
filiū: et fili⁹ ad se nō est filius
sed ad patrē: et spūs sc̄tūs ad
se nō est/ i eo qd̄ dicit⁹ p̄ter
filiū spūs: qd̄ dicit⁹ tres/ nisi
patrē et filiū et spm̄ sc̄tū/ vnus
deū/ vnū oipotentem: Ergo
vnū principium. Tu. **8⁹.** Li-
bi laus/ tibi gloria/ tibi grat⁹
actio. In secula sempiterna
o beata trinitas. **8⁹.** Et bene-
dictū nomē glorie tue sc̄tū et
laudabile et superaltatū. In
secula. **¶ In. iii. noc. añ.** Ex
quo oia/ p quem oia/ in quo
omnia/ ipi glia in sc̄la. **Cap.**
Dñe misere nr̄i. **fo. i. 8⁹.** Be-
nedict⁹ es dñe in firmamen-
to cel⁹: Et laudabilis et glo-
riosus et superaltat⁹ in sc̄la:
Lec. ix. Lectio sc̄ti euange-
lij: sm̄ iohannem. Capit. xv.
In illo tpe: d. i. d. f. Cū
venit paraclit⁹ que
ego mittā vobis a p̄e spm̄
veritatis q̄ a p̄e pcedit: ille
testimonū ph̄sbebit de me.
Et reliqua. Homel. vena:
bilis bede pb̄i: de eadē lec.
Ex multis sc̄ti euāgelij lo-
cis inuenim⁹ q̄ discipuli añ
aduētū sc̄ti ipūs mun⁹ capa-

nem ad celos ascendēdo le-
 uauit/ atq; in paterne glorie
 dextera cōstituit: q̄ oīm pro-
 phetarū scripta illi testimo-
 niū phibent: q̄ p̄fessio noīs
 etus vsq; ad fines ppagāda
 erat terrarum: ceteraq; fidel
 illius mysteria spūs sc̄ti testi-
 monio sunt referata discipu-
 lis. Neq; illis tantūmō: s; r
 oib; q̄ p̄verbū eoz credūt in
 deū: q̄cqd̄ recte sapūt/ etul-
 dē spūs est munere cōcessuz.
 Tu. *8.* Te deū patrē inge-
 nitū/ te filiū vnigenitū/ te spi-
 ritū sc̄tū paraclitū/ sanctā r
 indiuīduā trinitatē toto cor-
 de et ore confitemur/ lauda-
 mus atq; b̄dicimus. Tibi
 gloria in secula. *8.* Qm̄ ma-
 gnus es tu et faciens mira-
 bilia tu es de^s sol⁹. *Ps. xli.*

Ille ergo inq̄t testimo-
 niū perhibebit de me/
 et vos testimoniū phibe-
 tis: q; q̄ spū int⁹ docēte p̄ce-
 perunt: hec abiecto timore
 p̄stino foris loq̄ndo r alijs
 ministrabāt. Ip̄e nāq; spūs
 corda eoz/ r scientia v̄tatis
 illustrauit: r ad docēda que
 nossent culmine v̄tutis ere-
 xit. Vñ recte ap̄d esatā spūs
 idē fortitudinis r sciētie nū-
 cupat. Est em̄ spūs sciētie:
 q; p̄ ip̄s q̄ recte agere vel eti-

am cogitare debeam⁹ agno-
 scim⁹. Est r fortitudinis: q; r
 etiā p̄ ip̄m vt q̄ bñ nouimus
 operemur accipimus: ne ad
 ueritate aliq̄ a bonis q̄ cepti-
 mus repellamur. Tu at. *8.*
 Sūme trinitati simplici deo
 vna diuinitas/ equalis glo-
 ria/ coeterna maiestas/ patri
 pliq; sc̄toq; pneumati Qui
 totum subdit suis orbē legi-
 bus. *8.* Prestet nobis gra-
 tiam deitas beata/ patris ac
 nati pariterq; spiritus almi.
 Qui totum. *Scdm̄ iohā-*
nem. Capitulo vbi supra.

In illo tpe: Dixit tes⁹
 discipulis suis. Cū ve-
 nerit paraclit⁹ quē ego mit-
 tā vobis a p̄e sp̄i veritatis
 qui a patre p̄cedit: ille testi-
 moniū perhibebit de me. Et
 vos testimoniū phibe-
 bitis: quā ab initio mecum estis.
 Hec locutus sum vobis: vt
 nō scandalizemini. Vbiq; sy-
 nagogis faciet vos. Sed ve-
 nit hora: vt omis q̄ interficit
 vos arbitret obsequiū se p̄e-
 stare deo. Et hec facient vo-
 bis: q; nō nouerūt p̄ez neq;
 me. Sed hec locut⁹ sū vobis
 vt cū venerit hora eoz remi-
 niscamini: q; ego dixi vobis
 Amen. *Oratio.* Omnipotens sempiternus de⁹ *vs m*

q̄ tribulāt nos. **Ps. xxi.** Dñs
regit. **fo. vii. a.** In voce exul
tationis resonāt epulātes in
mēsa dñi. **ps. xli.** Quēadmo
dū. **f. xliii. b.** Panē celi dedit
eis ⁊ panē angelorū mādu
cauit homo. **Ps. i.** Immolā
bit hedū multitudo filiorū
israel ad vesperam pasche.
Et edent carnes et azimos
panes. **Ps. i.** Pascha n̄ m̄ im
molat⁹ est x̄ps/ itaqz epule
mur in azimis sinceritatis ⁊
veritatis. Et edēt. **Ps. ii.** Cō
edētis carnes et saturabi
mini panib⁹. Iste est panis
quē dedit vobis dñs ad ve
scēdū. **Ps. i.** Non moyses dedit
vobis panē de celo / sed pas
me⁹ dat vobis panē de celo
veruz. Iste est. **Ps. iii.** Respe
xit bellas ad caput suuz sub
cinericiū panē q̄ surgens cō
edit et bibit. Et ambulauit i
fortitudine cibi illi⁹ vsqz ad
mōtē dei. **Ps. i.** Si qs māduca
uerit ex hoc pane viuet in e
ternū. Et ambulauit. **Ps. iiiii.**
Delphisedech vero rex sa
lem proferēs panē ⁊ vinum
Erat autē sacerdos dei altis
simi / bñdixit abrahe et ait. **Ps. i.**
Bñdixit⁹ abrahā deo excel
so q̄ creauit celū et terram.
Erat. **Ps. ii. no. a.** Intro
ibo ad altare dei sumā x̄pm

q̄ renouat suuētutē meā. **ps.
xliii.** Iudica me de⁹ ⁊ dis. **fo.
xv. an.** Parasti cibū iustioruz
dñe nā dulcis est preparatio
tua qua replent fideles aie.
ps. lxiiii. Te decet. **fo. xxi. a.**
Cibauit nos dñs ex adipe
frumēt⁹/ et de petra melle sa
turauit nos. **ps. lx. xx.** Exultate
deo adiu. **f. xxi. a.** Et altari
tuo dñe x̄pm sumim⁹ in quē
cor ⁊ caro nostra exultat. **ps.
lxviii.** Quā dilecta. **f. xxix.**
Laudis tue iugi deuotio
ne nos reple/ vt tuis expiat⁹
sacramētis itroeam⁹ i atria
tua eterna dñe. **ps. xcvi.** Cā
tate. **f. fo. xxviii. a.** Cenātib⁹
autē accepit iesus panē/ be
nedixit ac fregit dedit disci
pulis suis. **ps. xcvi.** Cātate.
fo. xxxiii. b. Cibauit illos
ex adipe frument⁹/ Et de pe
tra melle saturauit eos. **Ps. v.**
Ego sum panis vite patres
uestri manducauerunt man
na in deserto et morui sunt.
Ilic est panis de celo descen
dens/ si quis ex ipso mandu
cauerit non moriet⁹ Ineter
num. **Ps. i.** Ego sum panis vi
uus qui de celo descendit / si
qs manducauerit ex hoc pa
ne viuet. Ineternum. **Ps. vi.**
Panis quem ego dabo caro
mea est pro mundi vita/ litt

gabant ergo iudel dicentes. Quō potest hic nobis dare carnē suā ad manducandū?
¶ Locutus est ppl's contra dñm aīa nra nauseat sup ct- bo illo leuissimo. Quomō.
Be. vii. Lenantibus illis ac- cepit iesus panes/ et bñdixit ac fregit deditq; discipulis suis et ait. Accipite et come- dite hoc est corp⁹ meum. **¶** Dixit vtri tabernaculi mei quis det de carnibus ei⁹ vt saturemur? Accipite. **Be. viii.** Accipit iesus calicē postq; cenauit dicens/ hic calix no- uū testamētū est in meo san- guine. Hoc facite in meā cō- memoratiōē. **¶** Memoria memor ero et tabescet in me aīa mea. Hoc faci. **¶ In. lxi. noc. an.** Qui pacem ponit fi- nes ecclesie frumenti adipe- satiat nos dominus. **Cap. p. cxlv.** Lauda aīa fo. li. cū se. **ps. cxlvj.** Laudate dñm. **ps. cxlvii.** Lauda hierusalē. **¶** Educas panē de frax/ Et vt- nū letificet cor hoīs? **Be. ix.** Qui manducat meā carnē/ et bibit meum sanguinem. In me manet et ego in illo. **¶** Non est alia natio tam gran- dis/ que habeat deos appro- pinquātes sibi/ sicut de⁹ no- ster adest nobis. In me ma-

net. **Be. x.** Bñdit me vsuens pater et ego viuo propter pa- trem. Et qui manducat me/ et ipse viuet propter me. **¶** Libauit illum dominus pa- ne vite et intellectus. Et qui manducat me. **Be. xi.** Unus panis et vnum corpus mul- ti sum⁹. Omnes qui de vno pane et vno calice participa- mus. **¶** Paraasti in dulcedi- ne tua pauperi deus qui ha- bitare facis vnanimes in do- mio. Omnes qui de vno pa- ne. **Be. xii.** Homo quidam fecit cenam magnam et misit ser- uū suum hora cene dicere in- uitatū vt venirēt. Quia pa- rata sunt omnia. **¶** Venite comedite panem meū et bi- bite vinū quod miscui vobis. Quia para. **Lectio prima.**
Incipit legenda de institu- tiōe festi corporis christi.
In mensa diuine largi- ta populo christianoꝝ inesti- mabile et conferūt dignita- tē. Neq; enim est aut fuit ali- quando tam grandis natio que habeat deos appropin- quantes sibi/ sicut adest no- bis deus noster. Unigenit⁹ siquidē dei filius sue diuini- tatis nos volens esse parti- cipes naturā nostram assum-

per homines de
 necitas homo
 nō quod de nostr
 quous nobis coi
 latus. Corpus na
 vobis reconcilia
 nōq; hostiā obre
 pōngūines futi
 uocem simul et laua
 dōtes et mullerabil
 rōpates oibus m
 nō. Et vt tamē bñ
 phobis maneret r
 corpus suū in ci
 pōngū suū in pot
 panis et vini/ su
 dōtes dēreliguit.
 ¶ Quocōsum et an
 dom cōuitū; sa
 pō omni inuauitate
 in. Quā em hoc con
 dōtes esse potest i q
 nō vt rōpō; hīrō
 nōq; s; nobis su
 pōngū rōp; vter de
 quod hoc sacramēt
 dōtes. In ipōnāq; p
 nō in corp⁹ xpi et fat
 nō dōsaliter cōuert
 corp⁹ rōp; de⁹ et homo
 nō in modici panis
 dōtes. Tu autē.
 ¶ Manducatur trāq; a
 dōtes/ s; mīnime l
 ¶ Quomō dūitō
 nōq; iūter sub qu

psit vt homines deos face-
ret / factus homo. ¶ Et hoc
insup quod de nostro assum-
psit totus nobis contulit ad
salutem. Corpus namq; suū
pro nostra reconciliatione in
ara crucis hostiā obtulit deo
patri sanguines suū fudit in
precium simal z lauachū: vt
redēpti a miserabili seruitu-
te a peccatis oibus munda-
remur. Et vt tanti bñficii iu-
gis i nobis maneret memo-
ria: corpus suū in cibum et
sanguinem suū in potuz sub
specie panis z vini / sumendū
fidelibus dereliquit. **Rec. ij.**

O preciosum z ammirā-
dum cōiuiū: salutife-
rūz z omni suauitate reple-
tum. Quid em̄ hoc conuiuo
p̄ciosius esse potest i quo nō
carnes vituloz z hircoruz vt
olim i lege: s; nobis sumēd^o
pponitur xps verus deus?

¶ Quid hoc sacramēto mi-
rabilius? In ip̄o nāq; panis
et vinū in corp^o xpi z sangui-
nē substantialiter cōuertunt.
Ideoz xps de^o z homo pfe-
ctus / sub modici panis spe-
cie cōtinetur. Tu autē. **l. iij.**

¶ Aducatur itaq; a fi-
delib^o / s; minime lace-
ratur: quoniam diuisio sa-
cramēto integer sub quali-

bet diuisionis particula per-
seuerat. Accidentia etiā sine
subiecto in eodē existunt / vt
fides locū habeat: dū visibi-
le inuisibiliter sumitur / aliens
specie occultatū: et sensus a
deceptione imunes reddan-
tur qui de accidentibus iudi-
cant sibi notis. ¶ Nullū etiā
sacramētū est isto salubri^o z
quo purgant peccata p̄tutes
augent: z mens oīm spiritua-
liū carismatū abundātia im-
pinguat. Offeritur i ecclesia
pro viuīs z mortuis: vt om-
nibus proficit: qđ est pro salu-
te oīm institutum. Tu. **l. iij.**

Suauitatem deniq; hu-
ius sacramēti nullus
exprimere sufficit: per quod
spiritualis dulcedo i suo fon-
te gustat: z recolitur memo-
ria illius / quā in sua passione
xps mōstrauit excellētissime
charitatis. ¶ Et vt artius
huius charitatis imensitas
cordibus infingeretur fidelis
in vltima cena qñ pascha cū
discipulis suis celebrato trāsi-
turus erat de hoc mundo ad
patrē / hoc sacramētū insti-
tuit / tanq̄ passionis sue me-
mortale penne: figuratū ve-
terū ipleruū miraculorū ab
ip̄o factorū maximū: z de sua
contristatis absentia solatiū

singulare. **T**ri autē **Lecl. v.**
Qnuenit itaq; deuotioni fidelium solēniter recolare institutionē tā salutiferi tamq; mirabilis sacramenti vt ineffabile modum diuine p̄sentie in sacramēto ueneremur: et laudes dei potētia q̄ in sacramento eodē tot mirabilia operat: necnō et de tā salubri tāq; suaui b̄nficio exsoluant deo gratiarū debite actiones. Verū et si i die ce ne qñ sacramētū p̄dictū nō scitur institutū iter missarū solennia de institutione ipsius specialis mentio habeatur: totum tñ residuū huius diei officiū ad xp̄i passionē p̄tinet circa cui⁹ uenerationē ecclia illo tpe occupat. **Tu Le. vi.**

Ade ut itegro celebratōis officio institutio nē tanti sacramenti solēniter recoleret plebs fidelis: et manus p̄tifer vrbano quartus hui⁹ sacramētū deuotione affectus pie statuit p̄fate institutionis memorā prima feria quīsta post octauas p̄thecosfes a cūctis fidelibus celebrari: vt q̄ p̄ totū ānū circulū hoc sacramentū uamur ad salutē et institutionē illo specialit̄ tpe recolam⁹: et quō spūs sc̄tus corda discipulorū

edocuit: ad plene cognoscēda huius mysteria sacramēti. Nam et in eodē tpe incipit hoc sacramētū a fidelibus frequentari. Legit̄ em̄ i actibus ap̄toꝝ q̄ erant p̄seuerātes in doctrina ap̄toꝝ et cōtinatione fractionis panis et orationib⁹: statim post spūs sc̄ti missionem. **Tu Le. vi.**

Autē p̄dicta quīnta feria et post octauas sequētes eiusdē salutaris institutionis honorificentia agatur memoria et solēnitas de hoc celebrior habeat: et loco distributionū materialium q̄ in ecclis cathedralibus largiunt̄ existētib⁹ in horis canonicis nocturnis pariter et diurnis p̄fatus pontifex roman⁹ eis q̄ huiusmodi horis in hac solēnitate p̄sonaliter in ecclēsiis interessent stipendia sp̄ualia ap̄lica largiri concessit: quaten⁹ p̄ hoc fideles ad tanti festi celebritatē audius et copiosius cōuenirent. **Tu autē do Lecl. viii.**

Ade oibus vere penitentib⁹ et cōfessis qui matutinali officio hui⁹ festi p̄sentialiter in ecclia ubi celebraretur adessent centū: q̄ uero misse totidē illis autē q̄ interessent primis ip̄ius festi

vesperis similiter centū qui
 vero in scōdis toridē: his q̄z q̄
 p̄ime/tertie/septe/none/ac
 completoꝝ adessent officijs
 p̄o qualibet horarū quadra-
 ginta yllis vero qui p̄ ipsius
 festi octauas in matutinali-
 bus/vespertinis/misse/ac ce-
 terarū horarū officijs presen-
 tes existerent: pro qualibet
 die de omnipotentis dei mit-
 sericordia/et beatorū ap̄torū
 petri et pauli auctoritate con-
 fessus/centū dierū indulgenti-
 ā tribuit omni tpe duratu-
 rā. *L. u. aut. Lec. in Lec. sc̄i
 euāgelij sc̄dm ioh̄ā. Ep̄. vj.*

In illo tpe dixit iesus
 discipulis suis et tur-
 bis iudeorū. Caro mea vere
 est cib⁹: et sanguis me⁹ vere
 est pot⁹. *Et rel. Ex homelia
 bri augustinī ep̄i de eadē sc̄i.*

Cum cibo et potu id appe-
 tant homines vt nō esuriant
 neq̄ sitiat: hoc x̄e nō prestat
 nisi iste cibus et potus/ q̄ eos
 a quibus sumit immortales
 atq̄ icorruptibiles facit: id
 est societas ipsa sanctorū vbi
 pax erit et vnitas plena atq̄
 perfecta. Propterea quippe
 sicut etiā ante nos hoc itel-
 lexerūt homines dei? domi-
 nus noster iesus x̄ps corpus
 et sanguinē suū in eis rebus

cōmendauit: q̄ ex multis ad
 vnū aliquid rediguntur. Ex
 multis namq̄ gratis panis
 pficit: ex multis racemis vi-
 nū cōstituit. **¶** Deniq̄ itā expo-
 nit quomō id fiat qd loquit̄:
 et quid sit māducare corpus
 ei⁹ et sanguinē bibere. Qui
 manducat meā carnem et bi-
 bit meū sanguinē: in me ma-
 net et ego in eo. *L. u. Actō. x.*

Hec est ergo manduca-
 re illā escam et illū po-
 tū bibere: in x̄po manere: et
 illum manentē in se habere.
 Ac per hoc qui nō manet in
 x̄po/ et in quo nō manet x̄ps?
 proculdubio non manducat
 sp̄itualiter eius carnē: licet
 carnaliter et visibiliter p̄mat-
 dentibus sacramenta corpo-
 ris et sanguinis x̄pi: sed ma-
 gis tantū sacramētū ad iudi-
 cium sibi manducat et bibit:
 qui imundus presumit acce-
 dere ad x̄pi sacramenta: que
 nō digne sumit alius nisi qui
 mūdus est. De quib⁹ dicitur
 Bti mūdo corde: qm̄ ipsi deū
 videbunt. **¶** Sicut enim in-
 quit misit me viuēs pater/ et
 ego viuo p̄pter patres: et qui
 manducat me: et ipse viuet p̄-
 pter me. Nō ait sicut mandu-
 co patrem/ et ego viuo p̄pter
 patrē: sic q̄ manducat me: et

ipse uiuet ppter me. Non est
 filius participatione patris
 fit melior qui est natus equa-
 lis: sicut participatione filij
 per unitatē corporis ei⁹ et san-
 guinis quā illa manducatio
 potatioq; significat nos effi-
 cimur meliores. Tu autē. **l. xi.**
Auimus autē ppter
 ipsum manducantes
 eū et id est ipsum accipientes
 uitā eternā: quā nō habem⁹
 ex nobis. Auitit uero ipse p-
 pter patrē missus ab eo⁹ q; se
 metipsum exinanuit factus
 obediens usq; ad mortē et li-
 gnū crucis. Sic em̄ scdm̄ id
 accipimus uiuo ppter pa-
 trem: qd̄ alibi ait/ pater ma-
 ior me est: sic q; nos uiuimus
 propter ipm̄ q; maior est no-
 bis: et hoc ex eo q; missus est
 factū est. Missio enī ei⁹ sui-
 metipsum exinanitio est: et
 forme seruilitis acceptio: qd̄
 recte itelligitur seruata etiā
 filij cū patre equalitate natu-
 re. Maior est em̄ deus pater
 homine filio: s; equalē habet
 deū filiu: cū idem ipse sit de⁹
 et homo dei filiu⁹ et hominis
 filiu⁹ unus xps̄ iesus. In hac
 sententiā si recte accipiuntur
 hec uerba: ita dixit. Sicut mi-
 sit me uiuens pater et ego uiuo
 ppter patrē: et q; manducat

me: et ipse uiuet ppter me.
 Ac si diceret. Ut ego uiuam
 ppter patrē/ id est ut ad illuz
 tanq; ad maiorē me referam
 uitā meā/ exinanitio quidem
 mea fecit in qua me misit: ut
 autē quisq; uiuat ppter me:
 participatio facit qua man-
 ducat me. Tu autē. **lec. xii.**
Ergo itaq; humillatus
 uiuo ppter patrē: ille
 erectus uiuit ppter me. Nō
 ergo de ea natura dixit qua
 semp̄ est equalis patri/ de qua
 etiā superius dixit/ sicut pater
 habet uitam in semetipso/ sic
 dedit et filio uitam habere in
 semetipso/ id est genuit filiu
 habentem uitā in semetipso:
 s; de ea in qua minor factus
 est pater. Si autē ita dictum
 est/ uiuo ppter patrem quia
 ipse de illo/ nō ille de ipso est:
 sine detrimento equalitatis
 dictum est. Nec tamē dicen-
 do et qui manducat me/ et ipse
 uiuet ppter me/ eandem no-
 stram et suā equalitatē signifi-
 cavit: s; gratiaz mediatozis
 ostēdit. Hic est pater qui de
 celo descendit ut illū mādu-
 cando uiuamus: q; ex nobis
 uitā eternā habere nō possu-
 mus. Non sicut inquit man-
 ducauerūt patres vestri mā-
 na: et mortui sunt. Qui man-

ducat hūc panē: viuet in eternū. **¶** Ergo illi mortui sunt ita vult intelligi vt nō viuāt in eternū: nā tēporaliter et hī pfecto moriunt q̄ xpm manducant: s; viuūt in eternū: q; xps est vita eterna. **¶** Tu autē.

Secd; iohānē. Ep. vbi supra

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis et turbis iudeoz. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meā carnē et bibit meum sanguinē: in me manet et ego in illo. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo propter patrem. Et qui manducat me: et ipse viuet propter me. Hic est panis: q̄ de celo descēdit. Non sicut māducauerūt patres vestri manna et mortui sunt. Qui māducat hunc panē: viuet in eternū. **Amē. op.**

Deus q̄ nobis. **vt̄s i primis ves. ¶ Ad laud. sup psal. an.** Sapiētia edificauit sibi domū miscuit vinū et posuit mē sam allā. **ps. xcii. Dñs regū.**

fo. xlii. Ep. Dñs iesus. vt̄s

¶ Panis iste verus est. Qui de celo descendit. **¶** Et dat vitā mundo. **Qui. hy. ¶** Her- bā supnū. **fo. lxi. ¶** Posuit fines tuos pacem: **¶** Et adipe frumētī satiat te! **Ad bñ. an.**

Ego sum panis viu⁹ qui de celo descendi/ si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternū allā. **¶** Pro. Deus qui nobis. **vt̄s i primis ves. ¶** Ad primā an. Angelozūm esca nutriuisti populū tuū et panē de celo prestisti eis allā.

¶ Ad terrā an. Pinguēs panis christi et prebebit delictis regibus allā. **Ep. 2. ofo**

vt̄s i primis ves. ¶ Panem celi dedit eis. **¶** Ad. vi. an. Sacerdotes sancti incēsum et panes offerunt deo allā.

Ep. prime ad Corinthios. xi.

Quotiescūq; manducabitis panem hunc et calicem bibetis: mortem domini annūciabitis donec veniat. Deo gr̄as. **¶** Libavit illos ex adipe. **vt̄s. ¶** Quatio.

Panem q̄s op̄s de⁹: et presentis festiuitatis mirabile sacramentū/ et temporales nobis tranquillitatem tribuat/ et vitā conferat sempiternam. Et fa: et per dñm.

¶ Ad. ix. an. Vincenti dabo mānā absconditū/ et nomē nouū allā. **Ep. 1. Ad cori. xi.**

Quicūq; māducauerit panē vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis et sāguinis dñi. Deo gr̄. **¶** Educas panē de terra. **¶** Pro

Dñica infra octa.

Quoniam deus omnipotens
deus: et qui corporis et
sanguinis filii tui solentia col-
lumus/ in tua semper dilectio-
ne maneamus. Et facta est per
eundem. **In ii. ves. super
pos an. Cap. h. p. et oratio
vts in primis ves. p. bre-
ue.** Panem angelorum man-
ducavit homo. **Libaria
misit eis in abundantia. Man-
ducavit. Ad mag. a. Sacru
comuniu in quo xps sumitur
recolitur memoria passionis
eius/ mens implet gra et futu-
re glorie nobis pignus da-
cta. **Primitias dieb. infra
octaua oia seruant vt in die
sancto exceptis subscriptis.
Venite. dicitur indirectum.
In primo nox. an. Dixit
dominus iesus ego sum pa-
nis vite/ qui venit ad me non
esuriet/ et qui credit in me non
sittet vnq. **Psalmi serial. an
Nisi manducaueritis carne
filii hominis/ et biberitis ei
sanguine/ non habebitis vitam
in vobis. an. Qui manducat
carne mea/ et bibit meu san-
guine/ in me manet et ego in
illo. an. Qui manducat pane/
et bibit calicem domini indi-
gne reus erit corporis et san-
guinis dñi. **Panem celi de-
dit eis. Lec. breuis. p. lxxvij********

Mandavit dominus nubibus de-
super: et sanuas celi aperuit
Et pluit illis manna ad man-
ducandu: et panes celi dedit
eis. Panem angelorum mandu-
cavit hoi: cibaria misit eis in
abundantia. Tu autem. **Pan-
em de celo prestisti eis. **In ii.
Domine delectamentum in se
habentem. Prestisti. **In ii.
noc. an. Alfa. serial. Cap. h.
et oio vts in die scro ad. vi.
Ad lau. p. serial. **Ad. i.
Cap. et oio ser. Reliquavit in
die scro. **Dñica infra octa
ua. In primis ves. p. breue.
Panem angelorum. Ad mag. a.
Dñi suavis. Reliquavit in die
sancto. Post. **Benedicamus.
come. de dnica tps cum an.
Loquere dñe. **Vesperti-
na oio. **Oratio. Deus in te spe-
rantiu. **In. i. noc. a. Dixit
dnis iesus. p. dominicales. a.
Paraf. an. Nisi manducaueri-
tis. **Panem celi. **Ex ele-
metina de reliquis et vena-
tione sanctoru cap. s. dñm.
Vabanus episcopus
seruus seruoꝝ
dei et venerabilis
fratribus patriar-
chis archiepiscopis episco-
pis/ et alijs ecclesiarum pre-
latis: salutem et apostolicam
benedictionem. **Trasiturus************************

de mundo ad patrē saluator
 noster dominus iesus chri-
 stus/ cum tempus sue passio-
 nis instaret ⁊ sumpta cena in
 memoriam mortis sue insti-
 tutū summū ⁊ magnificū sui
 corporis et sanguinis sacra-
 mentum: corpus in cibum ⁊
 sanguinē in poculū tribuen-
 do. ¶ Nam quotiescūq; pa-
 nem hunc manducamus/ et
 calicem bibimus ⁊ mortē do-
 mini annunciamus. Tu autē.
Bea vt in die sancto. Lec. ii.
Institutione quideꝝ
 huius saluiferi sacra-
 menti/ dixit ipse apostolis/
 hoc facite in meā cōmemo-
 rationē ⁊ vt precipuum ⁊ in-
 signe memoriale sui amoris
 eximij quo nos dilexit: esset
 nobis hoc precellsum ⁊ vene-
 rabile sacramentum. ¶ Ade-
 moriale inq; mirabile ac stu-
 pendum/ delectabile ac sus-
 ceptissimū ac sicutbundum:
 charissimū ⁊ sup omnia pre-
 ciosum In quo inouata sant
 signa/ et mirabilia imutata ⁊
 in quo habetur omne dele-
 ctamentus ⁊ omnis saporis
 suauitas ipsaq; dulcedo do-
 mini degustatur: in quo vti-
 q; vite suffragium consequi-
 mur ⁊ salutis. **Le. iij.**
Hec est mēoriale dul-

cissimum/ memoriale sanctis-
 simum/ memoriale saluificū
 in quo gratas redemptionis
 nostre/ reuicemus memo-
 riam ⁊ in quo a malo retra-
 himur/ confortamur in bo-
 no et ad virtutem et gratia-
 rum proficimus incremēta:
 et in quo profecto reficimur
 ipsius corporali p̄sentia sal-
 uatoris. ¶ Alia namq; quo-
 rum memoriam agimus/ ip̄
 ritu menteq; cōplectimur ⁊
 sed non propter hoc eorum
 realem p̄sentiam obtinem⁹
 In hac vero sacramentali x̄pi
 commemoratione ipse chri-
 stus p̄sens sub alia quideꝝ
 forma ⁊ in propria vero sub-
 stantia corporaliter et vera-
 citer est nobiscum. ¶ Ascen-
 surus enim in celū dixit apo-
 stolis eorumq; sequacibus
 ecce ego vobiscum sum om-
 nibus diebus vsq; ad cōsū-
 mationem seculi benigna ip-
 sos promissione confortans
 q; remaneret et esset cuz eis
 etiam per p̄sentiam corpo-
 ralem. Tu autē. **Lectio. iiii.**
Odigna ⁊ nunq̄ preter
 mittenda memoria in
 qua mortē nostraz recolim⁹
 mortuā/ nostrūq; interitū in
 terisse: ac lignū viuificum li-
 gno crucis affixū fructū no-

Dñica infra octa. facti.

his attulisse salutis. **H**ec est commemoratio gloriosa que fidelium aios replet gaudio salutaris: et cum infusione letitie deuotiõs lachrymas subministrat. Exultamus nimis nostram rememorando liberationem: et recolendo passionem dominicam per quam liberati sumus: et vix lachrymas continemus. **I**n hac itaque commemoratide sacratissima assunt nobis suauitatis gaudia simul et lachryme: quia et in ea cogaudemus pie lachrymantem: et lachrymamur deuote gaudentes: letas habendo lachrymas et letitiam lachrymantem: nam et cor ingenti perfusum gaudio: dulces per oculos stillat guttas. **Tu aut.**

In ij. noc. an. Qui manducat carnem. **an.** Qui manducat panem. **An.** Cenantibus autem. **Libauit illos. Lec. vi.**

Otas et diuine pietatis superabundantia: diuine affluentia largitatis. Dedit enim nobis dominus omnia / quia subiecit omnia sub pedibus nostris / et super vniuersam terram creaturas contulit nobis dominus principatum: et ministerijs etiam spiritum supernorum nobilitate et sublimat hominis dignitate

Administratozque namque spiritus sunt omnes in ministerijs propter eos qui hereditate salutis capiunt destinati. Et cum tam copiosa fuerit erga nos eius munificentia: volens adhuc ipse in nobis suam exuberantem charitatem precipua liberalitate monstrare / semetipsius nobis exhibuit: et transcendens omnes plenitudine largitatis / omnemque modum dilectionis excedens tribuit se in cibum. **Tu**

Ua singularis et **vi.** **Q**uamtrada liberalitas et ubi donator venit in donum: et datum est idem penitus cum datore. **Q**ua larga et prodiga largitas: cum tribuit quod seipsum. Dedit igitur se nobis saluator in patibulum: ut quod pro cibum homo in mortem conuerterat: et pro cibum ipse releuaret ad vitam. **L**ecidit homo pro cibum ligni mortiferi: releuatus est pro cibum ligni vitalis.

In illo pepedit esca mortis: in isto vite alimentum. Illius esus intulit lesionem: istius gustus attulit sanitatem. **S**ustus sanclauit: gustus sanauit. **E**t vnde vulnus est ortum: et prodixit et medela. **E**t vnde mors subiit: exinde vita euenit. **Tu autem. Lec. vii.**

Dicitur. **Q**uacumque die

comedertis: morte morieris.
 De isto legitur. Si quis mā
 ducaverit ex hoc pane: vivet
 in eternum. Hic cibus plene
 reficit: vere nutrit: summeq;
 impinguat: non corpus sed
 cor: non carnem sed animam
 non ventrē sed mentem. Ho
 mini ergo qui spiritali ali
 monia indigebat: saluator
 ipse misericors de nobilitati
 et potiori huius mundi ali
 mento pro anime refectione
 pia dispensatione providit.
 Tu autem do. *Lectio. viij.*
Quandecens quoq; li
 beralitas extitit: et co
 ueniens opatio pietatis: et vt
 verbū dei eternū: quod ratio
 nalis creature cibus est: et re
 fectio: factū caro se rationa
 li creature carni et corpi ho
 minis videlicet in edulū lar
 giretur. Panem em̄ angelo
 rum manducavit homo. Et
 ideo saluator ipse ait. Caro
 mea vere est cib⁹: et sanguis
 meus vere est potus. Hic
 cibus sumitur: s; non consu
 mitur: manducatur s; mini
 me transmutat: quia in eden
 tē minime transformat: et s; si
 digne recipit: sibi recipiens
 conformat. Tu. *In. iij. noct.*
an. Alla. officiale. Laticum.
 Lauda asa *so. li. xl. Eudge*

lūm cū homel. et ofonevini
 die sc̄o. Ad lau. an. et ad ho
 ras die. Alla. ps. l. *Disere
 re. f. rois. cū re. Ep. Apo. iij.*
Ecce sto ad ostiū et pul
 sor: si qs audierit vocē
 meam: et aperuerit mihi ias
 nuam: introibo ad illum: et
 cenabo cum illo: et ipse me
 cum. Deo gratias. *Reliq; ut
 in die sancto. Post Bene
 dicamus. Comemoratio de
 dnica cū an. Homo quidam
 erat dñes. s. Dñs regnavit.
 Dño dnica. Et in sc̄o. v. est.
 sup pos. an. Panis quē ego
 sola. Reliqua ut in die sc̄o.
 Post Benedicamus. comē
 mora. de dnica cū an. Factū
 est autem. s. Dirigatur oꝛo.
 Dño dominical. Et in octa
 corporis xpi oia seruant ut
 die sancto. Demptis lectio
 nibus que sequitur. Lectio
 prima. Ex clementina de re
 liquis et veneratione sc̄o.
 rü. Capit. Si dñm.
 Excellētissimū sa
 cramentū adorandū / reco
 lendū / amādū / am
 plectēdū p̄cipuis magnificā
 dū laudib⁹: summis preco
 nis exaltandū: cunctis ho
 norandū studijs: et deuotjs p
 sequendū obsequijs: et since
 F. iij.*

ris mentibus retinendū. **S** memoriale nobilissimū ⁊ in-
 mis cōmendādū precordis
 firmiter animo alligandum:
 diligenter in cordis referuā
 dū vteroret meditatione cor-
 dis et celebratōne sedula re-
 censendum. **C** habitus me-
 morialis cōtinuam debem⁹
 celebrare memoriā: vt illi⁹
 cuius ipsum fore memoria-
 le vere cognoscimus: semp
 memores existamus. Quia
 cuius donū vel munus fre-
 quētius aspicitur: hui⁹ me-
 moria strictius retinet. **Tu,**

Facet igitur **Rec. ii.**
 memorabile hoc sa-
 cramentum in quotidianis
 missarum solēnijs frequēte-
 tur: cōueniens tamē arbitra-
 mur/et dignū: vt de ipō sal-
 tem semel in anno ad pfun-
 dedas specialiter hereticorū
 perfidiam et insaniam me-
 moria celebratior et solennior
 habeatur. **I**n die nāq; ce-
 ne dñi/quo die ipse christus
 hoc instituit sacramentum:
 vniuersalis ecclesia etiā pro
 penitentium recōsiliatōne/
 sacri confectione crismatis/
 adimpletione mandati / cir-
 ca pedū lotiōem ⁊ alias plu-
 rimū occupatā: plene vaca-
 re non potest celebratiōe hu-

ius maximi sacramēti. **Tu,**
Rec enim **Rec. iii.**
 circa sanctos quos p
 anni circulū veneramur ipa
 obseruat ecclesia: vt quāuis
 i letanij⁹ ⁊ in missis ac alias
 etiam ipsoꝝ memoria sepi⁹
 renouetur: nihilominus ta-
 men eozum natalicia certis
 diebus per annum/solēnijs
 recolat/ festa ppter hoc eis-
 dem diebus specialia cele-
 brando. **E**t quia forte in
 istis festis circa solēnitatis
 debitum aliquid a fidelibus
 per negligentiam vel rei fam-
 ularis occupationem aut
 alias ex humana fragilitate
 omittitur: statuit ipa mater
 ecclesia certam diem in qua
 generalis omnū sanctorū
 cōmemoratio fieret: vt i hac
 celebritate cōmuni quicqd
 in proprijs eozum festiuita-
 tibus omissum existeret sol-
 ueretur. **Tu autē. Rec. iii.**

Quātilime igit exequē-
 tum est/erga hoc mirifi-
 cum sacramentum corporis
 et sanguinis iesu xpī qui est
 scōꝝ oim gloria et coronā:
 vt festiuitate ⁊ celebritate p-
 fulgeat special: quatinus in
 ea qd i alijs missarū solēnijs
 vel officijs circa solēnitates
 est forsitan pretermisus: de-

nota diligentia suppleatur.

Et fideles festiuitate ipsa instante/intra se p̄terita memorantes/id q̄d in ip̄is misfarū solēniss secularib⁹ forsā agētis implicati /aut alias ex negligentia vel fragilitate humana min⁹ plene gesserūt:tunc attente in humilitate ip̄s / et animi puritate reslaurent. Tu aut. **Rec. v.**

Intellerim⁹ aut̄ olim dū i minori essem⁹ officio p̄stituti: q̄ fuerat quibusdā catholicis diuinit⁹ reuelatum: festum huiusmodi esse generaliter in ecclia celebrandā. Nos itaq; ad corroborationē et exaltationē catholice fidei digne ac rationabilē durim⁹ statuēdū: vt de tanto sacramento preter quotidianā commemoratiōnem quā de ipso facit ecclia specialior et solēnior ānuatiō memoria celebret: certū ad hoc designātes et describentes diem: videlicet feriā quintā primā post octauas penthecostes: vt i ipsa quinta feria deuote turbe fidelium propter hoc ad ecclias affectuose concurrant: et tūc tā clerici q̄ populi/pariter cōgredientes in cantica laudū surgant: tunc oim corda et vota

ora et labia hymnos personent letitie salutaris. **Ec. vi.**

Tūc psallat fides/spes tripudiet/exaltet charitas: deuotio plaudat/iudicet puritas: et sinceritas locundet. Tunc singuli alacriter p̄optaq; animi voluntate cōueniant: sua studia laudabiliter exequendo: tāt festi solēntia celebrātes. Et vtinā ad xp̄i seruitiū sic eius fideles ardor dilectionis inflāmet: vt per hec et alia p̄ficiētibus ipsis meritorū cumulo apud eū q̄ se pro illis dedidit in precū tribuitq; seipm̄ ipsis in pabulū: tādē post huius vite decursū eis se in premiū largiat. Tu. **Lectio. vii.**

Ideoq; vniuersitatē vestra mōnem⁹ et hortamur in dño ac per aplica vobis scripta in virtute obediētie districte precipiendo mādam⁹/i remissionē peccaminū intūgentes: quaten⁹ tam excelsū tā gloriosum festum predicta quinta feria singulā annis deuotissime ac solēnissime celebretis. ac faciatis per vniuersas ecclias vestrarū ciuitatū ac diocesium studiosissime celebrari: subditos v̄ros in dñica dicta feriā quintā primo preceden-

te salutarib⁹ monitis sollicit
te p vos ⁊ p alios exhortan-
tes: vt p verā et purā p̄fessio-
nem ⁊ elemosynaz largitio-
nē attēras ⁊ sedulas orōnes
ac p̄ alia deuotiōis ⁊ pietat⁹
opa talit⁹ se studeāt p̄parare/
q̄ huiusmodi p̄ciosi sacra-
menti largiente deo mereā-
tur fieri participes illa die:
possintq⁹ ip̄s suscipere reue-
rēter ac et⁹ virtute augmen-
tū p̄sequi gr̄arū. **Rec. viii.**

Quod ei xp̄ifideles ad
colendū ⁊ celebrādū
venerabiliter tñ festum do-
nis sp̄ualibus volentes aia-
re/oib⁹ vere penitētib⁹ ⁊ cō-
fessis/q̄ matutinali officio fe-
sti eiusdē in eccl̄iam qua illō
celebrabit interfuerint cen-
tum: q̄ vero misse totidem: q̄
aut in primis vesp̄is ip̄ius
festi intererint similiter cen-
tū: q̄ vero in secundis totidē:
illis quoq⁹ q̄ p̄rie/tertie/sex-
te/mone/ac p̄pletōis officijs
interfuerint p̄ qualibet hora-
rū ip̄az quadraginta: ets au-
tē q̄ p̄ octauas ip̄i⁹ festi/ ma-
tutinalib⁹/vesp̄itinis/ misse/
ac p̄dictaz horaz officijs i-
tererint: centū dies singulis
octanaz ip̄az diebus de oī-
potētis dei mia/et brōz pe-
tri et pauli ap̄loz ei⁹ aucto-

ritate p̄ssit de iunct⁹ sibi pe-
nitētis misericordit⁹ relaxa-
mus. **Tu. Lec. ix. Lec. sc̄i
euang⁹ fm̄ iohānē. Ep̄. vi.**

In illo t̄p̄e d. i. d. f. et
turbis iudeoz. Caro
mea vere est cib⁹ ⁊ sanguis
me⁹ vere est pot⁹. Et. reliq⁹.
laom. bti iohis ep̄i de ea. l.

Cum de sp̄ualib⁹ disputa-
mus nihil sit carnale in aia-
bus nr̄is nihil terrestre: sed
oīa discedant/oīa abeat ⁊ ex-
pellant talia: ⁊ fiamus diui-
noz eloquioz audientie so-
lit⁹. Si em̄ rege subueniente
oīs abijcūt tumultus: ml̄to-
magis sp̄ū sc̄tō nobis loquē-
te ml̄ta q̄dē req̄e: ml̄to autē
nobis op⁹ est horroze. **¶** Et
em̄ horroze digna sunt q̄ di-
cūtur hodie. Amē em̄ ait: ni-
si q̄s māducauerit carnē me-
am/et biberit meū sanguinē
nō habet vitā eternā. Et em̄
q̄ dicebāt q̄ impossibile est
hoc: ostēdit q̄ nō solū nō im-
possibile: sed ⁊ valde necessa-
rū. Qui em̄ manducat meā
carnē habet vitā eternam: ⁊
ego resuscitabo eū in nouis-
simo die. **Tu autem. Lec. x.**

Quia em̄ dixit/ q̄ mādu-
cat ex pane hoc viuēt
in eternū: decēs erat eos adij-
cere hoc: sicut prius dixerūt

Abrahā mortu⁹ est: z pphe
te mortui sunt. Et qualiter tu
dixisti: nō gustabit mortem?
Resurrectionem igit posuit
soluens qđ qrebat: et osten
dēs qm̄ nō morit vsq; in finē
Lōtinue autē dicit eū qđ de my
sterijs est sermonē ostendēs
rei necessitatē: z qm̄ eā oīno
fieri oportet dicens. Caro
mea vere est cib⁹ et sanguis
me⁹ vere est potus. **¶** Quid
autē est hoc vere est cib⁹: ve
re est pot⁹? Aut hoc vult di
cere qm̄ verus cib⁹ is est qui
aiam saluat: aut credere eis
qđ de eis dicta sūt: vt nō est
ment enigma et parabolā/s;
qm̄ oīno oportet manduca
re corpus. Tu autē. **Lec. xi.**

¶ Et dicit. Qui man
ducat carnē meam et
bibit meū sanguinē: i me ma
net z ego i eo. Hoc aut dicit:
qm̄ i ipso renouiscet. Et vide
tur qđ qđ deiceps sequit i
tēperatū eē aliqđ: nisi intelle
ctu iuestigauerim⁹. Que ei
consequentia post hāc quam
dixit sniam/qđ māducat car
nē meā i me manet dicere: si
cut misit me qđ viuūt p̄r z ego
vivo p̄pter patrem? Habet
autē multā armoniā qđ dicit
tur. Quia em̄ supius z infe
rius dixit vitā eternā/ z con

struens id induxit qm̄ in me
manet: si enī in me manet/vi
uo autē ego: manifestus ē qm̄
ille viuēt. Deinde ait. Sicut
me misit qđ viuūt pater. Hoc
autē cōparatiuū et assimilati
uum est Tu. **Lectio. xii.**

¶ Quid autē dicit tale ē
vivo ego ait: sicut p̄r
Et vt non i genitū existimet
addit hic p̄pter p̄ez: nō hoc
ostendens qm̄ actu alicui⁹ ne
cesse habet ad viuendū. Su
perius enī hoc destruens de
xit. Sicut em̄ p̄r habet vitā i
semetipso: ita dedit z filio ha
bere vitā in semetipso. Si nō
indiget actu inueniet aut pa
ter nō dās et ita falsus erit
sermo: aut si dederit nullo
ip̄e idigebit alio simul coap
plaudēte. Quid igit est pro
pter p̄ez: Lām hic enigma
tice insinuat. Qđ autē dicit
tale est. Sicut est viuēs pa
ter/ z ego vivo: z qđ māducat
me: z ille viuēt p̄pter me. Vi
tā autē hic dicit non simplici
ter: sed approbatā. Qm̄ enī
non de ea qđ simpliciter evita
dicit/ sed de glorioza z ineffa
bil illa: manifestū est illinc.
Etenī oēs z infideles z ido
cti viuūt: nō manducātes de
carne illa. Vides ergo quo
niā nō de hac ait vitā: sed de

Historia Regū. f.

Ala: Quod autē dicit tale est. Quis q̄ māducat non periet moriens: neq; puniet. Sed neq; de resurrectione cōsuetū eteni omnes suscitamur: s; de precipua et glōsa z mercedē habēte. **Tu. Euange. z oro vt i die sc̄to. Similit et alia oia.** **¶** **A** prima dñica post festū trinita. vsq; ad primā dñicam augusti cantādū est dñicis dieb; de hystoria Regū. **¶** **D**ñica autē dñica mēsis intelligitur q̄ vicinis est istis illi; siue añ siue post: siue i die kalēdarū fuerit. **Lū** igit hystoria regū pio suat **Ad ref. B.** Audi dñe hymnū. **vt ifra. viii. Ad m̄g. añ.** **Loquere domine/ q̄a audit seruus tu; añ.** Cognouerūt omnes a dan vsq; berfabee q; fidelis samuel. ppheta es: set dñs. **añ.** Preualuit dauid in philistēu in funda z lapide in nomine dñs. **añ.** Hōne iste est dauid de q̄ canebāt i choro dicētes/ saul percussit mille/ z dauid decem milia in milibus suis. **añ.** Quis enī in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo egrediens et regrediens et pergens ad imperiū regis? **añ.** Frater rex saul dixit/ mihi mille dederit z filio isay dederūt decem milia. **añ.** **D**o leo super te frater mi ionatha/ amabilis valde sup amore mulierū/ sicut mater vitæ cum amat filiū/ ita te diligebam: sagitta ionathe nunq; abiit retroisum/ nec declinauit clypens eius in bello/ et hasta eius nō est auersa. **añ.** Rex autē dauid coopto capite incedēs lugebat filiū suū dicens/ absalon fili mi fili mi absalō/ quis mihi det vt ego moriar p te fili mi absalon? **añ.** Dixitq; dauid ad dñm cum vidisset angelum cedentē populū/ ego sum qui peccanti/ ego inique egi/ isti qui oues sunt quid fecerunt? **añ.** **A**nixerunt salomonem sacerdos et nathan ppheta regem in syon/ z pio cedentes leti dixerunt viuat rex salomon. **¶** **N**ota si atque antiphone supersunt cū hystoria Sapientie. **incepta fuerit/ ex toto succumbunt. Inuitat. Regem magnum/ et cetera omnia seruātur vt in cōmuni de tēpore habetur. B. primū. Deus omnium et auditor est ipse misit angelus suū z tulit me de ouibus patris mei/ et Anxit meynctio ne misericordie sue. ¶** **D**ominus qui eripuit me de ore

leonis et de manu bestie liberauit me. **Anxit me. R. scōz.** Dominus qui eripuit me de ore leonis et de manu bestie liberauit me. **Ipe me eripit et de manibus inimicorum meorum. R.** Misit deus misericordiam suam et veritatem suam animam meam eripuit de medio catulorum leonum. **Ipe me. R. iii.** Ego te tuli de domo patris tui dicit dominus et posui te pascere gregem populi mei et fui tecum in omnibus vbi cumq; ambulasti. **Firmans regnum tuum in eternum. R.** Fecisti tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in terra. **Firmas. R. iiii.** Planxit autem dauid planctu magno super saul et super ionatham filium eius et dixit quomodo ceciderunt fortes in bello. **Et interierunt arma bellica. R.** Montes gelboe nec ros nec pluuia super vos descendant vbi ceciderunt robusti. **Et interi. R. iij. noc.** **R. v.** Montes gelboe nec ros nec pluuia veniat super vos vbi ceciderunt fortes israel. **R.** Omnes montes qui in circuitu eius sunt visitet dominus a gelboe autem transeat. **Abi cecide. R. vi.** Exaudisti domine orationem serui tui

vt edificarem templum nominis tui. **Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. R.** Domine qui custodis pactum et misericordiam seruus tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. **Benedic. R. vii.** Domine si puerus fuerit populus tuus et orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo domine et libera eos de manibus inimicorum eorum. **R.** Si peccauerit in te populus tuus et conuersus egerit penitentiam veniensq; orauerit in loco isto. **Tu. R. viii.** Audi domine hymnum et orationem quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti et aures tue intente super domum istam die ac nocte. **R.** Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. **Sup. R. iij. noc. R. ix.** Peccauit super numerum arenae maris et multiplicata sunt peccata mea et non sum dignus videre altitudinem celi propter multitudinem iniquitatis mee quoniam irritauit iram tuam. **Et malum coram te feci. R.** Domine iniquitatem meam ego agnosco et delictum meum coram me est semper tibi soli peccauit. **R. x.** Preparate corda vestra domino et seruite illi soli. **Et liberabit vos de manibus inimicorum**

corū vestrorum. **R.** Auferte
deos alienos de medio vsi.
Et lib. **Re. xi.** Recordare dñe
testamenti tui et dic angelo
percutienti cesset iam man⁹
tua. Et non desoleat terra et
ne p das omnē aiam viuā. **R.**
Quiescat dñe ira tua a po-
pulo tuo et a ciuitate sancta
tua. **Et. Re. xii.** Factus est dñs
tolleret dñs helyam per tur-
binē in celū helyeus clama-
bat dicens. Pater mi pater
mi curr⁹ israel ⁊ auriga ei⁹.

R. Lūc⁹ simul pergerent ⁊ in-
cedentes sermocinarent ec-
ce currus igneus et equi ig-
nei diuiserunt ytrumq; ⁊ cla-
mabat helyeus. Pater mi.

**Quia historia regū primo
seruaf. l. f. Incipit liber re-**

Ait vir vnus **(Sus. f.)**
de ramathaim sophi
de monte efraim: et nomen
eius helchana filius hlero:
boam filii heli ⁊ filii thau: fi-
lii suph ephzateus ⁊ habuit
duas vxores: nomen vni ana-
na ⁊ nomen secūde fenēna.
Fueruntq; fenēna filijz anne
autē non erant liberi. **U**t
ascendebat vir ille de ciuita-
te sua statutis dieb⁹ ⁊ vt ado-
raret et sacrificaret dño exer-
cituū in sylo. Erant autē ibi
duo filij heli ophni et finees

sacerdotes domini. **Rec. ii.**

Uerit ergo dies ⁊ imo
lauit helchana: dedit
q; fenēna vxori sue ⁊ cunctis
filijs eius et filiab⁹ partes.
Anne autē dedit partē vnam
tristis: quia annā diligebat
dñs autē cōcluserat vuluam
eius. **A**ffligebat quoq; eā
emula eius ⁊ vehemēter an-
gebat: in tñ vt exprobiaret
q; dñs cōcluserat vuluā ei⁹.
Sicq; faciebat per singulos
annos cum redeunte tempo-
re ascenderet templum dñi:
et sic puocabat eā. **Rec. iii.**

Porro illa fiebat ⁊ nō
capiebat cibuz. Dixit
ergo ei helcana vir suus. An
na cur fles ⁊ quare nō come-
dis ⁊ et quāobrem affligitur
cor tuū? Nunqd nō ego me-
lio: sup tibi q; decē filij? Sur-
rexit autē anna ⁊ postq; come-
derat i sylo et biberat. **Ec. iiii.**

A heli sacerdote sedē
te sup sellā aī postes
templi dñi: cū eēt āna ama-
ro aīo: orauit dñs flexis lagi-
ter: ⁊ votū vouit dicens. Dñe
exercituū si respiciēs videris
afflictionem famule tue ⁊ re-
cordat⁹ mei fueris nec obli-
tus ancille tue dederisq; ser-
uē tue serum vtrilem ⁊ dabo
eum dño omnibus dieb⁹ vt-

te eius: et nouacula nō ascen-
det sup caput ei⁹. **F**actuz
est ergo cum illa multiplicā-
ret preces coram dñoz vt he-
li obseruaret os ei⁹. **Rec. v.**

Porro anna loq̄bat in
corde suo: tñq̄ labia
ei⁹ monebant: et vox penit⁹
non audiebat. **E**stimauit
igit̄ eā heli temulētā: dixitq̄
ei. Usq̄ quo ebria eris? **D**i-
gere paulispervinū quo ma-
des? **R**espondens anna: ne-
quaq̄ inquit dñe mi. Nam
mulier infelix nimis ego sū:
vinūq̄ et omne qđ inebriare
potest nō bibi: sed effudi anī
maz meā in p̄spectu dñi. Ne
reputes ancillā tuam quasi
vnā de filiabus beltal: qz ex
multitudine doloris et me-
roris mei locuta sū vsq̄ i pre-
sens. **T**unc heli ait ei. Uade
in pace: et deus israel det tibi
petitionē quā rogasti eū. **A**t
illa dixit. Utinā iuentat acil-
la tua grāz i oculis tuis. **l. vi.**

Rabist mulier in viā
suā et comedit? et vul-
tus ei⁹ nō sunt amplius i di-
uersa mutati. **E**t surrexerūt
mane et adorauerūt corā do-
mino: reuersiq̄ sunt et vene-
rūt i domū suā ramatha. **L**o-
gnouit at̄ helchana anā vxo-
rē suā: et recordatus est eius

dñs. **E**t factum est post cir-
culum dierū concepit āna et
peperit filium: vocauitq̄ no-
men eius samuel: eo qđ a dño
postulasset eum. **Lectio. vii.**

Ascendit autē vīr ei⁹
helchana: et omnis do-
mus eius: vt imolaret domi-
no hostiam solēnem: et votuz
suuz: et anna non ascendit.
Dixit enī viro suo. Nō vadā
donec ablactetur infans: et
ducā eum vt appareat ante
conspētū dñi: et maneat ibi
iugiter. **E**t ait ei helchana
vīr suus. Fac qđ bonum tibi
videtur: et mane donec abla-
ctes eum: precorq̄ vt ipleat
dñs verbum suum. **Rec. viii.**

Ansit ergo mulier et
lactauit filium suum:
donec amoueret euz a lacte.
Et adduxit eū secum postq̄
ablactauerat in vilitis trib⁹
et trib⁹ modijs farine et am-
phora vini: et adduxit eū ad
domū dñi in sylo. **P**uer autē
adhuc erat infantulus. **E**t i-
molauerunt vitulū: et obtule-
runt puerū heli. **E**t ait anna.
Obscuro mi dñe iuuit anima
tua: ego sum illa mulier que
steti corā te hic orans dñm
p̄ puero isto. **D**raui: et dedit
mihi dñs petitionē quā po-
stulauit eū. **I**dcirco et ego cō-

modant eū dñs/cunctis die:
bus q̄b? fuerit accommodat?
dñs. Et adorauerūt tibi dñs.

Cū hys. re. ij. ser. i. regū. ij.

Samuel mini: **Lecl. i.**
strabat ante faciē dñi
puer accinctus ephor lineo.
Et tunicā paruā faciebat et
mater sua: quā afferebat sta:
tutis diebus ascēdens cū vi:
ro suo: vt imolaret hostiā so:
lemne ⁊ votū suū. **Et** bñdī:
xit heli helchane ⁊ vxori ei?
dixitq; ei. Reddat tibi domi:
nus semē de muliere hac: p:
fenore qđ cōmodasti domio
Et abierūt i locū suū. **U**isita
uit ergo dñs annā ⁊ pcepit ⁊
et pepit tres filios ⁊ duas fi:
lias. Et magnificat? est puer
samuel apđ dñm. **Lecl. ij.**

Heli autē erat senex val:
de. Et audiuit omnia
que faciebāt filij sui vniuerso
israel: et quomō dormiebāt
cū mulieribus que observa:
bant ad ostium tabernaculi:
⁊ dixit eis. Quare facit? res
huiuscemodi quas ego au:
dio: res pessimas ab oī po:
pulo: Nolite filij mei. Nō ei
est bona fama quam ego au:
dio: vt trāsgredi faciatis po:
pulus dñi. **S**i peccauerit
vir in vtruz placari ei potest
de? n̄ autē in dñs peccauerit

vir/quis orabit p eo? Et nō
audierūt vocē pr̄is sui: q̄ vo:
luit occidere eos dñs. Puer
autē samuel proficiebat atq;
crescebat: et placebat tā deo
q̄ hominibus. **Lecl. iij.**

Uenit autē vir dei ad he:
li ⁊ ait ad eū. **H**ec di:
cit dñs. Nūqd nō apte reue:
latus sum domui patris tui
cum esset in egypto in domo
pharaonis: ⁊ elegi euz ex oī:
bus tribubus israel mihi in
sacerdotē: ⁊ vt ascenderet al:
tare meum/et adoleret mihi
incensum/ et portaret ephor
corā me/ ⁊ dedi domui patr̄:
tui oīa de sacrificijs filioruz
israel: **Q**uare calce abici:
tis victimā meam ⁊ munera
mea que pcepti vt offerētur
in templo: ⁊ honorasti filios
tuos magis q̄ me: vt come:
deretis primitias oīs sacrifi:
cij israel populi mei? **Le. iij.**

Propterea ait dñs de?
israel. Loquēs locut?
siam: vt dom? tua ⁊ dom? pa:
tris tui ministraret in cōspe:
ctu meo vsq; in sempiternū.
Hunc autē dicit dñs. Absit
hoc a me. Sed q̄cūq; honori:
ficauerit me glorificabo eū:
qui autē ⁊ temnunt me: erunt
ignobiles. **E**cce dies ve:
niūt: ⁊ precipiā brachiū tuū ⁊

brachii dom⁹ patris tui: vt
nō sit senex in domo tua. Et
videbis emulū tuū ī tēplo in
vniuersis p̄speris israel: z nō
erit senex ī domo tua oibus
dieb⁹. Verūm nō auferā pe-
nit⁹ virū ex te ab altari meo:
sed vt deficiāt oculi tui z ta-
befcat cor tuuz z anima tua:
et pars magna domus tue
moriatur/ cum ad virilē eta-
tem venerit. Tu. **Lectio. v.**
Hoc autē erit tibi signū
qđ venturus est duob⁹
filijs tuis ophni z finees. In
die vna morientur ambo. Et
suscitabo mibi sacerdotē si-
delē q̄ iuxta cor meū z aīam
meā faciat: z edificabo ei do-
mū fidelē: et ambulabit corā
xp̄o meo cūctis dieb⁹. Futu-
rū est autē vt q̄cūq; remāserit
in domo tua veniat vt oref. p̄
eo: z offerat nūmū argētēū z
fortā p̄āis: dicatq;. Dimitte
me obsecro ad vnā ptē sacer-
dotalē vt comedaz buccellā
panis. Tu autē. **lc. vij.**
Pater autē samuel mini-
strabat dño corā heli: z p̄mo
dñi erat p̄ciosus. In dieb⁹ il-
lis non erat visio manifesta.
Factū est ḡ ī die qđā heli ta-
cebat ī loco suo: z oculi ei⁹ ca-
ligauerāt: nec poterat videre
lucernā dei aīq; extinguerēt.

Samuel autē dormiebat ī tē-
plo dñi: z vbi erat archa dei.
Et vocauit dñs samuel. Qui
rūdēs ait. Ecce ego. Et cu-
rruit ad heli: et dixit. Ecce
ego. Vocasti enī me? Qui di-
xit. Nō vocauit. Reuertere et
dormi. Et abiit et dormiuit.

Adiecit dñs vo-
care rursum samuel. Tō-
surgēs q; samuel abiit ad he-
li: z dixit. Ecce ego: q; voca-
sti me? Qui rūdit. Nō vocauit
te fili mi. Reuertere z dormi
porro samuel necdū sciebat
dñs neq; reuelatus ei fuerat
sermo dñi. Et adiecit dñs et
vocauit adhuc samuel tertio
Qui p̄surgēs abiit ad heli: z
ait. Ecce ego: q; vocasti me.
Intellerit igit heli qđ dñs vo-
caret puep: z ait ad samuel.
Vade z dormi: z si deinceps
vocauerit te dices. Loq̄re
dñe: q; audit seru⁹ tu⁹. **l. viii.**

Abiit ergo samuel: et
dormiuit in loco suo
Et venit dñs z stetit: z voca-
uit sicut vocauerat secundo.
Samuel samuel. Et ait sa-
muel. Loquere dñe: quia au-
dit seruus tu⁹. Et ait dñs ad
samuel. Ecce ego facio p̄bū
in isrl: qđ quicūq; audierit ti-
niēt ambe aures ei⁹. In die
illa suscitabo aduersum he-

li oia q̄ locut⁹ suz sup domū ei⁹. Incipiā z cōplebo. Pre- dixi enī ei q̄ iudicaturus es- set domū eius in eternū pro- pter iniquitatē z eo q̄ nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos. Idcirco turant domū heli: q̄ nō ex- plet iniquitas domus ei⁹ victi- mis et munerib⁹ vsq̄ in eter- nū. **Cū hysto. regū tertio seruat. i. regū. xv. Lectio. i.**

Exit samuel ad saul z dicit dñs vt yn- gerē te ī regē sup pplm ei⁹ is- rael. Nūc ergo audi vocem dñi. Hec dicit dñs exercitus- um. Rescensui quecūq̄ fecit amalech israel: quomō resti- tit ei in via cū ascenderet de egypto. Nūc igit vade z p- cute amalech: et demolire vniuersa ei⁹. Nō parcas ei z nō cōcupiscas ex reb⁹ ipsius aliqd: sed iterficca virosq̄ ad mulierē et paruulū atq̄ lactētē: bouē z ouē camelū z asinum. Tu autē. **Lectio. ii.**

Recipit itaq̄ saul po- puloz et recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditū et decē milia virozū iuda. Lūq̄ venisset saul vsq̄ ad ciuitatē amalech: terēdit insidias in torrēte. **Dixit** q̄ saul cyne Abite recedi-

te atq̄ discedite ab amalech ne forte inuoluā te cū eo. Tu enim fecisti miam cū oibus filiis israel: cū ascenderēt de egypto. Et recessit cyne⁹ de medio amalech. **Lectio. iii.**

Percussitq̄ saul ama- lech ab euila donec ve- nias assur: q̄ est e regiōe egypti. Et apprehēdit agag re- gem amalech viuū. Dē autē vulgus interfecit in ore gla- dii. **Et** pepercit saul z po- pulus agag et optimis gre- gib⁹ ouū z armentoz et ves- tibus z arietib⁹ z vniuersis q̄ pulchra erant: nec volue- runt disperdere ea. Quicqd̄ vero vile fuit et reprobū z hoc demoliti sunt. **Lect. iii.**

Factū est autē hūc dñs ad samuel dicens. Pe- nitet me q̄ constitueri saul re- gem: q̄ dereliquit me: z hūc mea ope nō impleuit. Contri- statulq̄ ē samuel z clamauit ad dñm tota nocte. **Lūq̄** de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane nūciatū est samueli eo q̄ venisset saul in carmelum: et erepisset sibi fornicem triumphalem: z re- uersus transisset descendit- setq̄ in galgala. **Lectio. v.**

Amit ergo samuel ad saul: et saul offerebat

olocauit dño de initijs pre-
 dari q̄ attulerat ex amalech
 Et dñi uenisset samuel ad sa-
 ul: dixit ei saul. Benedictus tu
 dño. Impleui verbū domini
 Dixitq̄ samuel. Et q̄ est hec
 vox gregum que resonat in
 auribus meis: et armentoꝝ
 quam ego audio: Et ait sa-
 ul. De amalech adduxerunt
 ea. Depercit em̄ popul⁹ me-
 lioꝝibus ouibus et armentis
 ut immolarent dño deo tuo?
 reliqua uero occidim⁹. **Ec. vi.**
Dixit autē samuel ad sa-
 ul. Sine me: et indica-
 bo tibi q̄ locutus sit dñs ad
 me nocte. Dixitq̄ ei. Loque-
 re. Et ait samuel. Nonne cū
 paruulus esses in oculis tu-
 is: et caput in tribubus israel
 factus es: Anxitq̄ te dñs in
 regeꝝ super israel: et misit te
 dñs in uia et ait. Uade et iter-
 fice peccatoꝝ amalech: et
 pugnabis cōtra eos usq̄ ad
 iteritionē eoz. Quare non
 audisti uocē dñi: sed uersus
 ad predā es et fecisti malum
 in oculis dñi: Et ait saul ad
 samuel. Immo audui uo-
 cem dñi et ambulauit in uia p̄
 quā misit me dñs: et adduxi
 agag regē amalech: et ama-
 lech interfeci. Tulit autē po-
 pulus de predā oues et bo-

ues primitias eozū que cesa-
 sunt: ut imolaret domino deo
 suo in galgalis. **Lectio. vii.**

Et ait samuel. Numquid
 uult domin⁹ olocauit
 aut uictimas: et non pot⁹ ut
 obediatur uoci dñi: et ueloz
 est em̄ obediētia q̄ uictime
 et auscultare magis q̄ offer-
 re adipē arietum: qm̄ q̄si pec-
 catū ariolandi est repugna-
 re et q̄si scelus idolatrie nolle
 acquiescere. Pro eo ergo q̄
 abieci sermonem domini: et
 abiecit te dñs ne sis rex. **Dixitq̄
 saul ad samuelē. Peccauit: q̄
 puaricatus sum sermone dñi:
 et uerba tua timēs populū:
 et obediēs uoci eoz. Sed nūc
 queso porta peccatum meū
 et reuertere mecum ut adorē dñm.** Et ait samuel
 ad saul. Non reuertar tecum
 quia proieci sermonē domini: et
 proiecit te dñs: ne sis rex
 super israel. **Lectio. viij.**

Et uersus est samuel
 ut abiret. Ille autē ap-
 prehedit sūmitatē pallij ei⁹:
 que et cōcissa est. Et ait ad eū
 samuel. Scidit dñs regnum
 israel a te hodie: et tradidit il-
 lud proximo tuo melioꝝ te.
 Porro triumphatoꝝ i israel
 nō parceret: et penitudine non
 flectet. Heꝝ em̄ est homo: ut

agat penitentias. At ille ait. Peccavi. Sed nunc honora me coram senioribus populi mei et coram israel: et reuertere mecum ut adore dominum deum tuum. Reuersus ergo samuel: secutus est saule. Et adorauit saul dominum. Dixitque samuel. Adducite ad me agag regem amalech: ablatum est ei agag pinguis: simus et tremens. Et dixit agag. Siccine separat amara mors. Et ait samuel. Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus: sic absque liberis erit iter mulieres mater tua. Et in frustra conscidit eum samuel coram domino in galgathis. **Cum hystoria regum. liij. seruat. l. i. Regum. xvij.**

Eo tempore quo uiderat saul dauid egredientem contra philisteum: ait ad abner principem militie. De qua stirpe descendit hic adolescens abner? Dixitque abner. Auit anima tua rex si noui. Et ait rex. Interroga tuum culum filius sit iste puer. **Cum**que regressus esset dauid percusso philisteo: tulit eum abner et introduxit coram saule: caput philistei habentem in manu. Et ait ad eum saul. De qua progenie es o adolescens? Dixitque dauid. Filius serui tui isay

bethleemite ego sum. **Et** factum est cum conpleset loquens ad saul aia ionathe colligata est anime dauid: et dilexit eum ionathas quasi animam suam. Tulitque eum saul in die illa: et non concessit eum reuenteretur in domum patris sui. **Intierunt** autem ionathas et dauid fedus. Diligebat enim eum quasi animam suam. **Haec** expoliavit se ionathas tunica sua qua erat indutus: et dedit eam dauid: et reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad baltheum. **Egrediebatur** quoque dauid ad omnia quecumque misisset eum saul: et prudenter se gerebat. **Posuit**que eum saul super viros bellicosos: et acceptus erat in oculis uniuersi populi: maximeque in conspectu famulorum saul.

Porro cum reuenteretur percusso philisteo dedit et ferret caput in hierusalem: egressae sunt mulieres de uniuersis urbibus israel cantantes chorosque ducetes: et occursum saul regis in timpanis letitie et cistris: et precinebant mulieres ludetes: atque dicentes. Percussit saul mille: et dauid decem milia. **Gratus** est autem saul nimis: et displicuit in oculis eius iste sermo. **Dixit**que

Dederūt dauid decē milia: r
mibi mille dederunt: Quid
ei superest nisi solū regnum:
Non rectis ergo oculis saul
aspiciebat dauid: a die illa
et deinceps. **Lectio. iij.**

mea i eo: s; sit sup eū manus
philistinorū. Aut autē dauid
ad saul. Quis ego sum aut q̄
est vita mea: aut cognatio pa
tris mei in isrl: vt fiat gener

Quā die autē alter in
uasit spūs dei malus
saul: r prophetauit in medio
domus sue. Dauid autē psal
lebat manu suā: sicut per sin
gulos dies. Tenebatq; saul
lanceā et misit eā: putans q̄
configere posset dauid cum
pariete. Et declinauit dauid
a facie eius secūdo. **¶** Et ti
mut saul dauid eo q̄ eēt do
minus cū eo: r a se recessisset
Amouit ergo eum saul a se:
et fecit eum tribunū sup mil
le viros. Et egrediebatur et
intrabat in cōspectu populi.
In omnibus quoq; vijs suis
dauid prudenter agebat: et
dñs erat cum eo. **Lectio. v.**

EActū ē autē (reg: r. vi)
tēp^o vt cū deberet da
ri merob filia saul dauid: da
ta est adriel molarhite vxor
Dilexit autē dauid michol fi
liā saul altera. Et nūciatū ē
saul: r placuit ei. Dixitq; sa
ul. Dabo eā illi vt fiat ei in
scādaliū: r sit sup eū manus
philistinorū. Dixit ergo saul
ad dauid. In duab⁹ reb⁹ ge
ner me⁹ eris hodie Et māda
uit saul seruis suis. Loqm̄
ad dauid clā me dicētes Ec
ce places regi: r et oēs serui
ei⁹ diligūt te. Nūc ḡ esto ge
ner regis. **Lu. lc. vij.**

Udit itaq; saul q̄ pru
dens esset nimis: r ce
pit canere eū. Dñs autē israel
et iuda diligebat dō. Ipse eī
ingrediebatur r egrediebat
ante eos. Dixit autē saul ad
dauid. Ecce filia mea maior
merob ipsam dabo tibi vxorē:
tūmō esto vir fortis: r p̄
llare prelia dñi. Saul autē re
putabat dicēs Non sit man⁹

E locuti sūt serui saul
in aurib⁹ dauid oīa v̄ba hec.
Et ait dauid. Nū parū vide
tur vobis generū esse regis
Ego autē sū vir paup et te
nuis. Et renunciauerunt ser
ui saul dicētes. Huiuscemo
di verba locut⁹ est dauid. Et
xit autē saul. Sic loqm̄ni ad
dauid. Non habet necesse
rer sponsalia nisi tantū cen
tū preputia philistinorum:
vt fiat vitio de inimicis re
gis. Porro saul cogitabat
B. 11.

tradere dauid in man⁹ philistinorum. Quis renuncialent serui eius dauid verba que dixerat saul: placuit sermo in oculis dauid vt fieret gener regis. *Lectio. viii.*

Et post dies paucos surgens dauid: abiit in accaron cum viris qui sub eo erant: et percussit ex philistinim ducentos viros/ attulitque prepuccias eorum et annumerauit ea regi: vt esset gener regis. Dedit itaque saul michol fillam suam vxorē. Et vidit saul: et intellexit quod dominus minus esset cum dauid. Michol autē filia saul diligebat eum: et saul magis cepit timere dauid. Factusque est saul inimicus dauid: cunctis diebus. Et egressi sunt principes philistinorum. Et principio autem egressionis eorum prudenti se gerebat dauid: quod omnes serui saul. Et celebre factum est nomen eius nimis. *Lumbystoria regū quinto seruat. Lectio. i. Incipit liber regū. ii.*

Actum est postquam mortuus est saul: vt dauid reuerteret a cede amalech: et maneret in siclech duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris saul veste conscissa: et

pulvere conspersus caput. Et vt venit ad dauid: cecidit super faciem suam et adorauit. Dixitque ad eum dauid. Unde venis? Qui ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod est tibi quod factum est? Indica mihi: Qui ait. Fugit populus ex prelio: et multi corruentes e populo mortui sunt. Sed et saul et ionathas filius eius interierunt. *Lectio. ii.*

Dixitque dauid ad adolescentem quod nunciabat ei. Unde scis quod mortuus est saul et ionathas filius eius? Et ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montes gelboe: et saul incubebat super hastam suam. Porro currus et equites appropinquabant ei.

Et conuersus post tergum suum: vidensque me vocauit. Qui cum respondisse assu: dixit mihi. Quis nā es tu? Et ait ad eum. Amalechites ego sum. Et locutus est mihi. Sta super me et interfice me quoniam tenet me angustie: et adhuc tota anima mea in me est. *Lectio. iii.*

Stansque super eum: occidit illum. Sciebant enim quod viuere non poterat post ruinas. Et tuli diadema quod erat in capite eius: et armilla

de brachio illi / et attuli ad
te dñm meū huc. **A**ppre-
hendens autem dauid vesti-
menta sua scidit / oēsq; viri q̄
erant cū eorū planxerunt et
fleuerūt ⁊ ieiunauerunt vsq;
ad vesperā sup saul ⁊ sup io-
nathā filiū eius et super po-
pulū dñi ⁊ sup domū israel:
eo q̄ corruisset gladio. **l. iiii.**

Dixitq; dauid ad tu-
uenē q̄ nūciauerat et
Ande es tu? Qui respondit.
Filius hoīs aduene amale-
chite ego sum. Et ait ad eū
dauid. Quare non timuisti
mittere manū tuā vt occide-
res xpm dñi? **V**ocāsq; da-
uid vnū de pueris suis ait.
Accedes irruē in eum. Qui
percussit illū: ⁊ mortuus est.
Et ait ad eū dauid. Sanguis
tuus sup caput tuū. **D**s em̄
tuū locutū est aduersū te di-
cēs. Ego interfeci xpm do-
mini. Tu autem. **Lectio. v.**

Planxit autē dauid plā-
ctū huiusmodi sup
saul ⁊ sup ionathā filiū ei⁹ ⁊
pcepit vt docerēt filios suos
plāctū sicut scriptū ē ī libro
iustorū. Et ait. Cōsidera isrl
p̄ his q̄ mortui sūt sup excel-
sa tua vulnerati. Inclyti isrl
sup mōtes tuos iterfecti sūt
Quomodo ceciderunt for-

tes: Nolite ānūciare ī geth-
nēq; annūciētis ī compi-
tis ascalontis: ne forte letē-
tur filie philistinim: ne exul-
tēt filie icircūcisoz. **M**ōtes
gelboe nec ros nec pluuia ve-
niāt sup vos. Neq; sint agri
primitiarū: q̄ ibi est abtect⁹
clype⁹ fortis clype⁹ saul q̄ si
nō eēt vnct⁹ oleo: a sanguie
interfectoz ab adipe fortū.

Significa **l. vi.**
nūq; rediit retrosuz ⁊
et gladi⁹ saulis nō est reuer-
sus ianis Saul et ionathas
amabiles ⁊ decoz valde ī vi-
ta suaz ī morte q̄z nō sūt di-
uisi. Aquilis velociores: leo-
nibus fortiores. Filie israel
sup saul flete q̄ vestiebat vos
coccino ī dellicis: q̄ p̄bebat
ornamenta aurea cultui ve-
stro. Quō ceciderūt fortes ī
plio: Ionathas ī excellis tu-
is occisus est. Doleo sup te
frater mi ionatha decore ni-
mis: et amabilis sup amorē
muliez. Sicut mater vniciū
amat filiū suū: sic te dilige-
bam. Quomodo ceciderunt
robusti: et perierunt arma
bellica: Tu autem. **Lec. vii.**

Ist post hec cōsuluit
dauid dñm dicēs. Nū
ascēdā ī vnā de ciuitatib⁹
iuda: Et ait dñs ad eū. Ascē

de. Dixitq; dauid. Quo ascē-
dam: Et respondit. In ebrō
Ascendit ergo dauid et due
uxores eius: achino en isra-
helites et abigail vxor nabal
carmeli. Sed et viros q; erāt
cū eo duxit dauid singulos
cum domo sua: et manserūt
in oppidis ebrō. Venerūtq;
viri iuda et vixerunt ibi da-
uid: vt regnaret super domū
iuda.

Lectio. viii.

Et nunciatū est dauid
q; viri tabes galaad se-
pelissent saul. Visit ergo da-
uid nuncios ad viros tabes
galaad: dixitq; ad eos. Bē-
dicti vos a dño q; fecistis mi-
sericordiaz hanc cū dño vro
saul: et sepelivistis eū. Et nūc
retribuet quidem dñs vobis
miam et veritatē: sed et ego
reddam grām: eo q; fecistis
verbū istud. Cōfortent ma-
nus vestre: et esto te viri forti-
tudinis. Licet em̄ mortuus
sit dñs vester saul: tñ me vn-
xit dom⁹ iuda in regem sibi.

Cū hysto. Begum. vi. ser-
vatur. ii. Begum. xii. Lec. i.

Misit dñs nathā ad da-
uid. Qui cum venisset
ad eū: dixit ei. Bñde mihi iu-
diciū. Duo viri erāt in ciui-
tate vna: vnus diues et alter
paup. Diues habebat oves

et boues plurios valde: pan-
per aut oīno nihil habebat p-
ter outculā vnā puulā quam
emerat et nutrierat et q; creue-
rat apud eū cuz filiis ei⁹: si l-
de pane illi⁹ cōedēs et de ca-
lice ei⁹ bibēs: et i sinu illius
dormiēs: eratq; ei sicut filia.

Cuz aut peregrin⁹ quidā
venisset ad diuitē parcens il-
le sumere de ouibus et de bo-
bus suis vt exhiberet conui-
uū illi peregrino q; venerat
ad se: tulit ouē viri paupis et
pparavit cibos hoi q; vene-

I Bar⁹ at⁹ rat ad se. **L**
dauid indignatiōe ad-
uersū hoiez illū nimis: dixit
ad nathā. Atuit dñs: qm̄ fa-
li⁹ mortis est vir q; fecit hoc
Quē reddet in quadruplū:
eo q; fecit verbum istud et nō
pepct. Dixit aut nathan ad
dauid. Tu es ille vtr: q; feci-
sti hāc rē. Hec dicit dñs de
us israel. Ego vnxi te in re-
gem sup israel et ego erui te
de manu saul et dedi tibi do-
mū dñi tui et uxores dñi tui i
sinu tuo: dediq; tibi domus
israel et iuda: et si parua sūt
ista adiciā tibi multo maio-
ra. Quare ergo cōtemplivisti
verbū dñi: vt faceres maluz
in p̄spectu meo: Ariā et he-
um percussivisti gladio: et vxo-

re illi accepisti in vxore tibi edit cum eis cibum. **¶** Accit
 et interfecisti eū gladio filio dit aut die septima vt more-
 rā ammon. Quāobrem non ref ifās: rimuerūtq; serui da
 recedet gladi⁹ de domo tua uid nunciare ei: q; mortuus
 vsq; in sēpiternū: eo q; despe esset paruulus. Dixerūt enī
 xeris me: z tuler⁹ vxore vne Ecce cū paruulus adhuc v
 ethei vt esset vxor tua. **le. iij.** ueret loquebamur ad eū et
Itaq; hec dicit dñs ec nō audiebat vocē nrām: q;
 ce ego suscitabo sup tomag; si dixerim⁹ mortu⁹
 te malū de domo tua: z tollā est puer se affliget. **Tu. f. v.**
 vxores tuas in oculis tuis z Anq; audisset dauid
 dabo primo tuo: z dormiet suos suos misitātes
 cū vxorib⁹ tuis in oculis sol stellerit q; mortu⁹ esset infā
 hui⁹. Tu em fecisti abscondi tul⁹. Dixitq; ad seruos suos
 te: ego vero factā s̄bū istud Nū mortu⁹ est puer: Qui re
 in conspectu ois israel: z i cō spōdest ei. **¶** Mortu⁹ ē Surre
 in conspectu solis. Et dixit dauid rit ergo dauid de fra: z lot⁹
 ad nathā. Peccauit domino vinctusq; est. Cūq; mutasset
 Dixitq; nathan ad dauid. vestē igressus ē domū dñi et
 Dñs quoq; transtulit pctm̄ adorauit: z venit i domū su-
 tuū. Non morieris. Verūtā am petiuitq; vt ponerent ef
 qm̄ blasphemare fecisti ini: panē et comedit. **Lectio. vi.**
 micos nomē dñi ppter s̄bū **D**ixerūt aut ei serui sui
 hoc: fili⁹ q; nat⁹ est tibi mor: Quis est sermo quez
 te morietur. **Lectio. iij.** fecisti: Propter infantē cum
E reuers⁹ est nathā i adhuc viueret ieiunasti z fle
 domū suā. Percussit: bas: mortuo aut puero sur:
 q; dñs paruulū quē peperit rexisti z cōdidisti panē: Qui
 vxor vne dauid: et desperat⁹ ait. Propter infantē cum ad
 est. Depcatulq; ē dauid dñz huc viueret ieiunasti et fleuit
 pro paruulo: et ieiunauit da Dicebā enī. Quis scit si for
 uid ieiunio: et ingressus seor te donet eū mihi dñs: z uiuat
 sum iacuit sup terrā. Uene infans. Nūc aut q; mortu⁹ ē
 rūt aut seniores dom⁹ eius: quare ieiuno: Nunqd pote:
 cogētes eum vt surgeret de ro reuocare eū āplius: Ego
 terra. Qui noluit: neq; cō: vadā magis ad eū: ille vero
 B llll

nō reuertet ad me. **Lu. vii.**

A consolatus est dauid bethsabee vxorez suā ingressusq; ad eam dormiuit cū ea. **Que** genuit filium: et vocauit nomē ei⁹ salomon: et dñs dilexit eū. **Ab** sitq; in manu nathan pphe- te: et vocauit nomē ei⁹ amabilis dño: eo q̄ diligeret euz dñs. **I**git pugnabat ioab cōtra rabbath filioz amō: et ex pugnabat vrbē regtā. **Ab** sitq; ioab nuncios ad dauid dicēs. **V**imicani aduersum rabbath: et captēda est vrbis aq̄. **H**ūc ḡ greges reliquā partē ppli et obside ciuitatez et cape eā: ne cū a me vastata fuerit vrbis noi meo ascribat victoria. **Tu** autē. **Lec. viii.**

Aud omnē pplm: et profectus est aduersū rabbath **Lūc** dimicasset cepit eam: et tulit diadema melchon de capite ei⁹ pondo auri talentū habēs gēmas preciosissimas: et impositum est sup caput dauid. **Sed** et predam ciuitatis asportauit multā valde: pplm quoq; eius adducens ferrauit: et circūegit sup eos ferrata carpēta. **D**iuisit cultris: et transduxit in tipo laterū. **Sic** fecit vnuer-

sis ciuitatibus filioz amon **Et** reuersus est dauid et omnis exercitus in hierusalem.

Cum hysto. regū septimo seruat **lec. i. Incipit liber re-**

A rex dauid **(gū tertio)** quid fenuerat: habebat q̄ etatis plurimos dies. **Lūc** q̄ operiret vestibus: nō calefiebat. **Dixerūt** ergo ei serui sui. **Queram⁹** dño nro regi adolefcētulā virginem: et stet corā rege et foueat eum/ dormiatq; in sinu suo: et calefaciat dñz nrm regē. **Que** fierūt igit adolefcētulā virginē spectātam in omnib; finibus israel: et inuenerūt abisag sunamiten: et adduxerūt eā ad regē. **Erat** aut pulchra nimis. **Dormiebatq;** cū rege: et ministrabat ei. **Hec** vero nō cognouit eā. **Tu. le. ii.**

Adonias autem filius agith eleuabat dicēs **Ego** regnabo. **Fecitq;** sibi currum et equites: et quinginta viros qui ante eū currerent. **Hec** corripuit euz pater suus aliqui dicens. **Quare** hoc fecisti? **Erat** autem et ipse pulcher valde secū⁹ nati post absalon: et sermo ei cū ioab filio sarute et cū abithar sacerdotē: qui adiuuabāt partes adonie. **Sadoch**

vero sacerdos et banaias fili-
 lus iolade et nathan ppheta
 et semei et cerethei et phele-
 ti et robur omne exercitū da-
 uid: nō erat cū adonia. **Lx.**

Ad molatis ergo **Lxiii.**
 Adonias arietibus et vitu-
 lis uniuersis pinguibus tu-
 rta lapidē zoelēth q̄ est vici-
 nus fonti rogel/ vocauit vni-
 uersos fratres suos filios regis
 et oēs viros iuda seruos re-
 gis: nathan autē ppheta et
 banatā et robustos quosq̄ et
 salomonē fratrem suū non vo-
 cauit. Dixit autē nathā pro-
 pheta ad bethabee matrem
 salomonis: **Nū** audisti q̄ re-
 gnauerit adonias fili⁹ agith
 et dñs nr̄ dauid hoc ignorat?
Nūc ergo veni accipe a me
 cōsiliū: et salua animā tuam
 fili⁹q̄ tui salomonis. **Ca-**
 de et ingredi ad regem da-
 uid: et dic ei: **Nōne** dñe mi rex
 iurasti mihi acille tue dices
 q̄ salomon fili⁹ tu⁹ regnabit
 post me et ipse sedebit in solio
 meo: **Quare** ḡ regnat ado-
 nias: **Et** adhuc ibi te loquē-
 te cū rege ego veniā post te:
 et complebo s̄mones tuos.

Agressa est itaq̄ **Lxiiii.**
 bethabee ad regē i cu-
 biculū. Rex autē senuerat ni-
 mis et abisag sunamit̄s mini-

strabat ei. Inclinauit se beth-
 abee: et adorauit rege. **Ad-**
 quaz rex/ quid tibi inquitis?
Que respōdens ait. **Dñe** mi
 tu iurasti p̄ dñm deū tuū an-
 cille tue: salomō fili⁹ tu⁹ re-
 gnabit post me et ipse sedebit
 in solio meo: et ecce nūc ado-
 nias regnat te domie mi rex
 ignorante. **Et** abactauit bo-
 ues et pingua queq̄ et arie-
 tes plurimos: et vocauit oēs
 filios regis/ abiat̄har quoq̄
 sacerdotē et ioab principem
 militie: salomonē autē seruū
 tuū nō vocauit. **Verū** tñ dñe
 mi rex in te oculi respiciunt
 toti⁹ isrl̄: vt idices eis q̄s se-
 dere debeat in solio tuo dñe
 mi rex post te. **Eritq̄** cū dor-
 mierit dñs me⁹ rex cū p̄tib⁹
 suis: **erim⁹** ego et fili⁹ me⁹ sa-
 lomō peccatores. **Lxxv.**

Ad huc illa loquēte cū
 rege nathā pphetare
 nit̄: et nūciauerūt regi dicen-
 tes. **Adest** nathan prophe-
 ta. **Cūq̄** introisset in conspe-
 ctu regis et adorasset eū pro-
 nus in terram: dixit nathan
 dñe mi rex tu dixisti adoni-
 as regnet post me: et ipse se-
 deat sup̄ thronū meum: **Qu-**
 descēdit hodie et immolauit
 boues et pingua et arietes
 plurimos: et vocauit vniuer-

Historia Regū. vii.

fos filios regis et principes exercit⁹ ablat⁹ quos sacerdotē: illisq⁹ vescentib⁹ et bibentibus corā eo et dicētib⁹ vtuat rex adonias me seruu tuū et sadoch sacerdotem et banatam filiū ioiade et salomonē famulū tuū non vocauit. Nunqd a dño meo rege erui⁹ hoc bñū: et nō mihi iudicasti suo tuo q̄s sessur⁹ eēt super thronū domini mei regis post eum? **Lectio. vi.**

Respōdit rex dauid dicens. Vocate ad me bethsabee. Que cū fuisset ingressa coram rege et stetit ante eū: iurauit rex et ait. Auit dñs q̄ eruit aiam meā ab omni angustia: quia sicut iurauit tibi per dñm deū israel dicens salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit sup solū meū pro me: sic faciam hodie. Submissoq⁹ bethsabee i frā vultu: adorauit regē dicens. Auiat dñs me⁹ rex dauid i eternū. **L. vii.**

Dixit quoq⁹ rex dauid sacerdotē et nathan pphetaz et banatā filium ioiade. Qui cū ingressi essent corā rege: dixit ad eos Tollite vobiscū suos dñi vst⁹ et imponite salomonē filū meū sup mulā

meā et ducite eū in gyō: et vngat eū ibi sadoch sacerdos et nathan ppheta in regē sup isrl. Et canet⁹ buccina: atq⁹ dicetis. Auiat rex salomon. Et ascendetis post eum et venietis i hierlm: et sedebit sup solū meū: et ipse regnabit pro me: illisq⁹ precipias vt sit dux sup israel et sup iudā. Et respondit banatas fili⁹ ioiade regi dicens Amē. Sic loquitur dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs cuz dño meo rege sic sit cum salomone: et sublimi⁹ faciat solū e⁹ a solio dñi mei regis dauid. **L. viii.**

Descēdit ergo sadoch sacerdos et nathan ppheta et banatas fili⁹ ioiade et cerethi et pheleti et imposuerunt salomonē sup mulā regis dauid: et adduxerunt eū in gyon. Sūpsit itaq⁹ sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: et vngit salomonē. Et cecinerūt buccina: et dixit ois pp̄s. Auiat rex salomon. Et ascendit vniuersa multitudo post eū: et pp̄s canētū tibi et letātū gau⁹ dño magno. Et insonuit terra a clamore eorū. **Quintis dieb⁹ a kalēdy Augusti vsq⁹ ad kalēdas Septēbris hystoria Sapientie canit. Si sue**

Historia Sapientie. 6

a. liii.

rit lra dñcal inuētio sc̄i stephani transfert vt hysto. feruet. Si aut̄ inuētio sc̄i stephani alcubi tā solēne festū fuerit vt ip̄m transferri non deceat hystoria hecī dñica sub octa. assumptiōis teneat et octa. suffragel. **Cū hystoria Sapientie. t. seruatur ad vespas. R. Emitte domine zc. Ad magnificat antiphōa Sapientia clamitat i platels si q̄s diligit sapientia ad me declinet z eā inueniet z eā dū inuenerit bt̄us est si tenuerit eam. **an.** Sapientia edificauit sibi domū excidit columnas septē subdidit sibi gētes suphoy z sublimiū colla. ppria virtute calcauit. **an.** Ego in altissimis habito et thronus me⁹ in colūna nubis. **an.** Dominus possedit me iūto uitarū suayz añq̄ quicq̄ faceret a principio necdū erāt abyssi z ego parturiebar/ qñ p̄parabat celos adērā cū eo cōponens oīa. **an.** Dis sapientia a dño deo est z cū illo fuit semp z est ante eū. **R. i.** In principio deus anteq̄ terram faceret priusq̄ abyssos construeret priusq̄ produceret fontes aquarum/ anteq̄ montes collocarentur. Ante omnes colles generauit**

me dñs. **R.** Ego in altissimis habito/ z thronus me⁹ in columna nubis. Ante. **R. ii.** Emitte dñe sapientia de sede magnitudis tue Et mecū sit et mecum laboret/ vt sciā quid acceptum sit coram te omni tempore. **R. i.** Da mihi domine sedium tuarum assiricem sapientiam. Et me. **R. iii.** Dñe pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno/ extollentia oculorum meoyz ne dede ris mihi et desiderium malignū auerte a me domine/ aufer a me cōcupiscentiam Et animo irreuerenti et infrunto ne tradas me domine. **R. i.** Duo rogauit te ne deneges mihi anteq̄ moriar: uanitate et uerbum mēdaciū longe fac a me. Et ant. **R. iiii.** Da mihi dñe sedii tuayz assiricē sapientia et noli me reprobare a pueris tuis. **an.** seruus tuus sum ego et fili⁹ ancille tue. **R. i.** Dñe pater et de⁹ vite mee ne dereliq̄s me in cogitatu maligno. **an.** **In. ii. noct. R. v.** Initium sapientie timor dñi. Intellectus bon⁹ oib⁹ facietib⁹ eū laudatio etus manet in sc̄m sc̄li. **R.** Dilectio illius custos dia legum est qz ois sapien

Hili mi si te lactaverit
peccatores: ne acqui
escas eis. Si dixerint veni
nobis scilicet: insidiamur sangui
ni: abscondamus tendiculas
contra insontem frustra/ deglu
tiamus eum sicut infernum: ut
ventem et integrum quasi descen
dentem in lacum omnem preciosam
substantiam reperiemus/ imple
bimus domos nostras spo
liis fortiter mitte nobiscum mar
supius unum sit omnium nostrum:
fili mi ne ambules cum eis.

Prohibe pedem tuum a semi
tis eorum. Pedes enim eorum ad
malum currunt: et festinant ut
effundant sanguinem. **Rec. iii.**

Huistra autem tacet rhyete
ante oculos penatorum
Ipsi quod contra sanguinem suum
insidiant: et molunt fraudes
contra animas suas. Sic semite
ois avari animas possidentium
rapiunt. **S**apientia foris
predicat: in plateis dat vocem
suam. In capite turbarum cla
mmat: in foribus portarum
urbis profert verba sua dicens.
Usquequo parvuli diligitis in
fantiam/ et stulti ea que sibi sunt
noria cupient: et impruden
tes odibunt scientiam? **Ec. iiii.**

Quertimini ad cor
reptionem meam. En pfe
ram vobis spiritum meum: et offen

dam vobis verba mea. Quia
vocaui et renuistis: et extendi
manum meam: et non fuit qui asp
ceret. **D**esperistis omne
consilium meum: et increpationes
meas neglexistis. Ego
quoque in interitu vestro ride
bo: et subsannabo cum vobis
id quod timebat aduenerit.
Cum irruerit repentina ca
lamitas: et interitus quasi tem
pestas ingruerit: quando ve
nerit super vos tribulatio et
angustia. Tu autem. **Rec. v.**

Quoniam inuocabunt me
et non exaudiam: mane
consurgent et non inuentient
me: eo quod exosam habuerint
disciplinam et timorem domini non
susceperint: nec acceperint
consilio meo: et detraxerit unum
uerse correptioni mee. Come
dent igitur fructus vite sue: et
suisque consiliis saturabuntur.
Aversio paruulorum iter faciet
perderi illos. Qui autem me au
dierit absque terrore quiescet:
et abundantia profuetur: ma
lorum timore sublato. **Rec. vi.**

Hili mi si susceperis ser
mones meos: et man
data mea abscondideris penes
te ut audiat sapientiam auris
tua: inclina cor tuum ad co
gnoscendam prudentiam. Si enim

Historia Sapientie. 1.

sapientiam inuocaueris et inclinaueris cor tuum prudente: si quesieris eam quasi pecuniam: et sicut thesauros effoderis illam: tunc intelliges timorem domini et scientiam dei inuenies: quia dominus dat sapientiam: et ex ore eius scientia et prudentia. Custodiet rectorum salutem et proteget gradientes simpliciter: seruans semitas iustitie: et vias sanctorum custodiens. Tunc intelliges iudicium et iustitiam et equitatem: et omnem semitam bonam. Tu autem. **Lectio. vii**

S Intrauerit sapientia cor tuum et scientia anime tue placuerit: consilium custodiet te et prudentia seruabit te: ut eruaris de via mala et ab homine qui peruersa loquitur. Qui relinquunt iter rectum: et ambulat per vias tenebrosas. Qui letantur cum male fecerint: et exultant in rebus pessimis. Quorum viae peruersae: et infames gressus eorum. Et eruaris a muliere aliena et ab extranea que mollit sermones suos: et relinquit ducem pubertatis suae: et pacti dei sui oblita est. Inclinata est enim ad mortem domus eius: et ad inferos semite ipsius. Omnes qui ingrediuntur ad

eam non reuertentur: nec apprehendent semitas vite. Et ambulabunt in via bona: et calles iustorum custodias. Qui enim recti sunt habitabunt in terris: et simplices permanebunt in ea. Impii vero de terra penduntur: et qui inique agunt: auferentur ex ea. Tu. **Lec. viii**

Noli mihi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea custodiat cor tuum. Longitudine enim dierum et annos vite et pacem apponet tibi. Ad misericordiam et veritatem non te deserant. Et circunda eas guttur tuum: et describe in tabulis discipulorum tuorum: et inuentus gratia et disciplina bona coram deo et hominibus. Habe fiducia in domino ex toto corde tuo: et ne ininitaris prudentie tue. In omnibus viis tuis cogita illum: et ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud te ipsum. Time deum: et recede a malo. Sanctitas quippe erit umbilico tuo: et irrigatio ossium tuorum. Honorum domini de tua substantia: et de primitiis omnium frugum tuarum: da pauperibus: et implebuntur horrea tua saturitate: et vino corcularia redundabunt. Disciplinam domini filii mihi ne abicias: nec deficias cum ab eo corripertis.

Quæ ei diligit dñs corripit: et quasi pater i filio complacet sibi. ¶ Cum hyfloria sapientie i cõto seruat. *Lec. i.* Incipit liber Ecclesiastes.

Uerba ecclesiastes filij dauid regis hierusalem. Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vanitatum et omnia vanitas. Quid habet homo amplius de vniuerso labore suo? quod laborat sub sole? ¶ Generatio preterit et generatio aduenit: terra vero in eternum stat. Quis sol et occidit et ad locum suum reuertitur: ibique renascens girat per meridiem: et flectitur ad aquilonem. Lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus: et in circulos suos reuertitur. Tu autem. *Lectio. ij.*

Omnia flumina intrant in mare: et mare non reundat. Ad locum unde exeunt flumina reuertuntur: ut iterum fluant. Luncte res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturat oculus visu: nec aures impletur auditu. Quid est quod futurum est? Ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciendum est. ¶ Nichil sub sole nouum: nec valet quicquam dicere ecce hoc recens est. Ita enim

precessit in seculis: que fuerunt ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem quod postea futura sunt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Tu. *L. iij.*

Ego ecclesiastes fui rex israel in hierusalem: et proposui in animo meo querere et inuestigare sapienter de omnibus que fiunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit deus filiis hominum: ut occuparentur in ea. ¶ Vidit cuncta que fiunt sub sole: et ecce vniuersa vanitas et afflictio spiritus. Perversi difficile corriguntur: et stultorum infinitus est numerus. *Lec. iij.*

Luctus sum in corde meo dicens Ecce magnus effectus sum: et precessi sapientia omnes qui fuerunt ante me in hierusalem et mens mea multa sapienter contemplata est et didici.

Deditque cor meum ut scriberem prudentiam atque doctrinam: et errores et stultitiam. Et agnovi quod in his quoque esset labor et afflictio spiritus: et quod in multa sapientia multa sit indignatio: et quod addit scientiam addit et laborem. Tu. *Lec. v.*

Dixi ergo in corde meo: Vanitas et affluentia deli-

Historia Sapientie. II.

cis: et fruar bonis. Et vidi
q hoc qz esset vanitas. Bisū
reputaui errorem: et gaudio
dixi. Quid frustra decipier?
Cogitaui in corde meo abs-
trahere a vino carnes meam
vt animū meū transferres ad
sapientiaz deuitarēq stulti-
tiam: donec viderē quid esset
vtile filijs hominum: quo fa-
cto opus est sub sole nume-
ro dierum vite sue. **Actō. vi.**

Mgnificauī opa mea.
Edificauī mihi do-
mos plātaui vineas: feci or-
tos et pomeria: et p̄seui ea cū-
cti generis arborib⁹. Et ex-
truxi mihi piscinas aquarū:
vt irrigarē syluā lignoz ger-
minantiū. Possedi seruos et
ancillas multaqz familiā ha-
bui: armenta qz et magnos
ouilum greges: vltra oēs qui
fuerunt ante me in hierusa-
lem. Locernaui mihi argē-
tum et aurum: et substantias
regum et prouinciarū. **Sc. vii.**

Eci mihi cātores et cā-
trices et delicias fi-
lioz hoīm: cyphos et viceos
in ministerio ad vina funden-
da: et supgressus suz opibus
oēs q fuerunt ante me i hie-
rusalē. Sapientia qz p̄stera-
uit mecū: et oia q desiderauē-
rūt oculi mei nō negaui eis:

nec phibui cor meuz quin oi
voluptate fruerer: et oblecta-
ret se i his q pauera. Et hāc
ratus sum partē meā: si vte-
rer labore meo. Cūqz cōuer-
tuissem me ad vniuersa opera
q fecerunt manus mee et ad
labores in quibus frustra su-
dauerā: vidi in oibus vanita-
tem et afflictionē animi: et ni-
hil pmanere sub sole. **Sc. viii.**

Transiui ad p̄tēplādā
sapientiaz: errorēsqz et
stultitiā. Quid est inq hō: vt
seq posset regē factorē suuz:
Et vidi q tm̄ precederet sa-
pientia stultitiā: qm̄ differt
lux a tenebris. Sapientis o-
culi in capite ei⁹: stultus i tene-
bris ābulat. Et didici q vn⁹
vtriusqz esset interit⁹: dixi i
corde meo. Si vnus et stultus
et me⁹ occasus erit: qd mihi
pdest q maiorē sapiētie ope-
rā dedi: Locutusqz cū mēte
mea et aladuerti qd hoc qz
esset vanitas. Nō em̄ erit me-
morizā sapiētis similis et stulti
in perpetuū: et futura tēpora
obliuione pariter cūcta ope-
rient. Abozit doctus similis
vt idoctus: et idcirco redit
me vite mee vidētē mala esse
vniuersa sub sole: et cūcta va-
nitate atqz afflictionē sp̄rit-
tus. **Cum historia sapien**

tie tertio seruat. Lectio prima. Incipit liber Sapientie.

Diligite iustitiam quod iudicatis terram. Scitote de deo in bonitate et in simplicitate cordis quate illi. Quia in uenit ab his qui non tentant illi? apparet autem eis qui fide habent in illis. Peruerse enim cogitationes separant a deo: probata autem virtus corripit insipientes. Quia in multuola anima non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. Tu. l. ij.

Sanctus enim spiritus discipline effugiet fictum et auferet se a cogitationibus que sunt sine intellectu: et corripitur a superueniente iniquitate.

Benignus est enim spiritus sapientie: et non liberabit maledictum a labijs suis: quoniam renum illius testis est deus: et cordis eius scrutator est verus: et lingue illius auditor. Quia spiritus datus repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Re. li. f.

Propter hoc quod loquitur iniquus non potest latere: nec preteriet illum corripens iudicium. In cogitationibus enim ipsius interrogatio erit: sermo enim autem illius auditio ad deum ueniet: ad correctionem siquit-

tatum illius. Quia auris zeli audit omnia: et tumultus murmuracionum non abscondet. Custodite ergo uos a murmuracione que nihil prodest: et a detractione parte lingue. Quoniam sermo obscurus in uacuo non ibit: os autem quod mentitur occidit animam. Tu. Lec. iij.

Nolite zelare mortem in errore uite uite: et neque acquiratis perditionem in operibus manuum uestrarum. Quia deus mortem non fecit: nec letat in perditione uiuorum. Creatit enim ut essent omnia: et sanabiles fecit nationes orbis terrarum: et non est in illis medicamentum exterminis: nec inferorum regnum in terra.

Iustitia enim perpetua est: et immortalis: in iustitia autem mortis acquisitio. Impii autem manibus et uerbis accersierunt illam: et estimantes illam amicum deflexerunt: et spersiones posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt qui sunt ex parte illius. Ec. v.

Proterunt enim apud se non recte cogitantes. Exiguus et cum tedio est tempus uite nostre: et non est refrigerium in fine hois: et non est qui agnitus sit reuersus ab inferis. Quia ex nihilo nati sumus: et post hoc erimus: tamen si non fuerimus. Quia fumus afflatus est

in narib⁹ nris: et sermo scin-
tille ad comouendū cor nri m.
Quia extinct⁹ cinis erit cor
pus nri m: et spūs diffundet
tanq̄ mollis aer. Et transiet
vita nra tanq̄ vestigium nu-
bis: et sicut nebula dissoluet
q̄ fugata est a radijs solis: et
a calore illi⁹ aggrauata. Et
nomē nostrū obliuionē acci-
piet per tēpus: et nemo me-
moriā habebit operū nostro-
rū. Ambre enim trāsitus est
tēpus nostrū: et nō est reuer-
sio finis nri qm̄ signata est:
et nemo reuertetur. *Rec. vi.*

Uenite ergo et frua-
mur bonis que sunt et
vtamur creatura tanq̄ in iu-
uentute celeriter. Vtino p̄cio-
so et vngētis nos impleam⁹:
et nō p̄tereat nos flos t̄pis
Coronem⁹ nos rosas anteq̄
marcescāt: et nullū pratum sit
q̄ nō pertrāseat luxuria no-
stra. Nemo v̄m sit exors lu-
xurie nostre. Abiq̄ relinqua-
mus signa leuitie: qm̄ hec est
pars nostra: et hec est fors no-
stra. Opprimamus pauperē
iustū: et nō parcamus vidue
nec vetano: nec reueteamur
canos multi tēporis. Sit au-
tem fortitudo nra lex iustiti-
e. Q̄d em̄ infirmus est iustu-
tile inuenitur. *L. u. Rec. vii.*

Quicquid inuolam⁹ ergo in-
stū qm̄ iustus est nob⁹
et p̄trarius est operib⁹ nris:
et improperat nobis p̄ctā le-
gis: et diffamat i nos peccata
discipline nre. Promittit se
sciētiā dei habere: et filii dei
se nominat. Fact⁹ est nobis i
traductionem cogitationū
nostrarū. Brauis est nobis
etiā ad vidēdū qm̄ dissimilis
est alijs vita illius: et imuta-
te sunt vie ei⁹. Tanq̄ nuga-
ces estimati sumus ab illo: et
ab imundicijs: et p̄sert no-
uissima iustoz et gloriā pa-
trē se habere dei. *Rec. viii.*

Ideamus ergo si ser-
mones illi⁹ veri sint: et
tentemus q̄ventura sunt illi⁹
et sciemus q̄ erunt nouissima
illius. Si eni est verus filius
dei suscipiet illū: et liberabit
eū de manu p̄trarioiū. Cōtu-
melia et tormento interroge-
mus illū: vt sciam⁹ reuerentiā
etius: et pbemus patientiā il-
lius. *Adhorte turpissima p̄de-
nem⁹ eū. Erit em̄ ei respect⁹
ex sermonib⁹ illi⁹. Hęc cogi-
tauerunt et errauerunt: exce-
cauit em̄ illos malitia eorū.
Et nescierūt sacramēta dei:
neq̄ mercedem sperauerunt
iustitie: nec iudicauerunt ho-*

norē animarū sc̄tarū. Quā de? creavit hoīez inextremabili & ad imaginē sue similitudinis fecit illū. Invidia autē diaboli mors intravit i orbē terrarū; imitant autē illū q̄ sūt ex parte illi. **Cū** hystoria sapientie quarto seruat. l. c. i. **Incipit liber Ecclesiasticus.**

Omnis sapientia a dño. Deo est: & cū illo fuit sepe: & est aī euū. Arenā maris & pluuie guttas & dies seculi q̄s dī numerauit: Altitudinē celi & latitudinē terre & pfundū abyssi: q̄s dimēsus est. **Sapientia** dei p̄cedente omnia: quis inuestigauit? p̄ior oīm creata est sapientia: et intellectus prudentie ab euo. Fons sapientie & bubus dei in excelsis: & ingressus illius mādata eterna. **Eccl. ij.**

Relata est et astutias illius quis agnouit? Disciplina sapientie cui reuelata est et manifestata: et multiplicacionez ingressus illius quis intellexit? **¶** Unus est altissimus creator omp̄s rex potens: & metuendus nimis: & sedens super thronū illius: & dominans deo. Ipse creauit illā in spū sancto: & vidit & dinumerauit & mensus est. **Et**

effudit illā sup omnia opera sua: & sup omnē carnē secundum datum suum: et prebet illam diligentibus se. **Eccl. iij.**

Timor dñi gl̄ia & gloria: et letitia et corona exultationis. Timor domini delectabit cor: et dabit letitiā & gaudiū i longitudinē dierū. Timenti deū bene erit in extremis: & in die defunctionis sue benedicetur. Dilectio dei honorabilis sapientia: q̄b autē apparuerit i visu diligūt eā: inuisione & in agnitione magnalū suorū.

Initū sapientie timor domini: & cū fidelibus in vultu cōcreatus est: & cū electis seminis gradit: & cū iustis & fidelibus agnoscitur. Timor dñi scientie religiositas. Religiositas custodiet & iustificabit cor: iocunditatem atq; gaudium dabit. **Lectio. iij.**

Timēti deū bene erit: et in dieb; p̄sumationis illi bñdices. Plenitudo sapientie timere deū: & plenitudo a fructib; illi. Omne domū illi iplebit a gñatio: & receptacula a thesauris illi. **¶** Lozona sapientie timor dñi: replens pacē & salutis fructū: & vidit et dinumerauit eā. **¶** Traq; aut sum. **l. ij.**

Historia Sapientie. iiii.

dona dei. Scientiam ⁊ Intellectū prudentie sapientia cōpartietur ⁊ et gloriā tenentium se exaltat. **Lectio. v.**

Radix sapientie est timere deū ⁊ rami ei⁹ longent. In thesauris sapientie intellect⁹ ⁊ sciētie religiofitas ⁊ execratio autē peccatoribus sapiētia. Timor dñi expellit peccatū. Nam q̄ sine timore est nō poterit iustificari ⁊ iracūdia ei animositas illi⁹ subuersio eius est. Usq̄ in t̄ps sustinebit patiens ⁊ et postea reddito iocūditatis. Bon⁹ sensus vsq̄ in t̄ps abscedet v̄ba illi⁹ ⁊ et labia multoz enarrabūt sensum illius. In thesauris sapientie significatio discipline ⁊ execratio autē pctōri cultura dei. **lc. vi.**

Hilī ꝑcupiscens sapiētia conferua iustitiā ⁊ deus ꝑbebit illā tibi. Sapiētia em̄ ⁊ disciplina timor domini ⁊ qđ bñplacit⁹ est illi fides ⁊ mansuetudo ⁊ adimplebit thesauros illi⁹. Cōtūmax nō sis ⁊ incredibilis timor dñi ⁊ et ne accesseris ad illū duplici corde. Ne fueris hypocrita ī cōspectu hoim ⁊ et nō scandalizeris in labiis tuis. Attēde in illis ne forte cadas ⁊ ponas scandalā aīe

tue ⁊ adducas in honozationem tibi ⁊ et reuelet de⁹ abscondita tua ⁊ in medio synagoge elidat te ⁊ qm̄ accessisti maligne ad dñm ⁊ cor tuū plēnū ē dolo ⁊ fallacia. **l. vii.**

Hilī accedēs ad seruitutē dei sta ī iustitia ⁊ timore ⁊ ⁊ ꝑpara aīam tuā ad tētationē. Depre cor tuū ⁊ sustine ⁊ iclina aurē tuā ⁊ suscipe v̄ba intellect⁹ ⁊ ne festines ī tēpus obductōis. Sustine suscitatioēs dei ⁊ cōiungere deo ⁊ sustine. vt crescat ī nouissimovita tua. Omne qđ tibi applicitū fuerit accipe ⁊ ī dolore sustine ⁊ et in humilitate tua patientiā habe ⁊ qm̄ ī igne probat aurū ⁊ et argētū. homines vero receptibiles ī camino humiliatiōis. Crede deo ⁊ et recuperabit te ⁊ et dirige vias tuā ⁊ et spera in illū ⁊ serua timorem illius ⁊ et in illo veterasce. **Lectio. viii.**

Metuetes dñm sustine te mīas ei⁹ ⁊ nō deflectatis ab illo ne cadat. Qui timetis dñm credite illi ⁊ nō euacuabit merces v̄ra. Qui timetis dñm sperate in illū ⁊ in oblectatiōē ventretis v̄ra. Qui timetis dñm diligite illū ⁊ illū inabunt corda vestra. Resp̄cite filij natio-

nes hominū et scitote quod nullus speravit in domino et confusus est: permanit in mandatis eius et derelictus est. **¶** But quis invocavit illum et desperavit eum? **¶** Quia propter misericordiam dei et re mittit in tempore tribulationis peccata et protector est omnibus exquirentibus se in veritate. Tu autem domine miserere nostri. **¶** **Dominica prima et secunda mensis septembris hystoria Job cantif. Si fuerit littera dominicalis. Egitur et transferatur ut hystoria seruetur. Ubi autem egidus patronus fuerit et transferri non poterit melius est ut ultima dominica precedentis mensis pro hac hystoria vendicetur et de toto omittatur. Si littera dominicalis fuerit prima dominica huius mensis dumtaxat de iob cantif. et secunda dominica hystorie thobie indit et hester servatur. Nam illo anno alia dominica pro hac hystoria non vacabit. **¶** **Cum hystoria Job pro seruetur ad versus. Antequam comedam suspirio. Ad matutina.** Cum audisset iob nuntiorum verba sustinuit patienter et ait: si bona suscepimus de manu domini mala autem quare non sustineamus? in omnibus hiis non peccavit iob**

labiis suis neque stultum quid contra deum locutus est. **an.** Quantas habeo iniquitates et peccata responde michi. cur faciem tuam abscondis arbitraris me inimicum tuum. **¶** **In. i. noct. Ps. i.** Si bona suscepimus de manu domini mala autem quare non sustineamus? Dominus dedit dominus abstulit sicut domino placuit ita factum est sit nomen domini benedictum. **¶** In omnibus hiis non peccavit iob labiis suis neque stultum quid contra deum locutus est sed ait. Dominus. **¶** **Ps. ii.** Antequam comedam suspirio et tanquam iundantis aque sic rugitus meus quia timor quem timebam evenit michi et quod sperabam accidit nonne dissimulaui nonne filius et iam quietus. Et venit super me indignatio tua domine. **¶** **Ecce non est auxiliium michi in me et necessarii mei recesserunt a me. Et venit. Ps. iii.** Utinam appenderent peccata mea. Quibus tram merui et calamitas quam patior in statera. **¶** **Ps. vi.** Quasi arena maris hec gravator appareret vnde et verba mea dolore sunt plerumque. **¶** **Ps. viii.** Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpandum verba compositis et subvertere nitimini: **¶**

Epistola Job. i.

amicū v̄m. Verū tamen que cogitasti explete. **v.** **B**ilita est vita hoīs super terrā z sicut dies mercenarij dies ei⁹. Verū tamē. **¶ In. ii. noc.**
¶ v. Induta est caro mea putredine z sordibus pulueris cutis mea aruit z cōtracta est. **¶** Demēto mei dñe qz v̄antus est vita mea. **¶** Dies mei velocius transierunt q̄ a repente tela succidit z cōsūpti sūt absq̄ vlla spe. **¶** Demēto. **¶ vi.** Paucitas dierū meorū finiet breuit̄ dimitte me dñe vt plangā paululum dolorē meū. Anteq̄ vadā ad trā tenebrosam z op̄tam mortis caligine. **¶** Ecce in puluere sedeo et in puluere dormio et si mane me q̄ fieris nō subsistam. Anteq̄
¶ vii. Ne abscondas me dñe a facie tua/manū tuam longe fac a me. Et formido tua non me terreat. **¶** Vocā me z respōdebo tibi aut certe loquar et tu respōde mihi. **¶ Et.**
¶ viii. Quis mihi tribuat vt in inferno protegas me z abscondas me donec p̄trāse at furoz tu⁹ dñe: Nisi tu qui solus es deus et constituas tēpus in quo recorderis mei. **¶** Nūquid sicut dies hominis dies tui/vt queras iniq̄-

fatem meam coz sit nemo q̄ de manu tua possit eruerē. **¶ Nisi.** **¶ In. iii. noctur.** **¶ ix.** Versa est in luctum cythara mea et organū meū in voces flentium. **¶** Parce mihi domine nichil em̄ sunt dies meos. **¶** Custos hoīm quare posuisti me contrariū tibi et factus sum michi metipsi grauis. **¶** Parce. **¶ x.** Nūqd̄ dñs supplantat iudiciū aut op̄s subuertit quod iustum est/ libera me dñe z pone me iuxta te. Et cutusuis man⁹ pugnet contra me. **¶** Apprehēde arma et scutū et exurge i adiutorū mihi. **¶ Et.** **¶ xi.** Hocce os meū p̄foratur doloribus z q̄ me comedūt nō dormiūt a multitudine eorū cōsumit vestimentum meū. **¶** Cōparatus sum luto z assimilatus sum faulle z cineri. **¶** Parce mihi dñe nihil enim sunt dies mei. **¶** Cōparatus. **¶ xii.** Scio domine qz mortū me traditurus es vbi constituta est oīs domus viuētū/ spero in te dñe quia non ad p̄sumptionē meā emittis manū tuā z si in p̄fundū iheri dimerisus fuero. **¶** Inde me liberabis. **¶** Si ascēdero in celum tu illic es si descēdero ad infernum. **¶** Inde me.

cōsumpsit: et effugi ego solus
vt nūciare tibi. Tu. *Lect. v.*

Sed et adhuc illo loquē
te venit alius et dixit.
Chaldei fecerūt tres turmas
et inuaserunt camelos et tu
lerunt eos: necnō et pueros
perculserunt gladio: et ego
fugi solus vt nūciarem ti-
bi. Adhuc loquebatur ille
et alius intrauit et dixit. Fi-
lius tuus et filiabus vescenti-
bus et bibentibus vinū in do-
mo fratris sui primogeniti
repente vehemens ventus ir-
ruit a regione deserti et cōcus-
sit quattuor angulos domus
que corruens oppressit libe-
ros tuos et mortui sunt: et ef-
fugi ego solus vt nūciarez
tibi. Tu autem. *Lectio. vi.*

Tunc surrexit iob et sci-
dit tunicam suam: et
tonso capite corruens in ter-
ram adorauit et dixit. Audus
egressus sum de vtero ma-
tris mee: et nudus reuertar
illuc. Dominus dedit domi-
nus abstulit: sicut dñs pla-
cuit ita factum est: sit nomen
domini benedictum. In of-
fibus his non peccauit iob la-
bis suis: neque stultum quid
contra deū locutus est. Tu.

Actum est *Lect. vii.*
Hautez cum quadā die

venissent filii dei et starent co-
ram domino: venisset quoque
sathan inter eos et staret in
cōspectu eius: vt diceret do-
minus ad sathan. Unde ve-
nit: Qui respondēs ait. Cir-
cuitui terram: et perambula-
ui eam. Et dixit dñs ad sa-
than. Nunquid considerasti
seruū meum iob quod non sit ei
similis in terra: vir simplex
et rectus et timens deum ac-
cedens a malo: et adhuc
retinens innocentiam? Tu
autem cōmouisti me aduer-
sus eum: vt affligerem illū
frustra. Qui respondens sa-
than ait. Pellem pro pelle:
et cūcta que habet homo da-
bit pro anima sua. Alioquin
mitte manus tuas et tange
os eius et carnem: et tunc vi-
debis quod in facie benedicat
tibi. Tu autem. *Lectio. viii.*

Dixit ergo dñs ad sa-
than. Ecce in manu
tua est: verū tamē aīas illius
serua. Egressus igitur sathā
a facie dñi percussit iob vice-
re pessimo a planta pedis vs-
que ad verticem eius. Qui te-
sta sanie radebat: sedens
in sterquilino. Dixit autem
illi vxor sua. Adhuc tu per-
manes in simplicitate tua:
Benedic deo et morere. Qui

ait ad illā. Quasi vna de mul-
tis mulierib⁹ locuta es. Si
bona suscepimus de manu
dñi; mala quare nō sustinea-
mus? In oibus his nō pec-
cauit iob labijs suis. Tu at.

**Cum hyfloria iob. ii. ser-
natur Job. xxix. Lectio. j.**

Addidit iob assumens
parabolam suā et di-
xit. Quis mihi tribuat vt
sim iuxta menses pristinos?
Im dies quibus deus custo-
diebat me? Quando splēde-
bat lucerna ei⁹ super caput
meū; et ad lumen eiusambu-
labam in tenebris. **Sicut**
fui in dieb⁹ adolescētie mee?
quando secreto deus erat in
tabernaculo meo. Quando
erat omnipotēs meū; et in
circuitu meo pueri mei. Quā-
lauabam pedes meos buty-
ro; et petra fundebat mihi ri-
uos olei. Quando p̄cedebā
ad portam ciuitatis; et in pla-
tea parabant cathedram mi-
hi. Tu autem. **Lectio. ii.**

Adebāt me iuuenes
et abscondēbant; et se-
nes assurgētes stabant. Prin-
cipes cessabant loqui; et di-
gitū superponebant ori suo.
Vocem suam cōhibebāt du-
ces; et lingua eorū gutturi
suo adhērebat. **Auris au-**

diēs beatificabat me: et ocu-
lus videns testimoniū red-
debat mihi; et q̄ liberassem
pauperem vociferant; et pu-
pillum cui non esset adiutor.
Benedictio perituri sup me
veniebat; et cor vidue sola-
tus sum. **Iustitia** indur⁹ sū;
et vestiui me sicut vestimēto et
diademate iudicio meo. **L. iij.**

Oculus sui cecor⁹; et pes
claudō. Pater erā pau-
per; et causam quā nescie-
bam diligētissime inuestiga-
bam. **Cōtere** bā molas iniq̄;
et de dentibus illius auferē-
bam p̄dā. **Dice** bāq̄.
In nidulo meo moriar; et si-
cut palma multiplicabo di-
es. Radix mea aperta est; se-
cus aquas; et ros morabit i
messide mea. **Sp̄s** mea sēp̄
inouabit; et arc⁹ me⁹ in ma-
nu mea iustaurabit. **L. iiii.**

Qui me audiebāt expe-
ctabāt s̄miam; et intēti-
tacebant ad consilium meū.
Verbis meis nihil addere
audebant; et super illos stil-
labat eloquiū meum. Expe-
ctabant me sicut pluuiam; et
ros suū aperiebant quasi ad
imbrem serotinū. **S**i qñ ri-
debat ad eos non credebant;
et lux vult⁹ mei non cadebat
in terrā. Si voluissem ire ad

eos: sedebam primus. Cum
federem quasi rex circumstan-
te exercitum: eram tamē merē-
tium consolator. Tu. *Ec. v.*

Nunc autē derident me
iuniores tē: quorum
non dignabar p̄s ponere
cū canib⁹ gregis mei. Quo-
rum virtus manū erat mi-
hi pro nihilo: et vita ip̄a pu-
tabant indigni. Egessate et
fame steriles: q̄ rodebant in
solitudine squalētes calami-
tate et miseria. Et mādēbāt
herbas et arborū cortices:
et radix iuniperorū erat cib⁹
eorū. Qui de conuallib⁹ ista
rapientes: cū singula repe-
rissent ad ea cū clamore cur-
rebant. Tu autem. *Rec. vi.*

In desertis habitabāt
torētū: et in cauernis
terre vel sup̄ glaream. Qui
inter huiusmodi letaban-
tur: et esse sub sentibus deli-
cias computabant. Filii stul-
torum et ignobilium: et in ter-
ra penitus non parentes.
Nunc in eorum canticū ver-
sus sum: et factus sum eis in
puerulum. Abominant me
et longe fugiūt a me: et faciē
meā cōspuere nō verentur.
Pharetrā em̄ suā aperuit et
afflixit me: et frenum posuit
in os meum. Tu. *Rec. vii.*

Ad dexteram orientis
calamitas mee ilico
surrerēt. Pedes meos sub-
uerterūt: et opprēserūt quasi
fluctib⁹ semit⁹ suis. Dissipa-
uerūt itinera mea. Insi-
danti sunt mihi et p̄ualuerūt et non
fuit q̄ ferret auxilium. Quali-
rupto muro et aperta ianua
irruerunt sup̄ me: et ad meas
miserias deuoluti sunt. Be-
dactus sum in nihilū. Abstu-
lipi quasi ventus desiderium
meū: et velut nubes p̄transiit
salus mea. Nūc autē in me
metip̄o marcessit anima mea:
et possidet me dies afflictio-
nis. Tu a utem. *Rec. viii.*

Nocte os meū p̄forat
doloribus: et q̄ me cō-
edūt non dormiūt. In mul-
titudine eorū consumit vesti-
mentū meum: et quasi capti-
tio tunicę sic cinxerunt me.
Comparat⁹ sum luto: et assi-
milatus sum fauille et cineri.
Clamo ad te et non exau-
dis me: scio et non respicis me.
Abutatus es mihi in crude-
lem: et in duricia manus tue
aduerfari mihi. Eleuasti
me: et quasi sup̄ ventum po-
nens elisisti me valde. Scio
q̄ morti trades me: ubi con-
stituta est domus omni viuē-
ti. Aeruntamē nō ad cōsum-

ptlonē eoz emittis manū tu
amr: si corruerint ipse salua-
bis. Tu aut. **¶** *Unica pri-
ma exaltatōi scē crucē vsqz
ad primā dñicā mēsis Octo-
bris seruat̄ hystoria Tho-
bie Judith et hēster. Si
fuerit lra dñicallis in scbam
dñicā anticipat vt supra nota
tū ē. Si aut fuerit lra dñica
lis maurici⁹ trāferet̄ hysto-
ria fue. Si aut maurici⁹ ali-
cubi patron⁹ fuerit aut als
trāferri nō deceat dies oct.
nariuitat̄ marie suffraget̄ et
hystoria ibidē teneatur. Cū
igitur sequens hystoria pri-
mo seruat̄. Ad vespas. Sem-
di tpe. vt ifra. ii. Ad mgr. ā
De reminiscaris domie de-
licta mea vel parentū meoz
neqz vindictā sumas de pec-
catis meis. **an.** Adonay do-
mine deus magnē z mirabi-
lis q̄ dedisti salutē in manu
femine exaudi p̄ces seruozū
tuozū. **an.** Dñe rex op̄s in di-
tione tua cuncta sunt posita
et non est qui possit tue resi-
stere voluntati. **In. f. noc. R.**
primū. Peto dñe vt de vin-
culo improperit hui⁹ absol-
uas me aut certe desup ter-
ram eripias me. Re remin-
iscaris delicta mea vel parē-
tū meoz neqz vindictā sumas*

de pctis meis qz eruis susti-
nētes te. **an. R.** *Dia iudicia
tua iusta sunt / z oēs vie tue
mia z veritas z nūc dñe me-
mento mei. Re. R. ii. Si tpe
bñdic deum et pete ab eo vt
vias tuas dirigat. Et oī tpe
p̄silia tua in ip̄o p̄maneāt. R.
Ademor esto fili qm̄ paupe-
rēvitā gerim⁹ habebis mltā
bona si timueris deū. Et of
R. iii. Ademor esto fili quo-
ntā pauperē vitaz gerimus.
Habebis mltā bōa si timue-
ris deū. R. v. Fiducia magna
erit corā sūmo deo elemosy-
na oib⁹ q̄ faciūt eā. Habebis.
R. vii. Sufficiebat nob⁹ pau-
pertas nra vt dicitur p̄puta-
rent nūqz fui set pecunia ip̄a
pro qua misisti filitū nostrum
Baculuz senectutis nostre
R. Heu me fili mi vt quid te
misimus peregrinari lumen
oculoz nostroz. Baculum.
C. In. ii. noc. R. v. Tribula-
tiones ciuitatū audiuimus
qs̄ passe sūt z defecim⁹ / tior
z hebetudo mētis cecidit su-
per nos et sup liberos nros:
ip̄i mōtes nolūt recipe fugā
nostrā. Dñe misere. R. Pec-
cauimus impie gessim⁹ iniq̄-
tatem fecimus in omnē iusti-
tiā tuā. Dñe. R. vi. Hos alitū
deum nescimus p̄ter dñm*

Historia thobie/indith/et hester. i.

in quo speram? Qui nō despiciet nos nec amouebit salutem suam a genere nostro. **In** indulgentiam eius suscipiamus lachrymis postulemus et humiliem? illi animas nostras Qui non. **Be. vii.** Vos qui in turrib? estis aperite portas dñs omnipotens fecit virtutē. Et victoriā dedit de inimicis nostris. **Be. viii.** Laudate dñm deū nostrū qui non deseruit sperantes in se et in me adimpleuit miam suā quā pmisit domui israel. **Laudate dñm omnes gētes et collaudate eū oēs populi. Qui nō. In. iii. noct. Be. ix.** Dñe rex omnipotens in ditione tua cūcta sunt posita et nō est qui possit resistere voluntati tue: libera nos propter nomē tuū. **Be. x.** Exaudi ofonē nram et cōuerte luctū nrm i gaudiū. Propter. **Be. xi.** Cōforta me rex scōrū principatū tenēs. Et da hmo nē rectū et bene sonātē in os meum. **Be. xii.** Dñe rex vniuersē potestatis cōuerte cōsiliū eorum super eos. **Et. Be. xiii.** Spem in aliū nunq̄ habui preter in te deus israel. Qui trasceris et propitius eris et

omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. **Be. xiiii.** Da nobis dñe locū penitentie et ne claudas ora canentium te dñe. Qui trasce. **Be. xv.** Miserebere dñe populo tuo quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere de terra ne despicias partes tuā quā redemisti ex egypto sed conuerte luctum nostrū in gaudiū. Et viuentes laudem? te dñe. **Be. xvi.** Exaudi orationē nostrā et ppit? esto sorit? et funiculo hereditat? tue. **Et. Cum historia Thobie Judith et Hester. i. final.**

Incipit liber Thobie. i.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim q̄ est in superioribus galilee supra naason post viam que ducit ad occidentem in sinistro habens ciuitatem sephet: cum captus esset in diebus salmanasar regis assyriorū / in captiuitate tamen positus viā veritatis non deseruit: ita ut oia que habere poterat quotidie concipituis fratribus qui erant ex eius genere impartiret. **Cumq̄** esset iunior omnibus in tribu neptalim: nihil tamen puerile gestit in opere. **Lu. Lectio. ii.**

Deniq; cū irent oēs ad vitulos aureos quos heroboam fecerat rex israel hic solus fugiebat consortia omnium; et pgebat ad hierusalē ad templum dñi et ibi adorabat dominū deū israel omnia primitiua sua et decimas suas fideliter offerens ita vt in tertio anno pselitis et aduenis ministraret omnē decimationez. **H**ec et his similia secundum legem dei puerulus obseruabat. Cum vero factus fuisset vir accepit uxore annā de tribu suaz genuitq; ex ea filium nomen suū iponens ei: quē ab infantia timere deū docuit et abstinere ab oī peccato. **Tu. Sc. iii.**

Igitur cū p captiuitatē deuenisset cū uxore sua et filio in ciuitatē niniuē cū oī tribu sua et oēs ederent ei cibus gentiliū; iste custodiuit animā suā: et nūq; contaminatus est in escis eorū.

Et qm̄ memor fuit dñi in toto corde suo dedit illi de gratiā in cōspectu salmansar regis: et dedit ei potestatem quocūq; vellet ire: habens libertatē quecūq; facere voluisset. pgebat ergo p oēs q̄ erant i captiuitate: et monita salutis dabat eis. **Tu. Lxiiij.**

Quam autē venisset in rages ciuitatem medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: et cum in multa turba generis sui gabelum egentē videret qui erat ex tribu eius/ sub cyrographo dedit illi memorandum pondus argenti. **P**ost multum vero temporis mortuo salmansar rege cum regnaret sēnacherib filius eius pro eo/ et filios israel exosos haberet in p̄spectu suo: thobias pgebat per omnē cōgnationem suam et consolabatur eos: diuidebatq; vnticuiq; prout poterat de facultatibus suis. **Lectio quinta.**

Esurientes alebat; nudisq; vestimēta prebebat et mortuis atq; occisis sepulturā sollicitus exhibebat. Deniq; cū reuersus esset rex sēnacherib fugiens a iudea plagā quā circa eū deus fecerat ppter blasphemiam suā: et iratus multos occideret ex filiis israel: thobias sepeliebat corpora eorū. At vbi nūciatum est regi iussit eū occidi et tulit oēm substantiā ei. Thobias vero cū filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit: quia multi diligebant eū. **Lec. vi.**

Quod dies vero quadragintaquibus occiderit regem filij ipsius. Et reuersus est thobias ad domū suam et omnisque facultas eius restituta est ei. Post hec vero cum esset dies festus dñi et factus esset prandium bonum in domo thobie; dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nostratimentes deum et ut epuletur nobiscum. Cumque abisset; reuersus nunciauit ei unum ex filiis israel iugularum iace re in platea. Statimque exitiens de accubitu suo relinquens prandium ieiunus pruenit ad corpus; tollensque illud portauit ad domū suam occulte: ut dum sol occubisset caute sepeliret eum. *Lect. vii.*

Quam occultasset corpus eum luctu et tremore; memorans illum sermonem quem dixit dominus per amos prophetam. Dies festi vestri conuertentur in lamentationem et luctum. Cum vero sol occubisset; abiit et sepeliuit eum. Arguebant autem eum omnes proximi sui dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es et vix effugisti mortis imperium; et iterum sepelis mortuos? Sed thobias plus timens deum

quam regem et rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua: et medijs noctibus sepeliebat ea. *Lectio. viii.*

Quod tunc autem ut quidam die fatigatus a sepultura veniens domum factus se iuxta parietem et obdormisset; et ex nido hyrundinum dormienti illi calida stercorea inciderent super oculos eius: et eretque cecus. Hanc autem tentationem ideo dominus permisit euenire illi: ut posteris daretur exemplum patientie eius sicut et sancti iob. Nam cum ab infantia sua semper deum timuerit et mandata eius custodierit non est contristatus contra deum quod plaga cecitatis eueniret ei: sed immobilis in dei timore permansit: agens gratias deo omnibus diebus vite sue.

Cum hystoria thobie iudith et hester secundo seruat.

Lect. 4. Incipit liber Iudith

Arsarat rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo. Et ipse edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit egyptiathanis. Ex lapidibus quadratis ei sectis fecit muros eius et in altitudine cubitoꝝ

septuaginta / et in latitudine cubitorum triginta: turres nono ei⁹ posuit in altitudine cubitorum centum. ¶ Per quadratum vero earum latus utrunque vicenarium pedum spatium tenebat: et posuitque portas eius in altitudine turrium. Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui: et in gloria quadrigarum suarum. **Rec. ii.**
Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyriorum qui regnavit in ninive civitate magna pugnavit contra arfaxat: et obtinuit eum in campo magno qui appellatur ragau circa eufraten et tigrin et itadafam in campo erioch regis elicozum. ¶ Tunc exaltatum est regnum nabuchodonosor: et cor eius elevatum est. Et misit ad omnes qui habitabant in cilia et damasco et libano et ad gentes que sunt in carmelo et cedari et in habitantes galileam in campo magno esdrelon: et ad omnes qui erant in samaria et trans flumen iordanem / usque hierusalem et omnes terram iherosolimam quousque perveniat ad montes ethiopiae. **Rec. iii.**

Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor:

rex assyriorum qui omnes annos antequam contraxerunt et remiserunt eos vacuos: ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus nabuchodonosor rex ad omnem terram illam iuravit per regnum et thronum suum: quod defenderet se de omnibus. ¶ Anno tertio decimo nabuchodonosor regis vicesimo et secunda die mensis primi factum est verbum in domo nabuchodonosor regis assyriorum: ut defenderet se. **Rec. iii.**

Ascenditque omnes maiores omnesque duces bellatores suos: et habuit cum eis mysterium consilii sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse: ut omnem terram suam subiugaret imperio. ¶ Quod dictum cum placuisset omnibus vocavit nabuchodonosor rex holofernem principem militie sue et dixit ei. Egredere ad omnes gentes occidentis: et contra eos precipue qui contempserunt imperium meum. Non poterit oculum tuum ulli regno: omnemque urbem mundam subiugabis mihi. **Rec. iv.**

Anc holofernes vocavit duces et magistratus virtutis assyriorum: et dinumeravit viros in expeditione sicut precepit ei rex centum viginti milia peditum

pugnatorum: et equites sagittarios duodecim milia. Omniumque expeditionem suam fecit preire in multitudine innumerabiliu camelorum cum his que exercitibus sufficerent copiose: bonum quoque armenta gregesque ovium quorum non erat numerus. **Lectio. vi.**

Humentam ex omni Syria in transitu suo parari constituit. Aurum vero et argentum de domo regis assumpsit multum nimis. Et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis: qui cooperuerunt faciem terre sicur locuste. Cumque pertransisset fines assyriorum venit ad magnos montes ange qui sunt a sinistro cilicie: et ascenditque omnia castella eorum: et obtinuit omnem munitionem. Et fregit autem civitatem optinatissimam melothi: predavitque omnes filios tharhiser filios hysmael qui erant contra faciem deserti: et ad austrum terre celeon. **Lectio. vii.**

Transiit eufratem et venit in mesopotamiam: et effregit omnes civitates excellentas que erant ibi a torrente mabre usque quo perveniatur ad mare: et occupavit ter-

minos eius a cilicia usque ad fines tappet qui sunt ad austrum. Adduxitque omnes filios madian ac predavit omnem locupletationem eorum: et omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii. Et post hoc descendit in campos damasci in diebus mellis: et succedit omnia sata: omnesque arbores et vineas fecit incidere: et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram. **Lectio. viii.**

Tunc miserunt legatos suos universarum viciniarum reges et principes syrie scilicet mesopotamie et syrie sobal et libie atque cilicie: qui venientes ad holofernem dixerunt. Desinat indignatio tua circa nos. Melius est enim vivere servitamus nabuchodonosor regi magno: et subditi sumus tibi: quam morientes cum interitu nostro ipsi servitutis nostre damna pariamur. Omnis civitas nostra omnique possessio omnes montes et colles et campi armata bouum gregesque ovium et caprarum equorumque et camelorum et universae facultates nostre atque familie in conspectu tuo sunt. Sint omnia sub lege tua. Hos etiam et filii no-

ltus pulchritudinē. Erat em̄
pulchra valde. Que renuit z
ad regis imperuz quod per
eunuchos mandauerat veni
re contempfit. **Lectio. v.**

Unde irat⁹ rex z nimio
furore succensus/iter
rogauit sapientes qui ex mo
re regio semp ei adhibebant
et illoz faciebat cuncta con
silio scientium leges ac tura
maioz: erat autē primi z pri
mi charfena z sethar z adma
tha z tharsis z mares z mar
fena z mamucha septez du
ces persarū atqz medoz qui
videbant faciē regis z primi
post eū residere soliti erant:
cui sentētie vasthi regina sub
iaceret q̄ assueri regis impe
rium qd̄ p̄ eunuchos manda
uerat facere noluisset. **Ec. vi.**

Respōditqz mamucha
audiēte rege atqz pri
cipib⁹. Nō solū regē lesit re
gina vasthi: s̄z oēs principes z
pplos q̄ sūt i cūctis puincis
assueri. Egrediet̄ em̄ fmo re
gine ad oēs mulieres: vt p̄te
nant viros suos z dicāt. Rex
assuer⁹ iussit vt regina vasthi
intraret ad euz z illa noluit:
atqz hoc exemplo oēs princi
pū coniuges persaz atqz me
dorum parupendent impe
ria maritorum. Unde regis

iusta est indignatio. **Lec. vii**
Si tibi placet egrediat̄
edictum a facie tua et
scribat iuxta legem persarū
atqz medoz quaz p̄teriri illi
cittū est: vt nequaqz vasthi vl
tra ingrediat̄ ad regē: s̄z re
gnuz illi⁹ altera q̄ melior illa
est accipiat. Et hoc in omne
quod latissimū est puinciarū
tuaz diuulgetur imperium:
et cuncte vxores tam maio
rum q̄ minorū deferant ma
ritis suis honozem. Placuit
consiliū eius regi z principi
bus. Fecitqz rex iuxta consi
lium mamucha z misit epu
las ad vniuersas puincias
regni sui: vt queqz gens au
dire z legere poterat diuer
sis linguis z litteris eē viros
principes ac maiores in do
mibus suis: z hoc p̄ cunctos
populos diuulgari. **Le. viii.**

His itaqz gestis postqz
regis assueri deferbue
rat indignatio recordat⁹ est
vasthi q̄ fecisset vel q̄ passa es
set: dixerūtqz pueri regis ac
ministri eius. Querant regi
puelle ac virgines speciose z
mittant q̄ considerent p̄ vni
uersas puincias puellas spe
ciosas et virgines: et addu
cant eas in ciuitatem susan z
tradant in domū feminarū

sub manu egei eunuchi q̄ est
prepositus ⁊ custos mulierū
regiar: ⁊ accipiant munduz
muliebriem ⁊ cetera ad vsus
necessaria. Et quecūq; inter
omnes oculis regis placue-
rit: ipsa regnet pro vashbi.
Placuit sermo regi: et ita vt
suggererant iussit fieri.

Dominicus diebus mēsis

Octobr̄ canis hystoria Nabachabeoz.ii. Cū primo seruat

Ad vespas. R. Fraudiet do

min? ut itra. ii. Ad magt an

Adaperiat cor vestrū in le-

ge sua et in preceptis suis et

faciat pacē in diebus vestris

ā. Libera nos deus in mira-

bilibus tuis et da gloriā no-

mini tuo. an. Da pacem dñe

in diebus nostris quia nō est

alius q̄ pugnet p nobis nisi

tu deus noster. an. Extende

dñe brachiū tuū ⁊ libera ani-

mas nostras ne pereamus.

an. Tu dñe vniuersoz q̄ nul-

lam habes indigentia volui

stī templū tuuz fieri in nobis

conserua domū istam imacu-

latā in eternuz. In. i. noc. f.

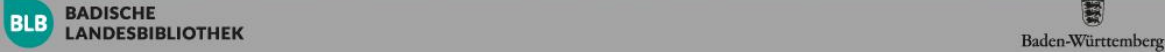
R. f. Adaperiat dñs cor ve-

strū in lege sua ⁊ i preceptis

suis et faciat pacē in diebus

vestris concedat vobis salu-

nes vestras ⁊ reconcilietur
vobis nec vos deserat in tē-
pore malo. Et. R. ii. Exau-
diat dñs orationes vestras
et reconciliet vobis nec vos
deserat in tpe malo. Dñs de-
us vester. v. Adaperiat dñs
cor vestrum in lege sua et in
preceptis suis ⁊ faciat pacē.
Dñs. R. iii. Tua est potētā
tuum regnū dñe tu es super
omnes gentes. Da pacē dñe
in dieb? nostris. v. Creator
omniū de? terribilis ⁊ fortis
iustus et misericors. Da pa-
ce. R. iiii. Refulsi sol i clipeos
aureos ⁊ resplēduerunt mō-
tes ab eis. Et fortitudo gen-
tiū dissipata est. v. Erat em̄
exercit? magnus valde ⁊ for-
tis ⁊ approplauit iudas ⁊ ex-
ercitus eius ad pzelium. Et
forti. In. ii. noc. R. v. Im-
petum inimicoz ne timeri-
tis memores estote quomo-
do salut facti sūt patres nri.
Et nūc clamemus in celum
et miserebit? nostri deus no-
ster. f. Adementote mirabi-
luz eius que fecit pharaoni
et exercitui eius in mari ru-
bro. Et nūc. R. vi. Dinaue-
rūt faciem tēplī coronis au-
reis et dedicauerunt altare
dño. Et facta est letitia ma-
gna in populo. f. In hym-

Historia Machabeorum. i.

nis et confessionibus bene-
dicebant dominū. **Et. R. vii.**
Congregati sunt inimici no-
stri et gloriani in virtute sua
contere fortitudinem illorū
dñe et disperge illos. At cog-
noscant quia non est alius
qui pugnet pro nobis nisi tu
deus noster. **R. Disperge il-
los in virtute tua et destrue
eos p̄toros noster dñe. At.**
R. viii. In hymnis et confes-
sionibus benedicebāt dñm.
Qui magna fecit in israel et
victorias dedit illis dominus
om̄ps. **R. Ornaverunt faciē
templi coronis aureis et de-
dicauerunt altare dño. Qui.**
In. iii. noc. R. ix. Dixit tu-
das symoni fratri suo elige
tibi viros et vade libera fra-
tres tuos in galilea ego autē
et ionathas frater meus/ ibi
mus in galadithim. Sicut
fuerit volūtas in celo sic fiat
**R. Et nūc clamemus in celū
et miserebitur nostrī de⁹ nr̄.
Sicut. R. i.** Cōgregate sūt
gentes in multitudinē et di-
micent contra nos et ignora-
mus quid agere debeamus
Dñe de⁹ ad te sunt oculi no-
stri ne pereamus. **R. Tu scis
q̄ cogitāt in nos quō poteri-
mus resistere aīte faciē illorū
nisi tu adiuues nos? Dñe de**

us ad te sūt oculi nr̄i ne. **R.**
xi. Aperi celos tuos dñe et
vide afflictionē nostrā circū
dederūt nos gētes ad puniē
dū nos s; tu dñe extēde bra-
chiū tuū. **Et libera aias no-
stras. R.** Afflige opprimētes
nos et cōtumeliā faciētes in
supbia et custodi partē tuam
Et. R. xii. Hic ē fratrum ama-
tor et populi israel. Hic est q̄
multū orat pro populo et mi-
sera sc̄tā ciuitate hierusalē
R. Vir iste in populo suo mitis
simus apparuit. Hic est qui
**Cū hystoria machabeo-
rū prio seruat. Lectio pria**
Incipit liber machabeorū. i.
Factū est postq̄
percutit alexāder
philippi rex mace-
do q̄ prim⁹ reguit
in grecia egress⁹ de terra ce-
thim dantiū regē psarūz me-
dorā p̄stituit prelia multa et
obtinuit omnium munitio-
nes et interfecit reges terre.
**Et p̄transiit vsq̄ ad fines
terre et accepit spolia mul-
titudinis gentiū et siluit ter-
ra in cōspectu ei⁹. Et cōgre-
gavit virtutē et exercitū fortē
nimis et exaltatū est et eleua-
tū cor ei⁹ et obtinuit regiōes
gētū et tyranos et facti sunt
illī in tributum. **Lectio. ii.****

A post hec decidit in lectum ⁊ et cognouit quia mozeretur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secū nutriti erant a iuuentute sua ⁊ diuisit illis regnū suū cū adhuc uiueret. Et regnauit alexāder ānis duodecim ⁊ mortu⁹ est. Et obtinuerūt pueri eius regnū vnusq̄s in loco suo ⁊ imposuerit sibi omnes diademata post mortē ei⁹ ⁊ filii eorum post eos ānis multis ⁊ multipli cata sūt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi regis q̄ fuit rome obses ⁊ regnauit in anno centesimo tricesimo ⁊ septimo regni grecorum. *Lectio. iij.*

In dieb⁹ illis exierūt ex israel filii iniqui ⁊ euaserūt multis dicētes. Eamus ⁊ disponamus testamētum cū gētib⁹ q̄ circa nos sunt ⁃ q̄ ex quo recessim⁹ ab eis inenerūt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorū. Et destinauerūt aliqui de populo ⁊ abierūt ad regē ⁃ ⁊ dedit illis potestātē vt facerent iustitiā gētū. Et edificauerūt gymnasium in hierosolymis s̄m leges nationū ⁊ fecerunt sibi

prepuclia ⁃ ⁊ recesserūt a testamēto sc̄to ⁊ iūcti sunt nationibus ⁃ ⁊ venundati sunt vt facerent malum. *Lectio. iij.*

Et paratū est regnum in cōspectu antiochi ⁃ ⁊ cepit regnare in terra egypti vt regnare in terra egypti. Et intrauit egyptum in multitudine graui in curribus ⁊ elephātis ⁃ ⁊ equitib⁹ ⁃ ⁊ et copiosa nauū multitudine. Et constituit bellū aduersus ptolomeū regē egypti ⁃ ⁊ veritus est ptolome⁹ a facie ei⁹ ⁃ ⁊ fugit ⁃ ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in terra egypti ⁃ ⁊ accepit spolia terre egypti. *Lectio. v.*

Et conuertit antiochus postq̄ percussit egyptū in cētesimo ⁃ ⁊ quadragesimo ⁃ ⁊ t̄tio āno ⁃ ⁊ ascendit ad israel ⁃ ⁊ ascendit hierosolymaz in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cum superbiā ⁃ ⁊ accepit altare aureum ⁃ ⁊ candelabrum luminis ⁃ ⁊ vniuersa vasa eius ⁃ ⁊ mensam propositionis ⁃ ⁊ libatoria ⁃ ⁊ fialas ⁃ ⁊ mortariola aurea ⁃ ⁊ veluz ⁃ ⁊ coronas ⁃ ⁊ ornamentum aureum quod in facie templi erat ⁃ ⁊ cōminuit omnia.

Et accepit argentū et aurū
et vasa concupiscibilium et ac-
cepit thesauros ocultos quos
inuenit: et subleuauit oib⁹ abijt
i⁹ terrā suā. Et fecit cedē hoīz:
et locut⁹ est i⁹ supbia magna

Et fact⁹ est plā: **Le. vi.**
Actus magn⁹ in isrl⁹ et i
oi loco eorū. Et ingemuerūt
principes et seniores: iuuenes
et virgines infirmati sunt: et
spectolitas mulierū imutata
est. Dis maritus sumpsit la-
mentum: et q̄ sedebāt in tho-
ro maritali lugebant. Et cō-
mota est terra sup habitan-
tes i eaz: vniuersa dom⁹ ia-
cob induit confusionē. **Le. vii.**

Et post duos annos
p̄teritū misit rex princi-
pē tributorū i ciuitates iuda
et venit hierl⁹m cū turba ma-
gna. Et locut⁹ est ad eos s̄-
ba pacifica in dolo: et credi-
derunt ei. Et irruit super ci-
uitatē repēte: et percussit eū
plaga magna: et perdidit po-
pulū multū ex israhel. Et ac-
cepit spolia ciuitatis: et suc-
cēdit eam igni. Et destruxit
dom⁹ ei⁹ et muros ei⁹ in cir-
cūitu: et captiuas duxerunt
mulieres et natos: et pecora
possederunt. Et edificauerūt
ciuitatē dauid muro magno
et firmo et turribus firmis:

et facta est illis in arcem. Et
posuerunt illic gentem pec-
catricē viros iniquos: et con-
ualuerunt in ea: et posuerūt
arma et escas. **Lectio. viii.**

Et congregauerunt spo-
lia hierl⁹m et reposue-
rūt illic et facti sunt i laqueū
magnū: et factus est hoc ad
insidias scificationi: et i dia-
bolum malum in isrl⁹. Et ef-
fuderunt sanguinē innocen-
tē p̄ circuitum sanctificatio-
nis: et cōtaminauerunt san-
ctificationē. Et fugerunt ha-
bitatores hierl⁹ ppter eos:
et facta est habitatio extero-
rum: et facta est externa semi-
ni suo: et nati eius reliquerūt
eā. Scificationo ei⁹ desolata
est sicut solitudo: et dies festi
ei⁹ p̄uersi sunt i luctū: et sab-
bata eius i opprobriū: hono-
res ei⁹ in nihilū. Scōm glo-
riā ei⁹ multiplicata est igno-
minia ei⁹: et sublimitas eius
cōuersa est in luctum. **Le. viii.**

Byssonia Nabacheor. ij.
vaf. ij. Nabacheor. i. Lect.

M dieb⁹ ill⁹ sur-
rexit marthi-
as fili⁹ iohānis
fili⁹ symeōnis sa-
cerdos ex filiis
ioarim ab hierl⁹m: et p̄fedit i
mōte modin. Et habebat fi-

lios quos iohanan q cogno
 minabat gaddis/et symone
 q cognominabat thasi/z tu:
 da q vocabat machabens: z
 eleazaru q cognominabatur
 abaron/z ionathā q cogno:
 minabat aphas. **¶** Hi vide:
 runt mala q fiebāt in pplo tu:
 da et hierusalem. **Lectio. ij.**
¶ Dixit mathathias.
¶ He mibi. Et quid na:
 tus sum videre contritionē po:
 puli mei z contritionē ciuita:
 tis sancte: z sedere illic cum
 datur in manus inimicorū:
¶ Sancta in manus extra:
 neorū facta sunt: templū ei:
 sicut homo ignobilis. Casa
 glorie eius captiua abducta
 sunt: trucidati sunt senes ei:
 in platets: z iuvenes eius ce:
 ciderunt in gladio inimico:
 rū. **¶** Que gens nō heredi:
 tauit regnū ei: et non obti:
 nuit spolia ei: Omnis com:
 positio eius ablata est. Que
 erat libera/ facta est ancilla.
¶ Et ecce sancta nostra et pul:
 chritudo nra et claritas no:
 stra desolata est: et coinqui:
 nauerunt eā gentes. Quo er:
 go nobis adhuc viuere. **P. iij.**
¶ Scidit mathathias
 z filij eius vestimenta
 sua: z operuet se cilicijs: et
 planxerūt valde. **¶** Et vene

rūt illuc q missi erant a rege
 antiocho vt cogèrent eos q
 confugerāt in ciuitatē mo:
 din imolare z accēdere thū:
 ra: z a lege dei discedere. Et
 multi de pplo israel consen:
 tientes accefferunt ad eos:
 sed mathathias et filij eius
 constanter steterunt. **lc. iij.**
¶ Respondentes qui
 missi erāt ab antiocho
 dixerant mathathie. Prin:
 ceptus et clarissim⁹ et magn⁹
 es in hac ciuitate: et ornat⁹
 filijs et fratribus. Ergo ac:
 cede pilor et fac tuium regis
 sicut fecerūt oēs gētes et vi:
 ri tuda z qui remanserunt in
 hierusalem: z eris tu et filij
 tut inter amicos regis: am:
 plificatus argento z auro et
 muneribus multis. **¶** Et re:
 spondit mathathias: et di:
 xit magnavoce. Et si omnes
 gentes regi antiocho obed:
 unt vt discedant vnusquisq;
 a fuiture legis patrū suorū z
 psentiāt mādati eius: ego
 et filij mei z fratres mei obe:
 diem⁹ legi patrū nrorū. **lc. v.**
¶ Propitius sit nobis de:
 us: non est nobis vtile
 relinquere legem z iustitias
 dei. Nō audiemus verba re:
 gis antiochi: nec sacrificia:
 bimus trāsgrediētes legis

3. iij.

nostre madata: vt eam^o altera via. Et vt cessauit loq^r verba hec: accessit quidam iudeus in oim oculis sacrificare idolis sup aram in ciuitate mozdin fm iussu regis. Et vtdit mathathias z doluit: et cotremuerunt renes eius. Et accensus est furore ei^o fm iudiciu legis et insiliens trucidauit eum sup ara. **Lec. vi.**

Sed z viru que miserat rex antiochus q cogebat imolari occidit in ipso tepore: et ara destruxit: z zelatus est lege sicut fecit finees zabzi filio salomi. Et clamauit mathathias voce magna dicens. **Dis q zelū habet legis statuēs testamentū exeat post me. Et fugit ipse et filij ei^o in montes: et reliquerunt quecuq; habebat in ciuitate. Tūc descēderūt multi querentes iudiciū et iustitiā in desertis: vt federēt ibi ipsi z filij eorū et mulieres eorū et pecora eorū: qm̄ indurauerūt super eos mala. **Lectio. vij.****

Arenūciatū est viris regis z exercitū q erāt in hierlm̄ ciuitate dauid: qm̄ discessissent viri qdā q distipauerūt madata regis in loca occulta i deserto: z abisset post illos multi. Et statim prepe-

rūt ad eos: z constituerūt aduersus eos plū i die sabbatorū. Et direūt ad eos. Resistite z nūc adhuc: Exite z facite fz iū regis antiochi: z viuete. Et direūt. Nō eribim^o: nec faciem^o iū regis: vt polluam^o diē sabbatorū. **L. v. l. viii.**

Alcocitauerūt aduers^o eos plū: z nō ruderūt illis nec lapidē miserūt i eos: nec oppilauerūt loca occulta dicētes. **Horiamur oēs i simplicitate nra: z testes eūt sup nos celū z era q iuste pedit^o nos. Et trulerūt eis bellū sabbatū: z mortui sunt ipsi z vxores eorū z filij eorū z pecora eorū: vsq; ad mille alias hoim. Et cognouit mathathias et amici eius: z luctus habuerunt super eos valde.**

Lū hystoria machabeorū. l. i. v. a. Machabe. ii. l. i. c. i.

Glappropinquerūt dies mathathie moriendi z dixit filijs suis. **Nūc pfortata ē superbia z castigatio et ips euerfōis: z ira indignatiōis estote legis: et date aias vestras pro testamēto patrum: et memētote opoz patrū q fecerūt in generatiōib^o suis:**

et accipietis gloriam magnam
 et nomen eternum. **A**braha
 none in tetatide inuēt? est fi-
 delis: et reputatū est et ad iu-
 stitiā: Joseph ī tpe angustie
 sue custodiuit mādatū: et fa-
 ct? ē dñs egypti. Sinees p̄r
 nī zelando zelū dei: et accepit
 testamētū sacerdotij et nī. **ij.**
Iesus dū impleuit s̄bū: **I**
 fact? est dur i isrl. La-
 leph dū testificat i ecclīa: ac-
 cepit hereditatez. Dauid in
 sua mia p̄secutus est sedē re-
 gni in sc̄la. Helyas dū zelat
 zelū legis: receptus est i ce-
 lum. Ananias azarias misa-
 el credentes liberati sunt de
 flāma. Daniel i sua simplici-
 tate liberat? ē de ore leonū.
Et ita cogitate p̄ gnatio-
 nē et gnationē: qz oēs q̄ spe-
 rāt in eū nō infirmant. Et a
 verbis viri pctōris ne timue-
 ritis: qz gl̄ia ei? sterc? et ver-
 mis ē. Hodie extollit et cras
 nō inueniet: qz cōuersus est
 in terrā suā: et cogitatio eius
 perijt. Tu autē. **Lectio. iij.**
Ds ḡ filiis p̄fortamini
 et viriliter agite i le-
 ge: qz cū feceritis q̄ vobis p̄ce-
 pta sūt i lege a dño deo v̄ro:
 in ip̄a gl̄iosi eritis. Et ecce sy-
 mon frat̄ v̄r: scio qz vir p̄silij
 est. Sp̄m audite semp̄ et tpe

vobis erit pat̄. **E**t iudas
 machabe? fortis virib? a iu-
 uētute sua sit vobis p̄iceps
 militie: et tpe ager belluz po-
 puli. Et adducetis ad vos
 oēs factozes legis: et vidica-
 te vidictā pp̄li v̄ri. Retribui-
 te retributionē gētib?: et in-
 tendite in preceptum legis.
 Tu autem dñe. **Lectio. iij.**
Et bñdixit eos: et ap-
 posuit ē ad p̄ses suos
 Et defūct? est cētesimo et q̄-
 dragesimo sexto āno: et sepul-
 tus ē a filiis suis i sepulchr̄s
 patrū suoz in modin: et plan-
 xerunt eū oīs isrl̄ plāctu ma-
 gno. **E**t surrexit iudas q̄
 vocabat machabe? fili? et
 pro eo: et adiuuabant eū oēs
 fires ei?: et vniuersi q̄ se p̄iure-
 rāt p̄ri ei?: et plābant̄ p̄liū
 isrl̄ cum letitia. Et dilatauit
 gl̄iam pp̄lo suo: et induit se
 lozicā sicut gygas: et succin-
 xit se arma bellica sua i p̄re-
 līs: et p̄tegebat castra gla-
 dio suo. Silis fact? est leoni
 in op̄ib? suis: et sicut catul?
 leonis rugiens in venatiōe.
 Tu autem dñe. **Lectio. v.**
Et persecutus est in-
 quos perscrutās eos:
 et que conturbabant popu-
 lum suū eos succendit flam-
 mis: et repulsi sunt inimici ei?

pre timore eius. Et omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: et directa est salus in manu eius. Et eracerebat reges multos: et letificabat iacob in opib⁹ suis: et in sc̄m meoria ei⁹ in b̄ndictōe. Et pambulabat ciuitates iude et p̄didit impios ex eis: et auertit irā ab isrl. Et noiari⁹ est vsq⁹ ad nouissimū t̄re: et congregauit pereutes. Tu aut̄.

Et congregauit *lec. vi.* appolloni⁹ gētes: et a samaria d̄tutē multam et magnā ad bellandū cōtra isrl. Et cognouit iudas et existit obui⁹ illi: et percussit et occidit eū. Et ceciderūt vulnerati multi: et reliqui fugerunt: et accepit spolia eorū. Et gladium appollonij abstulit iudas: et erat pugnās in eo oib⁹ diebus. Et audiuit seron princeps exercitus syrie: quod congregauit iudas congregationem fidelium et ecclesiam secam. Et ait. Faciam mihi nomen et glorificabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum ipso sunt: quod spernebāt verbum regis. Tu autem domine. *Lectio. vii.*

Et p̄parauit se: et ascenderunt cū eo castra impiorum fortes auxiliarij: ut

facerent vindictam in filios israel. Et appropinquauerunt vsq⁹ bethoron: et exiit iudas obuiam illis cum paucis. At autem viderent exercitum venientem sibi obui⁹ dixerūt iude. Quomodo poterimus pauci pugnare ad multitudinem tantam tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile est concludi multos in manu paucorū: et non est differentia in aspectu dei celi liberare in multis et in paucis: quia nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est. *Rec. viii.*

Ipsi veniunt ad nos in multitudine et in summa et in superbia: ut disp̄dāt nos et vxores n̄ras et filios n̄ros: et vt spoliēt nos. Nos nō pugnabim⁹ pro animabus nostris et legib⁹ n̄ris: et ipse dñs cōteret eos aui facie nostram. Vos autē ne timueritis eos. At cessauit autē loqui isituit in eos subito: et p̄tr̄it⁹ est seron et exercitus eius in conspectu ipsius: et p̄secutus est eū in descēsu bethoron vsq⁹ in cāpū: et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliquo autē fugerūt in terrā philistinū. Et cecidit timor iude et fratrum

et us z formido sup oēs gen
tes in circuitu eoz: et perue
nit ad regē nomē eius: et de
plis iude narrabāt omnes
gentes. **Cū** hystoria Ma
chabeorum. liii. sua. Lec. f.

Incipit liber machabeo
rum. ii.

Ratrib⁹ (rū. ii.)
q̄ sūt p̄ egyptū in
deis: salutē dicūt
fres q̄ sūt i hiero
solyms iudei z q̄
in regiōe iudea: z pacē bonā
Bifaciat vobis de⁹ z memi
nerit testamenti sui quod ad
abrahā z isaac z iacob locu
t⁹ est seruoꝝ suoꝝ fidelitū: vt
det vobis cor oib⁹ vt colat⁹
eū: z faciat⁹ ei⁹ volūtate cor
de magno z afovolēti. **Ad**
aperiat cor v̄r̄ m̄ i lege sua et
in p̄ceptis suis: z faciat pacē
Eradiat ofones v̄ras z re
cōcillet vobis: nec vos dese
rat in tpe malo. **Et nūc** hic
sum⁹ orātes p̄ vobis. **Lii. l. ii.**

Regnate demetrio an
no cētesimo z sexage
simo nono: nos iudei scripsi
mus vobis in tribulatione z
impetu q̄ supuenit nobis in
istis annis: ex quo recessit ia
son a sancta terra z a regno
postā succenderunt: z effu
derūt sanguinē innocentē
Et orauimus ad dñm et

exauditi sum⁹: z obtulimus
sacrificiū z similagīnē: et ac
cendimus lucernas z p̄po
suimus panes. **Et** nunc fre
quentate dies scenophegie
mensis casten. **Lectio. iii.**

Anno cētesimo octoge
simooctano pp̄ls q̄ ē
i hierosolyms z i iudea sēna
tulq; z iudas aristobolo ma
gistro ptolomei regis q̄ ē de
genere christoꝝ sacerdotū z
hīs q̄ i egypto sūt iudeis: sa
lutem z sanitatē. **De** ma
gnis periculis a deo liberati
magnifice gr̄as agim⁹ ipsi:
vt pote q̄ aduers⁹ talē regē z
dimicauim⁹. **I**pse enī ebulli
re fecit de perside eos q̄ pu
gnauerūt cōtra nos et san
ctam ciuitatem. **Lectio. iiii.**

Nam cuz in pside esset
sus exercit⁹: cecidit in tēplo
nanee: p̄silio decept⁹ sacer
dotū nanee. **Et** enī ea habi
taturus venit ad locū antio
chus z amici ei⁹: z vt accipe
ret pecunias multas dotis
nose. **Lūc;** p̄posuissent eas
sacerdotes nanee z ip̄e cum
paucis ingressus esset intra
ambitū fani: clausērūt tem
plū. **Cū** autē intrasset an
tiochus aptoꝝ occulto adi
tu tēpli mittētes lapides p̄

cusserūt ducē et eos q̄ cū eo
erāret diuiserūt mēbratim:
z capiti⁹ amputatis foras
picerūt. Per oīa bñdictus
de⁹ q̄ tradidit impios. **lc. v.**

EActuri igit̄ q̄nta z vi
cesima die mēsis cas-
len purificatiōē tēpli neces-
sariū duxim⁹ significare vo-
bis: vt z vos q̄z agat⁹ diē sce-
nophegie z diē ignis: q̄ dar⁹
est qm̄ neemias edificato tē-
plo z altari obtulit sacrificia
Nā cū i p̄sidē ducerent p̄ses
nr̄: sacerdotes q̄ tūc dei cul-
tores erā acceptū ignē de al-
tari occulte abscondērūt i val-
le vbi erat puteus alt⁹ z sic-
cus: z i eo p̄tutati sunt eum/
ita vt oib⁹ ignor⁹ eēt locus.

Quam aut̄ prete **lc. vi.**
rissent mlti an̄i z pla-
cuit deo vt mitteret neemi-
as a rege p̄sidis: nepotes sa-
cerdotū illoz q̄ absconderāt
misit ad requirendū ignē: et
sicut narrauerūt nobis nō in-
uenerūt ignē sed aquā cras-
sam. Et iussit eos haurire z
asserre sibi: z sacrificia q̄ im-
posita erant iussit sacerdos
neemias aspgi ip̄a aqua: z li-
gna z q̄ erāt supposita. Atq̄
hoc factū ēz tps affuit quo
sol refulsit q̄ prius erat i nu-
bilo: accēl⁹ est ignis magn⁹

ita vt oēs mirarentur. **lc. vii.**
Orationē aut̄ faciebāt
oēs sacerdotes dñi cō-
sumeret sacrificiuz ionatha
inchoante: ceteris autem re-
spondētib⁹. Et neemie erat
oīo hūc habēs modū. Dñe
de⁹ oīm creator: terribilis et
fort⁹: iust⁹ z misericors q̄ sol⁹
es bon⁹ rex: sol⁹ p̄stās: sol⁹
iustus: z oīs z etnus: q̄ libe-
ras isrl̄ de oī maloz: q̄ fecisti
patres electos z sacrificasti
eos: accipe sacrificium pro
vniuerso populo tuo israel/
z custodi partē tuā z scifica
Longrega disp̄sionē nr̄am:
z p̄tēptos z abomiatos resp̄i-
ce: vt sciāt gētes qz tu es de-
us nr̄. Afflige opprimentes
nos: z cōtumeliā faciētes in
superbia. Constitue popu-
lum tuū in loco sancto tuo si-
cut dixit moyses. **lec. vii.**

Sacerdotes aut̄ psalle-
bāt hymnos: vsq̄ quo
psumptū eēt sacrificiū. Luz
aut̄ psumptū fuisset sacrifi-
ciū: ex residua aqua neemi-
as iussit lapides maiores p̄-
fūdi. **lc. viii.** vt factū est: nā
ex eis accēsa est: sed ex lum̄
ne qd̄ refulsit ab altari con-
sūpta est. Et p̄o manifesta-
ta ē res: renūciatū ē regi p̄-

fax q in loco in q igne absco-
derat hi q translati fuerat sa-
cerdotes aqua apparuit: de
qua neemias z q cu eo erant
purificauerunt sacrificia. **L. d.**
siderans aut rex re z diligen-
ter examinās fecit ei tēplū?
vt pbaret qd factuz erat. Et
cū pbasset sacerdotib⁹ dona-
uit mltā bona z alia atq; alia
muneraz accipiēs manu sua
tribuebat eis. Appellauit ar-
neemias hūclocuz nepthar:
qd iterptat purificatio. **Lo-**
caf autē apud plures nephi.

Epistola Machabeorum
v. v. uaf. 4. machabeor. iii. f. j.

Sic cū sc̄tā ciuitas
habitaret in oī pa-
ce: leges etiā ad-
huc optime custo-
ditent ppter omē pontificis
dispositionē z pietatē z aīos
odio habētes mala: fiebat vt
z ipi reges z p̄cipēs locum
sūmo honore dignū ducerēt:
et tēplū maximis munerib⁹
illustrarēt: ita vt seleuc⁹ asie
rex de redditis⁹ suis p̄staret
oēs sumpt⁹ ad ministrerū sa-
crificiorū ptinentes. **Rec. ii.**

Simon autē de tribu bē-
lamin p̄posit⁹ tēpli cō-
stitur: cōtēdebat obsistente
sibi p̄cipie sacerdotū siquū
aliqd in ciuitate moliri. **Sz**

cū vincere onīā nō posset ve-
nit ad appolloniū tharsee fi-
liū q illo tpe erat dux celesty-
rie et phenicis: z nūciauit ei
pecunias innumerabilib⁹ ple-
nū eē erariū hierosolymis et
cōmunes copias imensaseē
q nō ptinet ad rationē sacrifi-
cior: eē aut possibile sub ptā-
te reg⁹ cadere vniuersa. **L. iij.**

Quāz retulisset appol-
loni⁹ ad regē de pecu-
nijs q delate erant: ille accl-
tū heliodorū q erat sup nego-
cia ei⁹ misit cū mādar: vt p̄-
dictā pecuniā trāsportaret.

Statimq; heliodorus iter
est aggressus: specie quidez
quali p celestyriā et phenicē
ciuitates eēt pagraturus: re-
aūt hā regis p̄positū pfectu-
rus. **Sz** cū venisset hiero-
solymā z benignē a sūmo sa-
cerdote in ciuitate eēt exce-
ptus: narrauit de dato indi-
tio pecuniar: z cuius rei gra-
adeset apuit. Interrogauit
aūt siyere hec ita essent. **L. iij.**

Quāc sūmus sacerdos
on̄dit deposita eē hec
et victualia viduar ac pupil-
lor: qdā hō eē hircan⁹ tobie
viri valde eminētis i his que
derulerat ipi⁹ symō: vniuer-
sa autē argētī talēta quadrin-
genta eē z auri ducēta: deci-

pi vero eos q̄ credidissent loco z̄ tēplo q̄d̄ p̄uenerunt mū dum honorat̄ p̄o sui ueneratione z̄ sc̄ritate: z̄ impossibile omnino esse. Et ille p̄ his que habebat in mandatis a rege: dicebat omni genere regi ea deferenda. **Acto. v.**

Constituta aut̄ die intrabat in his heliodorus ordinaturus. Ad modica uero p̄uieram ciuitatē erat trepidatio. **Sacerdotes aut̄ añ altare cū sacerdotibus stolis tactauerunt se: z̄ inuocabāt de celo eum q̄ depositis legē posuit: vt his q̄ deposuerāt ea salua custodiret. Jā h̄o q̄ uideret summi sacerdotis uultū: mēte uulnerabat. Facies em̄ et color imutatus/ declarabat int̄nū animi dolorē. Circūfusa em̄ erat uero mesticia q̄dā et horroz corporis: p̄ q̄ manifestū aspicientibus dolor cordis ei⁹ efficiebat. Alij etiaz gregatim de domib⁹ cōfluebāt publica supplicatione obsecrātes: p̄ eo q̄ in cōtemptū locus esset uenturus. **Le. vi.****

Alciteq̄ mulieres ciuicis pect⁹ p̄ plateas cōfluebāt: s̄z z̄ h̄gines q̄ clyse erat p̄currēbāt ad ontiam alie aut̄ ad muros: q̄dā uero

p̄ fenestras aspicebant: uerse autē p̄tendentes man⁹ in celū deprecabantur. Erat aut̄ misera cōmixte multitudine z̄ magni sacerdotis in agone constituti expectatio. Et h̄i quidē inuocabāt oipotē deū: vt credita sibi/ his qui crediderant cum oī integritate conseruarent. **Sc. vii.**

Heliodorus aut̄ q̄d̄ de creuerat p̄ficebat/ eodē loco ip̄e cū satellitib⁹ circa erant p̄sens⁹ sed sp̄s oipotētis dei magnaz̄ fecit sue ostensionis euidentiā: ita vt oēs q̄ ausi fuerant parere ei ruentes dei uirtute i dissolutionē z̄ formidīnē uerentur. Apparuit em̄ illis q̄daz̄ equus terribilē habēs sessorē optimis op̄imentis adornatus: isq̄ cū impetu heliodoro p̄iores calces elisit. Qui autem ei sedebat uidebat arma habere aurea. Alij etiaz apparuerunt duo iuuenes h̄tute decori optimi gloria/ speciosiq̄ amictu: q̄ circūsteterūt eū z̄ ex vtraz̄ p̄te flagellabāt: sine intermissione mult⁹ plagis h̄berātes. **L. viii.**

Subito autem heliodorus concidit in terrā: eūq̄ multa caligine circūfusus rapuerunt: atq̄ in sella

gestatoria positū elecerunt
 Et is q̄ cū multis cursorib⁹
 ac satellitib⁹ p̄dictū ingres-
 sus est erariū portabat nul-
 lo sibi auxiliū ferere: manife-
 sta cognita dei p̄tute. Et ille
 quidē per diuinā p̄tutē iace-
 bat mut⁹ r̄atos oī spe ⁊ salute
 priuatus. Ibi autē dñm bene-
 dicebāt q̄ magnificabant lo-
 cum suū: et templum quod
 pauloante timore ac tumultu
 erat plenū: apparente om-
 nipotente domino gaudio ⁊
 letitia impletus est. Tu autē,
Nota q̄ secundū regulam
post kalēdas Nouēbris siue
post festū oīm sc̄toꝝ semp̄ di-
cim⁹ priuatis noctib⁹ ad no-
cturnos tres lectiones St̄ q̄
ip̄m festū aut kalēde fuerint
in quita feria aut post q̄ tūc
h̄sto. Aidi dñm. nōdum est
l̄posita de hyfioria p̄cedenti
eres lectiōes/ ⁊ tria h̄ia pri-
uatis noctib⁹ inter festum et
dñicā currētib⁹ sunt seruāda
Si autē ip̄m festū aut kalēde
fuerint l. iiii. fe. aut an̄ tūc in
p̄cedēti dñica l̄ponēda est hy-
loria Aidi dñm ⁊ t̄i priua-
tis noctib⁹ inter ip̄am dñicā
⁊ festū currentib⁹ adhuc p̄-
tinēda est lectiō breuis cū bre-
ui h̄io de cōi tēporis. Post
festum aut siue kalēdas tres

lectiones cū tribus h̄is de
 ipsa h̄sto. Aidi dñm singu-
 lis priuat⁹ noctib⁹ p̄soluunt
Quidē dieb⁹ kalēdis no-
uebus cū seq̄ns hyfioria pri-
mo seruat. Ad ves. B. Aduro
tuo. vt infra. v. Ad. m̄gt̄ an̄.
Uidi dñm sedentem sup so-
liū excelsum ⁊ plena erat oīs
terra maiestate ei⁹ ⁊ ea q̄ sub
ip̄o erāt replebāt tēplū. an̄.
 Sup muros tuos hierusalē
 p̄stitui custodestota die ⁊ to-
 ta nocte nō tacebūt laudare
 nomē dñi an̄. Qui celoz cō-
 stines thronos ⁊ abyssos itu-
 eris dñe rex regū/ mōtes pō-
 deras terrā palmo cōcludis
 exaudi nos deus ī gemitib⁹
 n̄ris an̄. Sustinuim⁹ pacē ⁊
 nō venit dñe q̄siuim⁹ bona ⁊
 ecce turbatio cognouimus
 dñe p̄ctā n̄ra ne in eternū ira-
 scaris nobis deus israel ar.
 Aduro tuo ierpugnabili cir-
 cūcige nos dñe ⁊ armis tue
 potētie p̄tege nos semp̄ de⁹
 n̄. **En. i. noc. B. i. Aidi do-**
minū sedentē sup solū excel-
sum ⁊ eleuatum ⁊ plena erat
oīs terra maiestate etus. Et
ea q̄ sub ip̄o erant replebant
tēplū. Seraphi stabāt su-
per illud sex ale vni ⁊ sex ale
alteri. Et ea q̄. B. ii. Aspice
 dñe de sede sancta tua ⁊ co-

Historia Aidi dñi.

gita de nobis inclina de me
aurē tuā et audi. Apert oca-
los tuos et vide tribulationē
nostram. **R.** Non eñ in iustifi-
cationib⁹ nostris profertur
mus pces ante faciē tuā sed
in miserationibus tuis mul-
tis. Apert. **R. iii.** Aspice do-
mine qz facta est desolata ci-
uitas plena diuitijs/ sedet in
tristitia dñi gentiū. Nō est q̄
cōsoletur eā nisi tu deus. **R.**
Plorans plorauit in nocte et
lachryme ei⁹ in maxillis ei⁹.
Non est. **R. iiii.** Sup muros
tuos hierusalē constitui cu-
stodes. Tota die et nocte nō
tacebunt laudare nomē dñi.
R. Qui reminiscimini domi-
ne taceatis et ne detis silen-
tium ei. Tota. **¶ In. ii. noct.**
R. v. Aduro tuo inexpugna-
bili circūcinge nos domine
et armis tue potentie ptege
nos semp. Libera dñe deus
isrl clamātes ad te. **R.** Erue
nos i mirabilibus tuis et da
gloriā nomini tuo. Libera.
R. vi. Sustinuimus pacē et
nō venit quesuimus bona et
ecce turbatio cognouim⁹ do-
dñe peccata nostra. Non imp-
perpetuus obtuliscaris nos.
R. Peccauimus cum patri-
bus nostris iniuste egim⁹ ini-
quitatē fecimus. Non imp-

R. vii. Misit dñs angelū suū
et clusit oza leonū Et nō me-
taminauerūt qz corā eo tu-
sticia inuēta est in me. **R.** Mis-
sit de⁹ miam suā et veritatem
suā aiaz meā eripuit de me-
dio catuloꝝ leonum. Et nō.
R. viii. Anguste mihi sunt
yndiqz et quid eligaz ignoro.
Meli⁹ est mihi scidēre i ma-
nus hoim q̄ derelinqre legē
dei mei. **R.** Si eñ hoc egero
mors mihi est/ si autē nō ege-
ro nō effuglā man⁹ vestras.
Meli⁹. **¶ In. iii. noct. R. ix.**
Laudabilis pp̄ls Quē dñs
exercituz benedixit dicens
opus manū meaz tu es he-
reditas mea israel. **R.** Be-
ata gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹
populus quē elegit i heredi-
tatē sibi Quē. **R. x.** Redimet
dñs populū suū et liberabit
eos et exultabūt in
monte sion et gaudebunt de
bonis dñi sup frumēto vino
et oleo. Et vltra nō esurient.
R. Eritis aia eozū quasi or⁹
irrigu⁹. Et vltra. **R. xi.** A fa-
cie furoris tui de⁹ cōturbata
est ois terra sz tu dñe misere-
re. Et ne facias cōsumatio-
nē. **R.** Cōuerte nos de⁹ salu-
tariis nri et auerte iram tuā a
nobis. Et ne. **R. xii.** Fluct⁹
tui sup me trāsierūt et ego di-

ri expulſus ſū ab oculis tu-
is. Putas videbo tēplū ſan-
ctū tuū. **Abſiſus** vallauit
me et pelag^o coopuit caput
meum. Putas. **Nota qñ**
prima dñica Houēbris fue-
rit feſto ipedita partiū lctō-
nes ſubſcripte i duanoctes
pūuatas. Dñica prima
Houēbr̄ ſi vacet lctō prima

Incipit ezechiel ppheta

Factū eſt triceſimo
āno in quarto i quinta
mēſis: cū eſſem in medio ca-
pūoz iuxta fluuiū chobar:
apertū ſunt celi et vidi viſiones
dei. In quinta mēſis ipſe ē an-
nus quī^o trāſmigratiōis re-
gis ioaki: factū eſt verbū dñi
ad ezechiel filium buzi ſacer-
dotē i terra chaldeozū ſecus
flumē chobar. Et facta ē ſu-
per eū ibi manus dñi. **Et**
vidi: et ecce ventus turbūnis
veniebat ab aq̄lone: et nubes
magna et ignis inoluēs. Et
ſplēdor in circuitu eius: et de
medio ei^o quali ſpes electri:
id eſt de medio ignis. **2e. 11.**

Et in medio ei^o ſimili-
tudo quattuor aialū
et hic aspect^o eoz. Silitudo
hoīs in eis. Et quattuor fa-
cies vni^o: et quattuor penne vni.
Et pedes eozū pedes recti:
et plāta pedis eoz quasi plā

ta pedis vituli: et ſcintille qñ
aspect^o eris candēris. **Et**
man^o hoīs ſub pēnis eoz in
quattuor partib^o: et facies et
pēnas p quattuor partes ha-
bebant: iūcteq^o erāt pēne eoz:
rum alterius ad alterū. Non
reuertebantur cum incide-
rent: ſed vnūquodq^o ante fa-
ciem ſuā gradiebat. **3e. 11.**

Similitudo aut vultus
eoz. Facies hoīs et fa-
cies leonis a dextris ipſozū
quattuor: facies aut bouis a
ſiniſtris ipſoz quattuor: et fa-
cies aquile deſup ipſoz quat-
tuor. Et facies et pēne eozū
extēte deſup. Due pēne ſin-
guloz iūgebant: et due tege-
bāt corpora eoz. **Et vnū-**
qđq^o eoz corā ſacie ſua abu-
labat. Abi erat ipet^o ſpūs il-
luc gradiebant: nec reuerte-
bant cū abularēt. Et ſilitu-
do aialū et aspectus eoz qñ
carbonū ignis ardētū: et qñ
aspectus lampadarū. 4e. 11.

Hec erat viſio diſcurrēs
in medio aialū ſplen-
dor ignis et de igne fulgur
egredies. Et aialia ibāt et re-
uertebant: et in ſilitudinē ful-
guris choruſcātis. Cūq^o as-
picerē aialia: et apparuit rota
vna ſup terrā iuxta aialia ha-
bens quattuor facies. Et aspe-

ctus rotarum et opus earum quasi visio maris: et vna similitudo ipsarum quattuor: et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rote. Per quattuor partes earum euntes ibant: et non reuertebant cum ambularent. **lv.**

Statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus: et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor. Quicunque ambularent aialia ambulabant pariter et rote iuxta earum: et cum eleuarent aialia de terra: eleuabantur simul et rote. Quocumque ibat spiritus: illuc euntes spiritu et rote pariter eleuabantur sequentes eum. Spiritus enim vite erat in rotis. Cum euntes ibant et cum stantibus stabant: et cum eleuatis a terra pariter eleuabantur et rote sequentes earum: quia spiritus vite erat in rotis. **lvj.**

Et similitudo super caput aialium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis: et extensus super capita eorum desuper. Sub firmamento autem penne eorum erecte alterius ad alterum. Annum quoque duabus alis velabat corpus suum: et alterum similiter velabatur. Et audiebatur sonus alarum quasi sonus aquarum multarum: quasi sonus sublimis dei

Cum ambularent quasi sonus erat multitudinis: et ut sonus castrorum. Quicunque starent dimittebant penne eorum. Nam cum fieret vox super firmamentum quod erat super caput eorum: stabant et submittebant alas suas.

Et super firmamentum quod erat imminens capiti eorum quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. **lvij.**

Et vidi quasi speciem Electrix velut aspectus ignis intrinsecus per circuitum a lumbis eius et desuper: et a lumbis eius: et versus deorsum vidi quasi speciem ignis splendens in circuitu velut aspectus arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per girum. Hec visio similitudinis glorie dei. Et vidi et cecidi in facie mea. Et audiui vocem loquentis: et dixit ad me. Fili hominis sta super pedes tuos: et loquar tecum. Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi: et statuit me super pedes meos. **lvij.**

Et audiui ad me locutionem et dicentem. Fili hominis mitto ego te ad filios israel: ad gentes apostatrices

que recesserunt a me. Patres eorum p[er]varicati sunt pactum meum usque ad diem hanc: et filij dura facie et indomabili corde sunt ad quos ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit d[omi]n[us] deus: si forte vel ipsi audiant et si forte quiescant quia domus exasperans est: et sciant quia p[ro]pheta fuerit in medio eorum. Tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermone eorum metuas: quoniam increduli et subversores sunt tecum: et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas: et vultus eorum ne formides: quia domus exasperans est. Loquere ergo verba mea ad eos si forte audiant et quiescant: quoniam irritatores sunt.

Alia d[omi]nica. lxx. j.
Incipit daniel propheta.
Anno tertio regni ioakim regis iude venit nabuchodonosor rex babilonis hierosolimam et obsedit eam: et tradidit d[omi]n[us] in manu eius ioakim regem iude et partem vasorum domus dei et asportavit ea in terram sennar in domum dei sui: et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex affanas prepositus eunuchorum suorum ut introduceret de filiis israel et de femine regio et tyrannorum pueros in quibus nulla esset

macula decoros formaz eruditos omni sapientia/ cautos scientia/ et doctos disciplina: et qui possent stare in palatio regis: ut docerent eos linguam chaldeorum. **Rec. ii.**

Astituit eis rex annis singulos dies de cibis suis et de vino ubi bibebat ipse: ut nutriti tribus annis postea staret in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filiis iuda daniel ananias misael et azarias. **Et** imposuit eis prepositus eunuchorum nomina: et daniel balthasar: ananie sidrac: misael misac: et azarie abdenago. Proposuit autem daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius: et rogavit eunuchorum prepositum ne contaminaretur. Dedit autem deus daniel gratiam et misericordiam in conspectu principis.

Ait eunuchorum princeps ad daniel. Timeo ego d[omi]n[us] meum regem qui constituit vobis cibum et potum: quod si viderit vultus vestros maculatiores pre ceteris adolescentibus coenatis vestris condemnabit caput meum regi. **Et** dixit daniel ad malazar quem constituerat princeps eunuchorum super daniel ananias

nia misaēl et azaria. Tenta nos obsecro suos tuos diebus decē et dens nobis legumina ad vescendū et aqua ad bibēdū et deplare vult nostros et vult puerorū q̄ vescūtur cibo regio: et sicut videris facies cū servis tuis. **Ec. iiii.**

Quod audito sermone huiusmodi tētauit eos diebus decē. Post dies autē decem apparuerunt vultus eorū meliores et corpulentiores: pie oib⁹ pueris q̄ vescantur cibo regio. **¶** Porro malazar tollebat cibaria et vinum por⁹ eorū et dabatq̄ eis legumina. Puer⁹ autē his dedit de⁹ sciētia et disciplinā in oī libro et sapientia danieli autē intelligentiā omnium visionum et somniorū. **Ec. v.**

Quod completis itaq̄ diebus post quos dixerat rex ut introducerent: introduxit eos p̄posit⁹ eunuchorū in aspectu nabuchodonosor. Quis locutus fuit eis rex: nō sūt iuuenti de vniuersis talibus vt daniel ananias misael et azarias. Et steterunt in aspectu regis et omne sermō sapientie et intellect⁹ qd̄ sciscitat⁹ est ab eis rex: iuuenti i eis decuplū sup̄ cūctos ariolos et magos q̄ erāt i vniuerso re-

gno ei⁹. Fuit autē daniel vsq̄ ad annū primū cyri regis. **Ec. vi.**

In anno sc̄do regni nabuchodonosor sōnium et cōterrit⁹ ē spūs ei⁹: et sōnium fugit ab eo. P̄cepit ergo rex vt puocarent arioli et magi et malefici et chaldei et vt indicarent regi sōnia sua. Qui cū venisset steterit corā rege et dixit ad eos rex. Audi sōnium et mēte vsus ignoro qd̄ videri. Responderūt chaldei regi syriace. Rex isēpiter nū viue. Dic sōnium suis tuis et interpretationē ei⁹ indicabit.

¶ Respondens mus. **Ec. vii.** Rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicaueris mihi sōnium et cōiecturā ei⁹: p̄bitis vos et domus v̄re publicabunt. Si autē somnium et cōiecturā ei⁹ narraueritis: premia et dona et honorē multū accipiet a me. Sōnium igit et interpretationē eius dicite mihi. Responderūt sc̄do atq̄ dixerūt. Rex somnium dicat suis suis et interpretationē ei⁹ indicabim⁹. Respondit rex et ait. Lerte notate q̄ t̄ps redimitis: scientes q̄ recesserit a me sermo. Si ergo somnium nō indicaueritis mihi vna est de vobis sentē-

ita? q̄ interpretationē quoq̄ fallacē z̄ deceptiōe plenā cōpofueritis: vt loquamini mihi donec t̄ps̄ pertransseat Sōnū itaq̄ dicite mihi: vt sciam q̄ interpretationē quoq̄ ei? verā loquamini. **L. viii.**

Respōdētes ergo chaldei corā rege dixerūt Non ē homo sup̄ terrā q̄ sermōnē tuū rex possit implere sed neq̄ regū quisq̄ magn⁹ et potēs p̄bz̄ huiuscemodi sciscitaf̄ ab omi ariolo z̄ mago et chaldeo. Sermo enim quē tu rex queris grauis est nec reperiet quisq̄ q̄ idiceat illū i cōspectu regis except⁹ dñs quorū nō est cū hoibus cōuersatio. Quo audito rex in furore z̄ in ira magna precepit vt perirent omnes sapientes babylonis. **Alia dominica. Lectio prima.**

Incipit osee propheta.

Uerbū dñi quod factū ē ad osee filiū beeri in dieb⁹ ozie ioathā schaz̄ ezechie regū iuda: et in diebus hieroboam filii ioas regis israel. p̄ncipiū loquendi dñm i osee. Et dixit dñs ad osee. Uade sume tibi vxorez̄ fornicationū: z̄ fac tibi filios fornicationū: quia fornicās fornicabil̄ terra a domino.

Et abiit z̄ accepit gomer filiā debelaim z̄ concepit et peperit filiū. Et dixit dominus ad eū. Uoca nomē eius tezrahel. Quia adhuc modicū z̄ visitabo sanguinē tezrahel super domū iehu: et quiescere faciam regnū domus israel. Et in illa die cōterā arcū israel: i valle tezrahel. **L. ii.**

Et concepit adhuc et peperit filiam. Et dixit ei. Uoca nomē eius absq̄ mia. Quia nō addā vltra misereri domui israel: sed obliuione obliuiscar eorū. **Et** domui iuda miserebor: z̄ saluabo eos in dño deo suo: et nō saluabo eos in arcu z̄ gladio et in bello et in equis et in equitibus. Et ablactauit eam q̄ erat absq̄ mia. **lec. iii.**

Et cōcepit z̄ peperit filiū. Et dixit ei. Uoca nomē ei? non populus me⁹. Quia vos non populus meus: et ego nō ero vester de⁹. Et erit numerus filioz̄ israel quasi arena maris q̄ sine mēsurā est: et nō numerabit. **Et** erit in loco vbi dicitur eis non populus meus vos dices eis filii dei vinētis. Et cōgregabunt filii iuda et filii israel pariter et ponēt sibi et ascen-

dent de terra: quia magnus
dies israel. **Lectio. iiii.**

Dicite fratribus vris
populus meus: et sorori
vestre miam consecuta. Iu-
dicate matres vestra iudica-
te: quoniam ipsa non vxor mea
et ego non vir eius. Auferat
fornicationes suas a facie sua
et adulteria sua de medio ve-
stru suorum: ne forte expoliet eam
nuda et statuam eam secundum diem
natiuitatis sue: et ponam eam
quasi solitudinem et statuam
eam velut terram inuadam et in-
terficiam eam sicut filios
illi non miserebor: quoniam filii for-
nicationum sunt: quia forni-
cata est mater eorum. **Lectio. v.**
Con-
fusa est que concepit eos: quia
dixit. Hadam post amatores
meos que dant panes mihi
et aquas meas/ et lanam meam/
et linum meum oleum meum
et potum meum. **Lectio. vi.**

Propter hoc ecce ego
septem viam tuam spiritus et
septem eam maceria. Et semi-
tas suas non inueniet: et sequet
amatores suos et non appre-
hendet eos: et queret eos et non
inueniet. Et dicet. Hadam et re-
uertar ad virum meum prolorem:
quia bene mihi erat tunc magis
quam nunc. Et hec nesciuit: quia
ego dedi ei frumentum/ vinum

et oleum et argentum multiplica-
ui ei et aurum: quod fecerunt baal.
Idcirco conuertar et sumam
frumentum meum in tempore suo et vi-
num meum in tempore suo: et libera-
bo lanam meam et linum meum que
operiebant ignominiam eius. **Lectio. vii.**

Et nunc revelabo stul-
ticiam eius in oculis
amatorum eius: et vir non eruet
eam de manu mea. Et cessa-
re faciam omnem gaudium eius: sole-
nitatem eius: neomeniam eius: sab-
batum eius: et omnia festa tempo-
ra eius. Et corrumpam vineas
eius: et ficum eius: et de quibus dixit
mercedes he mee sunt: quas
dedit mihi amatores mei.
Et ponam eam in saltum: et com-
ederit eam bestia agri. Et visi-
tabo super eas dies baalim
quibus accendebat incensum
et ornabatur iasure sua et mo-
nili suo: et ibat post amato-
res suos: et mei obliuisceretur
dicit dominus. **Lectio. viii.**

Propter hoc ecce ego
lactabo eam: et ducam eam
in solitudinem. Et loquar ad cor
eius: et dabo ei vitatores eius
ex eodem loco: et vallem achor
ad apertendam spem. Et ca-
net ibi iuxta dies inuentus
sue: et iuxta dies ascensionis
sue de terra egypti. Et erit
in die illo ait dominus: voca-

bit me vir meus: et non vocabit me ultra baalim. Et auferā noīa baalim de ore eius et nō recordabitur ultra nominis eorū. Et percussit eis fedus in die illa: cum bestias agris et cum volucre celli et cō reptili terre. Et arcū et gladium et bellū conterā de terra: et dormire eos faciam fiducialiter.

Lectio. viii.

Et sponsabo te mihi in sepiternū: et sponsabo te mihi in iustitia et in iudicio et in misericordia et miserationibus. Et sponsabo te mihi in fide: et scies quia ego deus. Et erit in die illa exaudiat dicit deus. Exaudiam celos et illi exaudiet terram: et terra exaudiet triticū et vinum et oleū: et hec exaudiet israhel. Et seminabo eā mihi in terrā: et miserebor eius quia fuit absque misericordia. Et dicam non populo meo populus meus es tu: et ipse dicet deus meus es tu.

Alia dñica. Lectio prima. Incipit ionas propheta.

Factū est verbū domini ad ionam filium amathi dicens. Surge et vadē in niniuem ciuitatē grandē et predica in ea: quia ascēdit malicia eius coram me. Et surrexit ionas: et fugē-

ret in tharsis a facie domini. Et descēdit soppen: et inuenit nauē euntem in tharsis. Et dedit nauē eius: et descēdit in eā ut iret cū eis in tharsis a facie dñi. **D**ñs autē misit ventū magnū in mare: et facta est tēpestas magna in mari: et nauis periclitabatur cōteri. Et timuerūt nauiter: et clamauerūt viri ad deum suū: et miserūt vasa que erāt in naui in mare ut alliuaretur ab eis. Et ionas descēdit ad interiora nauis: et dormiebat sopore graui. Et accessit ad eum gubernator: et dixit ei. Quid tu sopore dormis? Surge iuoca deum tuū: si forte cogitet deus de nobis et nō peream.

Et dixit vir ad collegā suū. Venite et mittam⁹ sortes: et sciam⁹ quare hoc malū sit nobis. Et miserunt sortes: et cecidit sortis super ionā. Et dixerunt ad eū. In dica nobis cuius causa malū istud sit nobis. **Q**uod opus tuū quia terra tua: et quod vadis: vel ex quo populo es tu: Et dixit ad eos. Hebreus ego sū: et dñm deum celli ego timeo quia fecit mare et aridā. Et timuerūt viri timore magno: et dixerūt ad eū.

Quid hoc fecisti? Cognitione
rūt ei viri q̄ a facie dñi fuge
ret; q̄ iudicauerat eis ionas?

Et dixerunt ad **iiiij**
ionā. Quid faciemus
tibi? et cessabit mare a nobis?
Et mare ibat et intumescē-
bat. Et dixit ad eos. Tollite
me et mittite in mare: et cessa-
bit mare a vobis. Scio enim
ego: quoniam propter me hec tempe-
stas gradis super vos. Et re-
mitgabāt viri vt reuertent
ad aridam et non valebant;
quia mare ibat et intumescē-
bat super eos. **¶** Et clama-
uerunt ad dominū: et dixerūt.
Quæsumus dñe ne peream?
In anima viri istius: et ne des
super nos sanguinē innocen-
tē: quia tu dñe sicut voluisti fe-
cisti. Et tulerūt ionam et mis-
serunt in mare: et stetit ma-
re a feruore suo. Et timuēt
viri timore magno dñm et
immolauerūt hostias domi-
no: et vouerūt vota. Et pre-
parauit dñs piscē grandem:
vt deglutiret ionas. Et erat
ionas in ventre piscis: tribus
diebus et tribus noctibus. **iiiiij.**

Et orauit ionas ad
dñm deū suū de ven-
tre tribulatione mea ad do-
minū et exaudivit me. De ve-

tre inferi clamant: et exaudi
st vocē meā. Et piecisti me
in profundum in corde ma-
ris: et flumen circumdedit me.
Omnes gurgites tui et fluctus
tui super me trāsierūt:
et ego dixi. Abiectus sum a
conspectu oculorum tuorum.
Verū tamen rursus videbo
templum sanctū tuū. **¶** Et
cū dederunt me aque vsq; ad
animā meā: et abyssus vallauit
me: pelagus operuit caput
meū. Ad extrema montium
descendi: terre rectes cōclu-
serūt me ieternū: et subleua-
bis de corruptione vitā meā
dñe deus meus. Cū angustia-
retur in me anima mea dñi
recondatus sum: vt veniat ad
te oratio mea ad templū sanctū tu-
um. Qui custodiunt vanita-
tes: frustra miam suā dere-
linquēt. Ego autē in voce lau-
dis imolabo tibi quicūq; volu-
erit reddā pro salute mea dñi. Et
dixit dñs pisci: et euomit io-
nam in aridam. **Rectio. v.**

Et factū ē x̄p̄ū dñi ad
ionas secūdo dicēne.
Surge et vade in niniue ciui-
tate magnā: et p̄dica iea p̄di-
catōes quā ego loquor ad te.
Et surrexit ionas: et abiit in
niniue iuxta x̄bū dñi. Et ni-
niue erat ciuitas magna ite-

nere dierū trīū. Et cepit lo-
nas introire ciuitatē itnere
diei vni? ⁊ clamauit ⁊ dixit.
Adhuc q̄draginta dies ⁊ ni-
niue subuertet. Et crediderūt
viri niniuite in dño ⁊ p̄dica-
uerūt ieiunū: et vestiti sunt
saccis a maiore vsq; ad mi-
norē. Et puenit verbū ad re-
gem niniue. **Lectio. vi.**

Et surrexit rex de so-
lito suo: ⁊ abiicit vesti-
mentū suū a se ⁊ indutus est
sacco ⁊ sedit in cinere: ⁊ cla-
mauit ⁊ dixit ī niniue ex ore
regis et principū ei? dicēs.
Hōies ⁊ iumēta et boues et
pecora nō gustēt qcq; nec pas-
cant ⁊ aquā nō bibāt ⁊ ope-
riant saccis hōies ⁊ iumen-
ta clament ad dominū in for-
titudine: ⁊ cōuertat vir a via
sua mala ⁊ ab iniquitate q̄
est in manibus eorū. Quis
scit si cōuertatur et ignoscat
deus ⁊ reuertat a furore ire
sue ⁊ nō peribimus? Et vi-
dit deus opera eorū quia cō-
uersi sunt de via sua mala ⁊
misertus est deus super ma-
liciā quā locut⁹ fuerat vt fa-
ceret eis: et non fecit. **lxvii.**

Et afflictus est ionas
afflictione magna ⁊ et-
ratus est et orauit ad domi-
nū: et dixit. Obsecro domi-

ne: nunquid non est hoc ver-
bum meū cum adhuc essem
in terra mea? Propter hoc
preoccupauit vt fugerem in
tharsis. Scio enim quia tu
de⁹ clemēs et misericors es
patiens ⁊ multe miseratōis
ignoscens sup maliciam. Et
nūc dñe tolle queso animam
meam a me: quia melior est
mihi mors q̄ vita. Et dixit
dñs. Putasne bñ trasceris
tu? Et egressus est ionas de
ciuitate: ⁊ sedit contra orien-
tem ciuitatis. Et fecit sibi:
met ibi ymbaculum ⁊ et ses-
debat subter illud in ymbra
donec videret quid accide-
ret ciuitati. **Lectio. viii.**

Et preparauit dñs be-
rus hederam ⁊ ascēdit
super caput iōne vt eēt ym-
bra sup caput ei⁹: et ptege-
ret eū. Laborauerat eū. Et
letat⁹ est ionas sup hedera
letitia magna. Et pauit de⁹
vermē ascensu diluculi ī cra-
stinū ⁊ percussit hederā ⁊ exa-
ruit. Et cum ortus fuisset sol
p̄cepit dñs vento calido et
vrenti ⁊ percussit sol sup ca-
put iōne ⁊ estuabat: et peti-
uit a se sue vt moreret. Et di-
xit. Delus est mihi mori q̄
vivere. Et dixit dñs ad io-
nā. Putasne bñ trasceris tu

Liber Sophonie

super hederā: Et dixit. **Be-**
ne irascor ego vsq; ad mortē
Et dixit dominus. Tu do-
les super hederam in qua nō
laborasti nec fecisti vt cresce-
ret q̄ sub vna nocte nata est ⁊
sub vna nocte peristi ⁊ ego
nō parcā ninive ciuitati ma-
gne in qua sunt plusq; centū
viginti milia hoīm q̄ nesciūt
qd̄ sit inter dexteram et sini-
strā suā/et tumenta multa:

Alia dñica. Lec. 4. Inci-
pit Sophonias propheta.

Urbū dñi qd̄ factū est
ad sophoniā filiū chu-
si filij godolie filij amasie fi-
lij ezechie in dieb; ioxie filij
ammon regis iuda. Cōgre-
gās cōgregabo omia a facie
terre dicit dñs ⁊ cōgregans
hoīem ⁊ pec; cōgregās vola-
tilia celi et pisces maris. Et
ruine imploxyerunt; ⁊ disp-
dam hoīes a facie terre di-
cit dñs. **E**t extēdā manū
meā sup iudā ⁊ sup oēs ha-
bitantes hierl'm: ⁊ disperdā
de loco hoc reliq; baal et
noīa edituoy; cuz sacerdoti-
bus; et eos q̄ adorant sup te-
cta militiā celi ⁊ adorāt ⁊ iu-
rant in dño ⁊ iurant in mel-
chon: ⁊ qui auertūt de post-
tergum dominī; ⁊ qui nō q̄-
sierūt dñm: nec inuestigauē-

rūt eum. Tu autē. **Lectio. ii.**

Silente a facie dñi det; qz iuxta est dies dñi.
Et preparauit dñs hostiaz; et scificauit vocatos suos.
Et erit in die hostie dñi visi-
tatio sup principes et sup fi-
lios regis ⁊ sup oēs q̄ indu-
ti sūt veste peregrina. **E**t
visitabo sup oēm q̄ arrogan-
ter ingredit; sup limen in die
illaz; q̄ cōplent domū dñi del-
sui iniquitate ⁊ dolo. Et erit
in die illa dicit dñs vox cla-
moris a porta piscium ⁊ vlu-
latus a scdā; ⁊ cōtritio ma-
gna a collibus. **Lectio. iii.**

Ululate habitatores
pile. Cōtricit oīs po-
pulus chanaā: disperierunt
oēs inuoluti argēto. Et erit
in tpe illo scrutabor hierl'm
in lucernis et visitabo super
viros desictos i factibus suis
q̄ dicūt i cordib; suis. Nō fa-
ciet bñ dñs; et nō faciet ma-
le. **E**t erit fortitudo eozū
in direptionem; et dom; eo-
rum in desertum. Et edifica-
bunt domos et non habita-
būt; et plantabunt vineas ⁊
nō bibēvinū eaz. **Tu. iiii.**
Iuxta est dies dñi ma-
gnus; iuxta est ⁊ velox
nimis. **V**ox diei dñi ama-
ra ⁊ tribulabit; ib; foris. Dies

de loco suoꝝ oēs inſule gen-
tīū. Sed ⁊ vos ethiopes iter
fecti gladio meo eritis. Tu.

Extendet *lc. viij.*
manū suā sup aquilo-
nē: ⁊ p̄det assur. Et p̄det spe-
ciosam in solitudine ⁊ in in-
uitū: ⁊ q̄si desertū. Et accu-
babūt in medio eius greges
omnes bestie gentiū: ⁊ ono-
crotalus ⁊ ericius in limini-
bus ei⁹ morabunt. Vox can-
tātis in fenestraz coruus i su-
perliminari: qm̄ attenuabo
robur eius. Hec est ciuitas
gloriosa habitans in confide-
tia: que dicebat i corde suo.
Ego sum: ⁊ extra me non est
alia amplius. Quō facta est
in desertum ⁊ cubile bestie?
Quis q̄ transit p̄ eā sibi labit⁹
⁊ mouebit manū suā. Tu āt.

Nota q̄. i. dñica post tri-
nitatis qz cadit infra oct. fa-
cramēti tñ cōmemorat ad
vtraqz ves. ⁊ laudes ⁊ habet
speciales lectiōes/ euāgelīū
et homeliā ⁊ orōnē de festo.

Cordia dñica post festū sc̄tē
trinitat. Ad ho. s̄. uetas oz.

Cus in te sperā-
tū fortitudo ad-
fio p̄piti⁹ iuo-
cātiōib⁹ nr̄is: et
qz sine te nihil
pōt mortalis infirmitas pre-

ſta auxiliū gr̄e tue/ vt in exe-
quēdis mādatiſ tuis ⁊ volū-
tate tibi ⁊ actiōe placeam⁹.
Et fact⁹ do. **Ad bh. a.** hō q̄
dā erat diues ⁊ iduebat pur-
pura ⁊ byſſo/ ⁊ epulabat quo-
tidie ſplēdide/ et erat quidaz
mendic⁹ noīe lazarus q̄ tace-
bat ad tanuā eius vlceribus
plen⁹ cupiēs ſaturari de mi-
ſtis que cadebant de menſa
diuitis/ ⁊ nemo illi dabat ſed
et canes veniebant et linges-
bant vlcera eius alla. **Ad
magt. a.** Factū ē autē vt more-
reſ medic⁹ ⁊ portaret ab an-
gel in ſinū abrahe. **Secūda
dñica post trinitatē. Ad ho.**

Sras conſuetas **Pro.**
Ancti noīſ tui dñe ti-
more parit ⁊ amore fac nos
habere p̄petuū: qz nūqz tua
gubernatiōe deſtituis/ q̄s in
ſoliditate tue dilectiōis iſti-
tuis. Et fact⁹ d. f. ix. **Leet. ſc̄tē
euāgelīſ: ſm̄ iucā. Cap. viij.**

In illo t̄p̄e d. i. d. f. hō
q̄dā fecit cenā magnā
et vocauit multos. Et miſit
ſuū ſuū hoza cene dicere in-
uitatis vt venirēt: qz tā para-
ta ſūt oīa. Et reſ. **homel. viij
gregoriū pape: de eadē lec.**
Hoc diſtare ſres chariſſimi
ſolet: qz corporales deliciae

cū non habent graue deside-
riū in se accendunt: cū nō ha-
bite edunt comedentē p̄tin⁹
in fastidiū p̄ saturitatē p̄tunt.
At contra spirituales delicie
cū nō habent in fastidio sunt
cū vero habent in desiderio:
tantoq; a comedente āplus
esuriunt: q̄to ab esuriēte am-
plus cōmedunt. ¶ In illis
appetitus placet experiētia
displicet: in istis appetitus
vilis est et experiētia magis
placet. In illis appetitus sa-
turitatem saturitas fastidi-
um generat: in istis appeti-
tus saturitatē: saturitas ap-
petitum parit. **Lectio. x.**

Agent em̄ spirituales
delicie desideruz in
mēte dñi fatiant: quia quāt⁹
magis earū sapor p̄cipit: eo
ampli⁹ cognoscit q̄ auidius
amet. Et idcirco non habite
amari nō possunt: quia earū
sapor ignoratur. Quis enī
amare valeat quod ignorat?

¶ Proide psalmista eos ad-
monet dicens. Gustate et vi-
detes: qm̄ suavis est dñs. Ac
si aperte dicat. Suauitatem
eius non cognoscitis: si hāc
minime gustatis. Sed cibū
vite ex palato cordis tangi:
te: vt probantes eius dulce-
dinē amare valeatis. **Re. xi.**

Has autē hō delicias
amisit cum i paradiso
peccauit: extra erit: os a ci-
bo eterne dulcedinis clausit
Unde nos quoq; nati in hu-
tus peregrinationis erumna
huc fastidiosi tā venim⁹ ne-
scimus qd desiderare debeat
mus: tantoq; se ampli⁹ fasti-
dis nri morib⁹ exagerat: quā-
to magis ab esu illius dulce-
dinis animus se elogat: et eo
tā internas delicias nō appe-
tit: quo eas comedere diu lō-
geq; desuevit. Fastidio ergo
nro tabescim⁹ et longa iēdie
peste fatigamur: et qz gusta-
re intus nolum⁹ paratā dulce-
cedinē: amamus miseri foris
famē nostrā. Sed supna nos
pietas nec deserentes se des-
ferit. Cōtēptas em̄ illas des-
licias ad memorie nre ocu-
los reuocat: easq; nobis i p̄-
missione pponit: torporē ex-
cutit: atq; vt fastidiū nri re-
pellere debeam⁹ inuitat. Nā
hō quidā fecit cenā magnā:
et vocauit multos. **Lec. xij.**

Quis iste homo est nisi
ille de quo p̄ prophe-
tā dicit: et homo est et qz co-
gnoscit eū: Qui fecit cenam
magnā: qz saturitatem nobis
dulcedinis interne prepara-
uit. Qui vocat multos s; pau-

Dñica. iij.

et veniunt: quia non nunc ipsi qui
et per fidem subiecti sunt: eterno
et putatio male vivendo contra
dicunt. **Dixit autem servus suum**
hora cene dicere inuitatis ut
venirent. **Quid hora cene nisi**
si finis est mundi? **In quo non**
mirum nos sumus: sicut iam du
dum paulus testatur dicens. **Nos**
sumus in quos fines seculorum
deuenerunt. **Si ergo hora ce**
ne est iam cum vocamur: tanto
minus excusare debemus a
conuiuio dei: quanto propinquius
se iam cernimus finem mundi.
Quo enim pensamus: quia nihil est
quod restat: eo debemus propin
scere ne tempus gratie quod pressum
est pereat. **Sequentia sancti**
euangelii secundum lucam. Cap. xiiii.
In illo tempore. **Dixit iesus**
discipulis suis: **Ille quidam fecit ce**
nam magnam: et vocauit multos.
Et misit seruum suum hora cene
dicere inuitatis ut venirent: quia
iam parata sunt omnia. **Et cepe**
runt simul omnes excusare. **Primum**
dixit ei. **Nullam enim: et ne**
cesse habeo exire et videre illam.
Rogo te: habere me excusa
tum. **Et alter dixit. Iuga bouum**
emmi quinquos: et eo probare illa
Rogo te: habere me excusatum.
Et alius dixit. Arorem duxi:
et ideo non possum venire. **Et**
reuerfus seruus: nunciavit hec

domino suo. **Tunc iratus paterfa**
miliis: dixit seruo suo. **Exi**
cito in plateas et vicus ciui
tatis: et pauperes ac debiles
cecos et claudos introduce huc.
Et ait seruus. Domine: factum est
ut imperasti: et adhuc locus
est. **Et ait dominus seruo. Exi in**
vias et sepes et compelle in
trare: ut impleatur domus mea.
Dico autem vobis: quia nemo
virozum illorum qui vocati
sunt: gustabit cenam meam.
Amen. Ad beatus Augustinus. In. Homo
quidam fecit cenam magnam
et vocauit multos et misit ser
uum suum hora cene dicere in
uitatis ut venirent quia omnia pa
rata sunt alla. **Ad magister Augustinus.**
Exi cito in plateas et vicus
ciuitatis et pauperes ac debiles
cecos et claudos propele intra
re ut impleatur domus mea alla
Tertium dñica post trinita
te. Ad horas consuetas. Ep.
Protector in te speran
tium deo sine quo nihil
est validum nihil sanctum mul
tiplica super nos misericordiam tuam:
ut te rectore te duce sic trans
eamus per bona temporalia ut non
amittamur eterna. **Et factus est**
lectio. xv. Lectio sancti euangeli
secundum lucam. Cap. xv.
In illo tempore: Erant ap
propinquantes ad ierusalem

publicani et peccatores ut au-
dient illum. Et murmura-
bant pharisei et scribe dicen-
tes: quia hic peccatores reci-
pit et manducat cum illis.
Et reliq. **Homelia bti gre-
gorii pape de eadē lectione.**

Estiuū tēp⁹ qđ corpori meo
valde contrariū est loqui me
de expositione euangelij lon-
ga mora internente pht-
buit: sed non quia lingua ta-
cuit: ardere charitas cessa-
uit. **H**oc etenim dico: qđ apud
se vnusq̄s vestrū cognoscit
plerumq; charitas quibus-
dam occupationibus prepe-
dita et integra flagrat in cor-
de et tamen non monstratur
in opere: quia et sol cū nube
tegitur non videtur in terra:
et tamē ardet in celo. **S**ic
sic esse occupata charitas so-
let: et intus vim sui ardoris
eperit: et foris flammās ope-
ris non ostēdit. Sed qz nunc
ad loquendū tēpus redit ve-
stra me studia accedūt: vt mi-
hi tātō ampli⁹ loqui liberat:
quāto hoc mētes vestre desi-
derabilius expectant. **Le. x.**

Ad istis i lectiōe euā-
gelica fratres mei qz
peccatores et publicani ac-
cesserunt ad redemptorē no-
strum: et non solum ad collo-

quendum: sed etiā ad conue-
scendū recepti sunt. **Q**uod
videntes pharisei dedignati
sunt. **E**x qua re colligitur: qz
vera iustitia compassionē ha-
bet falsa iustitia dedignatio-
nē: quis et iustu soleant recte
peccatoribus indignari. **S**z
aliud est quod agitur tipo su-
perbie: aliud quod zelo disci-
pline. **D**edignantur etenim
sed non dedignantes: despe-
rant sed non desperantes: per-
secutionē cōmouent s; amā-
tes: quia et si foris increpa-
tiones p disciplinā eragge-
rant: intus tamen dulcedinē
per charitatē seruāt. **P**repo-
nunt sibi in animo plerumq;
ip̄os quos corrigunt: me-
liores existimant eos quos
quos iudicāt. **Q**uod videli-
cet agentes: et per disciplinā
subditos: et per humilitatem
custodiunt semetip̄os. **Le. xi.**

Ad cōtra hi q de falsa
iustitia supbir e solēt
ceteros quosq; despiciunt:
nulla mīa infirmatib⁹ conde-
scendūt: et quo se peccatores
esse non credunt eo deterius
peccatores fiunt. **D**e quorū
pfecto numero pharisei ex-
titerāt: q iudicantes dñm
q pctōres susciperet: arens
corde ip̄m fontē mīe repre-

henedbāt. Sed qz egri erāt
ita vt se egros eē nescirent ⁊
quaten⁹ qd'erant cognosce-
rent celestis eos medic⁹ blā-
dis fomētis curat: benignū
pādigma obicit et in eorum
corde vulneris luozē cuz tu
more pmit. At nāqz. Quis
ex vobis homo q̄ habet cen-
tū oues? Et si pdiderit vnaz
ex illis: nōne dimittit nona-
ginta nouē i deserto ⁊ vadit
ad illaz q̄ pererat? **Luc. xij.**

Ecce mira dispēlatiōe
pietatis similitudinez
veritas dedit ⁊ quam et in se
ipse hō recognosceret: et ta-
mē hec specialiter ad ipsum
auctozē hoim ptineret. Quia
em̄ centenarius numer⁹ pfe-
ctus est: ipse centuz oues ha-
buit cum sanctorū angelozū
substātiā ⁊ hoim possedit.
Sed vna ouis tūc perist: qm̄
homo peccando pascua vite
dereliquit. Dimisit autē nona-
ginta nouē oues in deserto ⁊
quia illos sum: mos angeloz
choros reliquit in celo. Cur
autē celū desertū vocat? vel
qz desertū dicit derelictum?
Tunc autē celū hō deseruit:
cū peccauit. **Sequentia scilicet
euāgelij scdm̄ lucā. Ep. xv.**

In illo tpe: Erant ap-
propinquātes ad iesū

publicāni ⁊ pctōres: vt audi-
rēt illum. Et murmurabant
pharisei ⁊ scribe dicentes: qz
hic pctōres recipit ⁊ mādu-
cat cū illis. Et ait ad illos pa-
rabolā istā dicens. Quis ex
vob⁹ hō q̄ habet cētū oues?
Et si pdiderit vnā ex illis:
nōne dimittit nonaginta no-
uem i deserto ⁊ vadit ad illā
que pierat donec inueniat il-
lā? Et cū inuenerit eā: impo-
nit i humeros suos gaudēs.
Eueniens domū: conuocat
amicos ⁊ vicinos dicens il-
lis. Congratulamini mihi:
quia inueni ouē meā que pi-
erat. Dico vobis: qz ita gau-
diū erit in celo sup vno pec-
catore penitentiaz agente qm̄
sup nonagintanouē iustis q̄
nō indigēt penitētia. Aut q̄
mulier habēs dragmas de-
cē? Et si pdiderit dragmam
vnā: nōne accendit lucernaz
et evertit domū ⁊ querit di-
ligentor donec inueniat? Et
cū inuenerit: conuocat ami-
cas et vicinas dicens. Con-
gratulamini mihi: quia inue-
ni dragmam quam perdidē-
rā. Ita dico vobis: gaudium
erit coram angelis dei super
vno peccatore: penitentiam
agente. Amen. **Ad bñm̄ an.**
Quis ex vobis homo q̄ ha-

bet centū oves ⁊ si perdidit
rit vnā ex illis nōne dimittit
nonagintanouem in deserto
et vadit ad illā que perierat
donec inueniat illā allā? *Ad
mgt an.* Dico vobis gaudū
est angelis dei sup vno pec-
catore penitentiam agente.

*Quarta dñica post trini-
tate. Ad horas ⁊ sūetas. ox.*

DA nobis dñe q̄sꝫ vt ⁊
mundi cursus pacifi-
ce nobis tuo ordine dirigat
et ecclesiā tua tranquilla de-
uotione letetur. Et faꝫ per
dñm. *Lectio. ix. Lectio sci
euangelij scđm lucā. L. v.*

In illo tpe dixit iesus
discipulis suis Note
misericordes sicut ⁊ pater
vester misericors est. Nolite iu-
dicare et non iudicabimini.
Nolite ꝑdenare ⁊ nō ꝑdena-
bimini. Et reliq̄. *Ex ꝑmēta.
vene. bede ꝑsbyteri. de ea. l.*

Hoc in loco nihil nobis ali-
ud præcipi existimo nisi vt
ea facta que dubium est quo
animo fiant: in meliore par-
tem interpretemur. *Ad em̄
scriptū est ex fructibus eorū
cognoscetis eos de manife-
stis dictum est q̄ nō possunt
bono animo fieri ⁊ sicut sunt
stupra vel blasphemie vel fur-
ta vel ebrietates ⁊ si qua sūt*

talia: de quibus nobis iudic-
care permittitur. *Lectio. x.*

DE genere autē ciborū
q̄ possunt bono aſo ⁊
simplici corde sine vicio con-
cupiscentie quicūq̄ humani
cibi indifferentes sunt: ꝑhibe-
bet apostolus iudicari eosq̄
carnibus vescerantur et vi-
num bibebant: ab eis q̄ se ab
huiusmodi alimētis tēpera-
bāt. Qui manducat inq̄ nō
manducantē non spernat: et
qui nō manducat: manduca-
tē nō iudicet. *Ad hoc per-
tinet etiaz illud qđ alio loco
dicit. Nolite ate tempꝫ q̄c̄q̄
iudicare qđ ad usq̄ veniat do-
minus ⁊ illuminet abscondita
tenebrarum: et manifestabit
cogitationes cordis. L. xi.*

Sunt ergo quedā facta
media que ignoramꝫ
quo aſo fiant quia et bono et
malo fieri possunt: de quibꝫ
temerarium est iudicare: ma-
xime vt cōdenemꝫ. *Horū
autē veniet tēpus vt iudicen-
tur: cū dñs illuminabit abs-
condita tenebrarum: ⁊ mani-
festabit cogitationes cordis
Duo sunt autē in quibus te-
merariū iudicij capere des-
bemus: cum incertū est quo
aſo quicqđ factū sit: vel cum
incertū est qualis futurus sit*

l. i.

qui nūc vel malus v̄l bonus
apparet. Dimittite et dimit
temint; date et dabit vobis.
Dimittere nos iniurias da
re beneficia iubet; vt et no
bis peccata dimittatur: et vt
ta detur eterna. Quia senten
tia breuit s̄ eximia cūcta que
latissime de conuersando cū
iutmicis mandauerat: cōpre
hendendo concludit. **sc. xij.**

Mensurā bonā et con
fertā et coagitatam et
superfluentē dabit in sinū ve
strū. Huic simile est qd̄ alibi
dicit; vt et ipsi recipiant vos
in etna tabernacula. Nō em̄
pauperes ipsi s̄ x̄ps merce
dem his q̄ elemosynā fecere
redditur est. Quā tñ in sinū
dare dicitur qz promerende
illius occasione dedere: cum
vel egētes misere vel impro
be seuiētes fortioꝝ sunt et to
lerati patientia v̄l beneficio
sustētat; et ad ipsam aliquo
tens fidē dulci gratia puo
cati. Eadez quippe mensura
qua mensi fueritis remetiet
vobis. Et apostol⁹ ad elemo
synā corinthios hortās inter
alia dicit. Hoc autē dico: qui
parce seminat p̄ce et metet: et
qui seminat in benedictioni
bus de bñdictionibus et me
tet. Potest autē et de oib⁹ q̄

mēte manu ligna gerim⁹ ac
cipi: qz tu reddes singulis i
quit scōꝝ opa eoz. **sc. xij.**
Tia sc̄ti enā: sc̄m iocā. cp. vi.
A illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis. Estote
misericordes: sicut et pat̄
ster misericors est. Nolite in
dicare: et non iudicabimini.
Nolite dēnare et nō cōdēna
bimini. Dimittite et dimitte
mini. Date: et dabitur vobis.
Mensurā bonā et cōfertam
et coagitatam et superfluentē
tem dabit in sinū vestrū. Ea
dem quippe mēsurā qua mē
si fueritis: remetietur vobis
Dicebat autē illis et similitu
dinem. Nunq̄ potest cecus
cecū ducere: Nōne ambo in
foueā cadunt? Non est disci
pulus sup̄ magistrū. Perfe
ctus autē omnis erit: si sit si
cut magister eius. Quid an
tē vides festucā in oculo fra
tris tui/ trabē autē que i oculo
tuo est nō cōsideras? Aut
quomodo potes dicere fra
tri tuo/ frater sine/ eiusciā fe
stucam de oculo tuo/ ipse in
oculo tuo trabē non videns?
Hypocrita: eisce primū tra
bē de oculo tuo: et tunc per
spicies vt educaz festucā: de
oculo fratris tui. Amē. **Ad
br̄ an.** Estote ergo misert-

cordes sicut ⁊ pat vesler mi-
fericors est dicit dominus.
Ad magr an. Nolite iudica-
re ⁊ non iudicabimini in quo
em iudicio iudicauerit iudi-
cabimini dicit dñs.

Quinta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas. Oratio.

Deus qui diligentibus te bona inuisibilia pre-
parasti infunde cordibus no-
stris tui amoris affectum: vt
te in omnibus ⁊ super omnia
diligentes pmissiones tuas
que omne desideriu supant
cosequamur. Et fa: per do.

**Lectio. ix. Lectio scilicet euan-
gelij scdm lucam. Cap. v.**

In illo tpe ⁊ turbe
irruerent in te ium: vt
audirēt vbu dei ⁊ ipse stabat
iuxta stagnum genezareth.
Et rel. **Ex cōmetario vene-**

bede presbyteri de eadē lec.

Stagnū genezareth idē di-
cunt esse qd mare galilee vel
mare tiberiadis. Sed mare
galilee ab adiacete puincia
dicitur mare tiberiadis a pri-
ma ciuitate que oli cenereth
vocata sed ab herode tetra-
cha instaurata: in honore tñ-
berij cesaris tiberias est ap-
pellata. **¶** Porro genesar a
laci ipsi natura qua crispan-
tib⁹ aquis de seipso excitare

sibi aurā phibet: greco voca-
bulo qñi generans sibi auraz
dicit. Neqz em i stagnū morē
sternit aqua s; frequētib⁹ au-
ris spirantib⁹ agitaf: haustu
dulcis: ⁊ ad potādū habilis.
Sed hebratce lingue cōsue-
tudine ois aquaz congrega-
tio siue dulcis siue salsa ma-
re nuncupatur. **Lectio. x.**

Qui lacus inter fluente
Iordane centū quadra-
ginta stadiis i lōgitudine et
quadraginta extēdit in latitu-
dine. **¶** I stagnū siue mare
psens scdm designat: dñs se-
cus mare stat postqz vite la-
bētis mortalitatē deuincēs i
ea q passus est carne stabili-
tatē perpetue quietis adijt.

Turbarū cōuent⁹ ad eum
gentiū cōcurrētū in fide ty-
pus est: de qbus esaias ⁊ flu-
ent ad eū inqt oēs gentes: et
ibūt ppli multi ⁊ dicēt: veni-
te ascēdam⁹ i mōtē dñi. **sc. xj**

Uidit inquit duas
naues stantes secus
stagnū. **D**ue naues secus
stagnū posite circūcisionē et
ppiciū figurāt. **¶** Quas bene
iesus vidisse phibet ⁊ quia in
vtroqz pplo nouit dñs q sūt
eius: eorūqz cor a fluctibus
huius seculi ad future vite
tranquillitatez quasi ad sol-
l. ij.

ditate litterarū vidēdo hoc est
 misericorditer visitando p-
 uehit. Piscatores autem de-
 scenderant ⁊ lauabāt rhetia.
 Piscatores sunt ecclesie do-
 ctiores: q̄ nos rheti fidei cō-
 prehenios ⁊ de pfundo tene-
 bariū ad lumen elatos: qua-
 si pisces littori sic terre inuē-
 tiū aduehūt. Quasi em̄ que-
 dam rhetia piscatū sunt cō-
 plexe pdicantiū dictiones:
 que eos quos ceperint i fide
 nō amittunt. Unde et rhetia
 quasi retinentia sunt vocata.
 Sed hec rhetia modo laxan-
 tur i capturā modo losa pli-
 cantur qz nō omne tēpus est
 habile doctrine: s; nūc exerē
 da lingua doctorū nūc sul-
 met cura gerenda. **Lect. xij.**

Ascendens aut̄ in vnā
 nauim q̄ erat symōis
 rogauit eum a terra reduce-
 re pusillū: ⁊ sedens docebat
 de nauicula turbas. Hanc
 symōis est ecclia primitiua:
 de qua paul⁹ ait. Qui enim
 operatus est petro i aposto-
 latu circūciōis: opatus est
 ⁊ mihi inter gentes. Vñ vna
 dicta: qz multitudinis credē-
 tium erat cor vnū et aia vna.
 De qua docebat turbas: qz
 de auctoritate ecclie vsq; ho-
 die gentes ad celozū regnū

inuitat. Et cessauit aut̄ loq̄
 dixit ad symonē. Duc in al-
 tum: et laxate rhetia v̄ra i ca-
 pturā. **Sequētia serti euāge-
 lij: s; lucan. Capitulo v.**
In illo tpe: Cū turbe
 dirēt verbum dei: ⁊ ipse sta-
 bat secus stagnū genezareth
 Et vidit duas naues stātes
 secus stagnū: piscatores au-
 tē descenderant et lauabant
 rhetia. Ascendēs aut̄ i vnā
 nauim q̄ erat symonis: roga-
 uit eum a terra reducere pu-
 sillū. Et sedens: docebat de
 nauicula turbas. Et cessauit
 aut̄ loqui: dixit ad symonē.
 Duc in altū: et laxate rhetia
 vestra in capturas. Et respō-
 dens symon: dixit illi. Pre-
 ceptor: p totā noctē laboran-
 tes nihil cepim⁹: in s̄bo au-
 tē tuo laxabo rhetē. Et cum
 hoc fecisset: cōcluserūt pisci
 um multitudinē copiosam.
 Rumpēbat aut̄ rhetē eorum
 Et annuerunt sociis q̄ erant
 in alia nauī: vt venirent ⁊ ad-
 iuuarēt eos. Et venerunt et
 implerunt ambas nauicu-
 las: ita vt mergerent. Quod
 cū videret symō petrus: pro-
 cidit ad genua iesu dicens.
 Eri a me: qz homo peccōr̄ sum
 dñe. Stupor em̄ circūde-

rat eſt ⁊ oēs q̄ cū illo erāt: in
 captura piſciū quā ceperant
 Similit̄ aut̄ iacobū ⁊ ioh̄em
 filios zebedel: q̄ erant ſocii
 ſymonis. Et ait ad ſymonē
 teſus. Noli timere: ex hoc iā
 hoies eris capiens. Et ſub:
 duct⁹ ad terrā nauibus: reſt:
 cis oib⁹: ſecuti ſūt eū. Amē
Ad bñ. a. Aſcēdit teſ⁹ in na:
 uim ⁊ ſedēs docebat turbas
 al. **Ad m̄t. an.** Preceptor: p:
 totā noctez laborātes nihil
 cepim⁹ i ſho aut̄ tuo laxabo
 rhere. **Sexta do. poſt tri:**
nitatē. Ad ho. cōſuetas. ofo.
Deus virtutū cui⁹ eſt to:
 tū qd̄ eſt optimū inſere
 pectorib⁹ nriſ amorē tui no:
 minis ⁊ preſta in nobis reſt:
 gionis augmentū: vt q̄ ſunt
 bona nutrias ac pietatis ſtu:
 dio q̄ ſūt nutrita cuſtodias.
 Et ſa: p̄ dñm. **Rec. ix. Le. f.**
euāgē. ſm m̄ at̄heū. Capt. v.
In illo tpe: d. i. d. f. Aſſi:
 dico vobis: niſi abunda:
 nerit iuſtitia vſa pl⁹ q̄ ſcri:
 barū ⁊ phariſeorū: nō intra:
 bitis in regnū celoz. Et reſ:
 Et libro p̄lo bñi auguſtini
 epi de ſermone dñi in monte:
 habito ⁊ de eadem lectione.
Dico vobis qz niſi abunda:
 nerit iuſtitia veſtra plus q̄
 ſcribarum et phariſeorū nō

intrabitis in regnū celoꝝ:
 id eſt non ſolum niſi illa mi:
 nima legis precepta imple:
 ue ritis que inchoāt hominē
 ſed etiā iſta que a me addun:
 tur/ q̄ nō veni ſoluere legem
 ſed ſplere: nō intrabitis in re:
 gnū celoꝝ. **S**ed dicis mi:
 hi. Si de illis mandatis mi:
 nimis cū ſuptus loqueret di:
 xit minimū vocari i regno ce:
 loꝝ quifq̄s vnum ſoluerit et
 ſcōm ſuā ſolutionem docue:
 rit/ magnū autē vocari qui:
 q̄s ea fecerit et ſic docuerit/
 et ex eo iā in regno celozum
 futurū eſſe etiā qz magn⁹ eſt
 quid opus ē addi preceptis
 legis minimis ⁊ ſi iam in re:
 gno celoꝝ poteſt eſſe qz ma:
 gnus eſt quiſquis ea fecerit
 et ſic docuerit. **Lectio. x.**
Quapropt̄ ſic accipiē:
 da ē illa ſentētia q̄ aut̄
 fecerit ⁊ docuerit ſic/ magn⁹
 vocabit̄ in regno celoꝝ ⁊ id
 eſt non ſcōm illa minima: ſz
 ſcōm ea q̄ ego dicturus ſum
 Que ſunt aut̄ iſta: Et abun:
 det iuſtitia inquit vſa ſuper
 ſcribarū ⁊ phariſeorū: qz ni:
 ſi abundauerit: non intrabi:
 tis in regnū celoꝝ. **E**rgo
 q̄ ſoluerit illa minima et ſic
 docuerit minimus vocabit̄:
 q̄ autē fecerit illa minima et

sic docuerit non tam magn⁹ habedus est et idone⁹ regno celorum: sed tamē non tam minimus q̄ ille q̄ soluit. Et autē sit magnus atq; illo regno aptus et facere debet et docere sicut x̄ps nunc docet id est vt abūdet iustitia eius sup scribarū et phariseorū.

Iustitia phari- *(Lc. xi.)*
seorū est vt nō occidat iustitia eorū q̄ intraturi sunt in regnū dei: vt nō trāscātur sine causa. Minimū ergo est nō occidere: et q̄ illud soluerit/ minimus vocabit in regno celorū. Qui autem illud impluerit vt nō occidat nō cōtinuo magnus erit et idoneus regno celorum: sed tamen ascendit aliquē gradū: perficietur autē si nec trāscatur sine causa. Quod si perfectus: m̄to remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non trāscamur non soluit legē vt nō occidamus sed implet potius: vt et foris dum non occidimus et in corde dū non trāscimur: innocentiā custodiam⁹. *Lc. xxi.*

Audistis ergo inq̄t q̄ dictū est antiq̄s nō occides: qui autē occiderit re⁹ erit iudicio. Ego autē dico vobis: q̄ oīs qui trāscit fra-

tri suo sine causa: re⁹ erit iudicio. Qui autē dixerit fratri suo racha: re⁹ erit concilio. Qui autē dixerit fatue: reus erit gehēne ignis. Quid interest inter reū iudicio et reum cōcilio et reū gehēne ignis? Nā hoc positremū grauissimum sonat: et admonet quosdam gradus factos a leuioribus ad grauiora donec ad gehēnā ignis veniretur. Et ideo sicut leuius est esse reum iudicio q̄ reū esse concilio: ita leuius est eē reū cōcilio: q̄ reum gehēne ignis.oportet leui⁹ esse stelligat trāsci sine causa fratri: q̄ dicere racha. Et rursus leui⁹ eē dicere racha: q̄ dicere fatue. Non enī reatus ipse haberet gradus: nisi gradatim etiā peccata cōmēorarent.

Sequētia sancti euāgelij: fm mattheum. Cap. v.

In illo t̄p̄e dixit se. dī. su. Amen dico vobis: nisi abundauerit iustitia v̄ra plus q̄ scribarū et phariseorū/ nō intrabitis in regnū celorū. Audistis q̄ dictū est antiquis: non occides. Qui autē occiderit/ re⁹ erit iudicio. Ego autē dico vobis: quia oīs q̄ trāscitur fratri suo/ re⁹ erit iudicio. Qui autem dixe-

rit fratri suo racha: reus erit concillo. Qui autem dixerit fatue: reus erit gehene ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare / et ibi recordatus fueris qz frater tuus habet aliquid aduersum te: relinq ibi munus tuum ante altare / et vade prius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniens: offeres munus tuum. Amen.

Ad hñs. 3. Audistis qz dictu est antiquis nō occides: qui autē occiderit reus erit iudicio. **Ad magr an.** Si offers munus tuū ante altare et recordatus fueris qz frater tuus habet aliquid aduersum te: relique ibi munus tuū ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo et tunc veniens offeres munus tuū

Dñica. vii. post trinitate. Ad horas s̄uetas or.

Deus cuius prouidentia in sui dispositione nō fallit te supplices exoramus: vt noxia cūcta submoueas et oia nobis profutura pcedas. Et fā p̄ do. **Lec. ix.**

Lectio sancti euangelij: Sm

Imarcum. **Cap. viii.** **A**llo t̄p̄e Cū turba multa eēt cū iesu nec haberēt qd māducarent: cōuocatis discipulis ait illis. **Adi-**

tereos sup turbaz: quia ecce s̄a triduo sustinēt me: nec habēt qd māducēt. **Et rel. Et cōmēta. ve. be. p̄b̄t̄ de ea. lc.**

In hac lectione consideranda est in vno eodēqz redemptione nostro distincta operatio diuinitatis et humanitatis: atqz error euticetis qui vnā tantū opationez in xpo dogmatizare p̄sumit: p̄cul a xpianis finibus expellendus.

Quis ḡ nō videat hoc qd sup turbā miseretur dñs ne vel inedia v̄l vie lōgioris labore deficiat affectuz esse et cōpassionez habere humane fragilitatis: qd nō de septem panibz et p̄scibz paucis quatuor milia hoim saturauit diuine opus eē virtutis. **lc. ix.**

Miraculo designat qd v̄l am sc̄li p̄ntis alie icolumes transire neqm̄: nisi nos gr̄a redemptionis n̄ri alimēto sui verbi reficiat. Hoc vero t̄p̄ice inter hanc refectionem et illā quinqz panū ac duoz p̄sc̄iū distat: qd ibi littera veteris instrumenti spiritali gratia plena esse signata est: hic autē noui f̄itas ac gr̄a testamēti fidelibz ministrāda demonstrata est. **S**ane v̄tra qz resectio in mōte celebra-

bus in solitudine: Et interrogavit eos. Quot pães habetis? Qui dixerunt. Septe. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septē panes grās agens fregit: et dabat discipulis suis ut apponerent. Et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit et iussit apponi. Et manducaverunt: et saturati sūt. Et sustulerūt quōd superaverat de fragmētis: septem portas. Erant autē quā manducaverunt quasi quattuor millia: et dimisit eos. **Amē. Ad hñd? an.** Misereor sup turbā quā iam triduo sustinent me: nec habent quod māducent: et si dimiserō eos ieiunos deficient in via alfa. **Ad mgt an.** Precepit iesus turbe discūbere sup terrā et accipiens septē panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut apponerent et apposuerunt turbe alleluia.

¶ Octava dñica post trinitate. Ad horas pñetas of. o.

L Argrenobis dñe q̄s semp spiritū cogitanti q̄ recta sunt propitius et agēdi: vt qui sinete esse non possumus: s̄m te v̄uere valeamus. Et fac: per do. i vni

tate eiusdem. **Rec. ix. Lec. scii enā: s̄m marthei. c̄p. vii.**

In illo t̄p̄e: di. le. disci. s̄m. Attēdite a falsis p̄phetis qui veniunt ad vos in vestimētis ouis: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Et reliq̄. **Homel origē: de ea. l.** Attēdite a falsis p̄phetis quī veniūt ad vos in vestimētis ouis: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Quō paulo supius spatiosam et latā viam nominavit / hoc nūc apertius falsos p̄phetas ostendit: p̄ quos multi in p̄ditionē abominabilē abierūt. Quō primo in iudea multi apparuerūt: et modo in p̄fidia totū replerūt mūdū. Sed illi p̄t̄i q̄ falsi p̄phete fuerūt verissimos dñi p̄phetas vsq̄ ad mortē persecuti sūt: sicut hieremiā et micheā aliosq̄ multos. Isti autē nūc falsi p̄phete et falsi xp̄iani qui sūt: nisi qui veraces christianos sine mīa persequunt et opprimūt: aliquādo si defecopia etiā gladijs sine intermissione aut suis p̄avis morib⁹ et exemplis? **Lectio. r.**

Incirco oēs p̄ueniens dñs adhortat⁹ est discens. Attēdite a falsis p̄phetis. Attēdite diligēt⁹

de tribulis ficus: Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aut arbor fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neque arbor mala fructus bonos facere. Sic arbor que non facit fructum bonum excidetur: et in ignem mittetur. Ergo ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum. Amen. **Ad hñ. an.** Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos dicit dñs. **Ad mag. an.** Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnum celorum. **¶ Nona dñica post trinitate. Ad horas consuetas. Dño.** **D**ate aures misericordie tue dñe precibus supplicantium: et ut petentibus desiderata precedas fac eos qui tibi sunt placita postulare. Et facta per do. **Lec. ix. Lec. scilicet.** **Evāg. s. lucā. ca. xvi.** **I**n illo tempore d. i. d. s. parabolā hanc. Non quidam erat

dives: qui habebat villicum. Et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. **Et reliq. Ex comētariorū venē rabilis bede pbr̄i: de ea. l. c.** **I**n villico hoc quod dñs efficiebat de villicatu et laudavit eum quod in futurum prospere rit sibi non omnia debemus ad imitandum sumere. **¶** Non enim aut dño nro facienda est in aliquo fraus: ut de ipsa fraude elemosinas factamus: aut eas a quibus recipi volumus in tabernacula eterna tanquam debitorum dei et dñi nri fas est intelligi cum iusti et sancti significetur hoc loco quod eos introducunt in tabernacula eterna quod necessitatibus suis terrena bona communicaverit: de quibus etiam dicit quod si quis alicui eorum calices aque frigide dederit tñ in nomine discipuli non perdet mercedem. **Lectio. x.** **S**ed etiam e contrario ducantur iste similitudines: ut intelligamus si laudari potuit ille a dño cui fraudem faciebat: quanto amplius placeat dño deo qui secundum eius preceptum illa opera faciunt: sicut etiam de iudice iniquitatis qui interpellabatur a vidua comparatione duxit ad iudicem deum: cui nulla ex parte

index iniquus conferendus est. **C**illici sane vocabulo dicimus eos qui pecunias habent non in dominio suo: sed aliene potius rei dispensatores esse putandos. Qui si iuxta huiusmodi serui exemplum sedule fingende villicationis ac rationis reddende tempus prouiderint: facile terrenorum omnium delectatione simul et dilectione nudati plus sibi de amicis conquerendis in futuro: quam de diuitiis in presenti colligendis prospicere curabunt.

Lectio. xi.

Qui multa secum anxius pertractando / quid facia inquit: fodere non valeo: mendicare erubescio. Abiacta villicatione fodere non ualeo: quia finita hac uita in quantum licet operari: nequaquam bone uerfationis fructum ultra ligone deuote copunctio: nis licet inquirere. Admendicare confusio est illo scilicet pessimo genere medicandi: quod regines ille fatue medicasse referunt: quod ingruente tempore nuptiarum oleo mentum deficere sapientibus dixit. Date nobis de oleo uis: quia lapides noster extinguunt. Et de quo salomon ait. Propter frigus piger gerare noluit: mendicabit er-

go estate: et non dabis ei. **P. xii.**

Anuocatis itaque singulis debitoribus distulit dicebat primo. Quantum debes domino meo: At ille dixit. Centum cados olei. Dixitque illi. Accipe cautionem tuam: et sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Respondit. Centum choros tritici. At illi. Accipe literas tuas: et scribe octoginta. Ladus greca lingua / amphora est: prunes uinas tres. Chorus non modicus triginta complet. Quod autem de centum cados olei quinquaginta scribit fecit a debitore / et de centum choris tritici octoginta: ad nihil aliud ualere arbitror: nisi ut ea que similiter in sacerdotibus atque in leuitas iudeus quisque operatur in christi ecclesia abundet iustitia eius super scribarum et phariseorum: ut cum illi decimas daret isti dimidias dent / sicut non de fructibus / sed de ipsis bonis suis fecit zachheus. Aut certe duplicet decimas: ut duas decimas dando super impendia iudeorum. Nisi quis forte simpliciter accipendum putet: quod ois qui indigentiam cuiuslibet pauperis secutus uel

et hinc uel cor
parte quatum
consequitur ad
dantur: certa
colu su mercede
Circumstantia
redem lucam
In illo tpe. Et
fuit parabol
homo qui erat di
uulicili. Et hie
ne est apud illi: q
fuit bona ipi. Et
dixit: ait illi. Quid
dixit? Sed de rati
lacione tue. Jam
pauere uillicare. Et
tunc mraie. Quid
tunc mas aufert a m
conuio: fodere non
uallare erubesco. Et
tunc ut cum amota
uillacione recipiam
tunc suas. Conuoc
pignus debitorib
dixit primo. Et
dixit meo: At
dixit. Centum cados olei. Et
dixit. Accipe cautionem
tuam: et scribe quinq
dixit. Tu uero quom
dixit. Centum choros tritici. At
dixit. Accipe literas
tuas: et scribe octog
dixit. Tu uero quom
dixit. Centum choros tritici. At
dixit. Accipe literas
tuas: et scribe octog

ex dimidiavel certe ex quin-
 ta parte quatum viginti vel
 quinquaginta ad centu sunt
 alleluaverit: certa sue miseri-
 cordie sit mercede donadus
Sequentia sancti euange-
lij: secundum lucam. Ep. xvij.
In illo tpe. Dixit se. d.
 fute parabolam hac: q
 homo qda erat dives: q ha-
 bebat villicu. Et hic diffama-
 tus est apud illu: quasi dissipa-
 fasset bona ipsi. Et vocavit
 illuz: et ait illi. Quid hoc au-
 dio de te: Redde ratione vil-
 licationis tue. Jam em non
 poteris villicare. Ait aut vil-
 licus intrase. Quid facia qz
 dñs meus aufert a me villi-
 catione: Fodere non valeo:
 medicare erubesco. Scio qd
 facia: vt cum amotus fuero
 a villicatione recipiant me i
 domos suas. Cōuocatis ita
 qz singulis debitoribus dñi
 sui: dicebat primo. Quantu
 debes dño meo: Ait ille di-
 xit. Cētu cados olei. Dixitqz
 illi. Accipe cautionē tuā: et
 sede cito scribe quinquagin-
 ta. Deinde alio dixit. Tu vō
 quantu debes: Qui ait. Cē-
 tu choros tritici. Ait illi. Ac-
 cipe lras tuas: et scribe octo-
 ginta. Et laudauit dñs villi-
 cum iniqtatis: qz prudenter

fecisset: qz filij huius scilicet pro-
 dentiores filijs lucis i gene-
 ratione sua sunt. Et ego di-
 co vobis. Facite vobis am-
 cos de mamona iqtatis: vt
 cū defeceritis recipiant vos
 in eterna tabernacula. Amē
Ad bñ an. Dixit dñs villi-
 co qd hoc audio de te redde
 rationē villicatiois tue allae
Ad magt an. Quid facia qz
 dñs me aufert a me villica-
 tionē: fodere nō valeo medi-
 care erubesco scio qd facias
 vt cū amor fuero a villicatio-
 ne recipiat me i domos suas

Decima do. post trinitatē
Ad horas conuetas. S. fo.

Deus q oipotentia tuā
 parcēdo maxime et mi-
 serādo manifestas multipli-
 ca sup nos gratia tuā: vt ad
 tua pmissa currētes celestiu
 honorū facias esse cōsortes.
Et fac per do. Lec. ix. Lectō
scilicet euangelij: s. m. lucā. cp. xix

In illo tpe: Cū appro-
 pinquasset iesus hieru-
 salē: videns ciuitatē fleuit su-
 per illā dicens. Quis si cogno-
 uisses et tu. Et ref. **Homelia**
bti gregori pape: de eadē l.
Lectiōne bñeū euangelij
 bñeū si possum volo s. mone
 pcurrere: vt illis les. plitior
 def intētio: q sciūt ex paucis

mstra cogitare. **Q**uod sciet dñs
illa hierosolymoz subuersio
describat q̄ a vespasiano ⁊ ti-
to romanis p̄cipib⁹ facta ē:
nullus q̄ hystoria euerfionis
eiusdez legit ignozat. **R**o-
mani em̄ p̄ncipes denun-
tiant cū dī. **Q**uoniam dies
in te et circū dabūt te mimici
tui vallo et circū dabunt te ⁊
coangustabunt te vndiq̄ ⁊ et
ad terrā consp̄nerent te: et fi-
lios tuos qui in te sunt. **Le. x.**

Hec quoq̄ qd̄ dicis et
nō relinquēt in te lapi-
dē sup lapidē ip̄a tā ip̄sī? ciui-
tatis transmigratio testat⁹: q̄
dum nūc in eo loco p̄structa
ēst vbi extra portā fuerat do-
mū crucifix⁹: p̄ior illa hie-
rusalē vt dicis funditus euer-
sa est. Cui ex qua culpa euer-
fionis sue pena fuerit illata
subiungit⁹: eo qd̄ nō cogno-
ueris tēpus visitationis tue.

Creator quippe oīm p̄ in
carnationis sue mysteriū hāc
visitare dignat⁹ est: s; ip̄a ti-
moris ⁊ amoris illius recor-
data nō est. **U**nde etiā p̄ pro-
phetā in increpatione cordis
humani aues celi ad testimo-
niū deducunt cū dicis. **Q**uod il-
uus in celo cognouit tēpus
suū: turtur ⁊ hyrundo ⁊ cicu-
nia custodierūt tēpus aduē-

tus sui: populus autē me⁹ nō
cognouit iudiciū dei. **Le. xi.**

Sed querendū p̄r est
qd̄ sit qd̄ dī videns ci-
uitatē fleuit sup illā dicens:
q̄ si cognouisses ⁊ tu. Fleuit
etenī pius redēptor ruinam
per fide ciuitatis: quam ip̄a
sibi ciuitas non cognoscebat
esse venturā. Cui a fiete dño
recte dicit. **Q**uod si cognouis-
ses et tu: subaudis fieres: q̄
modo q̄ nescis quod iminet
exultas. **U**nde et subditur.
Et quidem i hac die tna que
ad pacē tibi. Cui em̄ carnis
se voluptatib⁹ daret: ventu-
ra mala non p̄ospiceret: in
die sua que ad pacē ei esse po-
terant habebat. **Lectio. xii.**

Quod si bona p̄ntia ad
pacē habuerit manife-
stat cū subditur. **N**unc autē
abscondita sūt ab oculis tuis.
Si em̄ a cordis eius oculis
mala que iminerēt abscondi-
ta nō essent: leta in presenti-
bus p̄speris nō fuisset. **L**u-
cius mox etiam pena q̄ de ro-
manis sicut p̄dixi p̄ncipi-
bus imminēbat adiūcta est:
qua descripta qd̄ dñs fece-
rit subditur: q̄ ingressus tē-
plū cepit eicere vendētes ⁊
emētes: dicēs illis. **S**criptū
est qz dom⁹ mea domus ora

tionis est: vos aut fecistis illam speluncam latronum. Qui enim narravit malaventura et protinus templum ingressus est ut de illo vendentes et ementes eiceret: profecto innotuit quod ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Et ceteris quippe describens sed in templo ementes et vendentes feriens: in ipso effectu sui operis ostendit: unde radix peccatorum ditionis.

Sequentia scripturarum evangelii secundum lucam. Cap. xix.

In illo tempore: cum appropinquasset Iesus hierusalem: videns civitatem fleuit super illam dicens. Quia si cognovisses et tu. Et quid in hac die tua que ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia veniet dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te et vendicabunt te et ad terram profuerunt te et filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent non cognoveris tempus visitationis tue. Et ingressus in templum: cepit eicere vendentes in illo et ementes dicens illis. Scriptum est: quod domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quod dicit: in templo. Amē.

Ad bñ. an. Cum appropinquasset dominus hierusalem videns civitatem fleuit super illam et dixit quod si cognovisses et tu quod venient dies in te et circumdabunt te et coangustabunt te vendicabunt te et ad terram profuerunt te et non cognoveris tempus visitationis tue al.

Ad mag. a. Scriptum est enim quod domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: et erat quotidie docens in templo.

Un: decima dñica post trinitatem

Ad horas pñctas. Oratio.

Omnipotens septiformis deus quod a bundantia pietatis tue et merita supplicium excedis et vota effunde super nos misericordiam tuam: ut dimittas quod conscientia me iuvit et adicias quod officio non presumit. Et fac pro deo.

Le. ix. Le. scri euā gelii in lucam. Cap. xix.

In illo tempore: dixit Iesus ad quosdam qui se confidebant tamquam iusti et aspernabant ceteros parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum ut orarent: unus pharisaeus: et alius publicanus. Et res.

Ex cōmētario venede pbr̄i de eadem lectiōe.

Quia parabolam dominus qua sepe orare et non deficere docebat ita conclusit ut diceret

veniente iudice difficile fide
in terra repertiendam: ne quis
sibi forte de supvacua fidei
cognitione vel etiam confes-
sione blādtretur mox altera
functa parabola diligentius
ostendit a deo fidei non fba
examināda s; opa: inter q̄ ni
mix opa maxime regnat hu
militas. ¶ Unde et supra cū
fidem grano sinapis minuto
qdē s; ex cōtritione fragrāt
cōpararet: quasi exponendo
subiunxit. Lū feceritis oīa q̄
precepta sunt vobis: et dicite
serui inutiles sum⁹. Quo cō
tra supbi cū nequaq̄ oīa sed
modicū qd̄ eorū q̄ p̄cepta sūt
faciant: non solū mox de sua
iustitia p̄sumūt s; et iñrmos
quosq; despiciunt: atq; ideo
quali fide vacui cum orauer
rint non exaudiuntur. *Ec.*

Duo hoies ascēderūt i
tēplū vt orarēt: vnus
phariseus: et alter publican⁹
Publican⁹ humiliter orās ad
illa p̄fate vidue hoc est ecclie
membra p̄ner de quib⁹ su-
pra dicit deus aut nō faciet
vindictam electorū suorū cla-
mantū ad se: phariseus autē
merita iactans ad ea de quib⁹
bus terribilis i p̄clusiōe sen-
tentia subdit: et verūm filius
hois veniens putas iueniet

fidem in terra. ¶ Phariseus
stans: hec apd̄ se orabat. De
us gratias ago tibi qz nō suz
sicut ceteri homines: raptio-
res/iniusti adulteri: velut es-
tam hic publican⁹. *Le. xi.*

Quattuor sunt species
quibus oīs tumor ar-
rogantiū demonstrat: cū bo-
nū aut a seipis habere se est
māt aut sibi datū desup cre-
dunt s; p̄d suis se hoc acce-
pisse meritis putāt: aut certe
cum iactant se habere qd̄ nō
habēt aut despectis ceteris
singulariter appetunt vidēt
habere quod habent. Quia
phariseus iste iactante peste
laborasse dephendit: q̄ idcir-
co de templo absq; iustifica-
tione descendit: quia bonorū
operum merita sibi quasi sin-
gulariter tribuens orātū pu-
blicano se pretulit. *Le. xi.*

Istino bis i sabbato
possideo. Ezechiel propheta
de offensis sibi celi animali-
bus scribit. Et totum corp⁹
pleni oculis: in circuitu ipso-
rū quattuor. Corpora q̄ppe
aialiuꝝ idcirco plena oculis
describunt: qz sanctorū actio
na desiderabiliter prouidēs:
mala solert caues. Sed nos

sepe dñi alijs rebus intendimus sit vt alia negligam? et vbi negligim? ibi proculdubio oculū nō habem?. Nam ecce phariseus ad exhibēdā abstinentiā ad ipendēdā mīaz ad referēdas deo grās oculū habuerat; s; ad humilitatis custodiā nō habebat. Et qđ pdest qđ tra hostiuz insidias pene tota ciuitas caute custodit: si vnū foramē aperitū relinquit vnde ab hostib; intretur: **Sequetia sancti euāgelij: in lucā. Ep. xvij.**

In illo tpe Dixit iesus ad quosdā qđ in se confidebant tanqđ iusti et aspernabant ceteros pabolā istā. Duo homines ascenderūt ī templū vt orarēt: vn; phariseus et alter publican;. Phariseus stās hec apud se orabat. De; grās ago tibi: qđ nō sum sicut ceteri hoīm raptores iusti adulteri velut etiā hic publican;. Ieiuno bis in sabbato: decimas do oīm qđ possideo. Et publican; a lōge stans nolebat nec oculos ad celū leuare: s; pcutiebat pect; suū dicēs. De; ppiti; esto mihi peccatori. Dico vobis: descēdit hic iustificatus in domū suū ab illo. Quis oīs qđ se exaltat humiliabit: et qđ se

humiliat: exaltabit. Amē. **Ad bñ; an.** Stans a lōge publican; nolebat oculos ad celū leuare s; pcutiebat pect; suū dicens de; ppitius esto mihi peccatori. **Ad magr; an.** Dis qđ se exaltat humiliabit et qđ se humiliat exaltabitur.

Dñica. xij. post trinitatem. Ad horas consuetas. Oratio.

Omnis pater et misericors de; de cui; munere venit vt tibi a fidelib; tuis digne et laudabiliter seruiat tribue qđ nobis: vt ad pmissiones tuas sine offensione curram;. **Et fac: per do. Lec. ix. Actō scilicet euāg; in marcū. Ep. vij.**

In illo tpe: Exiens iesus de finib; tiri venit per sidonē ad mare galilee: p medios fines decapoleos. Et reliqua. **Homelia venede pbr; de eadē lectione.** Surdus ille et mutus quem mirabiliter curatum a domno modo cū euāgelij legeretur audiuim; genus designat humanū: in his qui ab errore diabolice deceptōis diuina merentur gratia liberari. Obsurdum nāq; homo ab audiendo vite verbo post qđ mortifera serpentis verba cōtra deū timidus audiuit. **Adur; a laude dicitōis effe.**

Ad. i.

ctus est: ex quo cū seductore colloquū habere p̄sumpsit. **E**t merito clausit aures ab audiēda inter āgelos laude creatoris: quas ad audiēdum eiusdem creatoris vituperationē sermonib⁹ hostis incaut⁹ apuit. Merito clausit os a p̄dicanda cū angelis laude creatoris: qđ velut ad meliorandū eiusdē op⁹ creatoris cūi vetiti p̄uaticatiōe superbus impleuit. **Lecl. r.**

Et heu miser generis humani defectus qđ in radice vicioꝝ germinauit viciosius multo dilatari cepit in propagine ramoy: ita vt veniente in carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mūdus ab agnitione ⁊ p̄fessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus.

Sed vbi abundauit peccatum: superabundauit gratia. Venit namq; domin⁹ ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quos sanaret. Venit sue pietatis gr̄a ad tumētia turbida ⁊ instabilia gētū corda: in qb⁹ nouerat eē qui ad suā gratiā pertinerent. **lc. xi.**

Et bene inter medicos ad mare galilee vbi egrotuz sanaret venisse perhibetur: qz

relicto ob perfidiam populo qui decalogi mandata acceperant exteras venit ad gentes: vt sicut iohannes ait: filios dei qui erant dispersi cōgregaret in vñ. Et adducit ei inquit surdum et mutum ⁊ deprecabant eum vt imponat illi manū. Quia ipse surdus saluatorē agnoscere mutus rogare nequibat: adducunt eum amici: ⁊ pro ei⁹ salute dño supplicant. Sic nimirū sic in spiritali necesse est curatiōe geratur: vt si qđ humana industria ad auditū confessionēq; veritatis conuertit nō potest diuine pietatis offeratur aspectib⁹: atq; ad sanādū eū superne man⁹ flagitetur auxilium. **Lecl. xi.**

Nec tardat celestis medici: si intēta p̄cantū nō hesitat nec deficit orō. Unde statī subinfert ⁊ qz apprehendens egrotū iesus de turba seorsum misit digitos suos i auriculas: et expuens tetigit linguā suā. Digtos q̄ppe surdo i auriculas mittit vt audiat: cū p̄ dona gratie spiritalis diu nō credētes ad auditū sui p̄bi conuertit. Expuens linguā muti vt loq̄ valeat t̄git: cū per ministrū p̄dicationis rationē fidei

quā confiteri debeat prestat.
 per digitos nāq; dñi / spūs
 sancti dona significari ⁊ ipse
 doceret dicēs. Si ego i digito
 dei eicio demonia? **Ad ali?**
 euāgelista manifestus ponit
 si ego in spiritu dei eicio des-
 monia ⁊ et psalmista ubi ait
 qm̄ videbo celos tuos opera
 digitorū tuorū: id est videbo
 sc̄tōs nō sue merito virtutis
 sed tui munere sp̄rit⁹ a terre
 nis suspēlos ⁊ celesti factos
 cōversatiōe sublimes. Sp̄-
 tuz quoq; capitis ⁊ oris dñi
 s̄bū est euāgeliz: qđ ex inui-
 sibili diuinitatis archano sū-
 ptum visibiliter mūdo vti sa-
 nari possit ministrare digna-
 tus est. **Sequentia sancti**
euāgeliz s̄m̄ marcū. Cp. viij.
In illo tpe: Exiens ie-
 sus de finib⁹ tiri venit
 per sydonē ad mare galilee:
 p̄ medios fines decapoleos.
 Et adducūt ei surdum ⁊ mu-
 tū: et deprecabant eū vt im-
 ponat illi manū. Et apphen-
 dens eū de turba seorsuz: mi-
 sit digitos suos in auriculas
 eius ⁊ expuens tetigit ligūā
 eius. Et suspiciens in celuz in-
 gemuit: et ait illi. Effeta: qđ
 est adaperire. Et statim apte
 font aures eius et solutū est
 vinculū lingue eius: ⁊ loque-

bat recte. Et p̄cepit illis: ne
 cui dicerent. Quāto aut̄ eis
 p̄cipiebat tantomagis plus
 predicabāt: ⁊ eo āplus am-
 mirabant dicētes. Bene om-
 nia fecit: et surdos fecit au-
 dire: et mutos loqui. Amen.
Ad bñ. an. Quanto eis pre-
 cipiebat tātomagis plus p̄-
 dicabant ⁊ eo ampli⁹ amira-
 bantur dicētes bene omnia
 fecit et surdos fecit audire
 et mutos loqui. **Ad magi ā.**
 Bene omnia fecit et surdos
 fecit audire et mutos loqui.
Dñica. xliij. post trinitatez
Ad horas consuetas. Of. o.
O m̄n̄s sempiternē de⁹
 da nobis fidei sp̄et et
 charitatis augmētū: ⁊ vt me-
 reamur assequi qđ promittis.
 fac nos amare qđ p̄ceptis.
Et fac: per do. Lec. li. Lec.
sc̄t euāgeliz s̄m̄ lucā. Cp. x.
In illo tpe: Dī. se. dī. s̄.
 Vtri oculi q̄ vidēt que
 vos videtis. Et ref. **Ex. 2. mē**
ta. ven. bede p̄bri: de eadē sc.
Non oculi scribarū et pha-
 risēoz qui corpus dñi tantū
 videre ⁊ illi beati oculi qui
 eius possunt cognoscere sa-
 cramenta: de quib⁹ dicit. Et
 reuelasti ea puulis. Vtri ocu-
 li paruuloz: quib⁹ et te ⁊ pa-
 trē filius reuelare dignatur.

713. 11.

Dico enim vobis: quod multi prophetę et reges voluerunt videre quę videtis et non viderunt et audire quę auditis et non audierunt. Abrahā exultavit ut videret diē xp̄i: et vidit et gavisus est: esaias quoque et michęas et multi alij prophetę viderunt gloriā dñi: quę et propter ea videntes appellati sunt. Sed hi omnes a longe aspicientes et salutates per speculum et in enigmate viderunt: ap̄li autem in presentiarum habentes dñm conuiescentes ei et quę voluissent interrogando discētes: nequaquam per angelos aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero lucas multos prophetas et reges dicit: matheus ap̄li prophetas et iustos appellat. Ap̄li sunt enim reges magni: quę tentationum suarum motibus non cōsentiendo succubere: sed regendo preesse nouerunt. **sc. x.**

Ecce quidam legisperitus surrexit tentans eum et dicens: Magister: quid facies ut vitam eternam possideas? Legisperitus quę de vita eterna dñm tentans interrogat: occasione ut reor: tentandi de ip̄is sermonibus dñi supersit vbi ait. Gaudete autem: quod noxia vestra scripta sunt in celis. Sed ipsa

sua tentatio declarat quę vera sit illa dñi cōfessio qua patri loquitur: quod abscondisti hec a sapientibus et prudentibus: et reuelasti ea puillis. At ille dixit ad eum. In lege quid scriptum est? Quomodo legis? Ille respondens dixit. Dileges dñm deum tuum ex toto corde tuo: et ex tota anima tua et ex omnibus viribus tuis: et tuum sicut teipsum. **sc. xi.**

Quam legisperito respondet perfectum nobis saluator iter vite celestis ostendit: cui primo de dilectione dei et proximi legis scripta prominent dicit. Recte respondisti. Hoc fac et viues. Deinde post inductam parabolam respondentem illum fuisse proximum vulnerato qui fecit misericordiam in illum adiecit. Hęc et tu fac similiter id est tali mie studio primum tuum necessitate habentē diligere et sustentare memento: apertissime declarans solum esse dilectionem et ipsam non verbotenus ostentatam sed operis executione probatam quę perpetuam ducat ad vitam. **sc. xii.**

Ille autem volens iustificari et quis est meus proximus? Quanta inanis glorie demerit.

legisperitus obuia
 respondit quo
 illi actare: p̄
 vult ignoscere m
 inuata saluato
 legens et pruden
 illi copia nō dum
 omnia xp̄i sed seip
 bere viderat: dea
 seruabatur immo
 uentari quibus c
 cetera videre poss
 uenerunt. Cui do
 p̄fecto ita respōsi
 uerunt: et omne
 a heret cultibet p
 ducunt: et tamen
 parabola special
 uerū quę nobis per
 tate p̄m? fieri dīg
 dūcatur. Hęc
 uerū opem sicut n
 p̄ceduntur sup xp̄o
 uerū dōctmag? ut n
 uerū fraternitatis
 uerū allegorie regu
 uerū et auster cor
Capitula scilicet
Primum Capitulum
 illi xp̄i. l. d. f. x.
 uerū ostendit quę
 uerū em vobis: qu
 uerū et prophete
 uerū quę vobis de
 uerū et audire quę
 uerū uiderunt. Et

tla: Legisperit⁹ obvulgi fa
 uore captandū quo sapiēter
 respōditte iactaret: primū se
 legis fatei ignozare manda
 tū. Vere iuxta saluatoris sē
 tentiā sapiens et prudens in
 lege: sed quia nō humiliari
 cū paruulis xp̄i sed seipsum
 iustificare desiderat: beatos
 oculos columbarū innocen
 tie lacte rotarū quibus chr̄i
 sti archana videre possit ac
 cipere recusauit. Cui domi
 nus profecto ita respōsū tē
 perauit suuz: vt et omnē qui
 miam faceret cuiuslibet pro
 ximū doceret: et tamen hec
 eadem parabola specialiter
 ip̄m dei filiū q̄ nobis per hu
 manitatē prim⁹ fieri digna
 tus est designaret. Neq; em̄
 ita proximū quem sicut nos
 diligere iubemur sup̄ xp̄o in
 terpretari debemus: vt mo
 ralia mutue fraternitatis in
 situta sub allegorie regulis
 extenuare et auferre cone
 mur. **Sequētia sc̄i euā
 gelij: s̄m̄ lucam. Capitulo. x**
In illo t̄p̄e d. i. d. s. Bea
 ti oculi q̄ vidēt q̄ vos vi
 detis. Dico em̄ vobis: quod
 multi reges et prophete vo
 luerunt videre q̄ vos videtis
 et nō viderūt: / et audire q̄ au
 ditis: / et nō audierunt. Et ec

ce quidā legisperitus surre
 xit: tentās illū et dicēs. **Aba
 gister: qd̄ faciendo vitā eter
 nam possidebo: At ille dixit
 ad eū. In lege qd̄ scriptū ē
 Quō legis? Ille r̄fidens di
 xit. Diliges d̄m̄ deū tuū ex
 toto corde tuo et ex tota aīa
 tua et ex oib⁹ virib⁹ tuis et ex
 omni mente tua: et primū tu
 um sicut teip̄m. Dixitq; illi.
 Recte respondisti. **Hoc fac et
 vitues. Ille autē volēs iustifi
 care seip̄m: dixit ad iesū. Et
 quis est me⁹ proximi? Su
 spiciens autē iesus dixit. **Hō
 mo quidam descendebat ab
 hierl̄m in lericho: et incidit i
 latrones. Qui etiā despolia
 uerūt eū: et plagis impositis
 abiēit semituo relicto. Ac
 cidit autē vt sacerdos quidā
 descenderet eadē via: et viso
 illo preterijt. Similit̄ et le
 uita cū esset sec⁹ locū et vide
 ret eū: pertrāsijt. Samarita
 nus autē quidā iter faciens/
 venit secus eū: et videns eum
 mīa motus est. Et appropis
 ans alligauit vulnera eius
 infundēs oleū et vinū. Et im
 ponēs illū in iumentū suum
 duxit in stabulū: et curā eius
 egit. Et altera die ptulit du
 os denarios: et dedit stabu
 lario et ait. Curā illi⁹ habe:******

et quodcumq; superogaueris ego cum rediero reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi propitius fuisse illi qui incidit in latrones? Et ille dixit. Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus. Eade et tu fac similiter. **Amē. Ad hñc. a. Dico autem vobis quod multi reges et prophete voluerunt videre que videtis et non viderunt: et audire que auditis et non audierunt.** **Ad magr. a. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo: ait illi Iesus: in lege quid scriptum est: diliges dominus ex toto corde tuo.** **Decimaque: ta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas. Oratio.** **Q**uod dñe quod ecclesiam tuam propitiatione perpetuet quod sine te labi humana mortalitas tuis semper auxiliis et abstrahatur a noxiis: et ad salutaria dirigat. **Et factus per do. Lec. ix. Lectio scilicet euangelijs lucā. Ca. xvii.** **I**n illo tempore: Dominus Iesus in transitu per mediam samariam et galileam. **Et reliquit.** **Ex commentario venerabilis beate patris de eadem lectione.** **H**eprosi non absurde stelligi possunt: quod scientiam vere fidei non habentes varias doctrinas peritentur erroris. **N**ō enim vel abscondunt imperitiam suam: sed pro summa peritia proferrunt in lucem: et iactantiam sermone ostendunt. **N**ulla poro falsa doctrina est: que non aliquid vera in se misceat. **U**tergo falsis inordinate permixta in una disputatione vel narratione hominis tanquam in uno corporis colore apparentia significant lepram: tanquam veris falsisque colorem locis humana corpora variantem atque maculantem. **Lectio. x.** **H**ic autem tam vitandi sunt ecclesie: ut si fieri potest longius remoti: magno clamore christi interpellent. **U**bi et apte subiungit. **Q**ui steterunt a longinquo: et leuauerunt vocem dicentes. **I**esu preceptorum miserere nostri. **E**t beatus vir saluentem Iesum preceptorem nominat. **Q**ui enim in eis verbis se errasse significat: hunc saluandi humiliter preceptorum vocat. **L**icet ad cognitionem preceptorum redeunt: mox ad formam salutis recurrunt. **N**ā sequit. **Q**uos ut vidit dixit. **I**te: ostendite vos sacerdotibus. **E**t factum est dum irent: mundati sunt. **Lec. xi.** **Q**uallū dñs eorū quibus hec corporalia beneficia prestitit inuenit misisse ad sacerdotes nisi leprosoꝝ q̄

videlicet sacerdotiū iudeorū
 figura erat futuri sacerdo-
 tis regalis qđ ē i ecclia : quo
 cōsecranō oēs pertinētes ad
 corpus xp̄i summi z veri p̄ri-
 cipis sacerdotū . Et quisq̄s
 heretica p̄auitate vel sup̄sti-
 tione gētili v̄l iudaica p̄fidia
 vel etiā scismate fractio qua
 si vario colore p̄ xp̄i gratiam
 caruerit necesse ē ad eccliaz
 veniā : colorēq̄s fidei verum
 quē acceperit ostēdat . Lete-
 ra vero vicia tāq̄ valitudines
 z quasi mēbrorū oīe atq̄ sen-
 suū p̄ seip̄m interi⁹ in cōsci-
 entia et intellectu dominus
 sanat et corrigit . **Lectio. xii.**

DEniq̄ et paulus voce
 dñi audita quid me p̄-
 sequeris? ego sum iesus que
 tu persequeris: ad ananiam
 tamen missus est vt illo sa-
 cerdotio quod in ecclesia cō-
 stitutum est sacramentū do-
 ctrine fidelē perciperet/ et
 verus eius approbaretur co-
 lor: non quia non potest per
 seip̄sū domin⁹ omnia facere
 nam q̄s alius hec facit etiā
 in ecclesia: sed vt ipsa socie-
 tas cōgregatorū fidelīū ap-
 probādo iuicē atq̄ cōmuni-
 cando vere fidei doctrinā in
 oībus q̄ dicitur verbis vel
 signant sacramētis: tāq̄ v̄nā

spēm veri coloris obducatur.
 Corneli⁹ etiā cui elemosyne
 eius accepte et p̄ces eius au-
 dite illi ab angelo nūciarent
 p̄pter doctrine tamē sacra-
 mentorūq̄ v̄nitatē ad petrū
 iubeſ mittere: tanq̄ illi et su-
 is dic: retur . **Ite ostendite**
vos sacerdotibus. Nā et cui⁹
 irent/ mūdati sūt. Jam ei ad
 eos venerat petr⁹: sed tamē
 ip̄i nōdū accepto baptisma-
 tis sacramēto nōdū spiritua-
 liter ad sacerdotes peruene-
 rant: et tñ infusione sp̄s san-
 cti z amiratione linguarum
 eorū mūdatio declarata est.
Sequentia sc̄ti enā. In lucā
11. l. tpe. dñi (cp. xvii)
Iret iesus in hierusalē
 trāsibat p̄ mediā samariā et
 galileā . Et cū ingrederetur
 quoddā castellū: occurrerūt
 ei decē viri leprosi . Qui ste-
 terūt a lōge: et lenauerūt vo-
 cē dicentes . Iesu preceptor
 miserere n̄r . Quos vt vidit
 dixit . **Ite ostendite vos sa-**
cerdotibus. Et factū est dñi
 iret: mundati sūt. An⁹ aut̄ ex-
 illis vt vidit q̄a mūdāt⁹ est:
 regressus ē cū magna voce
 magnificās deū . Et cecidit
 in facie ante pedes ei⁹: gra-
 tias agēs . Et hic erat sama-
 ritan⁹ . Respondens aut̄ iesus

110. 111

carū et dīcas miseratio dei
 magna est: ignorans quia pa-
 tientia dei ad penitentiā te tri-
 uitat. **L**ui enim tanta mia-
 cōmemorari potest et ei quod oīa
 donat peccatā cōuertit: et olea-
 strū facit participē pingue-
 dints oliuē. Et cuius tanta se-
 ueritas quod ei quod naturalibus
 ramis nō peccat: sed propter in-
 delitatē fregit illos. **Lec. xliij.**
Sed quisquis vult dili-
 gere deū et carere ne
 offendat: nō arbitretur se duo-
 bus dñis posse seruire: et in-
 tentiōe cordis sui rectā ab
 omni duplicitate explicet.
 Ita enim sentiet de deo in bo-
 nitate: et in simplicitate cor-
 dis querit illū. Ideo inquit dico
 vobis nō habere sollicitudinē
 in aīa vestra quod edatis: ne-
 que corpori vestro quod induat: ne
 forte quāuis iam supflua
 non querantur propter ipsa
 necessaria cor duplicetur: et
 ad ista conquerenda nostra
 detorqueatur intentio cū ali-
 quid quasi misericorditē ope-
 ramur: id est cū cōsulere ali-
 cui videri volumus nostrum
 emolumentum ibi potius quam
 illius vilitatem attendamus
 et ideo nobis non videamur
 peccare: quia nō supflua sed
 necessaria sunt que consequi
 volumus.

Dominus autē admo-
 net ut meminerimus
 multo amplius nobis deū dedisse
 se quam nos fecit et cōposuit ex
 aīa et corpore quod est alimētum
 atque tegumentū: quorum cura
 nos duplicare cor non vult.
 Nōne aīa inquit plus est quam
 esca? At tu intelligas eū qui
 dedit aīam: multo facilius escā
 esse daturū. Et corpus plus
 quam vestimentum? Id est plus
 est. At similiter intelligas eū
 qui corpus dedit: multo fa-
 cilius daturum vestimentū.
 Quo loco queri solet vtrum
 ad aīam cib⁹ iste pertineat cū
 aīa incorporea sit: iste autem
 cibus corporeus. Sed an-
 tē hoc loco pro ista vīta po-
 sitā nouerimus: cuius retis
 naculū est alimētū istud cor-
 poreū. Scdm hanc significa-
 tionem dictum est etiā istud
 Qui amat aīam suā: perdet il-
 lam. Quod nisi de hac vīta
 acceperim⁹ quā oportet pro
 regno dei perdere quod potuisse
 martyres claruit: contrariū
 hoc preceptū erit illi sētētie
 qua dictū est. Quid prodest
 hōi si totū mūdū lucrifecerit
 aut sue detrimētum faciat?
**Sequentia sancti euāgelij
 sm mattheum. Cap. vi.**

est elatus / significat hominē
letali criminū funere sopora-
tū eandēq; in sup aie mortez
nō cordis adhuc cubill tegē-
tē: sed ad multoz notitiaz p-
locutionis operisue iudiciū
quali per sue ostia ciuitatis
propalantem. **Lectio. x.**

Qui bene filius vnicus
matris sue fuisse per-
hibetur: quia licet ē multis
collecta psonis vna sit perfe-
cta et immaculata virgo mater
ecclesia: singuli q̄q; tñ fideli-
um vniuersales se ecclesie fi-
lios rectissime fatentur. Hāc
et elect⁹ q̄libet quādo ad fi-
dē imbuit filius est: qñ alios
imbuit mater est. An nō ma-
terno erga paruulos ange-
bat affectu q̄ ait: filioli mei
quos iteruz parturio donec
formetur christus in vobis?

¶ Portam ciuitatis qua de-
functus efferebat: puto ali-
quem de sensib⁹ esse corpo-
reus. Qui em̄ seminat inter
fratres discordias qui iniq̄-
tatem in excelsū loquit p-
oris portā extrahit mortu⁹.
Qui viderit mulierē ad ocu-
piscēdā eā: per oculoꝝ por-
tā sue mortis iudiciū pfert.
Qui fabulis octosis obfec-
tione carminibus vel detra-
ctionibus aurē libenter ape-

rit / hanc aie sue portā mort⁹
efficit: ceterosq; qui non ser-
uat sensus: mortis sibi sp̄i re-
serat aditus. **Lectio. xi.**

Osecro dñe iesu cun-
ctas mee ciuitat⁹ por-
tas / portas iustitie facias:
vt ingressus in eas confitear
noi tuo / tueq; maiestati cum
ministris celestibus eam cre-
brius iuisenti nō fetoz elati
cadauer⁹ occurrat: sed occu-
pet sal⁹ muros illi⁹: et portas
etus laudatio. Et hec vidus
erat: et turba ciuitatis mul-
ta cū illa. Viduā eē eccliam?
ois aia que sp̄si dñi q; sui se
morte redemptam meminit
agnoscit. Diuino autē nutu
multa dñm turba multa vt-
duā comitabat: vt viso tāto
miraculo multi testes multi
fierent dei laudatores. **L. xii.**

Quam cū vidisset: et mi-
seratus sup eā dixit illi.
Noli flere. Desiste inq̄t qua-
si mortuū flere: quē mor vt-
uum resurgere videbis. Abi
mystice nouati dogma p̄fun-
dit: q̄ de sua mūdicia supbe
gloriat⁹ / humilem penitētū
mūdationē euacuare conat:
verāq; matrem ecclesiam de
natoꝝ suoz spiritali extin-
ctione ploratē spe vite redō-
nande negat p̄solari debere.

Et pulchre enāgelista dñm
pri⁹ mia motū eē sup matrē
z filiū post suscitasse testat:
vt in vno nobis exēplū in-
tande pietatis ostēderet: in
altero fidem mirande pote-
statis astrueret. **Sequentia
lecti enāgelij fm lucā. Ca. vii.**

In illo tpe: Ibat ies⁹ i
ciuitatē q̄ uocat naim
z ibāt cū illo discipuli ei⁹ et
turba copiosa. Cum autē ap-
propinquaret porte ciuita-
tis: ecce defunct⁹ efferebat
filius vnic⁹ mris sue. Et hec
vidua erat: z turba ciuitatis
multa cū illa. Quā cū vidis-
set dñs: mia motus sup eam
dixit illi. Noli flere. Et acces-
sit: z tetigit loculū. Hī autē
q̄ portabāt steterūt. Et dixit
Adolescēs: tibi dico surge.
Et resedit q̄ erat mortuus z
cepit loqui. Et dedit illum
matri sue. Accepit autē oēs
timor: z magnificabāt deum
dicentes. Quia ppheta ma-
gnus surrexit in nobis: et qz
de⁹ uisitauit plebē suā. **Am.**
Ad hñ⁹ ā Accessit autē ie-
sus z tetig. loculū: hī autē q̄
portabant steterūt z ait/ado-
lescens tibi dico surge: z re-
sedit q̄ erat mortu⁹. **Ad ma-
gnificat ān.** Accepit autem
oēs timor z magnificabāt deū

dicētes: qz ppheta magnus
surrexit in nobis/et quia de-
us uisitauit plebem suam.

**Decimaseptia dñica post
trinitatē. Ad horas s̄uetas**

O A q̄s dñe pō: **oro.**
pulo tuo diabolicavi-
tare ptagia: z te solū deum
pura mente sectari. Et fa:
per do. **Rec. ix. Lectio san-
cti enāgelij fm lucā. C. p. xliii.**

In illo tpe: Cū intraret
iesus in domū cuius-
dā principis phariseorū sab-
bato māducare panē: et ipsi
observabant eū. Et ecce hō
quidā ydropicus erat añ il-
lum. Et reliqua. **Ex cōme-
tario venerabilis bede pre-
sbyteri: de eadem lectione.**

Idropis morbus ab aquo-
so humore uocabulū trahit.
Grece em̄ ydor uocabulū.
Est autē humor subcutane⁹
de vitio vesice nat⁹: cū infla-
tione turgēte et anhelitu fe-
tido. Propriūqz est ydropici
quātomagis abūdāt humo-
re inordinato/rātō amplius
sistret: et ideo recte compara-
tur ei quem fluxus carnaliū
voluptatum eruberans ag-
grauat. **Cōparat** et diu-
ti auarorū quātō copiosior ē
diuitiis quib⁹ nō bñ utitur:
tanto ardent⁹ talia cōcupi-

scit. Et respondens Iesus dixit ad legisperitos et phariseos. Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. **Le. x.**

Quod dicit respondisse Iesus ad hoc respicit quod promissum est: et ipsi observabant eum. Dominus enim novit cogitationes hominum. Sed merito interrogati tacet: quia contra se dictum quicquid dixerint videtur. Nam si licet sabbato curare: quare saluatorum an curet observant: Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant? Ipse vero apprehensum sanavit eum ac dimisit. ¶ Provida dispensatione dominus an legisperitos et phariseos ydropicum curat et mox contra avariciam disputat: ut videlicet per huiusmodi egritudinem corporis illius exprimeret egritudinem cordis. Dentem post multa disputationis eius hortamenta subunctum est. Audiebant autem haec omnia pharisei qui erant avarii: et deridebant illum. ydropicus quippe quo amplius biberit amplius sitit: et omnis avarus sitim multiplicat quia cum ea quae appetit adeptus fuerit ad appetenda amplius anhelat. **Le. xi.**

Et respondens dixit ad illos. Cuius vestrum asinum aut bos in puteum cadit: et non

continuo extrahet illum die sabbati? Sic observatores sui phariseos percussit ut eosdem etiam avaricie condemnaret. Si vos inquit in sabbato asinum aut bovem aut alium quolibet animalium in puteum decidens eripe festinatis non animalium sed vestrae avaricie consulentes quod magis ego homines quam melior est pecora debeo liberare. Ergo veteres ydropicum animalium quod cecidit in puteum comparavit huiusmodi laborabat: sicut illa mulier quam decem et octo annis alligata detinuerat et ab eadem alligatio solvitur: comparavit iumento quod solvit ut ad aquam ducatur. **Le. xii.**

Et in utroque loco bonum posuit et asinum: quia siue sapientes quosque et hebetes siue (ut supra dictum est) virtuosos populos eos significare sciamus: eorumque cuiusdam cervicem iugum legis attriuit atque eum quem quilibet se ductor reperit quasi brutum animalium et nulla ratione retinens perit: quod voluit errore subtrahit: omnes saluatorum adventens sathane viculis strictos: omnes in imo concupiscit puteo dimerfos invenit. Non est enim distinctio: omnes enim peccaverunt et egent gloria dei: iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quam est in christo Iesu. **¶ Sequens**

Acti euāg. fm locū. Ep. xiiii.

In illo tpe: Cū intraret iesus i domū cuiusdā principis phariseorū sabbato manducare panem: et ipsi obseruabāt eum. Et ecce hō qdaz ydropicus erat asi illū. Et respōdens iesus: dixit ad legisperitos et phariseos dicens. Si licet iabbō curare? At illi tacuerūt. Ipse hō apprehensum sanauit eū: ac dimisit. Et respōdens ad illos dixit. Cui⁹ vestrū a finus aut bos in puteū cadet et nō continuo extrahet illum die sabbati? Et nō poterant ad hęc respōdere illi. Dicebat autē et ad inuitatos parabolā: intendens quōd primos accubitus eligerēt dicens ad illos. Cum inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discumbas i primo loco: ne forte honoratioz te sit inuitatus ab illo et veniens is q te et illū vocauit dicat tibi: da huic locū et tunc incipias cū ruboze nouissimū locū tenere. Sz cū vocat⁹ fueris vade et recumbe i nouissimo loco: vt cuz venerit q te inuitauit dicat tibi. Amice: ascēde supius. Tūc erit tibi gloria coram simul discumbētibus. Quis ois q se exaltat humiliabit: et q se humiliat: ex-

altabitur. Amē. **Ad hñ. An.** Dixit iesus ad legisperitos et phariseos si licet sabbato curare? et illi tacuerunt/ ipse autē apprehendens ydropicū sanauit eū ac dimisit. **Ad magt. an.** Cū vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi q te inuitauit/ amice ascēde superius et erit tibi gloria corā simul discumbentibus alla. **Deci- ma octaua dñica post trinitatem. Ad horas cōsuetas. or.**

Dirigat corda nra q̄s dñe tue miserationis operatio et qz tibi sine te placere nō possum⁹. Et fa: per dñm. **Lec. tr. Lec. sc̄i euangeli: fm mattheū. Ep. xxi.**

In illo tpe: Audiētes pharisei q silētū iposuisset iesus saduceis conuenerūt in vnū: et interrogauit eū vn⁹ ex eis legisdoctor tenans illū et dicens. Abagisler: quōd est mandatum magnum in lege? Et res. **Er. p. menta- rio bñi tohis ep̄i de eadē sc.** Conuenerunt vt multitudi- ne vincerent: quē ratione superare nō poterant. A veritate se nudos esse p̄fessi sūt: qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim ap̄ se. Unus loquat pro omnib⁹ et

oēs loquamur p vnū vt si q̄
 dē vicerit oīs videamur vic-
 tores: si autē victus fuerit v̄
 solus videat confusus. ¶ **Pharisei** q̄ oīa propter hoīes
 cogitatis ⁊ facitis. Primum
 quidē veniētes cū vno vince-
 di estis p vnū. Tñ esto: quia
 vno victo hoīes nō itelligāt
 oēs vos esse victos. Nunqd
 p̄scientie v̄e nō sentiūt se eē
 cōfusos? Leuis est em̄ ⁊ sola-
 tio: q̄ in seipo confusus est ⁊
 ab aliis ignoret. **Lectio. r.**
Magister: qd̄ est māda-
 tū magnū i lege? **Da-**
gistrū vocat: cui⁹ non vult es-
 se discipul⁹. Simplicissim⁹ i-
 terrogator: et malignissim⁹
 insidiator. De magno man-
 dato interrogat: q̄ nec mini-
 mū obseruat. Ille em̄ debet
 interrogare de maiore iusti-
 tia: q̄ iam minorē cōpleuit.
 ¶ **Dñs** autē sic ei respondit
 vt interrogatio nis ei⁹ ficta: ⁊
 cōscientiā statim primo rñso
 pcuteret dicēs: diliges dñm
 deū tuū in toto corde tuo: id
 est nō sicut tu qui deuotionē
 ostendis in ore: ⁊ fraudē me-
 ditaris in corde. **Lectio. r.**
Magnū autē ⁊ minimū
 mādatū dicim⁹ quātū
 ad dignitatē mādatōz: ⁊ non
 quantū ad vtilitatē. Alio qñ

vtilitas oīm mandatorū vna
 est: ⁊ oīa mādata q̄ vnū vidē-
 tur esse mādatū: ita sibi co-
 herēt vt alter sine altero esse
 non possit: vtpote si interro-
 get te aliquis in edificatiōe
 domoz q̄ pars est melior: di-
 cis fundamentū. Sz quē ad-
 modū edificatiō nō pōt esse
 nisi fuerit fundamentū: ita
 nec fundamētum esse potest
 nisi edificatiō fuerit subsecu-
 ta: nec dicitur fundamentū
 nisi sit edificatiō cuius fun-
 damentum dicatur. **Lectio. r.**

Ergo fundamētū edifi-
 catiōe dignū est nō vti-
 lius: sic ⁊ caput dignū est q̄
 mēbra: tñ nec mēbra sine ca-
 pite nec caput sine mēbris
 Sic digniores sunt sacerdo-
 tes q̄ ppl's nec tñ vtiliores: ⁊
 qz nec ppl's sine sacerdotib⁹:
 nec sacerdotes sine p̄lo esse
 possūt. Ita ⁊ dignū est hoc
 mādatū diliges dñm deū
 tuū ex toto corde tuo: q̄ ill⁹
 nō occides: nō ꝓcupisces: tñ
 vtilitas vna est. Nā q̄ diligit
 deū ille nō occidit nec cōcu-
 piscit: q̄ autē occidit aut ꝓcu-
 piscit: nō diligit dñm deū
 suū. **Sequentia scilicet euan-**
geli: p̄m mattheū. Cap. xxv.
In illo tpe: Audientes
 pharisei ⁊ filietū ipo-

Disca. xix. post trinitatē.

fuisse iesus saduceus: uene-
runt i unū: et interrogauit eū
vñus ex eis legis doctor: ten-
tās eū. **Magister:** qđ est mā-
datū magnū in lege: **At illi**
iesus. **Diliges dñm deū tuū**
ex toto corde tuo: et tota ani-
ma tua: et in tota mente tua.
Hoc est maximū et primum
mandatū. **Scđm autē:** simile
est huic. **Diliges primum tuū:**
sicut teipm. **In his duobus**
mandatis vniuersa lex pen-
det et pphete. **Congregatis**
autē phariseis: interrogauit
eos iesus dicens. **Quid vobis**
videat de xpo? **Cui filius**
est: **Dicit ei David** **At illis**
Quomō ergo dauid in spū
tuo vocat eū dñm dicens: **dixit**
dñs dño meo sede a dextris
meis: donec ponam inimicos
tuos scabellum pedū tuorū?
Si ergo dauid vocat eū dñz
quō filius eius est: **Et nemo** po-
terat ei rñdere verbum: neq;
ausus fuit quisq; ex illa die:
eū ampli⁹ interrogare. **Amē**
Ad bñm an. **Magister** qđ est
mandatū magnū in lege: **at**
illi iesus: **diliges dñm deū**
tuū ex toto corde tuo alia.
Ad magtā **Quid vobis** vi-
deat de xpo cui filius est: **dicit**
ei oēs dauid: **dicit eis** iesus/
quō dauid i spū vocat eū dñz

dicens: **dixit dñs dño meo**
de a dextris meis: **Deci-**
manona disca post trinitatē
Ad horas consuetas. Disca.

Omnipotens et miseri-
coris de⁹ vniuersa no-
bis aduerfantia propitiatus
exclūde: vt mente et corpo-
re pariter expediti/ que tua
sunt liberis mentibus ere-
quamur. **Et fa: Per dñm.**
Rec. ix. Lec. scđi euangeli:
scđm mattheum. Cap. ix.

In illo tpe: **Ascēdens**
iesus in nauiculā trās-
fretauit: et venit in ciuitatem
suā. **Et ecce** offerebant ei pa-
raliticum in lecto iacentem.
Et reliqua. Homelia bñ lo-
hānis epi: et de eadē lectione.

Christum in humanis acti-
bus diuina gessisse mysteria
et in rebus visibilibus inuisi-
bilis exercuisse negocia et le-
ctio hodierna monstrauit.
Ascendit inquit in nauiculā
et trās fretauit: et venit in ci-
uitatem suam. **Honne** ipse
est qui fugatis fluctibus ma-
ris pfunda nudauit: vt isra-
eliticus pplus inter stupen-
tes vndas sicco vestigio ve-
lut montū scava transfret:
Honne hic est qui petri pe-
dibus marinos vertices in-
clinauit: vt iter liquiduz hu-

manis grefſibus ſolidū preberet obſequium? Et qđ eſt qđ ipſe ſibi maris ſic denegat ſuitutē? vt breuiſſimi lacus tranſitum ſub mercede nau- tica tranſfretaret? **Lectio. x.**

Aſcendit inquit in nauiculam; et tranſfretauit. Et quid mirū fratres? Chriſtus venit ſuſcipere inſirmitates noſtras; vt ſua nobis conferret remedia ſan- tatis; quia medicus qui non fert inſirmitates curare ne- ſcit; et qui non fuerit cum in- firmo inſirmitas? inſirmo non poteſt conferre ſanitatē.

Chriſt⁹ ergo ſi i ſuis man- ſiſſet virtutibus cōmune cum hominibus nihil haberet; et niſi impleſſet carnis ordinē; niſi in illo eſſet ocioſa ſuſ- ceptio. Suſtinuit ergo has neceſſitates; vt homo ver⁹ humanis neceſſitatibus pro- baretur. **Lectio vndecima.**

Aſcendit in nauiculā. Chriſtus eccleſie na- tum ſeculi fluctus ſemp mi- tigaturus aſcēdit; vt creden- tes in ſe ad celeſtem patriā tranquilla nauigatione per- ducat; et municipes ſue cini- tatis faciat quos humanita- tis ſue fecit eſſe conſortes. Non ergo Chriſtus indiget

nauī; ſed nauis indiget Chri- ſto; quia ſine celeſti guberna- tione nauis eccleſie per mū- danum pelagus; per talia et tanta discrimina; ad celeſtes portus non valet peruenire. Hęc diximus fratres quan- tum ad intelligentiam ſpiri- talem; verum ipſius hystorie ordinem perſequamur. Aſcen- dit inquit in nauiculā; tranſ- fretauit; et venit in ciuitatem ſuam. Tu autem. **Lectio. xii.**

Quod Beatorū rerū orbis do- min⁹ poſtea qđ ſe ppē nos noſtra anguſtauit in car- ne cepit habere hūmānā pa- triam; cepit ciuitatis iuda- ce eſſe ciuis; parentes habe- re cepit parentū oim ipſe pa- rens; vt inuitaret amor; at- traheret charitas; vinceret affectio; ſuaderet hūanitas quos fugauerat dominatio; metus diſperſerat; et fecerat- tis potēſtatis extorres. Venit in ciuitatem ſuam; et ob- tulerunt ei paralyticū iacen- tē in lecto. Et videns inquit ieſus fidem illozū; dixit pa- ralytico. Conſide filij; dimi- tunſ tibi pctā tua. Audit ve- niā; et tacet paralyticus; nec vllam rīdet gratiā; qz plus corporis qđ anime tendebat ad curā; et tēporales etīnas

¶.

resolati corpori sic deshebat vt etnas penas resolutionis aie nō desheret: gratiore sibi presentē vitā iudicans q̄ futurā. **Sequentia sc̄i euāgelij: s̄m mattheum. Cp. ix.**

In illo tpe: Ascēdēs iesus i nauiculā trāsire: tanit: z venit in ciuitatem suam. Et ecce offerebant ei paralyticuz in lecto iacentē. Et videns iesus fidem illorum: dixit paralytico. Cōfide fili: remittūtur tibi pctā tua. Et ecce quidam de scribis dixerūt intra se. Hic blasphemamat: Et cuz vidisset iesus cogitationes eoz dixit. Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facili? dicere dimittūtur tibi peccata/ aut dicere surge et ambula? Et sciatis autē quoniā filius hominis habet potestātē in terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico Surge tolle lectum tuū: et vade in domū tuā. Et surrexit: z abiit i domū suā. Videntes autē turbe timuerunt: et glorificabant deū: qui dedit potestātē talē hominib?. Amē. **Ad bñ. A.** Dixit dñs paralytico cōfide fili remittūtur tibi pctā tua. **Ad magt. an.** Tulit ergo lectum suū in quo iacebat ma

gnificās deū z omnis plebs vt vidit dedit laudem deo. **Dñica. xx. post trinitatem Ad horas consuetas. Dño.**

I Argire q̄s dñe fidelibus tuis indulgentiā placatus z pacē: vt parit ab oibz mundent offensis z se cura tibi mēte deseruiāt. Et fā: p̄der do. **Rec. ix. Lec. sc̄i euāg: s̄m matth. Cp. xii.**

In illo tpe: Loquebatur iesus principibus sacerdotū et phariseis in parabolis dicens eis. Simile factū est regnū celoz homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Et res. **Homelia bñ gregoriū pape: de eadem sc. Tertū euangelice lectōis** Pres charissimū volo si possuz sub breuitate trāscurrere: vt in fine eius valeam ad loquēdum largi? vacare. Sz querēdum prius est an hec ap̄d mattheum t̄p̄a sit lectio/ que apud lucā sub appellatione cene describit. **¶** Et quidez sunt nonnulla q̄ sibi dissona esse videant? qz hic prandū illic cena memorat. Hic qui ad nuptias non dignis vestibus itrauit repullus est: illic nullus q̄ intrasse dicitur repullus eē perhibet. **¶** Quia ex re recte colligit? qz hic per

nuptias presens ecclesia et il-
lic per cenā eternū et vltimū
cōiūtiū designat: quia et ad
hanc nōnulli exiuri intrant
et ad illud quisq̄s semel itra-
uerit: vltimus nō erit. **sc. x.**

Quod si quis forte con-
tēdat hanc eandem eē
lectionē: ego meli⁹ puto sal-
ua fide alieno intellectu ce-
dere q̄ contentionib⁹ deser-
uire: qm̄ et intelligi forsitan
congrue potest q̄ de p̄cto
eo qui cum nuptiali veste nō
venerat qd̄ lucastacut/ mat-
theus dixit. **¶** Quod vero p̄
illū cenā p̄ hunc autem pran-
diū dicit nequa q̄ vel hoc no-
stre intelligēte obsistit: quia
cū hora nona apd̄ antiquos
quotidie prādiū fieret: ipsū
quos prādiū cenā vocabat.

Sepe autē iam **sc. xi.**
dixisse me meminit: q̄
plētiq̄s in sc̄to euāgelto re-
gnū celozū presens ecclesia no-
minat. Cōgregatio quippe
iustoz: regnū celoz dicitur.
Quia enī per prophetā dñs
dicit celum mihi sedes est: et
salomon ait: ania iusti sedes
est sapientie: paulus etiā di-
cit xpm̄ dei virtutē et dei sa-
piētā: liquido colligere de-
bem⁹ q̄ si deus sapiētia/ ani-
ma autē iusti sedes sapientie:

dū celū dicit sedes dei: celus
ergo est anima iusti. Hunc p̄
psalmistā de factis predica-
toribus dicit. **¶** Celi enarrant
gloriā dei. Regnū ergo celo-
rū est ecclesia sanctorū: quia
dum eozū corda i terra nihil
ambiunt: per hoc q̄ ad sup-
na suspirant iam in eis dñs
quasi in celestibus regnat.
Dicatur ergo. Simile est re-
gnū celoz homini regi: q̄ fe-
cit nuptias filio suo. **Rec. xiij.**

Iam intelligit charitas
vestra: quis est rex re-
gis filij pater. Ille nimirū
cui per psalmistā dicit. De⁹
iudicium tuum regi da: et in-
sticiam tuā filio regis. **¶** Qui
fecit nuptias filio suo. Tunc
enim de⁹ pater filio suo deo
nuptias fecit/ quando hunc
in vtero vginis humane na-
ture cōiunxit: quē deus ante
secula fieri voluit hominē in
fine seculozum. Sed quia ex
duabus personis fieri solet
ista coniunctio: absit hoc ab
intellectibus nostris vt per-
sonā dei et hominis redēpto-
ris nostri iesu xpī ex duabus
personis compositam creda-
mus et vnitam. Ex duabus
quippe atq̄ in duabus hunc
naturis existere dicimus: s;
de duabus personis cōposi-
tū.

tum credi vt nephas vitam
 Apertius igitur atq; securi
 us dici potest: q; in hoc pa-
 ter regi filio nuptias fecit /
 quo ei per incarnationis my-
 steriũ sanctam ecclesiam so-
 ciavit. Uterus autẽ genitri-
 cis virginit; huius spõsi tha-
 lamus fuit. Unde et psalmi-
 sta ait. In sole posuit taber-
 naculum suum: et ipse tanq; sponsus procedens de thala-
 mo suo. Tanq; spõsus quip-
 pe de thalamo suo processit:
 q; ad iungendam sibi eccle-
 siam incarnatus dñs de in-
 corrupto p;ginis utero exiit

**Sequentia sancti euange-
 lii: scõm matthei. Cap. xxii.**

In illo tpe: Loquebat
 Iesus principib; sacer-
 dotũ r phariseis in parabo-
 lis dicẽs eis. Simile factũ ẽ
 regnũ celoz homini regi: q
 fecit nuptias filio suo. Et mi-
 sit seruos suos vocare inui-
 tatos ad nuptias: et nolebãt
 venire. Iterũ misit alios ser-
 uos dicens. Dicite iustatis.
 Ecce prandiu meũ parauit:
 tauri mei et artilia occisa et
 oia parata: venite ad nupti-
 as. Illi autem neglexerũt: r
 abierunt alius in villã suam/
 alius vero ad negociationez
 suã. Reliqui vero tenuerunt

seruos eius: et contumeliis
 affectos occiderũt. Rex au-
 tẽ cũ audisset irat; est: et mis-
 sis exercitib; suis pdidit ho-
 micidas illos/et ciuitatẽ il-
 lozũ succendit. Tunc ait ser-
 uis suis. Nuptie quidẽ para-
 te sũt: sed qui erãt inuitati nõ
 fuerũt digni. Ite ergo ad ex-
 itus viarũ: et quoscũq; inue-
 neritis vocate ad nuptias.
 Et egressi serui eius in vias
 cõgregauerũt oẽs quos in-
 uenerũt malos et bonos: et
 implete sũt nuptie discubẽn-
 tiũ. Intrauit autẽ rex vt vi-
 deret discubẽtes: et vidit
 tibi hoimẽ non vestitũ veste
 nuptiali/ et ait illi. Amice: q
 modo huc itasti / nõ habẽs
 vestẽ nuptialem: Et ille ob-
 mutuit. Tũc dixit rex mi-
 stris. Ligatis pedibus eius
 et manib;: mittite eum in te-
 nebras exteriores. Ibi erit
 fletus et stridor dẽntũ. Mul-
 ti eni sunt vocati: pauci ve-
 ro electi. Amen. **Ad bñ. añ**
 Dicite inuitatis ecce pran-
 diũ meum parauit/ venite ad
 nuptias dicit dñs. **Ad mĩt**
ã. Nuptie quidẽ paratẽ sũt
 sed qui inuitati erant nõ fue-
 runt digni: ite ad exitus via-
 rũ et quoscũq; inueneritis
 vocate ad nuptias dicit do-

min⁹. **Officia. xxj. post trinit.**

Ad horas consuetas

Honore continua pietate
custodi: vt a cunctis aduersi-
tatibus te protegente sit li-
bera z in bonis actibus tuo
nomini sit deuota. Et fa⁹ per
do. **Lectio. ix. Lectio sancti**

enagelii s⁹ iohanne. Ca. iiii.

In illo tpe: Erat qdaz
regulus cui⁹ filius in-
firmabatur capharna⁹ h⁹ic
cu⁹ audisset quia iesus adue-
niret a iudea in galilea⁹ abi-
it ad eu⁹ et rogabat eu⁹ vt de-
scenderet et sanaret filium
ei⁹. Et reliq⁹. **Homelia bea-
ti gregorii pape⁹ de eadē sc.**

Lectio sancti enagelii quā
modo fratres audistis expo-
sitione nō idiget: sed ne hāc
taciti preterisse videamur:
exhortando potius q̄ expo-
nēdo in ea aliqd loquamur.
h⁹oc autē nobis solumō de
expositiōe video esse require-
dū: cur is q̄ ad petēdā salu-
tē venerat audivit nisi signa
et pdigia videritis/nō cre-
ditis. Qu⁹ enī salutē filio q̄-
rebat? pculdubio credebat
h⁹ec enī ab eo quereretur salu-
tē: quē non crederet saluato-
rē. **Quare ergo dicit nisi**
signa et pdigia videritis nō

creditis? q̄ ante credebat q̄
signū videret? Sed memē-
tote quid petit: z aperte co-
gnosceris qz in fide dubita-

Poscit nāq̄ vit. **L. x.**
vt descēderet: et sana-
ret filiū eius. Corporale er-
go presentia dñi q̄rebat: qui
per spiritū nūsq̄ deerat. **Abi-
nus** itaq̄ i illo creditit: quē
nō putavit salutem posse da-
re: nisi p̄sens esset z corpore
Si enī p̄fecte credidisset: p-
culdubio sciret qz nō esset lo-
cus vbi nō esset deus. **Ex ma-
gna** ei parte diffusus est: qui
p̄tutē honoris non dedit ma-
testati / sed presentie corpali

Et salutē itaq̄ filio peti-
it z tamen in fide dubitavit:
qz eū ad quē venerat z potē-
tem ad curandū credidit: et
tamen moriētī filio esse abiē-
tē putavit. Sed dñs q̄ roga-
tur vt vadat q̄a nō desit vbi
inuitatur indicat: solo iussu
salutē reddidit: qui volunta-
te omnia creauit. **Lectio. xj**

Quia in re hoc est nobis
solerter intuentū: q̄ si
cut euangelista alio testante
didicim⁹ ceterio ad dñm ve-
nit dicēs. Dñe: puer me⁹ ia-
cet in domo galiticus z ma-
le torquet. **Cut dñs** p̄tinus
respōdit. **Ego** veniā et cur-

Fl iij

rabo est. Quid est quod regulus tamē venire paratus est ad rogat ut ad eius filium veniat: et salutem serui. Certe si nos tamen ire corporaliter recusat: ad seruum vero centurionis non inuitatur/et tamē se corporaliter ire pollicetur? Regulus filio per corporalem presentiam non dignatur ad esse: centurionis seruo non dedignatur occurrere. Quid est hoc nisi quod supbia nostra retunditur: qui in hominibus non naturā qua ad imaginem dei facti sunt sed honores et diuitias veneramus? Cūque pensamus que circa eos sunt profecto interiora minime peruidemus: dūque ea que in corporibus despecta sunt consideramus: negligimus pensare quod sunt. **Lec. xii.**

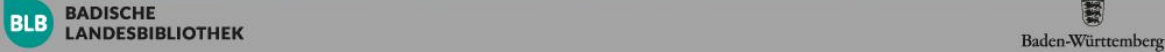
Redemptor vero noster ut ostēderet quod quæ alia sunt hominibus scitis despicienda sunt: et quod despecta sunt hominibus despicienda non sunt scitis: ad filium reguli ire noluit: ad seruū centurionis ire paratus fuit. In crepata est ergo supbia nostra: que nescit pensare homines propter homines. Sola (ut diximus) que circūstāt hominibus pensat: naturam non aspiciat: honorem dei in hominibus non cognoscit. Ecce ire non vult filius dei ad filium reguli: et

tamē venire paratus est ad salutem serui. Certe si nos cuiuspiam serui rogaret ut ad eum venire deberemus: pertinens nobis supbia nostra in cogitatione tacta responderet dicens. Non eas quod temetipsum degeneras: honor tuus despicitur: locus vilescit. Ecce de celo venit quod tuo occurrere non despicit in terra: et tamē humiliter in terra presentemur: quod de terra sumus. **Secūda lectio eua: In iohannem. Cap. iiii.**

In illo tempore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaui. Hic cum audisset quod iesus adueniret a iudea in galileam abiit ad eum: et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum. Nisi signa et prodigia videritis: non credetis. Dicit ad eum regulus. Domine: descende priusquam moriatur filius meus. Dicit ei iesus. Vade: filius tuus viuus. Credidit homo sermoni quem dixit ei iesus: et ibat. In autem eo descendente: serui occurrerunt ei: et nūciauerunt dicentes: quod filius eius uiuere. Interrogauit ergo horam ab eis: in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: quod heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit

ergo pater qz illa hora erat:
 in qua dixit ei iesus/ fili' tu'
 viuit. Et credidit ipse: et do-
 mus eius tota. **Ad bñs' a.**
 Erat quidā regul' cufus fi-
 li' infirmabat capharnaum
 hic cū audisset qz iesus adue-
 niret in galileā rogabat euz
 vt descēderet et sanaret euz
 ei'. **Ad mgt' a.** Cognouit er-
 go pater qz illa hora erat in
 qua dixit iesus filius tuus vt
 nit z credidit ipse z dom' ei'
 tota. **¶ Notandū qz si aliqua**
sequentiū dñicaz fuerit vlti-
ma añ aduētū dñi añe z col-
lecte ipaz partiende sunt ad
bñs' et mgt. per pñatos
dies penultime hebdomade
¶ Cū' aut dñice añe puate fu-
erint: eadē die ofo eadem et
enāge. vnde añe. sumpre sūt
in missa dicēde erunt festo cō-
memorariōis si occurrat nō
obstante Sabbatina si alias
sufficiētes pñati dies habe-
ri pñt semp ex clusa. ¶ Ace-
simasecūda dñica post trini-
tarē. Ad horas pñetas ofo.
Deus refūgiū nřm et
 virtus adeso pijs ec-
 clesie tue precib' auctor ipse
 pietat' z pñta: vt qđ fideliter
 petim' efficaciter psequimur.
 Et faxp do. **Rec. ix. Lectio**
acti eadē: s; matthēi. c. p. xvij

In illo tpe dixit iesus
 discipul' suis pabolaz
 hāc. Simile est regnū celoz
 homini regi: qvoluit rationē
 ponere cū filiis suis. Et ref.
¶ Home. bñ angustin' epiz de
Narrant' do. eadē lec.
 minus similitudinem valde
 terribilē: quia sise est regnuz
 celoz hoi pñ familias qz po-
 suit rōnē cū seruis suis: in q
 bus inuenit debitorē decem
 miliū talentoz. Et cū iussit
 vt oia qz habebat z ois fa-
 milia z ipse videret z debitū
 soluere: aduolutus genib'
 dñi sui rogabat eum dilatio-
 nem: et meruit remissionem.
 Adsertus est em' dñs et' sic
 cut audiui mus: et omne de-
 bitum dñmisi illi. **Lectio. x.**
Alle debito liber s;
 qđ egressus est a facie dñi sul
 iuenit etiā ipse debitorē suū
 qđ debebat nō decē milla talē
 toz qđrum ipsius debitum
 fuit: s; cētū denarios. ¶ Ce-
 pit suffocare eū/ trahere/ z di-
 cere: redde quod debes. At
 ille rogabat qđ fuū sicut z ipse
 dñm: sed nō talē iste inuenit
 qđ seruū: qualē ipse dñm. Non
 solū remittere illi debitū no-
 luit: sed nec dilationē dedit.
 Cōtorum rapiebat ad solu-

tionē: lā debito dñico libet.

Displicuit p̄seruis ⁊ tenuit
clauert dño suo qd actū eēt
⁊ dñs fecit adesse suū: et di-
xit ei. Serue nequā: cū mihi
tāta deberes: misert⁹ tui sū.
Nōne q̄ oportuit ⁊ te misere-
ri p̄serui tui ⁊ sicut ⁊ ego tui
misert⁹ sum ⁊ Et iussit oīa q̄
illi dimiserat exigi. **Lect. xi.**

Ergo hāc similitudinē
ad nostrā instructionē
pposuit: ⁊ admonendo p̄re
nos noluit. Sic inq̄t ⁊ vobis
facit p̄r vester celestis: si nō
remiseritis vnusq̄sq̄ fr̄i suo
de cordib⁹ v̄ris. Ecce f̄res
res i apto est. Admonitio v̄t
lis valde ⁊ salubris. Obediē-
tia debet vt qd iustum est im-
pleat: qz oīs hō ⁊ debitor ē
dei: et debitorē habet fratre
suū. Quis est ei q̄ non sit de-
bitor dei: nisi in quo nō pōt
uentri vlluz pctm̄. Quis est
autē q̄ non habeat debitorem
fratrē: nisi in quē nemo pec-
cauit: Putasne q̄sq̄ i gene-
re hūano reperiri pōt: q̄ non
et ip̄e aliquo pctō obstric⁹
sit fratri suo: Debitor est er-
go omnis homo ⁊ habens et
ip̄e debitor. Ideo deus tu-
stus constituit tibi regulam
in debitore tuo: quā faciet ⁊
ip̄e cum suo. **Lectio. xij.**

No em̄ sunt opera mi-
sericordie que nos li-
berāt: q̄ breuiter ip̄e dñs po-
suit in euangelio. Dimittite
⁊ dimittet vobis: date ⁊ da-
bit vobis. Dimittite ⁊ dimit-
tet vobis ad ignoscenduz p̄-
tinet: date et dabitur vobis
ad prestandum beneficium.
Quod ait de ignoscendo: et
tu vis ignosci tibi quod pec-
cas: et habes aliū cui tu pos-
sis ignoscere. Rursus quod
pertinet ad tribuendum be-
nificium: petit a te mendic⁹
et tu es dei mendicus. Om-
nes em̄ quando oram⁹ men-
dici dei sumus: ante Ianuas
magni patris familias stam⁹
immo etiā supplices p̄ster-
nimur: ingemiscimus: aliqd
volentes accipere. Et ipsum
aliqd ip̄e deus est. Quid a te
petit medicus: panē. Et tu
qd̄ petis ab eo / nisi ch̄istū:
q̄ dicit ego sum panis viuus
qui de celo descendit: Ignosci
vobis vultis: ignoscite. Re-
mittite et remittetur vobis:
date et dabitur vobis. **Sc̄:**
quētis sc̄ti euā: f̄z marci dñi.
In illo tpe: dī (**Lp. r.**)
xit iesus discipul suis
pabolā hāc. Sīse est regnuz
celoz hōi regi: q̄ voluit ratio-
nē ponere cū seruis suis. Et

cui cepisset rationē ponere: oblatuſ eſt ei vn⁹ qui debebat decē milia talēta. Cū autem nō haberet vnde redderet: iuſſit eū dñſ ei⁹ venundari et vxorē ei⁹ et filioſ / et oīa q̄ habebat et reddi. Proci- dens autem ſeruus ille: rogabat eum dicens. Patien- tiam habe in me: et oīa reddā tibi. Miſertuſ autē dñſ ſerui illi⁹ dimiſit eū: et debitū dimiſit ei. Egreſſuſ autē ſeru⁹ ille inuenit vnum de ſeruis ſuis: qui debebat ei centum denarios. Et tenens ſuffoca- bat eū dicens. Redde qd̄ de- bes. Et proci dens cōſeruus ei⁹: rogabat eū dicens. Pa- tientiam habe in me: et oīa reddam tibi. Ille autem no- luit: ſed abiit et miſit eum in carcerē donec redderet de- bitū. Vidētes autē conſerui ei⁹ q̄ fiebāt contriſtiati ſunt valde: et venerūt et narraue- runt dño oīa q̄ facta fue- rant. Tunc vocauit e⁹ dñſ ſeruos: et ait illi. Serue nequā: oē debitū dimiſi tibi qm̄ ro- gaſti me. Nonne ergo oportuit et te miſereri ſerui tui / ſicut et ego tui miſertuſ ſum? Et tratuſ dñſ ei⁹: tradidit eum tortoribus quoaduſq̄ redderet vniuerſum debitū.

Sic et pater meus celeſtiſ faciet vobis: ſi nō miſerit⁹ vnusquifq̄ fratri ſuo: de cor- dib⁹ vſiſ Amē. **Ad hñd⁹ a.**
 Dixit autē dñſ ſeruo: redde quod debes / proci dens autē ſeruus ille rogabat eum di- cens patientiam habe in me et oīa reddā tibi. **Ad mgt̄ a.**
 Serue nequā oē debitū di- miſi tibi qm̄ rogaſti me / nō- ne ergo oportuit et te miſere- ri cōſerui tui ſicut et ego tui miſert⁹ ſū dicit dñſ: **Dñi- ca. xxlii. poſt trinitatem. Ad horas conſuetas Dia. io.**

A ſolue q̄s dñſ tuorū delicta populorū et vt a peccatorū noſtroꝝ nexibus q̄ pro noſtra fragilitate con- traximus / tua benignitate li- beremur. Et fa et per dñm. **Rec. ix. Lectio ſcri euangēz ſm mattheum. Cap. xij.**

In illo t̄p̄e: Abſeuntēſ phariſei et ſiliū interūt vt caperēt iēſum in ſermone. Et mittunt ei diſcipuloſ ſuoſ cū herodianis. Et reliq̄. **Ex cōmentario beati iohan- nis epifcopi de eadē lectiōe**
Omnis malitiā cōfunditur quidē aliquotit⁹ ratione ve- ritati⁹: corrigitur autē nūq̄ maxime eorū q̄ p̄poſito ma- lo et nō ignorantia peccant.

Hoc enim sunt sacerdotes. Postq̄ terrere dñm nō poterūt dicētes / in qua prāte facis hec: postq̄ parabolārū ratione cōstricti suo iudicio ipsi se reos fecerūt dicentes malos male perdet nemine cōtra eos dicēte testimoniū / nisi cōscientia sola: nunquid compunxit eos timor peccati: Nūquid compescuit eos vel libertatis consideratio? **Sed quid? Abierunt: et consiliū acceperunt: vt cape rent eū in sermone. Lec. 2.**

Quod admodū si aliquis excludere voluerit aq̄ currētis meatū si hac exclusā fuerit aqua violēter alium de sibi senitā rūpit: sic et eorū malignitas ex vna parte confusa: alū sibi aditum adiuvent. **Sicut** enim non potest fieri vt ligna mittēdo extinguas ignem: sic nō potest fieri vt rationem dicēdo pla ces hominē malum. **Sicut** ignis quanto amplius ligna susceperit in maiorem flammā erigitur: sic anima mala quantomagis veritatem audierit: eo amplius in maliciam excitatur. **Abierunt** ergo et consiliū acceperūt **Quo** abierunt: Ad herodianos. Nam ex eo q̄ non dicit

psiliati sunt sed psilli acceperunt: ex quo pariter cū herodianis venēr apparet q̄ cū illis eiusmodi circūuentionis cōsiliū tractauerūt. **Lec. 21.**

Homines coloni cui? Terrā possident: illius auxilio opus habet. Qui in stitiā tenet nulli? patrocinio indiget: nisi dei: q̄ in diaboli iniquitatib? ambulat: diaboli adiutoriuū necessariū habet. **Colon?** em̄ dei diaboli auxilium non requirit: colonus autem diaboli auxilium et si queret: nō inueniet. **Vidisti** aliqui ad furtū euntes: deū orare vt bene p̄speretur in furto: aut qui vadit ad fornicationem nunquid signum crucis ponit sibi in fronte: non comprehendatur in crimine. **Quod** si fecerit nō solum non adiuuatur sed ad huc amplius traditur: q̄ ne scit iustitia dei p̄ociniū dare criminib?. **Sic** et isti xpm̄ expugnare cupientes cōuenter nō ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentes id est herodianos se trulerūt. **Quale** psiliū? tales et psiliarij. **Quis** autē post dare consiliū cōtra christum? nisi diabolus q̄ erat aduersarius christi? **Lectio. 21.**

Dñica
Metabat ei apud
sacerdotes. Sicut
interrogauerim?
aduerit canō licet
interbatū tamē ner
pudet dicētib? cō
noti oīs fecit quia
sunt cōgimicorum
dionia in iudicio
si heri quasi suspec
tū. Sed nec per sei
mō interrogare vol
quā in magna suspit
pudēt fuerit apd̄ ch
pudēt qui suspecti ci
tationē possunt. Fla
tore natus est meli
tore factus. Ille du
tore hūc vitat: ille du
pudēt peccat. **S**
Evangelij: Pr
Capitolo. 21.
Evangelij: Abientes
pudēt psiliū inter
pudēt in sermone.
pudēt dīscipulos su
pudēt dicentes
pudēt q̄ verat
pudēt veritate de
pudēt cura de alt
pudēt respicis p̄lo
pudēt. Ergo nobis
pudēt. Licet cen
pudēt an non: Lo
pudēt vobis nequitia
pudēt me tentatis

Quæritabāt ei apud se
 sacerdotes. Si nos so-
 li estis interrogauerim⁹ ip-
 sū quis dixerit qz nō licet da-
 re cesari tributū tamē nemo
 nobis credet dicētib⁹ cōtra
 eū: iam enī oēs sciūt quia ini-
 mici sum⁹ eius: inimicorum
 autē testimoniū in iudicio et
 si verū fuerit quasi suspectū
 reprobaf. Sed nec per seip-
 sos xpm interrogare vole-
 bāt: quasi in magna suspitio-
 ne inimicitie fuerit apd̄ chl-
 stū: ne forte qui suspecti cir-
 cūentre eū nō possint. Nam
 inimicus manifestus melior
 est: q̄ amic⁹ fictus. Ille duz
 timetur facile vitaf: iste duz
 nō agnoscit preualet. **Se-**
quetia sancti euangelij ⁊ fm
mattheum. Capitulo. xliij.

In illo tpe: Abeuntes
 pharisei ⁊ siliū interūt
 vt caperent iesū in sermone.
 Et mittūt ei discipulos su-
 os cū herodianis: dicentes
 Magister: scimus qz verax
 es et viam dei in veritate do-
 ces: et nō est tibi cura de alti-
 quo. Nō enī respicis perso-
 nā hominū. Dic ergo nobis
 quid tibi videtur: Licet cen-
 sum dare cesari an non: Lo-
 gnita autem iesus nequitia
 eorū ait. Quid me tentatis

hypocrite: **O**stendite michi
 numisma census. At illi ob-
 tulerūt ei denariū. Et ait il-
 lis. Cuius est imago hec et
 superscriptio: **D**icūt ei cesa-
 ris. Tūc ait illis. Reddite er-
 go q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ que
 sunt dei deo. Amē. **Ad bñ⁹.**

an. Magister scim⁹ quia ve-
 rax es et viam dei in verita-
 te doces alla. **Ad magt. an.**
 Reddite ergo que sunt cesa-
 ris cesari et que sūt dei deo
 alla. **E**t nota qz si hec do-
 minica pcedens fuerit quin-
 ta ante aduentū dñi seruāda
 est per duas hebdomadas s̄
 mediate se subsequētes. Se-
 quens dñica similiter bis. et
 vltimā semp̄ semel. Si autez
 quarta ante aduentū fuerit
 tenet semel/sequēs autē bis.

Si vero tertia ante aduentū
 fuerit qualibet locū suū obti-
 nebit. **Dñica. xliij. post**
trinitate. Ad horas consue-

Ostēps semp̄ (tas. **De**
 terne deus miam tuā
 ostende supplicibus: vt q̄ de
 meritorum qualitate diffidi-
 m⁹ nō iudiciū sed indulgen-
 tiā sētiam⁹. Et fa: Per do:
Lectio. ix. Lectio facti euā:
fm mattheum. Cap. ix.

In illo tpe: Loq̄nte ie-
 su ad turbas: ecce pri-

tineretur. Tu autē. **Rec. xij.**

Ingreditur deinde do-
minus domū princi-
pis synagogā videlicet ⁊ cut
in canticis legis hymnus lu-
ctuum personabat: et irride-
tur a plurimis. Nunq̄ enim
illi deum in homine credide-
runt: quin potius predicari
resurrectionē ex mortuis ir-
riserunt. Apprehensa igitur
puelle manu cuius apud se
mors erat somnus: retraxit
ad vitā. Atq; ut rarus huc ex
lege credentū electionis nu-
merus intelligi posset turba
omnis expulsa est quā utiq;
dñs saluari optasset: sed irri-
dendo dicta gestaꝝ eius: re-
surrectionis non fuit digna
cōsortio. **Sequētia sancti**

enāgelij in matthei. cap. ix.

In illo tempore: Lo-
quēte iesu ad turbas:
ecce princeps vnus accessit
et adorabat eum dicens. Do-
mine: filia mea modo defun-
cta est: sed veni impone ma-
num super eam et viuet. Et
furgens iesus sequebat euz:
et discipuli ei⁹. Et ecce mu-
lier que sanguinis fluxū pa-
tiebatur duodecim ānis: ac-
cessit retro et tetigit fimbriā
vestimenti eius. Dicebat enī
intra se. Si tetigero tantum

vestimentum eius: salua ero
Et iesus conuersus: ⁊ vidēs
eam dixit. Confide filia: fa-
des tua te saluā fecit. Et sal-
ua facta est mulier: ex illa ho-
ra. Amen. **Ad benedict⁹ an.**
Dicebat enim intra se si teti-
gero fimbriam vestimēt ei⁹
tantum: salua ero. **Ad magt**
an. Confide filia: fides tua
te saluam fecit: et salua fa-
cta est mulier ex illa hora.

Nota si hec dominica pre-
cedens fuerit tertia ante ad-
uentū domini per duas heb-
domadas seruanda erit.

Dominica vltima ante ad-
uentum domini. Ad horas
consuetas.

Oratio.

Exulta quēsum⁹ domi-
ne tuozū fidelium vo-
luntates: vt diuini opis fru-
ctum propensius exequen-
tes pietatis tue remedia ma-
iora percipiant. Et fa ⁊ per
dñm. **Rec. ix. Lectio scti enā-**
gelij in iohānem. Cap. vi.

In illo tpe: Tam suble-
uasset oculos iesus: et
vidisset quia multitudo ma-
xima venit ad eum: dicit ad
philippum. Unde ememus
panes vt manducent hic. Et
reliqua. **Homelia bti augus-**
stini epi⁹ de eadem lectione.
Miracula que fecit domin⁹

noster Iesus christus fuit qui dem diuina opera: et ad intelligendum deum de visibilibus admonent humanam mentem. Quia enim non est ille talis substantia que videri oculis possit et miracula eius quibus totum mundum regit vniuersamque creaturam administrat assiduitate viluerunt ita ut pene nemo dignetur attendere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano secundum ipsam suam misericordiam seruauit sibi quedam que faceret opportuno tempore preter visitatum cursus ordinemque nature ut non maiora sed insolita viderentur stuperent quibus quotidiana viluerant. **Lectio. x.**

Quius est et miraculum gubernatio totius mundi quod saturatio quinque milium hominum de quinque panibus et tamen hoc nemo miratur. Illud mirantur homines: non quia maius est: sed quia rarum est. **Q**uis enim et nunc pascat vniuersum mundum nisi ille qui de paucis granis segetes creat? Fecit ergo quomodo deus. Unde enim multiplicat de paucis granis segetes: inde in manibus suis multiplicauit quinque pa-

nes. Potestas enim erat in manibus christi. **P**anes autem illi quinque quasi semina erant: non quidem terre mandata: sed ab eo qui terram fecit multiplicata. Hoc ergo ad motum est sensibus quo erigeretur mens: et exhibitum oculis vbi exerceret intellectus: ut inuisibile deum per visibilia opera miraremur et erecti ad fidem et purgati per fidem etiam ipsam inuisibiliter videre cuperemus: quem de rebus visibilibus inuisibilem nosceremus. Nec tam enim sufficit hec intueri in miraculis christi. **Lectio. xi.**

Interrogemus ipsa miracula: quid nobis loquantur de christo. Habent enim si intelligantur lingua sua. Nam quia ipse christus verbum deitatis etiam factum verbi verbum nobis est. Hoc ergo miraculum sicut audiuius quod magnus sit: queramus etiam quod profundus sit. Non tamen eius superficie delectemur: sed etiam altitudinem perscrutemur. Habet enim aliquid intus hoc quod miramur foris. Vidimus: expectauimus magni quiddam preclarum quiddam et omnino diuinum: quod fieri nisi a deo non possit. Laudauius de facto factorem. Sed que ad-

modum si litteras pulchras
alicubi inspicerimus nō no-
bis sufficeret laudare scripto-
ris articulū quoniam eas pari-
les decorasq; fecit; nisi etiaz
legerimus quid nobis per il-
las idicauerit; Ita factū hoc
qui tantū inspiciat delectatur
pulchritudine facti vt ammi-
retur artificē: qui autē intel-
ligit quasi legit. **Lectio. xii.**

Alter em̄ videt pictu-
ra; aliter videtur lfe.
Picturā euz videtis: hoc est
totum vidisse laudasse. Litteras
euz videtis: nō est hoc
totum: qm̄ cōmoueris et le-
gere. Etenim dicis cū vide-
ris lfas: si forte non eas no-
sti legere. Quid putam⁹ esse
quod hic scriptū est? Inter-
rogas quid sit: cū scāz videas
ali qd. Aliud tibi demonstra-
tus est a quo queris agno-
scere qd̄ vidisti: alios ille ocu-
los habet: alios tu. Nōne si-
militer apices videtis? Sed
nō similit̄ signa cognoscitis
Tu ergo vides et laudas: il-
le videt et laudat: legit et in-
telligit. Quia ergo vidimus
qz laudauim⁹: et legam⁹: et intel-
ligam⁹. **L. u. Sequētia scti
euāgelij s̄m̄ iohāne. C. p. vi.**

In illo tempore: Cum
subleuasset oculos te-

sus et vidisset quia multitu-
do maxima venit ad eum: di-
xit ad philippū. Unde eme-
mus panes vt māducent hi?
Hoc autem dicebat: tētans
euz. Ipse enim sciebat: quid
esset factur⁹. Respondit ei
philippus. Ducentorū de-
narioꝝ panes non suffici-
unt eis: vt vnusq; modicū
qd̄ accipiat. Dicit et vnus ex
discipulis suis: andreas fra-
ter symonis petri. Est puer
vnus hic: q̄ habet quinq; pa-
nes ordeaceos et duos pis-
ces. Sed hec quid sunt in-
ter tātos? Dicit ergo iesus.
Facite homines discūbere.
Erat autē fenū multū i loco
Discubuerunt ergo viri: nu-
mero q̄si qnq; milia. Acce-
pit ergo iesus panes: et cum
gratias egisset distribuit dis-
cumbentibus. Similiter et
ex piscibus: quantum vole-
bāt. Et assit impleti sunt: di-
xit discipulis suis Colligite
q̄ supauerunt fragmenta: ne
pereāt. Collegerunt ergo: et
impleuerūt duodecim copht-
nos fragmentorū ex quinq;
panib⁹ ordeaceis que super
fuerunt his qui māducaue-
rant. Illi ergo homines euz
vidissent qd̄ fecerat signum:
dicebant. Quia hic est vere

Comede volumē istud: et va-
dens loquere ad filios israel
Et aperui os meū: et cibavit
me volumē isto. Et dixit ad
me. Fili hominis: venter tuus
comedet: et viscera tua ple-
buntur volumine isto: quod ego
do tibi. Et comedi illud: et
factus est i ore meo sicut mel
dulce. Et dixit ad me. Fi-
li hoīs: vade ad domū isrl: et
loqris vba mea ad eos. Nō
em̄ ad populū profundū ser-
monis: et ignote ligue tu mit-
teris ad domū isrl: neq; ad
pplos multos: p̄fundi sermo-
nis et ignote lingue: quorū
non possis audire sermones
Et si ad illos mittereris: ipi
audirent te. Dom⁹ autē israel
nolunt audire te: quia nolūt
audire me. Dis quippe do-
mus israel attrita fronte est:
et duro corde. Tu autē. **le. 15.**

Ecce dedi faciē tuā va-
lentiorē faciebus eo-
rum: et frontē tuam duriorē
frontibus eorū. Ut adamātē
et silicē dedi faciē tuā. Ne ti-
meas eos neq; metuas a fa-
cie eorū: quia domus exaspe-
rans est. Et dixit ad me. Fili
hominis: oēs sermones me-
os quos loquor: ad te assume
in corde tuo et auribus tuis
audi: et vade ingredi ad

transmigrationem ad filios
populi tui: et loqueris ad eos
et dices. ih̄ec dicit dñs de⁹:
si forte audiant et quiescant.
Et assumpsit me spūs: et
audivi post me vocem cōmo-
tōis magne: benedicta glo-
ria dñi de loco suo: et vocem
alay animalū percutientū
alterā ad alterā: et vocem ro-
tarū sequentū aialla: et vocē
p̄mōtionis magne. Spirit⁹
quoq; levavit me et assūpsit
me: et abis amarus in idigna-
tione spūs mei. Vanus em̄
dñi erat mecū: p̄fortans me.
Et venit ad transmigrationē
ad acerū novarū frugū: ad
eos qui habitabāt iuxta flu-
men chobar: et sedi vbi illi se-
debant: et mansi ibi septē die-
bus: m̄rens in medio eorū.
Tu autem dñe. **Lectio. 11.**

Et cum pertransissent
septem dies: factū est
verbū domini ad me dicens
Fili hominis: speculatorem
dedi te domui isrl: et audies
de ore meo verbum: et annū-
ciabis eis ex me. Si dicente
me ad impiū morte morieris
non nunciaveris ei neq; lo-
cutus fueris vt auertatur a
via sua: impii et vivat: ipse im-
pius in iniquitate sua morietur:
sanguinem autem ei⁹ de-

2. i.

manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris impio et ille non fuerit conuersus ab impietate sua et a via sua ipsa? ipse quidem in iniquitate sua morietur: tu autem animam tuam liberaſti. ¶ Sed et si conuersus iustus a iustitia sua fuerit et fecerit iniquitates: ponam offendiculum coram eo. Ipse morietur: quia non annuiciaſti ei. In peccato suo morietur: et non erunt in memoria iustitie eius quas fecit: sanguinem vero eius de manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris iusto/ ut non peccet iustus/ et ille non peccauerit: viuens uiuet quia annunciaſti ei: et tu animam tuam liberaſti. **Tu. ¶ Secunda priuata nocte. Lectio. 1.**

¶ Facta est super me manus domini: et dixit ad me. Surges egredere in campum: et tibi loquar tecum. Et surgens egressus sum in campum: et ecce ibi gloria domini: stabat quasi gloria quam vidi iuxta fluitum Chobar: et cecidi in faciem meam. Et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes meos: et locutus est mihi: et dixit ad me. Ingredere et includere in medio domus tue. ¶ Et tu fili hominis ecce da

ta sunt super te vincula et ligabunt te in eis: et non egredieris in medio eorum: et linguam tuam adherere faciam palato tuo: et eris mutus: nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hæc dicit dominus deus. Qui audit audiat: et qui quæscit quæsciat: quia domus exasperans est. **Tu autem. Lectio. 11.**

¶ Tu fili hominis sume tibi laterem et pones eum coram te: et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinabis aduersus eam obſidionem: et edificabis munitiones et compoſtabis aggerem: et dabis contra eam castra: et pones arces in giro. Et tu sume tibi sartagine ferream: et pones eam in murum ferreum inter te et inter ciuitatem: et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obſidionem: et circumdabis eam. Signum est domus israel. ¶ Et tu dormies super latus tuum sinistrum: et pones iniquitates domus israel super eo numero dierum: et assumes iniquitates eorum. Ego autem dedi tibi annos

iniquitatis eorum numero die
rum trecentos et nonaginta
dies: et portabis iniquitatē
domus israel. Et cum com-
pleueris hec dormies super
latus tuum dexterum secun-
do: et assumes iniquitatē do-
mus iherusalem: quadraginta die-
bus. Diem pro anno: et diem
inquam pro anno dedi tibi.
Et ad obsidionem iherusalē
conuerteris faciem tuā: et bra-
chium tuū erit extentum: et
prophetabis aduersus eam.
Ecce circūdedi te vinculis: et
non conuerteris te a latere tuo
in latus aliud: donec impleas
dies obsidionis tue. **Lu. c. iii.**
Et tu sume tibi frumē-
tum et ordeum et fabā
et lentem: et milium et viciā
et mites eas in vas unum: et
facies tibi panes numero di-
erū quibus dormies super latus
tuū. Trecentis et nonaginta
diebus comedes illud. Libus
autem tuus quo vesceris erit
in pondere: viginti stateres
in die. A tempore usque ad tem-
pus comedes illud. Et aquā
in mensura bibes sextā par-
tem hyn. A tempore usque ad
tempus bibes illud. Et qua-
si subcinerium ordeaceum
comedes illud: et stercore
quod egreditur de homine

operies illud in oculis eorum
Et dixit dominus. Sic com-
edent filii israel panem suum
pollutum inter gentes: et ad
quas eieciam eos. Et dixit
dominus deus. Ecce anima
mea non est polluta: et
morticinum et laceratum a
bestiis non comedi ab infan-
tia mea usque nunc: et non est
ingressa in os meum omnis
caro immunda. Et dixit ad
me. Ecce dedi tibi simū bo-
num pro stercorebus huma-
nis: et facies panem tuum
in eo. Et dixit ad me Filius ho-
minis: ecce ego conterā ba-
culum panis in iherusalem
et comedent panem suum in
pondere et in sollicitudine:
et aquam in mensura: et in an-
gustia bibent: et ut deficien-
tibus pane et aqua corruat
unusquisque ad fratrem suum:
et contabescant in iniquita-
tibus suis.

Nocte. iiii. Lectio prima.

Et tu fili hominis su-
me tibi gladium acu-
tum radentem pilos: et assu-
mes eum et duces per ca-
put tuum et per barbam tu-
am: et assumes tibi stateram
pōderis et diuides eos. Ter-
tiam partem igni combures
in medio ciuitatis iuxta cō-

pletionem dixerat obfisionis: et assumes tertiam partem et concides gladio in circuitu eius: tertia vero alia disperges in ventum: et gladium nudabis post eos. **¶** Et sumes inde paruum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui: et ex eis rursus tolles et proicies in medio ignis et combures eos igni: et ex eis egredietur ignis in oem domum israel. **Lectio. ii.**

Hec dicit dñs deus: **I**sta est hierusalem. In medio gentium posuit eam: et in circuitu eius terras. Et contempsit iudicia mea ut plus eēt impii q̄ gentes: et precepta mea ultra q̄ terre que in circuitu eius sunt. Iudicia enim mea profecerunt: et in preceptis meis nō ambulauerūt. **¶** Idcirco hec dicit dominus deus: Quia superatis gentes q̄ in circuitu vestro sunt et in preceptis meis nō ambulastis et iudicia mea non fecistis: et iuxta iudicia gentium que in circuitu vestro sūt nō estis operati: ideo hec dicit dñs deus. **E**cce ego ad te: et ipse ego factus in medio tui iudicia in oculis gentium: et faciā in te que non feci et quib⁹ similia ultra non faciā:

propter oēs abominationes tuas. Ideo patres comederunt filios in medio tui: et filii comederunt patres suos. Et faciā in te iudicia: et ventilabo vniuersas reliquias tuas in oem nem ventum. **Lectio. iij.**

Idcirco vivo ego dicit dñs deus nisi pro eo q̄ sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis et in cunctis abominationibus tuis: ego quoq; confringā: et non parceret oculus meus et non miserebor. Tertia pars tui peste morietur et fame consumetur in medio tui: et tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo. Tertiam vero partem tuā in oem ventum dispergam: et gladium euaginabo post eos. Et complebo furorem meum: et requiescere faciā indignationem meā in eis: et consolabor. Et sciēt q̄ ego dñs locutus sū in zelo meo: cū implevero oem indignationem meā in eis. Et dabo te in desertum et in opprobrium gentibus que in circuitu tuo sunt: in conspectu ois pretereuntis. **¶** Et eris opprobrium blasphemia exemplum et stupor in gentibus que in circuitu tuo sunt: cū fecero in te iudicia in furore et in:

dignatione et increpationibus ire / que ego dominus locutus sum: cum misero sagittas famis pessimas in eos qui erunt mortificare / et quas mitamur disperdam vos. Et factum me congregabo super vos: et conteram in vobis baculos panis: et mittam in vos famem et bestias pessimas usque ad internationem. Et pestilentia et sanguis transibunt per te: et gladium inducam super te. Ego dominus locutus sum.

Hocce. iiii. Lectio prima.

Factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel: et prophe tabs ad eos et dices. Abon tes israel: audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus et collibus rupibus et vallibus. Ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa vestra: et demoliar aras vestras et confringetur simulachra vestra: et desiciam interfectos vestros ante idola vestra. Et dabo cadavera filiorum israel ante faciem simulachrorum vestrorum et dispergam ossa vestra circa aras vestras in omnibus habitacionibus vestris.

sa demolentur et dissipabuntur: et interibunt are vestre et confringentur: et cessabunt idola vestra / et conterentur delubra vestra: et delebunt opera vestra: et cader interfectus in medio vestri: et scietis quia ego sum dominus. **Rec. ii.**

Et reliquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus: cum dispero vos in terris: et recordabitur me liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt: quia contritum cor eorum fornicas et recedens a me / et oculos eorum fornicantes: post idola sua: et displicebunt sibi met suis per malis que fecerunt in omnibus abominationibus suis: et scient quia ego dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc. **Hec dicit dominus deus.** Percute manu tua et allide pedem tuum: et dic hec ad omnes abominationes malorum domus israel: quia gladio et fame et peste ruituri sunt. Qui longe est peste morietur: et qui autem prope gladio corruet: et qui relictus fuerit et ob sessus fame morietur: et contempletur indignationem meam in plebe.

Et scietis in eis. Rec. iii. Quia ego dominus cum fuerint interfecti vestri in me-

dio idolozū vestrozum in de-
 cuitu ararū vestrarū in om-
 ni colle excelso ⁊ in cunctis
 summitatib⁹ mōntium ⁊ sub-
 tus omite lignū nemososus
 et subruent uersam quercum
 frōdosam lucūq; vbi accēde-
 rūt thura redolātia vniuer-
 sis idolis suis. Et extēdam
 manū meā sup eos ⁊ et faciā
 terrā desolatā ⁊ desitutam
 a deserto de blatha in oibus
 habitacionibus eoz: et sciet⁹
 q; ego dōminus. **Et fact⁹**
 est sermo dōmini ad me di-
 cens. Et tu fili hoīe: hec di-
 cit dñs deus terre israhel. Fi-
 nis venit: venit finis sup q̄s
 tuoz plagas terre. Nunc fi-
 nis super te: ⁊ emittam furo-
 rem meū in te: ⁊ iudicabo te
 iuxta vias tuas: ⁊ ponā cō-
 tra te omnes abominatōes
 tuas. Et nō parcer ocul⁹ me-
 us sup te: et non miserebor:
 sed vias tuas ponā super te
 et abominatōes tue i me-
 dio tui erunt: et scietis quia
 ego dñs. **Hoct. v. Lec. 1.**
Et dicit dñs de⁹. Af-
licio vna afflictio ec-
ce venit. Finis venit: venit fi-
nis. Vigilaui aduer sus te:
ecce venit. Venit peritio sup
te: qui habitas in terra. Ve-
ni: tempus ⁊ prope est dies
 occisionis: et non glorie mō-
 rtum. Nunc de propinquo ef-
 fundam irā meā super te: et
 complebo furozē meū in te.
 Et iudicabo te iuxta vias tu-
 as: ⁊ imponā tibi oīa scelera
 tua. Et nō parcer ocul⁹ me⁹
 neq; miserebor: sed vias tu-
 as imponam tibi: et abomi-
 natōes tue i medio tui erūt:
 et scietis quia ego sum do-
 minus percutiens. **Ecce**
dies: ecce venit. Egredia est
constritio ⁊ floruit virga: ger-
minauit superbia: iniquitas
surrexit in virga impietatis.
Non ex eis et nō ex populo
neq; ex sonitu eoz: ⁊ nō erit
requies in eis. Lectio. vii.
Uenit tēpus: appropi-
 quit dies: Qui emit
 non leterur et q̄ vendit nō lu-
 gear: quia ira super omnem
 populū eius: quia qui vedit
 ad id quod vendidit: non re-
 uertetur: et adhuc in vivēt-
 bus vita eoz. Quis em̄ ad
 oēm multitudinē eius nō re-
 grediet: et vir in iniquitate vi-
 te sue nō cōfortabit. **Ca-**
nite tuba: preparent oēs: et
nō est qui vadat ad prelium.
Ira em̄ mea sup omnē mul-
titudinem eius. Eladus fo-
ris ⁊ pestis ⁊ fames intrinse-
cus. Qui in agro est gladio

mo fetur et q̄ in ciuitate pe
silia et fame deuorabun
tur. Et saluabunt q̄ fugerit
ex eis. Et erunt in montibus
quasi colube conuallim. oēs
trepidati: vnusquisq̄ in iniqui
te sua. Dēs manus dissoluē
tur: et oīa genua fluēt aq̄s.
Et accigēt se calcis: et ope
riet eos formido: et in oī fa
cie cōfusio: et in vniversis ca
pitib⁹ eoz caluiciū. **Le. iii.**

Argētū eoz foris pis
cie: et aurū eoz i ster
q̄lū erit. Argētū eoz et au
rū eoz non valebit liberare
eos in die furoris dñi. Ant
mā suā nō saturabūt et ven
tres eoz non implebunt: q̄
scādalu iniquitatis eozū fa
ciū est et ornāmēta moniliū
suozū in superbiā posuerūt:
et imagines abominationū
suarū et simulachroz fecerūt
ex eo. Propter hoc dedi eis
illud in imundiciā: et da
bo illud in man⁹ alienoz ad
diripiendū: et impijs terre i
pedā: et cōtamīnabūt illud.
Et auertā faciē meā ab eis.
Et violabunt archā mēi:
et introbūt in illud emissā
rii et contaminabunt illud.
Fac conclusiones: qm̄ ter
ra plena est iudicio sangui
nū: et ciuitas plena iniquitate.

Et adducā pessimos de gen
tibus: et possidebūt domos
eoz. Et q̄scere faciā super
biā poterūt: et possidebūt sā
ctuarīa eoz. Angusta sup
ueniēte requirēt pacē: et nō
erit. Cōturbatio sup cōtur
batōnē ueniet: et audit⁹ sup
auditū. Et querēt uisionem
de p̄phetaz: et lex peribit a sa
cerdote: et consilium a senio
ribus. Rex lugebit: et princ
pes induent merore: et man⁹
p̄p̄l̄ terre turbabunt. Se
cūdū uia eoz faciā eis: et fm̄
iudicia eoz iudicabo eos: et
scent quia ego dominus.

Rocte. vi. Lectio. 6.

Et factū est i anno sex
to i sexto mēse in quin
ta mēsis: ego sedebā i domo
mea: et senes iuda sedebant
coram me. Et cecidit super
me ibi manus dñi dei. Et u
dī: ecce similitudo q̄si aspe
ctus ignis. Ab aspectu lum
boz ei⁹ et deorsum ignis: a
lumbis eius et sursum qua
si aspectus splendoris: et u
sio electri. **E**t emissā simi
litudo manus apprehendit
me i cincinnō capitis mei:
et eleuauit me spūs iter ter
ram et celū: et adduxit me in
hierl̄m in uisione dei iuxta
ostīū interi⁹ qd̄ respiciebat

ad aquilonē ubi erat statua
idolū zeli ad puocādā emu-
lationē. Et ecce tibi gl'ia dei
israel: s'm yffionem quam vi-
deram in campo. **Rec. ii.**

Et dixit ad me. Fili-
holēna oculos tu-
os ad viam aquilonis. Et le-
uauit oculos meos ad viam
aqlonis: et ecce ab aquilone
porte altaris idolū zeli i ipso
introitu. Et dixit ad me. Fili
holē: putasne vides tu quid
isti faciunt abominationes
magnas quas domus israel
facit hic: vt pcul recedam a
sāctuario meo? Et adhuc cō-
uersus videbis abominatio-
nes maiores. **¶** Et introdu-
xit me ad ostiū atris. Et vidit:
et ecce foramē vnū in parie-
te. Et dixit ad me. Fili holē:
fode parietē. Et cū fodissem
parietem: apparuit ostium
vnū. Et dixit ad me. Ingre-
dere: et vide abominationes
pessimas q's isti faciunt hic.

Et ingressus. **Rec. iii.**
vidi: ecce omnis simi-
litudo reptilium et anima-
lium abominatio: et vnuer-
sa idola domus israel de-
picta erant in pariete in circui-
tu per totum. Et septuaginta
viri de senioribus domus
israel: et iechonias filius sa-

phan stabat in medio eorum
stantiū aſi picturas: vnusq; ſq;
q; habebat thuribulū in ma-
nu ſua: et vapor nebule de
thure conſurgebat. Et dixit
ad me. **¶** Certe vides fili ho-
minis q; ſeniores dom? iſrl
faciūt in tenebris: vnusq; ſq;
in abſcōdito cubilis ſui. Di-
cūt em̄. Non videt dñs nos.
Dereliq̄t dñs terram. Et di-
xit ad me. Adhuc cōuerſus
videbis abominationes ma-
iores quas iſti faciunt. Et i-
troduxit me per oſtium por-
te domus dñi quod respicie-
bat ad aquilonem: et ecce ibi
mulieres ſedebant plangē-
tes adonidē. Et dixit ad me.
Certe vidisti fili hominis. Ad-
huc conuerſus videbis abo-
minationes maiores his.

¶ Hocte. vii. Lectio. i.

Et introduxit me i atri-
um dom? dñi ierius
Et ecce i oſtio tēplū dñi ier
veſtibulū et altare q̄li viginti
quinq; viri dorſa habētes cō-
tra tēplū dñi et facies ad oriē-
tē: et adorabāt ad oriē ſolis.
¶ Et dixit ad me. Certe vi-
disti fili hominis. Nūqd leue
eſt hoc domui tuda vt face-
rēt abominatōes iſtas q's fe-
cerūt hic? **¶** Replētus terrā
iniquitate puerſi ſunt ad ier-

ritādū me. Et ecce applicāt
ramū ad nares suas. Ergo
ego faciam in furore: nō par
cet oculus meus nec misere
bor: et cum clamauerint ad
aures meas voce magna nō
exaudiam eos. **Lectio. ii.**

Et clamauit voce ma
gna in aurb⁹ meis di
cēs. Appropinquarunt visi
tatiōes vobis: et vnusquisq³
vas interfectiōis habet i ma
nu sua. Et ecce sex viri venie
bāt de via porte supioris q̄
respicit ad aqilonē: et vnuscu
iusq³ vas iterit⁹ i manu ei⁹.
Vir q³ vn⁹ i medio eorū vesti
t⁹ erat lineis: et atramētariū
scriptor⁹ ad renes ei⁹. **E**t
ingressi sūt: et steterūt iuxta al
tare erēū. Et gl⁹ia dñi assum
pta est de cherub: q̄ erat sup
eū ad limē dom⁹. Et vocauit
virū q̄ indutus erat lineis: et
atramētariū scriptoris habe
bat i lūbis suis. Et dixit dñs
ad eū. Transi p mediā ciuita
tez in medio hierlm: et signa
thau sup frōtes viroz gemē
tiū: et dolētū sup cūctis abo
miatiōib⁹ q̄ sunt i medio ei⁹.

Et illis dixit au: **Ps. iiii.**
diēte me. Trāsite p ci
uitate sequētes eū: et pcutite
Nō parcat ocul⁹ v⁹: neq³ ml
tereami. Genē adolecētulū/

et regnē/ paruulū/ et mulieres
interficite: vsq³ ad inēterōes
Dēm aut sup quē videritis
thau ne occidat⁹: et a factua
rio meo icipite. Leperūt er
go a viris seniorib⁹: q̄ erant
āte facle dom⁹. Et dixit ad
eos. Contaminate domū: et
implete atria insectis. Egre
dimini. Et ingressi sūt: et pcuti
ebāt eos q̄ erāt in ciuitate
Et cede ppleta remāsi egorū
sup faciem meam: et cla
mās ato. Iheū heū heū/ dñe
deus. Ergo ne dispdes oēs
reliq³as isrl effūdēs furorem
tuū sup hierusalem? **E**t di
xit ad me. Iniquitas dom⁹
israel et iuda magna est: nō
mīs valde: et repleta est ter
ra sanguinibus: et ciuitas re
pleta est auersione. Dixerūt
em. Dereliquit dñs terram:
et dñs non videt. Igitur et
meus non parcat oculus: ne
q³ miserebor. Etiam eorum
super caput eorum reddam.
Et ecce vir qui erat indutus
lineis qui habebat atramen
tariū scriptoris i dorso suo:
respondit verbum dicēs. Fe
ci sicut precepisti mihi.

Nocte. viii. Lectio prima
Et vidit: et ecce i firma
mēto qd̄ erat sup ca
put cherubi quasi lapis sa

phrus: quasi species simili-
tudinis folij apparuit super
ea. Et dixit ad virū qui indu-
tus erat lineis Et ait. Ingre-
dere in medio rotarū q̄ sunt
subtus cherubim et imple
manus tuas p̄nīs ignis q̄
sunt inter cherubim: et effūde
super ciuitatē. Ingressusq̄
est in cōspectu meo. **C**he-
rubim autē stabant a dextris
domus cū ingredereſ vir: et
nubes impleuit atriū interi⁹.
Et eleuata est gloria domi-
ni desup cherub ad limē do-
mus: et repleta est dom⁹ nu-
be: et atriū repletū est splen-
dore glorie domini. Et fontis
tus alaz cherubim audieba-
tur vsq̄ ad atriū exteriorē:
quasi vox loqueris dei omni-
potentis. Cūq̄ p̄cepisset vi-
ro qui indutus erat lineis di-
cens sume ignē de medio ro-
tarū que sunt iter cherubim
ingressus ille stetit iuxta ro-
tam. Et extendit cherub ma-
nū suā de medio cherubim
ad ignem qui erat inter che-
rubim: et sumpsit et dedit
in manus eius qui indutus
erat lineis: qui accipiens e-
gressus est. Et apparuit in
cherubim similitudo man⁹
hominis subtus pennas co-
rum.

Lectio. ij.

Et vidit: et ecce quattuor
rore iuxta cherubim.
Nota vna iuxta cherub vnū
et alia rota iuxta cherub vnū
Species autē rotarum erat
quasi yfio lapidis crisoliti: et
aspectus earum similitudo
vna quattuor: quasi si sit
rota in medio rote. Cūq̄ am-
bularent in quattuor partes
gradiebantur et non reuer-
tebantur ambulantes: sed ad
locum ad quem ire declina-
bat q̄ p̄ima erat: sequēbantur
et ceterę: nec conuertebantur.
Et omne corpus earū et col-
la et manus et p̄ne et circu-
li plena erant oculis in cir-
citu quattuor rotarū: et ro-
tas istas vocauit volubiles
audiente me. Quattuor au-
tem factes habebat vnū. Fa-
cies vna facies cherub: et fa-
cies secunda facies hoīe: et
in tertio facies leonis: et in
quarto facies aquile. Et ele-
uati sunt cherubim. Ipsum
est animal quod viderā iux-
ta flumen chobar. **Lect. ij.**
Quāq̄ ambularet cher-
ubim ibar pariter et
rote iuxta eos: et cū eleua-
rent cherubim alas suas vt
exaltarent a terra nō reside-
bant rote: sed et ipse iuxta e-
rant. Stantibus illis stabat:

banate mortuus est. Et ceci di i faciē meam ⁊ clamās vo ce magna Et dixi. Heu heu deu dñe de⁹ ⁊ sūmationē tu facti reliqay isrl? ¶ Et factū est ꝑ bñ dñi ad me dicens. Fili hominis ⁊ ffes tui / viri ꝑꝑinq tui ⁊ ois dom⁹ israel vntuer si qb⁹ dixerunt habitatores hierusalem lōge recedite a dño: nobis data est terra in possessionē. Propterea hec dicit dñs deus. Quia longe feci eos in gentibus et quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationē modicam. ¶

Roche. r. Lectio prima.

Propterea loqre. Hec dicit dñs de⁹. Lōgre gabo vos de pplis? ⁊ aduna bo de terris in quib⁹ dispersi estis: daboꝝ vobis humum israel. Et ingredient illuc: et auferēt oēs offensioēs cunctasq; abominatioēs ei⁹ de illa. ¶ Et dabo eis cor vnū ⁊ spiritū nouū tribuā in visceribus eorum. Et auferaz cor lapideum de carne eorū ⁊ dabo eis cor carneū: vt in preceptis meis ambulent ⁊ iudicia mea custodiant faciantq; ea: ⁊ sint mihi in populum et ego sim eis in deum. Quorum autem cor post of-

fendicula ⁊ abominaciones suas ambulat: hoz viam in capite suo ponam dicit do minus deus.

Lectio. ii.

Aleuauerit cherubi alas suas et rote cum eis: et gloria dei israel erat super ea. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis ⁊ stetitq; super montē qui est ad orientem vrbis. Et spūs leua uit me: adduxitq; i chaldeā ad transmigratiōē in vñsiōe in spiritu dei: et sublata est a me visio quam viderā. ¶ Et locutus sum ad transmigratiōem omni verba dñi que ostenderat mihi. Et factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hois in medio dom⁹ ex asperatis tu habitas: q; oculos habent ad vidēdū ⁊ non vidēt: et aures ad audiendū et non audiunt: q; dom⁹ exasperans est.

Lectio. iii.

A ergo fili hominis: fac tibi vasa transmigratiōis ⁊ transmigrabis ꝑ diē corā eis. Trāsmigra bis autē de loco tuo ad locū alterum in cōspectu eorū: si forte aspiciāt: quis dom⁹ exasperās est. Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigranti⁹ per diem: in conspectu eorū. Tu autē egredieris

vespere coraz eis sicut egre-
ditur migrans: ante oculos
eorum. **P**erfode tibi parie-
tes: egredieris per eum in con-
spectu eorum. In humeris por-
taberis: in caligine effereris.
Facie tua velabis et non vi-
debis terram: quia portentus
dedi te domui israel. Feci er-
go sicut preceperat mihi do-
minus. **V**asa mea protuli quasi
vasa transmigrantis per diem
et vespere perfodi mihi pa-
rietem manu: et in caligine
egressus sum et in humeris
portatus in conspectu eorum.

Noct. xi. Lectio prima.

Factus est sermo do-
mini ad me dicens. **S**i
li homines nunquam non dixerunt ad
te domus israel domus ex-
asperans quid tu facis? **D**ic
adeos. **H**ec dicit dominus deus.
Super ducem onus istud qui
est iherusalem: et super omnem
domum israel que est in medio
eorum. **D**ic **E**go portentum ve-
strum. **Q**uomodo feci? sic fiet
illis. **I**n transmigracione et
in captivitate ibunt: et durus qui
est in medio eorum in humeris
portabitur: in caligine egre-
dies. **P**arietes perfodient ut
educant eum: facies eius ope-
rietur ut non videat oculo ter-
ram. **E**t extendam rhete meus

sup illam et capietur in sagena
mea: adducam eum in babilonem
in terram chaldeorum: et ipsas non
videbit: ibique morietur et oes
qui circa eum sunt. **P**residius eius
et agmina eius disperga in om-
nem ventum: et gladium euagina-
bo post eos. **E**t sciet quia ego
dominus: quando disperfero illos
in gentibus: et disseminave-
ro eos in terris. **Lectio. ii.**

Relinqua ex eis vi-
ros paucos a gladio
et fame et pestilentia: ut enar-
rent omnia scelera eorum in gen-
tibus ad quas ingrediuntur:
et sciet quia ego dominus. **E**t fa-
ctus est sermo domini ad me di-
cens. **F**ili hominis: panem tuum
in conturbatione comede: et
et aquam in festinatione et me-
rore bibe: et dices ad populum
terre. **H**ec dicit dominus deus ad
eos qui habitant in iherusa-
lem: in terra israel. **P**anem suum
in sollicitudine comedent et
aquam suam in desolatione bi-
bent: ut desoleat terra a multi-
tudine sua propter iniquitatem
omni qui habitant in ea: et civi-
tates que nunc habitant deso-
late erunt: terraque deserta: et
scietis quia ego dominus. **Lectio. iii.**

Factus est sermo do-
mini ad me dicens. **S**i
li hominis: quod est proverbium

illud vobis in terra israel di-
 centum in longis differens
 dies et peribit omnis visio:
 Ideo dic ad eos. Hec dicit
 dñs deus. Quiescere faciã
 proverbii istud: neq; vulgo
 dicetur ultra in israel. Et lo-
 quere ad eos q; appropin-
 quaverint dies: et sermo ois
 visionis. Non eni erit ultra
 ois visio cassa neq; divina-
 tio ambigua in medio filioꝝ
 israel: quia ego dñs loquar
 quodcuq; locutus fuerover-
 bum et fiet. Non plongabif
 amplius q; in diebus vestris
 dom⁹ exasperas loquar ver-
 bum: et faciã illud dicit dñs
 deus. **E**t factus est sermo
 dñi ad me dicens. Fili hois:
 ecce dom⁹ isrl dicetiu. Visio
 qua hic videt i dies multos:
 et in tempora longa iste pro-
 phetat. Propterea dic ad eos
 Hec dicit dñs deus. Nō p-
 longabit ultra omnis sermo
 me⁹. Verbu qđ locut⁹ fuero
 complebitur dicit dñs de⁹.
Hocte. xii. Lectio prima.
Et fact⁹ est sermo dñi
 ad me dices. Fili ho-
 minis: vaticinare ad pphe-
 tas isrl q; ppbetat: et dices p
 phetari⁹ de corde suo. Au-
 dite vbu dñi. Hec dicit dñs
 de⁹. Ne ppbetis isipictib⁹:

q; sequunt⁹ spiritu suu et nihil
 videt. Quasi vulpes in deser-
 to prophete tui israel erant.
Nō ascēdistis ex adverso:
 neq; opposuistis muru p do-
 mo isrl: vt staretis i plio i die
 dñi. Audent vana et divinant
 mēdaciū: dicētes ait dñs cū
 dñs nō miserit eos: et pfeue-
 rauerūt cōfirmare sermonē.
 Nūqđ nō visionē cassam vidi-
 stis: et divinationē mendacē
 locuti estis? Et dicit: ait dñs
 cū ego nō sim locut⁹. **Rec. ii.**
Propterea hec dicit do-
 minus de⁹. **E**t locuti
 estis vana et vidistis menda-
 cū: ideo ecce ego ad vos ait
 dñs deus: et erit manus mea
 sup pphetas qui vidēt vana
 et divināt mēdaciū. In cōsi-
 ptura domus isrl nō scriben-
 tur: nec i terra isrl ingredie-
 tur: et scietis q; ego dñs de⁹.
 Eo q; deceperint pplm meū
 dicētes par par et nō est par
Et ipse edificabat parietē:
 ipsi autē linibāt eū luto absq;
 paleis. Dic ad eos qui linūt
 absq; tēperaturā: q; casurus
 sit. Erūt enī imber inundās
 et dabo lapides pergrādes
 desuper irruentes: et ventum
 procelle dissipantem. Siqui
 dē ecce cecidit paries. Nun-

quid non dicetur vobis? ubi
est litura quam linistis?

Propterea hec dicit dñs
deus. Erüpere faciam
spñ rē statū in indignatio
ne mea: et imber inundās in
furore meo erit: et lapides
grādes in ira cōsumationē.
Et destrua parietē quē linis-
tis absq̄ tēperamēto et ade-
quabo eū terre: et revelabiſ
fundamētū ei⁹: et cadet et plu-
met in medio ei⁹: et scietis qz
ego sum dñs. **¶** Et comple-
bo indignationem meam in
pariete: et in his qui linunt
eum absq̄ temperamento:
dicam⁹ vobis. Non est pa-
ries: et non sunt qui linunt
eum: pphete israel qui pphē-
tant ad hierusalem: et vident
ei visionem pacis et non est
par aut dominus deus.

¶ Hoete. xlii. Lectio prima.

Ad tu fili hominis po-
ne faciē tuā contra si-
lvas populū tui q̄ prophetāt
de corde suo: et vaticinare
sup eas et dic. Hec dicit do-
minus deus. He q̄ consuunt
puluillos sub oī cubitu ma-
nus: et faciūt cervicalia sub
capite vniuersē etatis ad ca-
piendas animas. Cū cape-
rēt animas populū mei viui-
ficabant animas eorū: et vio-

labant me ad populū meum
propter pugillū ordet et fra-
gmen panis: vt interficerēt
aias q̄ nō mortūf et viuifica-
rent aias q̄ non viuifit: mētiē
tes pplo meo credēt mēda-
ctis. Propter hoc hec dicit
dñs deus. Ecce ego ad pul-
uillos vestros quib⁹ vos ca-
pitis aias volantes: et diru-
pam eos de brachijs vestris
et dimittā animas quas vos
capitis animas ad volādū.

Et dirumpā cervicalia ves-
tra et liberabo populū me-
um de manu v̄ra: neq̄ erunt
vltra in manibus vestris ad
predandū: et scietis qz ego
dñs.

¶ Pro eo q̄ merere fec-
istis cori tui mēdaciē quez
ego nō contristant: et cōfor-
tastis manus impiū vt nō res-
uerteret a via sua mala: et vis-
ueret: propterea vana nō vi-
debitis et diuinationes non
diuinabitis amplius: et eru-
am populū meū de manu ve-
stra: et scietis quia ego dñs

¶ Venerunt **Rec. ii.**
Ad me viri senioꝝ Isra-
el: et sederūt corā me. Et fa-
ctus est sermo dñi ad me di-
cēs. Fili hominis: viri isti po-
suerūt immūctias suas in
cordibus suis: et scādalu int-
quitatis sue dātuerūt cōtra

faciē suā. Nunquā interroga-
tus respōdebo eis? **P**ro-
pter hoc loq̄re eis ⁊ et dices
ad eos. **I**hec dicit dñs deus.
Homo hō de domo israel q̄
posuerit imundicias suas in
corde suo ⁊ scandalum iniq̄-
tatis sue statuerit ꝑtra faciē
suā ⁊ venerit ad ꝑphetā in-
terrogans ꝑ eū me: ego dñs
respondebo et in multitudine
imundiciarū suarū: vt capi-
tatur domus israel i corde
suo quo recesserunt a me in
cunctis idolis suis. **Lectō. iij.**
Propterea dic ad do-
mū isrl. **I**hec dicit dñs
deus. **C**ōuertimini ⁊ recedi-
te ab idolis vestris: ⁊ ab uni-
uersis cōtaminationib⁹ vris
auertite facies vestras. **Q**ui
hō hō de domo israel ⁊ de ꝑ-
felitis quicunq; aduena fue-
rit in israel, si alienatus fue-
rit a me ⁊ posuerit idola sua
in corde suo ⁊ scandalum ini-
quitatis sue statuerit contra
faciē suā ⁊ venerit ad ꝑphe-
tā vt interroget ꝑ eū me: ego
dñs rñdebo ei ꝑ me: et ponā
faciē meā sup hominē illū: ⁊
faciā eū in etēplū ⁊ in puer-
bitū ⁊ disperdā eū de medio
ꝑꝑh̄i mei: ⁊ sciet q; ego dñs.
Et ꝑpheta cū errauerit ⁊ lo-
cutus fuerit verbū: ego dñs

decept ꝑphetā illū. Et extē-
dā manū meā sup eū: ⁊ dele-
bo eū de medio populi mei
israel: et portabunt iniq̄tate
suā. **I**uxta iniq̄tate iterogā-
tis sic iquitas ꝑphete erit ⁊
vt nō erret vltra dom⁹ isrl a
me: nec polluat i vniuersis
ꝑuuaricationib⁹ suis: s; sint
mihi in populū et ego sim
eis in deū ait dñs exercitū.

Hocte. xliii. Lectō prima.

Et fact⁹ est sermo dñi
ad me dicens. **F**ili ho-
minis fra cū peccauerit mi-
hi vt ꝑuaricef ꝑuaricans: ex-
tendā manū meā sup eā ⁊ cō-
terā virgā pants eius ⁊ imi-
tā in eā famē: ⁊ interficiā de
ea hoīem ⁊ lumētū. **E**t si fue-
rint tres viri isti i medio ei⁹
noe/ daniel/ ⁊ iob: ipi iustitia
sua liberabunt alias suas ait
dñs exercitū. **Q**ui si be-
stias pessimas induxero su-
per terram vt vastant eam ⁊
fuerit inuia eo q; non sit ꝑ-
transiens propter bestias ⁊
tres viri isti si fuerint in ea
vino ego dicit domin⁹ deus
quia nec filios nec filias libe-
rabunt sed ipi soli liberabun-
tur: terra autem desolabitur
Vel si gladius induxero sup
terraz illam ⁊ dixerō gladio
transi per terram/ et interfe-

tero de ea hoïem ⁊ lumētū
et tres viri isti fuerint in me
dio eius viuo ego dicit dñs
deus non liberabunt filios
neq; filias: sed ipsi soli libe-
rabuntur. Tu. **Lectio. ij.**

Simmifero sup terrā et
effudero indignationē meā
sup eā in sanguine vt auferā
ex ea hoïem ⁊ tumentum: et
noe ⁊ daniel ⁊ tob fuerint i
medio ei⁹: viuo ego dicit do-
min⁹ de⁹ q; filiū et filiā nō li-
berabūt: s; ipsi iustitia sua li-
berabunt aīas suas: qm̄ hec
dicit dñs de⁹. Quod ⁊ si quat-
tuor iudicia mea pessia/ gla-
dium/et famē ⁊ bestias ma-
las ⁊ pestilentiam misero in
hierusalē vt interficiā de ea
hoïem ⁊ pecus: tñ relinquet
in ea saluatio educētū filii-
os ⁊ filias. Ecce ipsi egrediē-
tur ad vos ⁊ videbitis viam
eor⁹ ⁊ adinūctōnes eorū: ⁊
psolabimini super mala qđ
induxi in hierusalē in oibus
q̄ impoītaut sup eā: ⁊ psola-
bunt vos cū videritis viā eo-
rū ⁊ adinūctōnes eorū: ⁊ co-
gnoscetis qđ nō frustra fece-
rim om̄ia q̄ feci i ea: ait dñs
deus. Tu autē. **Lectio. iij.**

E factus est sermo dñi
ad me dicens. Fili ho-

minis: quid fiet de ligno vt-
tis ex om̄ibus lignis nemo:
rū q̄ sunt inter ligna syluar⁹
Nūqd̄ tollet de ea lignum
vt fiat opus: aut fabricabit
de ea parillus vt depēdeat
in eo quodcunq; vas: Ecce
igni datū est i escā: vtramq;
partē eius cōsumpsit ignis:
⁊ medietas eius redacta est
in fauillaz. Nūqd̄ vtile erit
ad opus? Etā cū esset inte-
grū nō erat aptus ad opus:
quātomagis cū ignis illud
deuorauerit et cōbussit nē
hil ex eo fiet operis. **P**ro-
pterea hec dicit dñs deus.
Quō lignū vtis in ligna syl-
uar⁹ qđ dedi igni ad deuorā-
dū: sic tradā hitatores hie-
rusalē: ⁊ ponāz faciē meā in
eos. De igne egrediētur: et
ignis cōsumet eos. Et scietis
q; ego dñs cū posuero faciē
meā i eos: ⁊ dederō terrā in-
uiā ⁊ desolatā: eo q; p̄uarica-
tores extiterit dicit dñs de⁹.

Hocete. xv. Lectio prima.

E fact⁹ est sermo dñi
ad me dicens. Fili ho-
minis: notas fac hierusalē
abominaciones suas: et di-
ces. Hec dicit dñs de⁹. Hie-
rusalem radix tua ⁊ genera-
tio tua de terra chanaan: p̄-
tuus amor: ⁊ mater tua

cethea. Et quoniam nata es in die
 ortus tui non est precisus vni-
 bilis tui: et aqua non est lora
 in salutem nec sale salita: nec
 involuta panis. Non peperit
 oculus super te: et faceret tibi
 vnum de his miseris tuis: et p-
 tecta es super faciem terre: et ab-
 tectio aie tue: in die quoniam na-
 ta es. Transiens autem per te
 vidi te coculcatam in sanguine
 tuo: et dixi tibi cum esses in san-
 guine tuo. Uive. Dixi inquam
 tibi in sanguine tuo. Uive.
 Multiplicata quasi germen
 agri dedi te: et multiplicata
 es et gradis effecta: et ingres-
 sa es: et peruenisti ad mun-
 dum muliebrem. **Lectio. ij.**

Uera tua itumescit:
 et pilus tuus germina-
 vit: et eras nuda et confusione
 plena. Et transiui per te: vidi
 te: et ecce tempus tuum tempus amari-
 um super te: et operuit ignomi-
 niam tuam. Et iuravi tibi: et in-
 gressus sum pactum tecum: ait
 dominus deus. Et facta es mihi: et
 laui te aqua: et emundaui san-
 guinem tuum ex te. Eruntque te o-
 leo: et vestitui te discoloribus
 et calcant te iacinto. Et circi-
 te bysso: et indui te subtilibus:
 et ornauit te ornamento. Et de-
 dit armillas in manibus tuis: et

torque circa collum tuum. Et
 dedi iaurum super os tuum: et cir-
 culos auribus tuis: et coronam
 decoris in capite tuo. Et or-
 nata es auro et argento: et
 vestita es bysso et polimitor
 multis coloribus. Similam
 et mel et oleum comedisti: et de
 cora facta es vehementer ni-
 mis. Tu autem. **Lectio. iij.**

Et regressum est nomen
 tuum in gentes propter spe-
 ciem tuam: quia perfecta eras in de-
 core meo quem posueras super
 te dicit dominus deus. Et habes
 fiduciam in pulchritudine tua
 fornicata es in nomine tuo: et
 exposuisti omnem fornicationem
 tuam omni transeunti: ut eius
 fieres. Et sumens de vesti-
 mentis tuis fecisti tibi excel-
 sa hinc inde consuta: et forni-
 cata es super eis: sicut non
 est factum neque futurum est. Et
 tulisti vasa decoris tui de au-
 ro meo et argento meo que
 dedi tibi: et fecisti tibi ima-
 gines masculinas: et fornicata
 est in eis. Et superasti vesti-
 menta tua multicoloria: et o-
 peruisti illas. Et oleum meum
 thymiam meum posuisti cor-
 ra eis: et panem meum quem dedi
 tibi et similia et oleum et mel qui-
 bus enutriui te: posuisti in co-

spectu eorū in odorē suavitatis. ¶ **Hoete. xvi. Lectio. j.**

Et factum est ait dñs de⁹: ⁊ tulisti filios tuos: ⁊ filias tuas quas gnasti mihi: ⁊ immolasti eis ad deuorādū. Nunquid pua est fornicatio tua: imolāstis filios meos: ⁊ dedisti illos cōsecrans eis. Et post oēs abominaciones tuas ⁊ fornicaciones nō es recordata dierū adoleſcētie tue: quā eras nuda ⁊ cōfusione plena: cōculcata in sanguine tuo. ¶ **E**t accidit post oēs malitia tuā: reue tibi ait dñs de⁹. Et edificasti tibi lupanar: ⁊ fecisti tibi prostibulū in cūctis plateis. Ad omne caput vie edificasti signū pstitutiōis tue: ⁊ abominabile fecisti decores tuū. Et diuulisti pedes tuos in omnes fornicaciones tuas. Et fornicata es cū filiis egypti vicinis tuis magnarū carniū: ⁊ multiplicasti fornicaciones tuā ad irritādū me. ¶ **L**ectio. iij.

Ecce ego extendā manū meā sup te: ⁊ auferā iustificatiōē tuā. Et dabo te in aias odiētium teliarū palestinarum: quā erubescit in via tua scelerata. Et fornicata es in filiis assyrio-

rum: eo quod needū fueris expleta. Et postquā fornicata es nec sic satiata es: ⁊ multiplicasti fornicatiōē tuā in terra chanaan cū chaldeis: et nec sic satiata es. In quā munda bo cor tuū ait dñs deus: cum facis oia hec opera mulieris meretricis et procacis. ¶ **Q**uia fabricasti lupanar tuum in capite ois uiez et excelsum tuum fecisti in oī platea. Nec facta es quasi meretrix fastidio augens precii: s; quasi mulier adultera: que sup virū suū inducit alienos. Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cūctis amatoribus tuis: et donabas eis vt intrarent ad te vndiq; ad fornicandū tecū. Factūq; est in te ptra sūuetudinem mulierum in fornicationibus tuis: et post te non erit fornicatio. In eo enī quod dedisti mercedes et mercedes nō accepisti: factum est in te cōtrarium. **Lectio. iij.**

Propterea meretrix audisti vrbū dñi. Hec dicit dñs deus. Quia effusum est sanguis tuus ⁊ reuelata ē ignominia tua in fornicationibus tuis sup amatores tuos et sup idola abominatiōnū tuarū

in sanguine filiorum tuorum
 quos dedisti eis: ecce ego con-
 gregabo omnes amatores
 tuos quibus commixta es: et om-
 nes quos dilexisti cum unuer-
 sis quos oderas. Et congre-
 gabo eos super te undique: et nu-
 dabo ignominiam tuam coram
 eis. Et videbunt omnes turpitu-
 dinem tuam: et iudicabo te iudi-
 cibus adulterarum et effluentium
 sanguinis. **E**t dabo te in
 sanguine furoris et zelus: et da-
 bo te in manus eorum. Et destru-
 ent lupanar tuum: et demolie-
 tur prostibulum tuum. Et denu-
 dabunt te vestimentis tuis: et au-
 ferent vasa decoris tui. Et de-
 relinquet te nudam plenamque
 ignominiam: et adducet super te
 multitudinem. Et lapida-
 bunt te gladiis suis. Et conbu-
 rent domos tuas ignis: et faci-
 ent in te iudicia in oculis
 mulierum plurimarum. Et desu-
 nes fornicari: et mercedes vul-
 tra non dabis. Et requiescet id-
 gnatio mea in te: et auferetur
 zelus meus a te. Et quiescam
 nec irascar amplius: eo quod non
 fueris recordata dierum ado-
 lescentie tue: et provocasti me
 in omnibus his. Quapropter et
 ego vias tuas in capite tuo
 dedi ait dominus deus: et non

feci iuxta scelera tua in om-
 nibus abominationibus tuis
Hocte. xvii. Lectio pia.
Ecce omnes qui dicunt vulgo
 puerbum: in te assumet
 illud dicens. Sicut materita et
 filia eius. Filia matris tue
 es tu que proiecit virum su-
 um et filios suos: et sororum
 tuarum tu: que proie-
 cerunt viros suos et filios su-
 os. **Q**uia vestra cethea et
 pater vester amore. Et so-
 roz tua maior samaria: ipsa
 et filie eius que habitant ad si-
 nistras tuas. Soroz autem tua
 minor te que habitat a dex-
 tris tuis: sodoma et filie eius
 Sed nec in visis earum am-
 bulasti: nec secundum scelera
 earum fecisti. Paucillum minus
 penes sceleratiora fecisti illis
 in omnibus visis tuis. **A**iuo
 ego dicit dominus deus: quia non
 fecit sodoma soroz tua ipsa et
 filie eius: sicut fecisti tu et fi-
 lie tue. **Tu autem. Lectio. ii.**
Ecce hec fuit iniquitas
 sodomie soroz tue et
 supbia saturitas panis et a-
 bundantia et oculi ipsius et fi-
 liarum eius: et manus egenorum
 et pauperum non porrigebant: et
 eleuati sunt et fecerunt abo-
 minationes coram me: et abs-
 tulisti eas sicut vidisti. **E**t sa-

maria dimidiū petōrū tuo-
rum nō peccauit: sed uicisti
eas sceleribus tuis: et iustifi-
casti sorores tuas in oībus
abominatiōibus tuis quas
operata es. Ergo et tu por-
ta cōfusiōē tuā: que uicisti
sorores tuas peccatis tuis
sceleratius agēs ab eis. Ju-
stificate sunt enī a te. Ergo
et tu pfundere: et porta igno-
minā tuam: q̄ iustificasti so-
rores tuas. Et conuertā re-
sistuens eas conuersione so-
domorum cū filiabus suis:
et conuersione samarie et fi-
liarum eius. Et conuertā re-
uersionem tuā in medio earum:
ut portes ignominiam
tuam: et confundaris in om-
nibus que fecisti consolans
eas. Tu autē. **Rectio. iij.**

Et soror tua sodoma
ad antiquitatem suam: et sa-
maria et filie eius reuertē-
tur ad antiquitates suam: et
tu et filie tue reuertimini ad
antiquitatē uestrā. Non fuit
autem sodoma soror tua au-
dita in ore tuo in die supbia-
tue: anteq̄ reuelaret maliti-
am tuā sicut hoc tpe i oppro-
bium filiarū syre: et cuncta
rum in circuitu tuo filiarum
palestinarū que ambiunt te

per girum. **S**celus tuum
et ignominia tuā tu portasti
ait dñs deus. Quia hec di-
xit dñs deus. Et facias tibi
sicut desperxisti iuramentum
ut irritū faceres pactū: et re-
cordabor ego pacti mei te-
cum in diebus adolescentie
tue: et suscitabo tibi pactum
sempternū. Et recordaberis
uiarum tuarū: et confun-
deris cū receperis sorores
tuas: maiores cum minoi-
bus tuis: et dabo tibi eas in
filias s; nō ex pacto tuo. Et
suscitabo ego pactum meū
tecum: et scies quia ego do-
minus ut recorderis et con-
fundaris: et non sit tibi ultra
aperire os pre confusione
tua: cum placatus fuero ti-
bi in omnibus que fecisti ait
dominus deus. Tu autem.

Hocte. xviiij. Lectio p̄sa

Et factū est uerbū dñi
ad me dicens. Filiois
ppone enigma et narra pa-
rabolā ad domum israel: et
dices. hec dicit dñs deus.
Aquila grandis magnarum
alarū longo mēbroiū doctu
plena plumis et uarietate ue-
nit ad libanū: et tulit medul-
lam cedri. Similitatē frondi-
um eius auulsit: et transpor-
tauit eam in terrā chanaan

in urbē negociatorū posuit
illam. **E**t tulit de semine
terre ⁊ posuit illud i terra p
semine: vt firmaret radices
sup aquas multas. In sup
cie posuit illud. Lūq; ger
minasset creuit in vineam la
tiorē: humili statura respici
entibus ramis eius ad eā: et
radices ei⁹ sub illa erāt. Fac
ta est ergo vinea: ⁊ fructi
ficauit in palmites: ⁊ emisit
propagines. **Lectio. ij.**

Facta est aq̄la alte
ra grandis ⁊ magnis
auis multisq; plumis. Et ec
ce vinea ista quasi mittens
radices suas ad eam ⁊ pal
mites suos extēdit ad illam
vt irrigaret eam de areolis
germinis sui q̄ in terra bona
super aquas multas plāta
ta est vt faciat frondes ⁊ por
tet fructū vt sit in vineā gran
dem. **D**ic. Hec dicit dñs
deus. Ergo ne prosperabit⁹
Hōne radices ei⁹ euellent⁹
et fructus eius distringet⁹.
Et siccabit omnes palmites
germinis eius ⁊ areset ⁊ et
non in brachio grandi neq;
i populo multo: vt euelleret
eam radicit⁹. Ecce plantata
est. Ergo ne prosperabitur⁹
Hōne cū tetigerit eā vētus
vrēs siccabit⁹: ⁊ in areis ger

minis sui areset⁹. **Lectio. iij.**
Factum est verbuz
domini ad me dicēs.
Dic ad domum erasperan
tem. Nescitis quid ista signi
cent: Dic. Ecce venit rex ba
bylonis in hierusalem: ⁊ assu
met regem et principes ei⁹
et adducet eos ad semetip
sum in babilonem. Et tollet
de semine regni feriet⁹ cū
eo fed⁹: et accipiet ab eo ius
turandum. Sed ⁊ fortes ter
re tollet vt sit regnum humi
le et non eleuetur⁹: sed custo
diat pactum eius et seruet
illud. Qui recedēs ab eo mi
sit nuncios ad egyptum: vt
daret sibi equos et populū
multum. Nūquid prospera
bitur vel consequet salutes
qui fecit hec? Et qui dissol
uit pactū: nūquid effugiet?
Aiuo ego dicit dominus de
us: quontā in loco regis qui
constituit euz regem cuius
fecit irritum iuramentum ⁊
soluit pactuz quod habebat
cum eo: in medio babilonis
moretur. Et nō in exercitu
grādi neq; in populo multo
faciet pharao ꝓtra eū plūz
in tactu aggeris ⁊ in extru
ctiōe vallozū: vt interficiat
aias multas. Sp̄euerat eī
iuramentū vt solueret fed⁹:

et ecce dedit manū suā: et cū
oīa hec fecerit non effugiet.

Propterea hec dicit do-
min⁹ deus. **U**uo ego: qm̄ iu-
ramētū qd̄ spreuit et fedus
qd̄ preuaricat⁹ est ponā ī ca-
put ei⁹. **E**t expandā sup̄ euz
rhēte meū et apprehendet in
fagina mea: et adducā eū in
babilonē: et iudicabo illū ibi
in preuaricatiōe qua despe-
xit me: et oēs profugi ei⁹: cuz
vniuerso agmine gladio ca-
dent: residui autē in oēm ven-
tū dispergentur: et scietis qz
ego dominus locutus sum.

Hocte. xix. Lectio prima

Hec dicit dñs de⁹. **E**t
sumam ego de medul-
la cedri sublimis: et ponam
de vertice ramoz ei⁹. **T**ene-
rū dstringā: et plāta bos sup̄
montē excelsum et eminētē
In monte sublimi isrl̄ plan-
tābo illud: et erūpet in ger-
men et faciet fructū: et erit in
cedrū magnam. **E**t habitā-
bit sub ea oēs volucres: et
vniuersum volatile sub vim-
bra fronduz ei⁹ nidificabit.
Et scient om̄ia ligna regio-
nis quia ego dñs humiliavi
lignum sublime exaltavi li-
gnū humile: et siccaui lignū
viride: et frondere feci lignū
aridū. **E**go dñs locut⁹ sum:

fecit. **E**t factus est sermo
dñi ad me dicens. **Q**uid ē qd̄
inter vos parabolā vertitis
in puerbiū istud in terrā isrl̄
dicentes: p̄ses comederunt
vniā acerbā et dētes filioz
obstupescunt: **U**uo ego di-
cit dñs deus: si erit vltimo
bis parabola hec in puerbi-
um in isrl̄. **E**cce oēs anime
mee sūt. **A**t aīa p̄sis: ita aīa
filij mea est. **A**īa q̄ peccauit
rit: ipsa morietur. **Acto. ii.**

Quod si fuerit iustus et
fecerit iudiciū et iusti-
tiam in montib⁹ nō comme-
derit et oculos suos nō leua-
uerit ad idola domus isra-
el: et vxorē proximi sui nō vio-
lauit: et ad mulierē mēstru-
atam nō accesserit: et hoīem
nō cōtristauerit: pign⁹ debi-
torū reddiderit: p̄ vī nihil ra-
puerit panē suū et furiētī de-
derit et nudū operuerit vesti-
mēto: ad vsuram nō comoda-
uerit et āpli⁹ nō accepit: ab
iniq̄tate auerterit manū suā
iudiciū verū fecerit in l̄ virū
et virū ī preceptis meis ābu-
lauerit et iudicia mea custo-
dierit vt faciat veritatē: hic
iustus est. **A**īa viuet: ait dñs
deus. **Q**uod si genuerit
filium latronē effundentem
sanguinem et fecerit vni⁹ de-
p̄. iij.

istis et hec quidem omnia non
facientem? sed in montibus
comedentem et uxorem proxi-
mi sui polluentem egenorum
et pauperem contristantem
rapientem rapinas pignus
non reddentem. Ad idola le-
uantem oculos suos abomi-
nationem facientem ad usu-
ram dantem et amplius acci-
pientem: nunquam uiuet? Non
uiuet. Cum uersa detestan-
da hec fecerit: morte morietur.
Sanguis eius in ipso erit.

Quod si genuerit: **Ec. iii.**
rit filium quem uidet om-
nia peccata patris sui que fe-
cit: timuerit et non fecerit si-
mile eis: super montes non con-
ederit et oculos suos non le-
uauerit ad idola domus is-
rael: et uxorem proximi sui non
violauerit et uirum non con-
trauerit pignus non retinuerit
et rapinam non rapuerit: pa-
nem suum esurierit dederit
et nudum operuerit: uestimēto
pauperis iniuria auerterit
manu suam: usuram et supra bun-
dantiam non acceperit iudicia
mea fecerit et in preceptis me-
is ambulauerit: hic non morietur
in iniquitate patris sui: sicut
ta uiuet. **Pater eius** quia ca-
lumniam fecit: et uim fecit fra-
tri et malum operatus est in

medio populi sui: ecce mor-
tuus est in iniquitate sua. Et
dicatis. Quare non portabit
filius iniquitatem patris? At-
delicet quia filius iudicium
et iustitiam operatus est: omnia
precepta mea custodiuit et
fecit illa: uita uiuet.

Hoete. xx. Lectio prima.
A prima que peccauerit
et ipsa morietur. Filius non
portabit iniquitatem patris
et pater non portabit iniquitatem
filii. Iustitia iusti super ipsum
erit: et impietas impij erit su-
per eum. Si autem impius egerit
penitentiam ab omnibus peccatis
suis que operatus est: et custo-
dierit uersa precepta mea
et fecerit iudicium et iustitiam
uita uiuet: et non morietur. Om-
nium iniquitatum eius quas ope-
ratus est non recordabor. In
iustitia sua quam operatus
est uiuet. **Quid** uolu-
tatis mee est mors impij di-
cit dominus deus: et non uertetur
a uis suis et uiuat. Si autem
auerterit se iustus a iustitia
sua et fecerit iniquitatem secun-
dum omnes abominationes
quas operari solet impius:
nunquam uiuet: omnes iusti-
tie eius quas fecerat non re-
cordabunt. In pernicitate
nequa pernicatus est et pec-

cato suo quod peccauit: in
 ipsis morietur. **Lectio. ij.**
Et dixit. Non est equa
 via dñi. Audite do-
 m̃sr̃. Nunquid via mea non est
 equa? non magis viae vestre
 prae sunt? Cui enim auerte-
 rit se iustus a iustitia sua et
 fecerit iniquitate: morietur
 in eis. In iniustitia qua ope-
 ratus est morietur. Et cum
 auerterit se impius ab impietate
 sua qua operatus est et
 fecerit iudicium et iustitiam: ip-
 se animam suam uiuificabit. Con-
 siderans enim et auertens se
 ab omnibus iniquitatibus suis
 quas operatus est: uita uiuet
 et non morietur. **E**t dicunt
 filij israel. Non est equa via
 dñi. Nunquid uiae meae non sunt
 equae domus israel et non ma-
 gis uiae uestrae prae? **R**edcir-
 co unumquemque iuxta uias su-
 as iudicabo dom̃s israel ait
 dominus deus. **C**onuertimini
 et agite penitentiam ab om-
 nibus iniquitatibus uestris:
 et non erit uobis in ruinam in-
 quitas. **P**roiciate a uobis om-
 nes preuaricationes uestras
 in quibus preuaricati estis:
 et facite uobis cor nouum et
 spiritum nouum. **E**t quare mo-
 riemini domus israel? **Q**uia
 nolo mortem morientis dicit

dominus deus. **Reuertimini**
 et uiuite. **Lectio tertia.**
Et tu fili hois assume
 planctum super princi-
 pes israel: et dices. **Q**uare
 mal tua leena inter leones cu-
 bavit? **I**n medio leunculoꝝ
 enutritiuit catulos suos. **E**t
 eduxit unum de leunculis suis:
 leo factus est: et didicit ca-
 pere praedam hominum com-
 dere. **E**t audierunt de eo gen-
 tes: et non absque uulneribus
 suis ceperunt eum: et adduxe-
 runt eum in cathenis in fram-
 egypti. **Q**ue cum uidisset quam
 infirmata est et perijt ex-
 pectatio eius: tulit unum de leu-
 culis suis: leonem constituit eum
 qui incedebat inter leones
 et factus est leoꝝ didicit praedam
 capere: et homines de-
 uorare: didicit uiduas face-
 re et ciuitates earum in deser-
 tum adducere: et desolata est
 terra et plentitudo eius: et uoce
 rugitus illius. **E**t conuer-
 nerunt aduersus eum gentes
 undique de prouincijs: et ex-
 panderunt super eum rhete su-
 um. **I**n uulneribus earum ca-
 ptus est: et miserunt eum in ca-
 ueam. **I**n cathenis adduxe-
 runt eum ad regeꝝ babilonis
 miseruntque eum in carcerem: ne
 audiretur uox eius ultra su-

per montes israel. **Q**uater
tua quasi vinea in sanguine
tuo ⁊ super aquam plantata
est. Fructus eius ⁊ frondes
eius creuerūt ex aquis mul-
tis: et facte sunt ei virge so-
lide in scepra dominantius:
et exaltata est statura eius
inter frondes. Et vidit alti-
tudinem suam in multitudi-
ne palmitum suorum: et euul-
sa est in ira in terrarum prole-
cta: et ventus vrens siccauit
fructum eius: marcuerunt ⁊
arefacte sunt virge roboris
eius. Ignis comedit eam.
Et nunc transplantata est i
desertum in terra inuia et si-
tienti ⁊ et egressus est ignis
de virga ramorum eius qui
fructum eius comedit: ⁊ nō fuit
i ea ⁊ gaster sceprum domi-
nantium. **Plāctus est: et erit i plā-**

ctū. Nocte. xxi. Lectio. i.

Et factum est in anno
septimo in quinto ide-
tima mensis ⁊ venerunt viri
de senioribus israel vt inter-
rogarent dñm: et sederūt co-
ram me. Et factus est ser-
mo dñi ad me dicens. Filii ho-
minis loquere senioribus isra-
el: ⁊ dices ad eos. Hec dicit
dñs deus. Num ad interro-
gandum me vos venistis: At-
uo ego: quia non responde-

bo vobis ait dominus deus:
Si iudicas eos: si iudicas fi-
lii hominis: abominaciones
patrum eorum offende eis: et
dices ad eos. Hec dicit dñs
deus. In die qua elegi isra-
el et leuaui manum meā p-
stirpe domus iacob et appa-
rui eis in terra egypti ⁊ leua-
ui manum meam pro eis di-
cēs ego dñs deus vester: in
die illa leuaui manum meā
pro eis vt educerem eos de
terra egypti in terra quam
prouideram eis fluentem la-
cte et melle: que est egregia
inter omnes terras. **Lectio. ii.**

Et dixi ad eos. Unus-
quisque offensiones oculo-
rum suorum abiciat: et in
idolis egypti nolite pollui.
Ego dñs deus vester. Et irri-
tauerunt me: noluerunt au-
dire. Unusquisque abomina-
tiones oculorum suorum non
proiecit: nec idola egypti re-
liquerunt. Et dixit effunde-
re indignationem meā super
eos: et imple re irā meā in eis
i medio terre egypti. Et fe-
ci propter nomen meum vt nō
violaretur coram gentibus
in quarum medio erāt: et in
ter qua apparui eis vt edu-
cerem eos de terra egypti.
Et eici g eos de terra egypti

et eduxi eos in desertum: et dedi eis precepta mea et iudicia mea ostendi eis: que faciet homo et uiuet in eis. Insuper et sabbata mea dedi eis ut esset signum inter me et eos: et sciret quia ego dominus sanctificans eos. **Lu. Lectio. iij.**

Arritauerunt me domus israel in deserto: in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea profecerunt que faciens homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt uehementer. Dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto: et consumerem eos. Et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus: de quibus eieci eos in conspectu earum. Ego igitur leuauit manu meam super eos in deserto ne inducerem eos in terras quam dedi eis fluentem lacte et melle precipue terrarum omnium: quia iudicia mea proiecerunt et in preceptis meis non ambulauerunt: et sabbata mea violauerunt. Post idola enim eorum gradiebatur. Et percipit oculus meus super eos ut non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto.

Hocte. xxij. Lectio prima

Dixi autem ad filios eorum in solitudine. In preceptis patrum uestrorum nolite insistere: nec iudicia eorum custodiat: nec in idolis eorum polluamini. Ego dominus deus uester. In preceptis meis ambulat: et iudicia mea custodite et facite ea: et sabbata mea sanctificate ut sit signum inter me et uos: et sciat quia ego dominus deus uester. Et exacerbauerunt me filii: et in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea que cum fecerit homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt. Et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos: et implem terram meam in eis in deserto. **Lectio secunda.**

Arritauerunt autem manu mea: et feci propter nomen meum ut non violaret coram gentibus: de quibus eieci eos in oculis earum. Itaque leuauit manu meam in eos in solitudine ut dispergerem illos in nationes et uentilarem in terras: eo quod iudicia mea non fecissent et sabbata mea reprobasent: et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. Ergo et ego dedi eis precepta non bona

et iudicia in quibus non uidentur et pollut eos in munerebus suis cum offerrent omnne quod aperit uulua ppter delicta sua: et sciēt quia ego dominus. **Lectio tertia.**

Quamobrem loquere ad domū isrl̄ fili hominū: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Adhuc et in hoc blasphemauerunt me patres vestri cum spreuissent me in p̄tēnes: et induxissem eos in terram super quam leuaui manum meā ut darem eis. Uiderunt omnem collem excelsum et omne lignū nemorosum et immolauerunt ibi uictimas suas: et dederunt ibi irrationem oblationis sue: et posuerunt ibi odorem suauitatis sue et libauerunt libationes suas. Et dixi ad eos. Quid est excelsum: et ad quod vos ingredimini: Et uocatum est nomen eius excelsum: usque ad hanc diē. Propterea dicit ad domum israel. Hec dicit dominus deus. Certe in uia patrum uestrorum uos pollutuimini: et post offendicula eorum uos fornicamini. Et in oblatione donorum uestrorum cum transducaitis filios uestros per ignem uos pol-

lutaui in omnibus idolis uestris usque hodie: et ego respondebo uobis domus israel: et uero ego dicit dominus deus: quia non respondebo uobis: neque cogitatio mentis uestre fiet dicentium. Erit mus sicut gētes et sicut cognationes terre: ut colamus ligna et lapides. Uero ego dicit dominus deus: et quoniam in manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super uos. Et educa uos de populis: et congregabo uos de terris in quibus dispersi estis. Tu autē.

¶ Finit pars estiuas de tempore.